

ବ୍ୟାକ୍ ପିଲାରୀ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

23

ଜୀବିତ ସମ୍ପର୍କ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିଳା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ମୁଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାର ପାଇଁ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ମୁଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାର ପାଇଁ

{ ଅଛିମ ବାଣୀକ ମୁଲ୍ୟ ୫୨
ଦର୍ଶାନ୍ତେମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ନିର୍ଧାରିତ ପାଇଁ ଭାବମାସୁଳ ୫୧୯

ପ୍ରମାଣମାର୍ଗିକ୍ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳୀ ପ୍ରିନ୍ସି
ଯତ୍ନ ବେଳୁହ ଉଚିତବର୍ଷକୁ ଶୁଭାଗମନ କରିବା
ଦେଲେ ଦେଖିପୁ ଜାନା ଓ ସରଦାରମାନେ
ଧ୍ୟାନ ଆବାନ୍ତରବାନ କରିବାକୁ ଜାଣା
କମାଇବେ ମାତ୍ର ଏଥରେ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା
ଜାର୍ଯ୍ୟମେ କର ଇହା ନୂହଇବୋଲି ତହଁ
ଫଙ୍କରେ ଛଳିଖିତ ଅଞ୍ଜଳି ପ୍ରଗର କରି

କରିବାର ବୋମ୍ପାଇ ଅଥବା ଅନିତର
ଦେ ବନ୍ଦ ବେଳୀୟ ସଜାମାନେ ଶଙ୍କଲମୁରଙ୍ଗ
ଶଙ୍କରେ ଯାଏତୁ କରିବାରନିତ ନମ୍ରିତ ହେ-
ବେ କଥାକବର ବ୍ୟୟ ସାଧାସମ୍ପକ ସଙ୍ଗେ
ଦେବାର ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲକବର ବାପନା
ଅଭିନ୍ନ ଏବଂ ହେତୁରୁ ସେ ଦିରବାର କରିବେ
ନାହିଁ କରିବାର କଲେ ଉହିର ଶବ୍ଦାନ୍ତନ୍ଦ୍ୟରେ
ଭାଷାର ଦେବା ନେବା କରିବାର ଆକଷଣକ
ହେବ । ଦିରବାର ନ ହେଲେ ଉହିର ଆବ-
ଶ୍ଵର ଦେବ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ
ବାପନ୍ତର ଅନ୍ୟ ଭୂଷାୟୁଗେ ସେମାନଙ୍କ ସାମାଜି
କରିବାର ପ୍ରତିଶୋଧ କରିବେ । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅଛି, ଯେତେ ସମୟ ରାଜାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ କୌଣସି
କି କରିବାର ବିନ୍ଦୁବ୍ୟ ଉପର ତୁମ ସେମାନେ
ଉହିରେ ନମ୍ରା ରଙ୍ଗମୁରଙ୍ଗ ହେଠି ଦେବାକୁ
ଅନ୍ତରେ କରିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ରାଜାଙ୍କର
ଅନ୍ୟ ଭୂଷାର କୌଣସିପ୍ରକାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଉପରାର
ଦେବାକୁ ନହା ହେବ । ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ

ବାହାଦୁର ସେପ୍ରକାର ତୃପ୍ତହାର ଦେବା ବିଷ-
ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେବାକୁ ରଖା କରନ୍ତି
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ରଜକୁମାରଙ୍କ ଏହି ରଜା ଯେ
ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଚେତି ଦିଆଯିବ ତାହା
ସେପରି ଥର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ନ ହୁଏ ।
ରଜକୁମାରଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ତୃପ୍ତଶୌକନ
ଦିଆଯିବ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକରି ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ କଷି
ଯ ପୁଣ୍ୟରୁ ପଲାଟିକେଲୁ ଏକଷକ୍ତି ଅଥବା ଯେଉଁ
ଗର୍ବତ୍ମମେଷ କର୍ମଶୂଳଙ୍କ ସହିତ ସେ ବ୍ୟବହାର
କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଜଣାଇବେ । କାରଣ, ତାହା-
ହେଲେ ରଜକୁମାର କେଉଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦୂଷ
କରିବାକୁ ଲୁହାକି ତାହା ପିଇ ଦେବ ।”

ଡକ୍ଟରାର କମିଶ୍ନ୍କ ପ୍ରେରଣ ଏହି ୯୮୭ଥାର
୨୫ ମେହାର ବାଧାରଣ ବିଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରମଳିତରେ
ଗବ୍ରେନେଗ୍ ବିଜ୍ଞାନକ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବମାସର
ବିଜ୍ଞାନା ଗବେଷଣରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ହୋଇଥିଲା ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚତା ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ଉଚ୍ଚ ବର୍ଷତାକୁ ଡେକା କତ ସୁଖରେ କଟାଇ-
ଥିଲା । ଜୀବି ଦେଖି କା ଅନ୍ୟପ୍ରକାର
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଘୟି ହାହିଁ । ଶମ୍ଭର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ
ଥିଲ ଓ ଅନେକ ଗୃହଙ୍କ ରୂପାଳୀ ହୋଇଥିଲେ
ସୁଧା ପ୍ରାନୀୟ ବନ୍ଦହାର ଜୀନିର ପ୍ରକର ଗମ୍ଭେ
ମଳିଥିଲା ବେଳକ ଗୋପାଳ ହେଲୁ ବାଲେଶ୍ଵର
ଉତ୍ତରଭାଗରେ ବିହୁତା ବିହୁ ହୋଇଥିଲା । ସେଇ
ନାମରେ ଡେକା ବିହୁଦିନ ପ୍ରବଳ ଥିଲ ହଜାର

ମାତ୍ର ଏଥରେ କିଛି ଉପରୁ ଉପାଳ ହୋଇ
କାହାରୁ ଅନ୍ୟ ବୋଲିଏ ସଂକାମକ ରେବର
ପ୍ରାଦୂର୍ବାବ ନ ଥିଲା । ଏଇ ଅପରାଧର ଶଙ୍ଖା
ଉଠା ଥିଲା ବୋଲିବାର କାହାରୁ କାରାଗା ଓଡ଼-
ଗଲେବେ ଅଚି ଶାନ୍ତି ଓ ଦୈର୍ଘ୍ୟବନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଭୀ
ବେବଳ ପେଣୁଗି ବାହାରକୁ ଅପରାଧ କରି
ବାର ଦେଖାଯାଏ । ଯେବେ କୃଷ୍ଣର ଅବଶ୍ୟା
ଜଳ ହେଲା ତେବେ ଅପରାଧ ଅକରି ଉଣା
ପତ୍ରବ । କିମ୍ବାର ପାହେବ ସଂକ୍ଷେପରେ ଏକ-
ଶର୍ଵ ଫଳ ଏହରୁପେ କର୍ତ୍ତା ବରାଅକୁ ଯେ
କୃଷ୍ଣ ବାତିତ୍ୟ ବଢା ଓ ବୁଦ୍ଧି ସବୁ ବିଷ୍ଣୁରେ
ଓଡ଼ିଶା ଏବର୍ଷ ଉନ୍ନତି ଲଭି ଅଛି ଓ ଲେଖୁ-
ନେଣୁ ବନଶ୍ରବ କହୁବେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟକ୍ତକାର
ବରାଅକୁ ବି ବନେନ୍ତର ଘାହେବ ଯାହା ଲେ-
ଖିଅକୁ ଜାହା ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ଓଡ଼ିଶା ସନ୍ଦର୍ଭ
ବାଳରେ ପ୍ରଭ୍ୟକ ବରାଅକୁ । ଏଥି ଜାତୀୟ
ବିବ ବହୁବ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ଉନ୍ନତ ଦେଶ
ନାହିଁ ? ଫଳରଙ୍ଗ <ବିଷ୍ଣୁରେ ଯେବେ ଜାହାର
ମନେ ସନ୍ଦେହ ଜାତ ହୁଅ ଜାହାକୁ ଅମ୍ବୁ-
ମାଳେ ଉପଦେଶ ଦେଖାଇ ଦେଇଅବୁ । କୃଷ୍ଣର
ଉନ୍ନତ ପରାମର୍ଶ ଦେଖ ଏବର୍ଷ ଦିର୍ଗୀଳ ପତ୍ର
କାହାରୁ । ଲେବେ ଜାତାମତ ଆହାର କରି ତେବେ
ତେ ଗୁରୁକ ଶାନ୍ତାନୁରକୁ ରଥାଳା କରାଇନ୍ତି ।
କାଣ୍ଡର ଉନ୍ନତ ପରାମର୍ଶ ଦେଖ ଯାହାକୁ
ବାଟେ ଅନେକ ଦୁଇ ଅମନାଳା ଓ ରଥାଳା
ହୋଇଥାଏ ଓ ମୁନିବାଲିବଦ୍ଦରବାଟେ ଅନେକ

କଲେଖ କଲିବଜାରୁ ଯାତାପୂର ବରାଅଛନ୍ତି ।
ଏମାନେ କଲିବଜାରେ ମଜୁର ବରାଟଙ୍କା ଆଜି
ଥରିଥିବେ । ସବେ ଶାଇବାରୁ ନ ମିଳଇବ କି
ହେଲା । କିମାର ଉଚ୍ଚର ପକ୍ଷରେ ଦେଖ ଗୋଟିଏ
କଲେଇଓ ଗୋଟିଏ ମେଡ଼ବେଳ ମୁଲ ପ୍ରାଣର
ହେବା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ ଉଚ୍ଚର
ଦେଶପୂର କେବ ମୁଲ ମନ୍ଦର ଲଜ୍ଜାଶ୍ରେଷ୍ଠ
ପଦରେ କୁଟୁମ୍ବ ହୋଇଥାଏ । ବୁଦ୍ଧିର ଉନ୍ନତ
ପକ୍ଷରେ କିନ୍ତୁ ବୋଲିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି ବରେ
ତାହା ସ୍ଵରବିଦ୍ବ ଅଟଇ ଓ ଦେଉଂ ଡେଇପ୍ରାରୁ
ବମିଶ୍ରା ସିରପ୍ରାଦାଶ ବରମ ଦେଲେ ଭଲ ହେବ
ଏଥିପାଇବମିଶ୍ରବସାରେବ ବ୍ୟସରେ ପଢ଼ିଥିବାରୁ
ପ୍ରକଳ୍ପ ହେଉଥାଏ ଯେ ଏଣିକି ବହୁତ ଡେଇ
ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଥାଏ ।

କଟକଳଗରର ଅବସ୍ଥା ।

ନଗରର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ରକ୍ଷା ସବାରେ କୋଣେ
ବିବର୍ତ୍ତିମେହୁ କର୍ମଚାରୀ ଦୀପଶ୍ରଦ୍ଧା ଅଛନ୍ତି କି
ନାହିଁ ତେ ଯେବେ ବେହି ଅଛନ୍ତି ତେବେ ଯେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଜଣ କରୁଥାଇନ୍ତି ତହର
ଦ୍ୱାରା ପରିଚୟ ଅମେରିକାନେ ପାଇ ନାହିଁ ।
ଏ ବର୍ଷ ଏ ନଗରରେ ଲୋଭତାବେଗର
ଉପର୍ତ୍ତକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ତୋରିଥାଏନ୍ତି ତେ କିମ୍ବା
ଦ୍ୱାରା ସ୍ପାରିଂରୁ ବାଜରାଦ ତେଜରା ଦକ୍ଷା
ଅନ୍ତକରେ ଯେ ପରିମାରରେ ଲୋକେ ଏ ସେ-
ବିପ୍ରାନ୍ତରୁ କିମ୍ବା ହେଉଥାଇନ୍ତି ଜାହା ଅଜ୍ୟନ୍ତ
ଗୋତମାନ୍ତ ଅଛି । ବିବର୍ତ୍ତିମେହୁଙ୍କ ଅଧିକ
ନିମ୍ନ ମାର୍କେଟ୍ରେ ପୁରୁଷହାର ମୃଦୁର ଜାଲଜା
ମାନକୁ ଯାଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ତାକୁରଥାହେବନ୍ତି
ହେଉଥାଇନ୍ତି ତେ ତାକୁରଥାହେବ ଜାହା ଜବ-
ମେହୁଙ୍କ ପଦାର ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅର୍ଥରେ
ବିଷୟ ଏହି ଯେ ତାକୁରଥାହେବ ଅଧିକା
ମାର୍କେଟ୍ରେ ରଥାହେବ କେବଳ ଲୋକଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରକ୍ଷା
ପର ସତ୍ତବାହି ହେବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ଦୁଇ ଜାଲକା ସଂଗ୍ରହରେ ବିଫଳ ଆମ୍ବେନାନେ
ବେହି ନ ପାଇଁ ସାହିମିନାନେ ବି ମନେ ବର-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଯମରା ଜାହାଙ୍କର ଅଧିକ
ଅନ୍ତରୁ ମୁଦ୍ରାଜାଲକାତ୍ମକ ଜାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର
ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣ ହେଉଥାଏନ୍ତି ଓ ମୁଦ୍ରାବିଧା ଅନ୍ତରୁ
ଦେଖାଇଲେ ସମସ୍ତା ବ୍ୟୁ ପାଇ ଲୋକ
କିନାରରୁ ଶାନ୍ତ ହେବେ ? ଯେବେ ସେବୁପ
ହୋଇଥାଏ କେବେ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁଣ ସକଳରେ
ବରିବା ପାଇଁ ଜାହାଙ୍କ ବାହିନୀ ପାଇଁ ନେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ବାନେ ଏ ସବୁ ଲେଖିବାର ଉଦେଶ୍ୟ
ଏହି ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ ଜଗତରେ କୈଛିତୀ
ପ୍ରବଳ ହେବାର ଜାଗର କମିଶ୍ନ୍ତ ମାଛଟ୍ଟେ
ବିମା ଡାକ୍ତରଙ୍ଗରେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁ ହାତାଳି
ବିପାର ଏତେ ମୋକ୍ଷ ଯେ ଅଜାଳରେ ମୃଦୁ
ପ୍ରାସରେ ପଞ୍ଚାଥ୍ରକୁ ଜହାରେ କି ହାତମଙ୍କର
ମନ ବିଦ୍ୱମାଧ ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଛାଏଁ । ଆମ୍ବା
ମାନେ ଅନେକ ବୃଦ୍ଧିବା ଲେବଙ୍କାରୁ ଶୁଣିଥାଏଁ
ଓ ଥପଣା ମନକୁ ସୁଣା ହେବାଥୁଁ ଯେ ଜଳ-
ରିବ ହାଲ ସଫାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏ ବର୍ଷ ସ୍ଵର୍ଗର
ରହିବାରୁ ବର୍ଷା ପାଣି ଜଳର ମଧ୍ୟରେ କମା
ହୋଇ ଏତୁଥ ଉପାର୍ଜନ କାର କରୁଥିଲା ଏବା
ଯେହି ଅଷ୍ଟଳରେ କାଳ ପରିଆର ନ ହେବାରୁ
ସତକବସବୁ କାହିଁଥରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଘରସୁର
ବାହୁ ଅଧେଯାବ ବର୍ଷାପାଣି ରେବ ରହିଥିଲା
ସେହି ଅଷ୍ଟଳରେ ଏ ଗେଗ ଅଥ୍ୱକ ପ୍ରବଳ
ହେବାରୁ ଜକ୍ର ଅନୁମାନ ଅନୁଦତର ପୁଣ୍ଡ
ହେଉଥିଲା । ଏଥରୁ ସତକରେ ବାଟଗୁଲିବାରୁ
ଯେବା ହେଉଥିଲା ଓ ନାକାପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ବାସକୁ ଦୁଷ୍ଟିକାରିତାରୁ
ନଗରରବ ଏପରି
ଥୁବବସ୍ତା ବୌଣସି ବୋଲରେ ଦେଖିଯାଇ
କି ଥିଲ ଏକ ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ଯେତୁ-
ମନେ ସେବରୁ ଶୁଣରେ ବାସ କରିଥିଲା
ମେମାନେ ଅଚାର୍ଯ୍ୟ ବହୁ କରିଥାଏଁ । ବର୍ଷାପାଣି
ବାହୀର ଜ ଯବା ୧୦୮୦ମତି ବୋଲର ପ୍ରାନ୍ତ
ବୋଲର ବୋଲ ବଜାଲାରେ ବଢ଼ିଥିଲ ତମିଲ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଇବାରେ ଶୁଣିଥାଏଁ ଓ
ଜାକ୍ରମାନେ ଏବମତ ବୋଲ ବନ୍ଦୁ କର
ଥିଲା ମାତ୍ର ମାତ୍ର ତେବେବାର ବନ୍ଦୁ କର
ଥିଲା
ଅଥବା ଏମାନେ ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକ ବାଟଗୁଲାରୁ ଯେ କହୁ
ଏହାକର ନମ୍ବିତ ଗେବର ହେଉ ଲାହାଁ ।
ଏମମାନେ ଅଚାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଯେ ଅନୁମାନ-
ର ମଜ ଯଥାର୍ଥ ନହିଁ ଓ ନାଲ ପରିଷାର
କରିବା ଜ କରିବା ବେବଳ ହାତମଙ୍କର କୋଣ
କରିବାର କରିବାର ପ୍ରକାର ବନ୍ଦୁ କରି
ଥିଲା ମାହାଁ । ଏପରି ହେଲେ କତ ମୁଖର
ବ୍ୟଥ ଅଟଇ ମାତ୍ର ଯେହିଲେ କୈବତାର
ପାପ କଣ ବୁଝି ହୋଇଥାଏଁ ଓ ଅରମାଦକୁ
ବେଗ ଦେହରୁଥ ପ୍ରବଳ ହେବ ବୋଲ
କବେ ଗଲା ବନ୍ଦୁ ଥାଏଁ କେବଳ ପରିଷାର
ହେବା କହିର ବାରପ ବୁଝି କରିଥାଏଁ
ଓ ସୁଲେ ଅକ୍ରମିତାହେବ ଓ ମାହାସ୍ତ୍ରକର

ଜରିବ ଯେ ଏଥର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଅନୁମତିକାଳ
କରି ଲୋକଙ୍କ ମନରୁ ସ୍ମୃତିର ବରତ୍ତୁ ଓ
ଯେବେ ସାଧାରଣ ଅନୁମତି ପ୍ରକୃତ କାରଣ
କୋରି କରାଯାଏ ତେବେ ହାତବାତର ଅଜୀ-
ମୁଦ୍ରାରୁ ବିଟିବାଳ ଶାନ୍ତ ଭାବୁ ନାଲ ପରିଷ୍କର-
ବାଯାର ଅନୁମତି ଦିବାଗେ କରନ୍ତୁ ।

କଟକ ମେଡିକ୍ଯୁଲାର୍ ସୂଚି

ତେ ଅଧିକା ମନ୍ଦରୁ ସୁଧା ହେବାରୁ ଯେ ଜଗ-
ରର ନାଳ ସଂଧାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏ ବର୍ଷ ସୁରକ୍ଷା
ରହିବାରୁ ବର୍ଣ୍ଣ ପାତି ନଗର ମଧ୍ୟରେ କମା
ହୋଇ ବୈଷ୍ଣବ ଉତ୍ସାହ ଜାଗ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ
ସେଇଁ ଅଶ୍ଵଳରେ ନାଳ ପରିଆର ନ ହେବାରୁ
ସତକବସ୍ତୁ କାହିଁ ଥିଲେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗର୍ବହୃଦୀ
କାହିଁ ଅଧେଯାଏ ବର୍ଣ୍ଣପାତି ରେତି ରହିଥିଲୁ
ସେହି ଅଶ୍ଵଳରେ ଏ ଗୋଟି ଅସ୍ଵକ ପ୍ରକଳ
ହେବାରୁ ଭିକୁ ଅନୁମାନ ଅସ୍ଵକର ପୁଣ୍ଡ
ହେଉଥିଲୁ । ଏମରୁ ସତକରେ ବାହୁନ୍ତରାକୁ
ସ୍ଥାନ ହେଉଥିଲୁ ଓ ନାକାପ୍ରକାର ଚର୍ଚନ
ବାସ୍ତବୁ ବୃଷିତ କରିଥିଲୁ । ନଗରର ବୀରର
ପୁରବସ୍ତୁ ବୌଦ୍ଧ ବାଳରେ ଦେଖିଯାଇ
ନ ଥିଲୁ ଏବଂ ଅଶ୍ଵର୍ଦ୍ଧର ବିଷୟ ଯେ ଯେଉଁ
ମନେ ଯେବାରୁ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ବାସ କରିଥିଲୁ
ଯେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧୁ ରହିଥିଲୁଛନ୍ତି । ବର୍ଣ୍ଣପାତି
ବାହୁନ ଯ ସବା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ରେତିର ପ୍ରଥମ
କାରଣ ବୋଲି ବର୍ତ୍ତନାରେ ବଢ଼ିଥିଲ ତେବେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବରପାଇଁ ହିର ହୋଇଥିଲୁ ଓ
ଭାକ୍ତମାନେ ଏବନକ ହୋଇ ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟର
କାର୍ଯ୍ୟ ବାର୍ଷିକ ବନ୍ଦିତାର ଡକାରେ ନାହିଁ
ହେବାର ପ୍ରତି ହୋଇ ଆହଁ । ଏବେ ଜାଗ
ବ୍ୟୁତେ ଏଠାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ହେତୁ
ଏହି ଯେ ଭାକ୍ତର ଶ୍ରୀକୃତୀର୍ଯ୍ୟରେ ବିନାବେ-
ନନ୍ଦରେ ଯିବା ଦେବା ଓ ବିନ୍ୟାଳୟର ଭାକ୍ତ-
ବିଧାରଣର ଭାବ ହୁବିବ କର ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃତୀ-
ର୍ଯ୍ୟରେବକର ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଅଛି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀୟ
ଅଟଳ ଓ ଏହାକୁଯୋଗେ ଏ ପରମୋଧବାରକ
ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟଟି ପ୍ରାପିତ ହେଲା ବୋଲିବାକୁ ହେବ
ସେ ଯେବେ ଏତେ ଭାବର୍ଧିତ୍ୟ ଦେଖାଇ
ନ ଥାନ୍ତେ ହେବେ ଏମନ୍ତ ଦୁଅୟା ଯେ ଗବ-
ତ୍ତିମେଣ ଅସ୍ଵକ ବ୍ୟୁତେତୁ ଏ ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟ
ସ୍ଥାପନ ପଥରେ ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତେ ଜାହିଁ
ଶାସ୍ତ୍ର ସାମାଜିକ ବିଦ୍ୟାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ
ମନୀ ନୂହି ତୁ କବିତ୍ୱରେକିନ୍ତୁ ସକଳ ଜ୍ଞାନ
ଏଥର ପର୍ମାଣୁ ଅଗାମ ଅଛନ୍ତି । ଭାକ୍ତର ଶ୍ରୀକୃ-
ତ ଏ ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟଟି ଅଗାମ ପ୍ରକାଶରେ
ଅଗମ ଜରିବାକୁ ବିନ୍ଦରା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ବନ୍ଦିମେଣ ଏତେ ବିଳମ୍ବ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ
ନ ହେବି ବରଂ ଶବ୍ଦପ୍ରକାଶ ଫିନିର୍ଜ ଜୀବ-

କାଳକୁ ବିଶେଷ ଅନ୍ତକୁଳ ଜୀବ କରି ଆଗାମୀ
ଅକୁ ବରମାସ ତା ୧୫ ରଖିବାରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ପାଠ୍ୟବାର ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଥାଇନି ।

ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରବେଶ ଓ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହିପରି ନିଯମ ହୋଇଥାରୁ କି ଯେଉଁ-
ମାନେ ପ୍ରବେଶିବା ମାରନେର ଓ ତେଥା ଛାତ୍ରବୁଦ୍ଧି
ପଣ୍ଡାଳରେ ଭାଗୀର୍ଥୀ ହୋଇଥାରୁ ସେହିମାନେ
ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷା କରିପାରିବେ ଏବଂ
ପ୍ରଥମ ଦୂର ଏକବର୍ଷୀୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପଣ୍ଡାଳାବାର
ଦୂର୍ଘାସ୍ତ ଶତ ଗୁମ୍ଭର ହୋଇପାରିବ । ଗଢ଼ୀ-
ମେଖ କେବଳ ୨୦ ଜଣ ଛାତ୍ରଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଦେବେ
ଏମାନେ ପ୍ରଥମବର୍ଷ ଟ * ଲୋ ଦିନୀ ବର୍ଷ
ଟ ୨ଲୋ ଓ ତୃତୀୟବର୍ଷ ଟ ୨ଲୋ ଲେଖାଏ
ଦୃଢ଼ି ପାଇବେ ମାତ୍ର ଉଲିଗୀଳ କଲେ ବୁଦ୍ଧି
ରହିବ ହେବ । ଏଥି ଦୂର୍ଘାସ୍ତରେ ଆର ଯେବେ
ଶତ ଅଧିବେ ରାହାଙ୍କୁ ବନା କେବଳରେ ଶିକ୍ଷା
ପଥରୀକ ଓ ଯେବେ ଗୁଡ଼ଫଳ୍କା ବସ୍ତର ଦେବ
ଦେବେ ଗାନ୍ଧାରିତାରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟର ବ୍ୟସ
ନିକାହାରେ ବହୁ ୨ ବେଳନ ଗୁମ୍ଭର ହେବ ।
ଶତମାନେ ଛିନବର୍ଷ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧୟନ
କଲ ଉଭାରୁ ଏହାକର ଶେଷପଣ୍ଡାଳ ହେବ
ଯେ ସେ ପଣ୍ଡାଳ ଗାକା ଓ ପାଟନା ବିଦ୍ୟାଳୟର
ଶେଷପଣ୍ଡାଳରେ ସମ୍ଭାଲ ହେବ ବାରଣ ଗବ-
ଣ୍ଡିମେହ ଅଗା କରନ୍ତି ଯେ ଏଠା ସ୍କୁଲର ବ୍ୟସ
ଭଣା ହେଲ ବୋଲି ଯେମନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ଭଣା
ହେବ ନାହିଁ । ଶତମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଭାବ
ମେଲିପର୍ଚନ, ଅଶିଖ୍ଯ ସର୍ଜନ, ହାସପାତାଳ
ଅଶିଖ୍ଯ ଓ ନେଟିନ ତାତ୍ତ୍ଵରଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥାରୁ
ଏମାନେ ପ୍ରତିହନ କେହ ପରାମର୍ଶ କେହ ଦୂର-
ଦୟା ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଓ ଯାହାକୁ ଯାହା ଧରା-
ଯବାର ହେବ ଗାହା ମଧ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାରୁ ।
ବହୁବିଧନ ହେଲ କଟକଧୀୟ କେହ ଅଶିଖ୍ଯ
ସର୍ଜନ ନିଯକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟ ହେବୁ ଶାଶ୍ଵତ ଜଣେ ଅଶିଖ୍ଯ
ସର୍ଜନ ନିୟକ୍ତ ହୋଇ ଅଧିକା ସଜ୍ଜାଶେ ଗବଣ୍ଟି-
ମେଖ ଅଦେଶ କରିଥାଇନ୍ତି । ନୂହନ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ନ ହେଉଥି ରହୁ ସହାଯ ଗୋଟିଏ ନଗର-
ବିଷକର ଅଣୁ ଦୂରକାର ହେଲ ସୁଖର ବିଷୟ
ଆଗେ ।

ଏହକୁଣ୍ଡ ବିଦ୍ୟାଲୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର
ଅର୍ଥ ଦେବାର ସବୁ ବନୋବସ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ନିଷ୍ଠୁ କେଉଁ ଭାରଖରେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ହେବ ସେଇଥା ଶ୍ରୀଡୋର୍ଚ୍ଚ ସହେବଙ୍କ

ହାତରେ ଏଥର ରହିଲା । କେବଳ ଘର
ଦିଷ୍ଟିରେ କିଛି ବନୋବସ୍ତୁ ନ ହେବାର
ଦେଖାଯାଏ । ପିଲେ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା ଯେ
କମରସୁଲ ଫାଣ୍ଡି ଉଠିଯିବା ପ୍ଲାନରେ ଯେଉଁ
ଚିକାଶାଳୟ ହେବ ରହିଲେ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର
କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ମାତ୍ର ସେ ଘର ନିର୍ମିଣ ହେବାର
ଅଳେକ ବିଲମ୍ବ ଅଛି କାରଣ ଅବସ୍ଥା ରହିଲା
ଆରମ୍ଭ ସବା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏପରି ଏଠା
ଚିକାଶାଳୟରେ ଶେରୀ ରହିବେ ନାହିଁ ଯେ
ଶୁତ୍ରମାନେ ହାସପାଦାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖି କରିପା-
ରିବେ । ଅତିଥିବ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଜେନରଲ
ହାସପାଦାଳରେ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ଲାପିଟ ହେବ
ଓ ଶାବା ହେଲେ ସବୁକଥାର ସୁମୋଗ ହେବ
ଓ ବୃଦ୍ଧିରୋଗୀ ଶୁତ୍ରମାନେ ସେଠାରେ ବସା
କରି ରହ ପାରିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ତଳକମାସ ଶେଷଭାଗରେ ଆମୁମାନଙ୍କ ଜଳ-
ସାହେବ ଦୌରାମକଦମ୍ବା ବିର୍ଚର ସକାଶେ
ବାଲେଶ୍ଵରକ ଯିବେ ।

ଦର୍ଶାପୁଣୀ ପଦ୍ମ ନମିତ୍ତ ଏଠା ଅବାଲାଚ
କରେଥା ଚଲିଯାଏ ତା ୧୫ ଜାଗତରୁ ଅଛୁ
ବରମାସ ଶୈଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ହେବ ।

ଗର୍ବସ୍ତୁହରୁ ଏ ନଗରରେ ଜନରବ ଛଠି
ଅଛୁ ଯେ ଖୋରଧାର ବିରପ୍ତାଦାର ବାବୁ ରାଷ୍ଟ୍ର-
ବିହାର ନାୟକ କମିଶର ବିରପ୍ତାଦାର ହୋଇ
ଆସିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏହାଙ୍କିମାରୁ ଅଥବା ଉପରୂକୁ
ଚିନ୍ତା ଆଉ ବେହୁ କି ମିଳ ନାହାରି ।

ଗର୍ବସ୍ତୁହରେ ଏ ନଗରରେ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ
ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲ ତହଁ ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁବାର ଓ
ଶୁକ୍ରବାରଦିନ ସେବୁପ ବୃକ୍ଷ ଓ କାରାବ ହେଲେ
ତହଁରେ ଗୋପାଳ ହେବାର ଅନ୍ତମାନ ହୋଇ
ଥିଲ ଓ ଏମନ୍ତ ଶକ୍ତା ହୃଥର ସେ କୌଣସି
ଠାରେ ତୋପାଳ ହୋଇଥିବ । ଏବର୍ଷା ପଢ଼େ
ପଢ଼େ ସେବେ ନିଷାବତି ନ ହୁଏ କେବେ ସବୁ
କଥା ଭଲ ହେବ ।

ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ହୋଇବା ଓ ପୁଣିତିଷ୍ଠମାନ
ଜଣେ ବିଦ୍ୟୁତୀରୁ ଶ୍ରୀଆହୁ । ଜଣେ ସୁଲମା-
ଧୂର୍ବଳ ଶୈଖ ବୈଷ୍ଣବ ଅଟଇ ଦିଦିଲେ
ମୁକାମରେ ତାହାରପର ଥିଲେ ଗୋଟିଏ ୧୫
ବର୍ଷ ବିମୃତର ଧେବିଣିଟୋଟି ପେନ ପଳାଇ
ଅଧି ଅଧିକା ବଧାରେ ଲୁଗ୍ନରରସି ତାହାର
ପଞ୍ଜା କରସିଲା । ସେ ପରାରେ ୩୦୨୦ କଣ

ମୁଁ ପୁରୁଷ ଏକତରେ ବ୍ୟଥିଲେ । ଧରାପତ୍ରଦାନ
ରେ ମଞ୍ଚର ହାଜରରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଟୋକରୁ
ତାହା ଗ୍ରାମକୁ ପଠାଯାଇଅଛି । ଶିଷ୍ଟକ ହୋଇ
ଏପରି ଆଚରଣ କଲେ ତାହାର ଦୃଶ୍ୟ କେତେ
କଠିନ ହେବାର ଉଚିତ ଥମ୍ବୋମାନେ ତାହା
ନିଷାକରଣ କରି ଘାଗୁ ନାହିଁ ।

ଗରୁପ୍ରାତିର ଭାବନଦର୍ଶକରେ ଦେଖିଲୁ
ଜଣେ ପଡ଼ିପ୍ରେରକ ଅଦ୍ୟାଳତରେ ଏକ ମକ-
ଦମାରେ ବୋଧ ହୃଥିଲ ସାର ଦେବାକୁ ସ୍ଵଯୋ-
ଗ ନ ପାଇ ତହଁ ବିଷୟରେ ଯାହା ସରବ-
କାଣନ୍ତି ପ୍ରେରିତପଢ଼ିବାର ସଂସାଧାରଣାଙ୍କ
ଗୋଚର କରିଲ ଅନୁଗ୍ରୀ ପୁରି ଆଶ୍ୱାର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ
ଯେ ମକଦମା ନିଷକ୍ରି ହେବା ପୂର୍ବେ ସମ୍ମାନକ
ତାହା ପଢ଼ୁଥି କରିଥିଲନ୍ତି । ଏହିପଥତାନ୍ତିର
ବିଗ୍ରହ କର୍ଯ୍ୟର କି ପରିମାଣରେ କଣ ଓ ଅନ-
ସ୍ତି ହୃଥିଲ ପଡ଼ିପ୍ରେରକ ଯେବେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ
ତାହାକୁ ଦେଖାଇଦେବାର ତତ୍ତ୍ଵ ।

କୋକନଦାର ସବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି
ଯେ ଗୋଦାବିଶ୍ଵାନୀ ବଦିଷମୟରେ ଗୋଟାଏ
ଅଛପ୍ରକାଣ୍ଡ ବାଜ ଓ ଗୋଟାଏ ଗୋକୁଳମୂଳୀ
ଭାବି ଥିଥିଥିଲା । ବାସଟି ଏକଗ୍ରାମରେ ପରି
ପଶୁ ମନୁଷ୍ୟଦି ବଧ କରିଥିଲା ଅବଧ ମରପତି
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଘାପଟିର ପରମାୟୀ ଲୋକେ ଶୀଘ୍ର
ଶେଷ କରିଦେଲେ ଏହା ୧୫୩୦ ପୁଅ ଲମ୍ବ
ଥିଲା । ଏତେବେଳେ ସାଧ ସଚରାତର ଦେଖା-
ଯାଏ ନା ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣରକେନରଳ ସାହେବ
ଆଗମିମାସ ତା ୧୪ ଦିଶରେ ସିମ୍ଲାପବାତ୍ରରୁ
ଯାହା କରିବେ ମାତ୍ର କଲକାତାରୁ ନ ଥିଲା
ସଜ୍ଜିତକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ବିମ୍ବରେଖାରେ
ରହିବେ ।

କଳକାରେ ଯେହିଁ ନୂତନ ଯାଦୁଗର ପ୍ର-
ସ୍ମୃତ ହେଉଥିଲୁ ରହିରେ ଦଶିନିଷ ଟଙ୍କା ମ୍ୟୁ
ହୋଲଗଲାଣି ଅଧିଖ ଶୈଖ ହୋଇ ନାହିଁ।
ସମସ୍ତକା ପ୍ରାୟ ୧୬୫ ଲିଖ ଟଙ୍କା ଲିଖିବି।

ଏବର୍ଗର ମାଳ ପୋକୁନିକାର୍ଯ୍ୟ ଏକପ୍ରକାର
ଶେଷ ହେବାର କୁହାୟାଇପାରେ । ଅନୁମାନ
ଦ୍ୱାରା ବଣାଇଲାରେ ସମୟକା ଏକଲକ୍ଷ ତୋ-
ତେବଙ୍କାର ମହିଶ ପୋକୁନ ହେବାର ସମ୍ମୁ-
ଦନ୍ତ ଅଛି ।

ଗବହୁମେଘଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାତଟା ବିଶିଷ୍ଟଦୟୁମ୍ନ ପିତ୍ର-
ଦେଶରେ ଖେଦବଳ ନିବଟକୁ ଉଧତୋଚନ-
ସ୍ଵରୂପ ପଠାଇଥିଲାଗା । ଏହାକୁ ପଠାଇଲାଗା

କାହାଙ୍କରିବା ଟ ୩୫୦୦ ଟଙ୍କା ସୁରି ହୋଇ-
ଅଛି । ଏପରି କେତେଜଣ ମାହୁତ ଓ କୁଳ
ବାତବ ସଙ୍ଗରେ ଯିବାର ବିଷ୍ଟ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଧ
ଦେବେ ।

କିଲିକବାରେ ଗୋଟିଏ ଶିଳ୍ପିଦାନିମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ
କରିବାକାରଙ୍ଗ ବକ୍ତୃମେଷ୍ଟ ମାତ୍ରର କରିଅଣ୍ଡା
ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟଶାଖା ଅଭିମନ୍ଦିର ।

କିଳକଥା ସଙ୍ଗୀରବଦ୍ୟାକମ୍ପର ଗୋଟିଏ
ଶାଖାବିଧାନୀୟ ରବାନ୍ତିକରଣେ ପ୍ରାପ୍ତିଷ୍ଠା ହୋଇଥାଏଇଛି । ସଙ୍ଗୀରବଦ୍ୟାର ଦ୍ୱାରା ବଙ୍ଗଲାରେ
ଦେଖି ଅମ୍ବୁମାନେ ବଜ ଆନନ୍ଦ ହେଉଥିଲା ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟି ଅଟ୍ଟର ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ବାରୁ
କ୍ରମେନୁନାଥ ଦତ୍ତ ବିଜଳିସରବିଧର ଶେଷ-
ଶାସାରେ ଛାତୀଶ୍ଵରିହୋଇ ବଜା ପ୍ରଦେଶ ସକାଗେ
ଦିସ୍ତରୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଶାଶ୍ରୀ ବିଲାତରୁ ଏଦେ-
ଶବ୍ଦ ଅଗମନ କରିବେ ।

ଇଲ୍ଲ ପଡ଼ିବୁ କଣାଥାର ସେ ତନିହଙ୍ଗଟ
ମମାନଙ୍ଗା ଉପରେ ପ୍ରସୂତ ହୋଇଥିବା ପୁଲ
ବଜି ଠିକଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ତହିଁ ଦିପରୁ-
ଦେଇ ଗୋଟିଏ ମାଲ ବୋଖାଇ ରେଳଗାତ
ଯାଇଥିଲା । ତହିଁ ସବେଥିବା କଲିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେବେଳଗ ପାଣିକୁ ଝଷିପତି ଶୋଇ-
ରେ ଭସିଗଲେ । ଦୁଇକଣ ମରୁପତବାର ସ-
ବାଦ ଅବିଅଛି ।

ତାରୁର ମହାନଳକ ସରଗାରଙ୍କ ଚିନ୍ମୟର
ସମ୍ମାନଟିକୁ ଉପରିଦିଶ୍ୟତାରେ ପରିପାତା ପାଇଁ
କରିପାରିଛନ୍ତି । ମୁଖମାନଙ୍କୁ ପାପୀ ଏପରାର
ମନୋବିଜ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହ ଦେବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେ-
ଲାର ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ଅକୁଳତ ଥିଲା ।

ହେଠାବିଲିତରେ ପ୍ରତିକଳିତଥିବା ଆଜନ-
ମୁଦ୍ରା ଦେଖି ସେଇଁ ଅଂଶରେ ସେଷମୁଦ୍ରା ଲାଗ-
ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାକ କରିବାର
ପାଇଁ କବାଳ ସହିତିମେହ କଲକଣ ହେଠା-
ବିଲିତର ତତ୍ତ୍ଵ ଧ୍ୟାନପାଦ୍ୟାଚରଣକୁ ଦେଇ
ଅବଶ୍ୟକ । ଯୋଗ୍ୟ ସଂକଳନ ଏକାକାର କାର୍ଯ୍ୟ-
ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଯୋଗ୍ୟତା ।

କାନ୍ଦିରରେ ମାତ୍ରର ପୌର୍ଣ୍ଣ
ଦୟାରେ ହୋଇଥିବାରୁ ବହନଟି ଦେଖିଥ-
ିବୁ ଯା କହିଲୁମେହ ଏହଙ୍କୁ ମାତ୍ର ସ୍ଵାକ୍ଷର-
ଦୂର ଉପରୀର ଉଗାଦ ଚରିଲୁ । ପରେ ଗୋ-
ପି ମାତ୍ରର ମାତ୍ରର ତେବେପାଇଁ
ମେହ ଏହା ଜାହାଜଟିକ ଦେଇଥିଲେ

ପ୍ରମୁଖ ଗାନ୍ଧୀ ଜୀ ହେବାରୁ ମାରଦ୍ଦିକର କଣ୍ଠ
ଚାଟି ହୋଇଥାଏଛି । ହିନ୍ଦୁମାନେ ଧର୍ମରତ୍ନଙ୍କୁ
ମାରି ମାରିଲା କାହିଁ ବୋଲି ଏହାହାର
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଗରିଆଡ଼େ ବଢ଼ିଥାଏଛି ।

ବକ୍ତୁମାରିର ଶୁଣନାହିଁ ସମୟରେ
କଲିଜାରେ କୁପ୍ର ବେଷନାଇ ହେବି ଜାଗର
ପରିମ୍ବ ଅଳ୍ପ ପାପ ହେବାର ଆରମ୍ଭ
ହେଲାଣି । ଯୋଡ଼ାଧାବୋରେ ଛଣେ କିଳାପ୍ର
ମହାଜନ କିଶ୍ଚଳମୂର୍ତ୍ତ ଅଲେକ ଦେଖାଇଥିଲେ
ତାଙ୍କ ଏମନ୍ତ ପରିବ ଧୂଳ ମେ ଅଧମାରକ
ବାଟ ଉଦ୍‌ଧାରେ ଅନ୍ଧର ପଚା ଯାଉଛନ୍ତି ।

ବାଦଳାଳର ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ୨୦୦୦
ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲା । ଏତେପ୍ରକାଶ
ମଦର ସୁନ୍ଦର ଦେଖି ବୁଦ୍ଧିପ୍ରେସ୍ ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥକୁ ତେଜିଶୀଘ୍ର
ହୋଲାନ୍ତି କି ଏକାପରାକର ବ୍ରିଦ୍ଧର ଜନ୍ମ କାମ
ଦେଲେ ଉପରୁ ଅନ୍ଧକ ହୋଇ ପାରେ ।

ଦିନ୍ଦୟା ମହାବିଜ୍ଞାନ ବାଣୀକ ଆସୁ ଏବଂ
ବୋଟି ପକ୍ଷା ଅପର ଏକ ହୋଲବାର ହେଉଥାଇ
ଓ ରୈଥ ପ୍ରକଟନ ରାଜ୍ୟର ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧିକୋଟି
କା ଲେଖାଏ ହେବାର ଜାଗାଯାଏ ।

ବମେର ପ୍ରଦେଶରେ କୌଣସି ଧାରୁଳ
ଜରି ନାହିଁ ବୋଲି ଲୋକଙ୍କର କିମ୍ବା ଥିଲା ତୁ
ମହିମାଟେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ଲୋକଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତକାଳୀ
ନରମିଶେପଯୋଗୀ ପଥର ଭାବ ଅଭିଭୂତ ହେ-
ବାରେ ଟିକଇ ନାହିଁ । ମନ୍ତ୍ରିତ ଧୋରେ
ଲୁହାର କଣ ଖେଳିବ ନିଜିଥିଲୁ ଓ ବରଦୀମେଳା
ପରାଷକ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ ଜଣିରୁ ଯେଉଁ
ଧାରୁମୟ ପଥର ବାହାର ଅଛି ଉଠିରେ ଅସ୍ତର
ପରିମାଣରେ ଲୁହା ଅଛି । ପରିଧାରିବାର
ଲେକୁଣ୍ଡ ଉଲକାରେ ଏବ ପ୍ରକାର ଧାରୁମୟ
ଥର ବାହାର ଅଛି ଯେ ଉଠିରୁ ସନ୍ତା
ନିବାର ସଞ୍ଚିତ ସମ୍ମାଦନା ଦେଗାଯାଏ
ଦୁଇ ସବର୍ଦ୍ଦିରେଣୁ ଉଠିରେ ଏତେ ଅଛି ଯେ
ବରମବର ତାହା ବାହାର ବଲେ ଲଜବର
ଏହି ହେତୁ ।

ମନ୍ତ୍ରାଳୟରଙ୍କାରେ ଏହି ବିଷ୍ଣୁ ନଗର
ଧୀରାର ରତ୍ନବାର ଜୟମର ବହୁରୂପ କିର୍ତ୍ତ୍ୟ
ଅର୍ଥାତ୍ ମୋହନୀର ମାଟ୍ଟେ ଶାନ୍ତିର
ବଦଳ ବାନ୍ଧାର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ । ଏ-
ରେ ହାରଗୋଟିଏ ବହୁପଦ୍ମନୀଯ ଏପରି
ପ୍ରସ୍ତୁଠ ପାଇଁ କାରାକାର ପରି ଅଭିନନ୍ଦ ମନ୍ତ୍ର
ର କେବଳ ସୁନ୍ଦର ଅଭିନନ୍ଦ ଉତ୍ସବ
ଲେ ତାହା ବନ୍ଧନର ମଧ୍ୟେ ।

NOTICE

Wanted a Head Master for the
M. C. English School at Jaipur.
Salary Rs. 45. at present. None
need apply who has not passed the
University Entrance Examination.
Applications will be received up to
25th, Inst.

The 12th Sept. } NANDA KISHORE DAS,
1875. } Joint Inspector of
Schools Orissa Circle.

**SALE NOTICE TO THE
HIGHEST BIDDEE.**

In consequence of the late Police
case I am breaking up Housekeeping
and amongst other things for sale
is a light strong Poney carriage with
hood, equal to new, with Harness
complete, also a powerful fast Poney
goes well in the above, and a Lady's
side saddle and Bridle.

Apply after 6 P. M.
to Mr. PONTING.

Recently Published,
AN ORIYA AND ENGLISH DICTIONARY,
designed for the use of European and
Native Students and Schools,
BY WILLIAM BROOKS.

PRICE.—Bound in cloth ... Rs. 2 8 0
Extra for Postage.

Extra for Postage, per copy 0 4 0
Applications to be sent, with pay-
ment, to *The Superintendent of the
Orissa Mission Press, Cuttack.*

ଦେଖିଯୁ ଓ କରିଗାନ୍ତି ଜୀବଜୀବନ
ଓରିଆ ଓ ହିନ୍ଦୁଜାରେ ଶ୍ରୀ ଏ ଅଧିଧାର
ପାତ୍ର ଓ ମହାତ୍ମା ହୋଇଥାଏ ।

କୁଳ-ଲୁଗାପିଲଦବ୍ଦ ମହାଜ ଶୀଘ୍ର ପାଇବା
ମୋଧୁଷଳଗୁଡ଼ ତାରମାସୁଳ ପାଇ
କିନ୍ତୁମାନିଶକ୍ତିପ୍ରେସରେ କରିବିଲେ ପାଇ ହେବ

ଅମ୍ବେ ଲୁବରାଟ ଏବଳକୁ ଲାଗେଇବା ପା
ଦଳବଜା ଓ କନ୍ଦବାଳ ସବବାଗର ଅଟ ବିହୁ
ପଢ଼ିବ ପଞ୍ଚଥାରାଶକୁ ଜଣାଉଥିବୁ ଯେ
ସା । ହାଲ ଗୃହବାଲ ବବାପା ଲମ୍ବରେ
ଯେବେଳେକୁ ଯେଉଁ ନମବାପିତ ଅର୍ଧାବୁ ଆଜ
ମୋକ୍ଷାରନାମା ଦେଇଥିଲା ଗାରା ପାଇଁ ବେଳେ
ମାତ୍ର ତା ୫ * କେବେ କାହିଁମୁକୁ ହେବାର
କାହିଁମୁକୁ ।

କୁରୁକ୍ଷତ୍ର ଏକାଳକି ମଳିଖଣ୍ଡ

ଏହି କୁଳାଚିତ୍ର ସହିଦଙ୍କ ତଥା
ପଦବୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁଳାଚିତ୍ର ଯତ୍ନିଲ୍ୟତେ
କୁଳାଚିତ୍ର ଓ ପ୍ରଭୃତି ହେଲା ।

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୦୮

ଭାଗ୍ୟର ସମ୍ପଦ କହିଥାଏ ମନ୍ଦିର । ମୁଖ୍ୟମୁଖ୍ୟ ଦିନର ସମ୍ପଦର ସାଲ ଶତବାର । ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍କ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଠେଣ୍ଠ ମଧ୍ୟବଳ ଘାଇ ଭାବମାସକୁ ଠୁଣ୍ଠ ।

{ ଅଶ୍ରୁମ କାର୍ଷିକ ମୁଲ୍ଲୁ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ଲୁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜୀବମାସକୁ ୪୯୮ }

ମୋଟାବଳ ଅଦୀକଳମାର୍ଗରେ ଉକ୍ତା
ବା ମନ୍ତ୍ରାର ହେବାର୍ଗାର ଯେଉଁମାନେ ପଣ୍ଡାଷ
ଦେବାକୁ ଘର୍ଜା ରଖିବୁ ଅଗାମୀ ଜାତ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧର
ଭାବେ ତାଙ୍କ ରଖରେ ସେମାନଙ୍କର ପଣ୍ଡାଷ
ବ୍ୟକ୍ତିକ ଦେବ ଏଥୂ ବିଜ୍ଞାଗନ ପ୍ରଗତିର ହୋଇ

ଏହିକୁମାରଙ୍କ ଅଗମନ ଉପଲକ୍ଷେ
ଜାତାପ୍ରଦାର ଉତ୍ସବମାନ ହେବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଧୂରାତ୍ମକ ଘରିଅଛି ଓ ଆହାର ଅର୍ଦ୍ଦନା
ପରାମେ ବିପୁଲ ଚକ୍ର ରେଖା ରେଖା ସ୍ଵରୂପ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେଖାଇଥିବା ଏ ଶୁଭବାଟନାକୁ ଚିରମୁଖରେଣ୍ଟୁ
ନରବା ଯକ୍ଷମାଣେ କେବଳ ବନ୍ଦୋଜହାରେ ଗୋଟିଏ
ନରତାର୍ଥିର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ
ଏହାର ଲକ୍ଷମାନେ ଏକ ସତ୍ର କରି ପ୍ରିୟବନ୍ଧୁ
ଅବଶ୍ୱ ଯେ ଗଜକୁମାରଙ୍କ ଅଗମନ ମୁରଣାର୍ଥ
ନେଟିବ ଶତଶାଲୟ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେବ । ଏଥର
କବ୍ୟ କମିତି ଅବସର ୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ରେଖା
ହେଉଥିବ ଓ ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ଏବା ବାଣୀର
ମରାଗାନ୍ତା ୫ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ସାଥେ କରି ଅବୁନ୍ତି ।

ଦେବନ୍ତ ଏକବାର ବର୍ମଗ୍ରହମାତ୍ର ଭୁଗ୍ରତ୍ତି-
ପଣେ ଏବେ ଚର୍ମାସୁବ ପଣ ଉପଳସରେ
କୁଳ ଅଥବା ଛୁଟି ଘାର ଅଛନ୍ତି ସୁଖର ବିଷୟ
ଆଗ୍ରା ବିଜାଳ ବାବ କଞ୍ଚାପକ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ବର୍ମଗ୍ରହ ମଜାଶାଖାମାତ୍ର ଅକ୍ଷ ଦରମାର

ଗା ୪ ରାଜ ସୋମବାରଠାରୁ ତା ୫୭ ରାଜ
ଶକ୍ତିବାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଉପଲବ୍ଧରେ ବନ୍ଦ
ରହିବ ଓ ଉତ୍କୃତ ତାରଙ୍ଗ ଦୃଷ୍ଟିର ଦୂରଧାରରେ
ଗୋଟିଏ ଲେଖାବୁ ବନ୍ଦିକାର ପତ୍ରକାରୁ ସବ୍ବ-
ସୁଧା ଦି ୧୯ ନ କୁଣ୍ଡି ହୋଇଥାଏ ଅଥବା ଗବ-
ହୁମେଣ୍ଠ ବେବଳ ଏକଦିନ ଅସ୍ଵକା ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଥରୁ ସେ କହିବ ମେତା
କଲୁପୁଳ ଅଗାମୀ ପରୁ ଦରନାସ ତାଟି ରିମୀ
ରୁ ଫିଙ୍ଗାଇବା ସତାପେ ଯାହା ଗବଣ୍ଠିମେଖ
ଅଜ୍ଞ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ହୋଇ ପାରିବ
ନାହିଁ । ତାକୁର ହିନ୍ଦ୍ୱାର୍ତ୍ତମାନେକ ଏଥମଧ୍ୟରେ
ଦିଲୋବପ୍ର ଦର ପାରିବେ ନାହିଁ ଓ ଜୁମାଗରୁ
ପୁଲ ଫିଙ୍ଗାଇବାର ଯାହା ସେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତହୁଁ ପୂର୍ବରୁ ପୁଲ ଦସିବାର
ସୁଯୋଗ ହେଉ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ
କୋଧକରୁ ସେ ତାକୁରପାଦେବକ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଅଯୋକ୍ତିକ ନୃତ୍ୟ ଦୁଃଖ ଯେତୁ ଯେତୁ ଗସ୍ତାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ତାଳାଇବାକୁ ସ୍ଥାପାୟ ବର୍ମଗରମାନେ
ପାଦମ ଦରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତହିଁରେ ବିଳମ୍ବ ହେବାର
ଅବ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ବାଦନା ଆଜିର । ଯାହା ହେଉ
ଅମ୍ବେମାନେ କରିବ ବରୁଁ ସେ ଗବଣ୍ଠିମେଖ
ଅରିଷ୍ଟଙ୍ଗ ସର୍ବତର ଶାତ୍ର ପଠାଇବାରେ ବିଳମ୍ବ
କରିବେ ନାହିଁ ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୀରେ ଜ୍ଞାନପଦ୍ଧତି ନିର୍ମାଣ କରି ରହିବା ଏକ ଉକ୍ତ ବନ୍ଦରକୁ ଯେ ସ୍ବରୂପ ଜ୍ଞାନକ ଅସିବ ସେ ସବୁ ଉପରେ ଫୋର୍ଡିଲିଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦରର ରୂପ ଆବାଧୁ କରିବା ବିଷ-
ସ୍ଵରୂପରେ ବିଜାଳ ଗଢ଼ିମେଳୁ ନେଇନ ବିସ୍ମୟମାନ
ପ୍ରଭବର ବିନବିତା ଗଛେଟରେ ପ୍ରକାଶ କରି
ଅହୁନ୍ତି ଉଚ୍ଚରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଜ୍ଞାନପଦ୍ଧତି
ମାନ ବନ୍ଦରର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରକଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନସ୍ଥାନେ
କରିବ ବରି ଉହିବ ଓ ଯାହାକୁ ଯେଉଁପ୍ରାକାରରେ
ରହିବାର ସେ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ ସେହି
ଯୋଗରେ ଦେବଳ ସେ ଜ୍ଞାନକ ରୁହୁ ପାଇବ
ଓ ଜ୍ଞାନକ ଅଜ୍ଞାନମେ ଦ୍ୱାନାନ୍ତର ମୟ ହୋଇ
ଥାଇବ । ବିଜାଳରେ ସବୁ ଜ୍ଞାନକର ମାସ୍ତୁ-
ଲରେ ଗୋଟିଏଲେଜାଏ ଅଳ୍ପ ସମ୍ଭବ ।

ବନ୍ଦ ମାସୁଲ ଅଧୀୟ କିଷତରେ ଏହି
କିଷତ ହୋଇଥିବି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଜାହାଜ-
ରେ ୨୦ ଟଙ୍କ ବା ଉଚ୍ଚାରିକ ବୋଲାଇ ହୋଇ
ପାରେ ସେ ସବୁ ଜାହାଜକୁ ପ୍ରତିକଳ ଛିନ୍ଦ୍ୟଶଳୀ
ଗ୍ରାହଣ ଲେଖିଏ ମାସୁଲ ଦେଇ ପଞ୍ଚବ
ଦୂର୍ଧି ଓ ଦେଖାଯି ଜାହାଜକୁ ଉପରେ ଅଧେ
ମାସୁଲ ଦେବାନ୍ତ ହେବ । ବାହାରର ଜାହାଜ-
ମାତ୍ର ପ୍ରକେମ ହେବାମାତ୍ରରେ ଜହିରପରେ ମାସୁଲ
ଅଧୀୟ ହେବ ଏହି ଦେଖି କାହୁୟିଣି ଜାହାଜ
ଉପରେ ପୁଲମାସରେ ଥରେ ମାସୁଲ ଅଧୀୟ
ହେବ କେବଳ ଦେଖି ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵନା ଯୋଗୁଁ ହେବ-
ଏହି ଜାହାଜ ବନ୍ଦରକୁ ଯେଉଁଥିଲେ କହି

ଉଥରେ ମାସୁଳ ଗୁପ୍ତର ହେବ ଛାତ୍ର । ବିର୍ତ୍ତମାନ
ସବାଗେ କିଛି ଉଠା ମାସୁଳ ଅଧିକ ହେବାର
ଶିଥିମ ହୋଇଥାଏ ତାହା ଏହି ଯେ ୨୦୫୯
ବା ଜାହିଁରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ବୋଲାଇ କେବାଳି
ଜାହାଜଦରରେ ପ୍ରତିକଣ ୫୦୮ ମୁଲ ଲାଗିବି
ଏହି ଦୁଆରି ଓ ଦେଶ ଜାହାଜ ଲାପରେ ୧୦୦
ମହିନରୁ ୫୦ ଲୀଟର୍ ଦରରେ ମାସୁଳ
ଦସିବ ।

ସଂକାମକ ଲୁହ ।

ହଦୁପେଣ୍ଟିଅରେ ପାଠକଲୁ ଯେ ବର୍ଷ—
ଲାର ଆଜିର କମିଶ୍ଵର ଗନ୍ଧର୍ଷର ଯେଉଁ
କିଞ୍ଚିତନ ପ୍ରକାର କରିଥିଲୁ ଛହିଁ ରେ ବର୍ଷ—
ମାଜର କୁର ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁରମାଳକାଗଢ଼େବ-
ଦ୍ଵର ଏକ ବହୁଲୁ କାଗଜ ଦାହାରିଥାଏନ୍ତି ।
ତାଙ୍କୁ ବାଗବରେ କୁର ବିଷୟରେ ଯେବୁବୁ ଯଥା
ଲେଖାଥିଲୁ ଛହିଁ କୁ ଉପର କିମ୍ବିତ ପତ୍ରକାର
ଯଥାଦତ ଜଳ ଲିଖିଛି ୨୦ଟିପ୍ର କବିରଣ୍ଣ ବାହାର
କରିଥିଲୁ ଯଥା—

୧। ସଂହାନବ ଗେଗୁ ଲଳିତରେ ଯେଉଁ
କିମ୍ବା ଶ୍ରୀପଦ ଜାହା ଏ ଦେଖିବେ ନେଇ
ନୁହିଲା । ମାତ୍ର ପ୍ରଚରିଷ୍ଟ କର୍ଣ୍ଣକାଳ ମେଘ
ହେଲେବୁ ଥାମାନ୍ୟରୁଥେ ଏହିକବୁ ହେଇଥାଏ ।

୧ । ଏହିର ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଞ୍ଚମିତି ଅଟ୍ଟଇ ଓ
ମାଟିର ଉକ୍ତିର ଦେଇ ଜାହା ଉପରୁ ହୁଅଇ ।

୨ । କାଷିତ୍ତବୁଦ୍ଧି କଲ ହେତୁ ଏଣ ଜ୍ଞାନ-
ମାଳିରେ ତଳ ବାହାରିପାଇ ମେ ହେତୁ
ମାସତିଥ ଦାଟ ଅଛି ଜାହା ଆଜ ଶୁଣି ପ୍ରକଳନ
ଦେଇର ସ୍ଵଭବତ୍ତମ୍ଭୁଗ ଯେହଁ ତର ଜୟତି
ଦୁଅର ଚୌରବିଠାରେ କଲ ବାହାର ବିକାର-
ଦାଟ ଶୁଣି ହେଲେ ବେଳେ କୁର ସଂକ୍ଷାନକ
ଧର୍ମରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଦୁଅର ।

୪ । ଶ୍ରୀକୃତିଙ୍କାଳ ଅରମ୍ଭ ହେଲେଣ୍ଟୁ ଯେତେ-
ଦେଲେ ମାତ୍ର ଶୁଣିବାର ଥରମ୍ଭ ହୁଅର ସେହି
ମଧ୍ୟରେ କୂରର ପରାମର୍ଶ ଜ୍ଞାନ ଅନୁଭବ
ଏବାକୁଳେବେ ଅନୁର୍ଧ୍ଵାନ ହୁଅଛି ।

ଏହାମନ୍ତର କରୁଥିଲା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ଅମ୍ବେମାକେ ଉପରଲିଖିତ ସାର ବଧାରାତ
ଏ ଦେଇବୁ ପ୍ରକାଶ ଏହଙ୍କ ଅନେକମା କର
ହେବାକୁ ଯେ କାହିଁବ ଜଳବାସାରେବ

ସଂହାମକ କୃତ ସେଗର ପ୍ରଦୂଷ ବାରଣ
ନରୋମ କରିଥାଏନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନର କଥା
ଅମ୍ବେଲାନ୍ତ କହ ପାରୁ ବା ଜ ପାରୁ
ବଠାରେତ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେଖାଯାଉଥାଏ ଯେ
ବାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ କର୍ଣ୍ଣ ମେଷରେ କୃତସେବନର
ପ୍ରାଦୂର୍ଧ୍ୱକ ହୁଅଇ ତେ ବୃକ୍ଷର ନୟଜାପ୍ରକଳା-
ନୁଗରେ ସେବର ପରାହିମ ପ୍ରକାରପାଏ ଯେହି-
ଠାରେ କର୍ଣ୍ଣକଳ ବାହାର୍ଯ୍ୟବାର ସ୍ଥାପନକାଟ
ଅଛି ଯେଠାର ଅବସ୍ଥା ଏହିକୁଷ ଅଛଇ ।
ଏଥରେ ଯେବେ ବାରଣ ବିଶେଷରୁ ବର୍ଣ୍ଣପାଣି
ବାହାର୍ଯ୍ୟବାର ସାଥୀରଣକାଟ ଅବଶେଷ ହୁଅଇ
ଦେବେ ଯେ ଅଛଇର ମହିରେ ସବୁ ପାତି
ନବିକାରୁ ଭାବା ବିପୁର ରିତିଯାଏ ତେ ଶୁଦ୍ଧିକାରୁ
ବୃତ୍ତଦିନ ଲଗଇ । ଏହପର ସ୍ତଳରେ ନିଯନ୍ତ୍ରିତ
ବାର୍ତ୍ତିକାକୁର ଉତ୍ସକର ସଂହାମକ ସେଗରେ
ପରିଣତ ହୁଅଇ । ଅତିବିବ ବର୍ଣ୍ଣପାଣି ବାହାର
ସିଦ୍ଧାରବାଟ ଦନ କରିବା ଦେଇ ଉତ୍ସକର
କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବା ପାଠସମାନେ କୁହି ପାଇବେ ।

ବଜ୍ରବସିନୀର ବଜ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରଦର୍ଶନାବିତ୍ତି ।

ମହାମାର୍ଯ୍ୟ ବିଜ୍ଞପୁତ୍ରମାରକର ଲାଇବାର୍ଗ
ଶ୍ରୀମନ୍‌ମନନ କାଳରେ ଖୋଠାର ଦେଖାଯୁ ଛେ-
ଦମାରେ ଚାରୁପେଣାବାବର ଅର୍ଥନାବିଜ୍ଞାନେ
ବାହା ପ୍ରିଯ କରିବା କାହାର କିନ୍ତୁମାତ୍ର ୧୯
ଆମରେ ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ସଙ୍ଗ ସହରେ ଏବଂ
କୃତିକ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲ କହିରେ କିନ୍ତୁକାଳ
ପ୍ରଥମକ ଦେଖାଯୁ କ୍ୟାମୁମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।
ରତ୍ନ ଭମାଜାଥ ତାରୁର ସଂଗ୍ରହର ଅବନ
ପଦିତ କରିଥିଲେ । ସହରେ କିନ୍ତୁକୁତ
କଷ୍ଟମାନ ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିଲୁ ଯଥା—

୧। କଲିବଜାଳଗର ଓ ଛହିର ପାଇ-
ଶୁଣ୍ଡବସ୍ତୁର ଦିବାଶିମାନେ ସବୁଗାରଙ୍ଗ
କିମ୍ବା ଦେଖାଇଥାର ଚନ୍ଦସତୁପ ଏକଦିନ
ଯଥାକୁ କିମ୍ବଶ ବର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ
ରହେ ।

। ବଲୁକରାରେ ଥିବା ସମୟରେ ଶକ୍ତି-
ବାଜ ବାର୍ଷିକୀୟାରେ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଚନ୍ଦ୍ରଶର୍ମଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ
ଦିବା ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଶ ପଞ୍ଜାର୍ମରେ ଉପରେହିଲେ
ଦିବା ଏବଂ ସେମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଦ୍ଧିଗାନ୍ତ
ଦିବାର୍ଥୀର ମହାମାଳ୍ୟ କରାଯାଇ ହେଲାରଙ୍କ
କିମ୍ବା ଏହି ଅବେଦନପତ୍ର ପ୍ରେସ୍ ହେବା

" । ପକ୍ଷଦେଶର ମାତ୍ରରେ ମେଘାଚେନ୍ଦ୍ର ଅବଶ୍ୟକ ହନ୍ତରେ ଦେଖିବା ପରିପରା ଏବଂ

ପତ୍ର ଜାହାଙ୍କ କବିତାରୁ ଲେଖାଯିବ ଓ ଏହାରୁ କବିତାରୁ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧରେ କବିତାରୁ ଜାହାଙ୍କ ହେବା ପଥରେ ଜାହାଙ୍କର ଜାହାଙ୍କ ଓ ପଶୁମର୍ଗ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ହେବା ।

୪ । ଏଇଶ୍ଵର ବିଦ୍ୟାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଜୀୟ
ପମ୍ପାଳକ ବିବତ୍ତରୁ ଲେଖା ମଂସପ୍ରାତ ହେବ ଓ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚନ୍ଦ୍ରକ ଯେତେ ଜେମା ହେବାକୁ
ହେବ ତତ୍ତ୍ଵର ନାନୟତଃକ୍ଷେତ୍ରରେ କର୍ଣ୍ଣପତି
ହେବ । ମାତ୍ର ବିନ୍ଦୁତ ବିନ୍ଦୁନ୍ତରୁ ଅବଶ୍ୟ
ଲେଖା ଦେବାକୁ ହେବ ଏମନ୍ତ ନହିଁ ।

* । ମେଘଦୁଲିକାରୀ ହେଗାନ୍ତି ରହୁଳିବନ୍ଧୁ
ଦିବ୍ୟକୁ ପଥ ଦେଖାଯିବ ଯେ ସେମାନେ ଏ
ପରିଚାର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗ
ହେବେ ।

୭। ରେଥା ହଂତକ କରିବା ଓ ଉପର
କଣ୍ଠକ ପ୍ରସ୍ତାବପୁରୁ ବାର୍ଷିକେ ପରିଶର କରୁ-
ବାଧାଇ ଗୋଟିଏ କମିଶୀ ମୟୁର ଦେଇ ଓ
ମେଇମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜହାନ ହଳ୍କ ହେଲେ
ସେମାନେ ଅଧିଶ୍ରେଷ୍ଠମାନରେ ଅପର ଲେ-
ଖକୁ କମିଶୀର ହଳ୍କ ଉପରିବାକେ ।

ଅମ୍ବେଲାନେ ହେଣ୍ଟି ଯେ ଏ ବକ୍ର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ମୁଳକୁରୁଷେ କଥାତିକ ହୋଇଥାଏ ଓ ଯେ
ଏହୁ ଅଧ୍ୟୋତତ ପ୍ରକାର ଉତ୍ସବରେ ଧର-
ଇଗର ହୋଇଆଏ ଦେଖିବାର ଯାହାକୁଠାରୁଷେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ହେବଳ ଗୋଟିଏ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏହଙ୍କରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଓ
କହିପାଇ କଲିବାରେ ଧରି କଣ୍ଠଗୋବ ବାହି
ଥାଏ । ସେ କିଷ୍ଟପୁଣି କରୁଥ ପ୍ରସାଦରେ ସନ୍ତି-
ବେଶିକ ହୋଇଥାଏ ତହିଁର ମର୍ମ ଏହ ଯେ
“୧୦ ଲା ହେଲା ଯେଉଁ କାହିଁ କ ହେବ

ଏ ଦ୍ୟକ୍ଷିତ କିନ୍ତୁ ସମାସେହଦର ଉପରୁତ
ହଥା ବାବା ଅନ୍ଧର ହେବ ହାତ୍ । କେବଳ
ପ୍ରେର ଓ ଗୋବିନ୍ଦ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ
ମହାର ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଥବା ଯାହାର
ଅନ୍ଧା ଭଲ ନିରାଜ କାହାଙ୍କୁ ପଡ଼ି ବାଧାର
ହାତ । ଏ ପ୍ରେରାବିର ଉଦୟୁକ୍ତାବାଚାର ବରେମୁ
ଲ ମିଥ ଅଶ୍ଵର ଓ କାଗାଟର ମତ ଏହ ଯେ
ଶିଖିଷ୍ଟାବାର ଅରବ ଓ ଅଧିନେ କ୍ଷୁଦ୍ର
ଅବଳୀ ଅନ୍ଧର ଲକ୍ଷଣାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧରାବ ହୃଥର
ଛପୁଥେ ଲକ୍ଷ ମୋହାଳ ହୃଥର । ଏହୁଥି
ଆମମାର ଦିନ ଦିନବା ବାବାର ଅଜ୍ଞା କୌ-
କିଳୁମ ଦିନକା ଖେଲ ନ ପାରେ । ଅର୍ଥ
କାଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟର ମଳ ହେବାରୁ ତ

ଟଙ୍କାର ପରିମାଣଦ୍ୱାରୁ ସଂମାରରେ କରୁନ୍ତିଥାର
ନିମ୍ନ ଅଧିକାର ଦେଖାଯାଏ ଅବେଳା ରେବା
ଟଙ୍କାର ନୂହକୁ ଜ୍ଞାନ କର୍ବନ୍ତୁ ବରିବାଟାକୁ
ବିଶୁଦ୍ଧ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ ଏଥରେ
ବସୁର ଜଳଜା ଫଳାଫଳର ହାତୁ । ବଲକ-
ଗର ଅବେଳା ଦେଖାଯି କେ ବିଦେଶାଯି ଲୋକ
ଏଥର ପ୍ରତିବାଦ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡିଲୁଣ୍ଡି । ମାତ୍ର ଆମେମା-
ନେ ଏ ବିଦେଶକୁ ଭେତ୍ରେ ଦୋଷସ୍ଵରୁ ଜୀବ
କରୁ ଛାଡ଼ି ।

କଥ୍ଯ ଅଛଇ । ଏଠାରେ ଏ ହୃଦୟରୁ ଯେଉଁ
କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ ଏବୁ ଆନ୍ଦୋଳକ ଲାଗୁ ଦେଖ
କି ଥିଲା । ବର୍ଷା ଅସ୍ଵର ହେଲେ ମଟିପରିରୁ
ଦୂରଧାରାରେ ଏହା ବନ୍ଦସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ପ୍ରଚାର
ବର୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣାବାଳରେ ବାହାର ଘର ବା ଘାଚେତି
ଦୁଇପତ୍ରକାର ସତରବର ଶୁଣାଯା ଏ କିନ୍ତୁ କାହା
ହେଲେ ଯେ ପରିମାଣରେ ପର ଭାବି ଯାଇ
ଲୋକଙ୍କର ସମ୍ମାନ ବିଲାପିତା ଗାହା ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ଅଧାରିତ ଅଟିର । ବିପ୍ରରକ୍ଷେତ୍ରରେ ଘର ଓ
ଘାରେ ଦୁଇପତ୍ରକାର ଓ ଏକ ଶ୍ରୀନାରା

ମନେ ଚେଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତି । ଏଇବି କାହାଙ୍କି ବାହାରେ ଥିଲାବେଳେ ଗୋବିଜ ଦର୍ଶଣ ଦେଖି ପୃଷ୍ଠାଜ ହେବାରୁ ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଏ ବିନ୍ଦୁ ସବୁରେ ଉଚିତପଥାରୂଚି ସାହେବଙ୍କ ସହଜ ସମକ୍ଷ ଗୋର ବିଦ୍ୟାବେଳେ ଏମାନେ ଆପଣା ମର୍ଯ୍ୟାନାଥରେ ମୋହର ହୋଇ ଅବୁ ବିମ୍ବାଜ ହୁଅନ୍ତି । ଯେବେ ଜାହା ନୁହେ ତେବେ କାହାଙ୍କି ଏଷବୁ ବଥାର ଅନ୍ଧୋଳନ ସେମାନେ ସବୁରେ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଦେଗୋୟିଲୋବଙ୍କୁ ହରିଦ କରିବାର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଏମାନେ ପ୍ରଜାକର ଅବସ୍ଥା ଭଲଭୂଷେ ହୁହି ପାର ହେମାନଙ୍କର ଅଭିଷବୁ ସବୁରେ ଜଣାର ତହିଁର ପ୍ରତ୍ୟାବାର ଲୋଜକେ ଯେବେ ଜାହା ଜାହେବ ତେବେ ଦେଇ ନାଶକୁ ଅନୁଶେଷିତେ ଏମାନେ ସବୁରେ କମ୍ପନ୍ତି ଜାହା ଅମ୍ବେମାନେ କହ କି ଧାରୁଁ । ଧାରୁଁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବାବେଳେ ଏମାନେ ବିଶେଷ ପ୍ରତ୍ୟେକି ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣନ କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଟାଟିଥ ଦେଇ ପ୍ରଜାମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେ ଏଇଦୁଇ କ୍ଷତିଗ୍ରହୀ ହେଲେ ତହିଁର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟାବାର କି ଏମାନେ କହିବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେ ଦେତା କମରକୁ ଗପ ପରିଷାର ରାଜ୍ୟକୁ ଲେ ଓ ପ୍ରଜାକର ସୁଖ ସ୍ଵକିଳା ପ୍ରତି ଭଲ ମନୋଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବି ଜାହାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ମଧ୍ୟ ବଦଳ ଯାଇଥାଛି । ଏହି ଦେଇ କାଳ ମରିଯୁଇ ପରାମର୍ଶ ସବୁରେ ସେ କିମ୍ବା ଯହୁ କିମ୍ବା ଜାହାଙ୍କୁ ଓ ଦିନ୍ଦୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରି ଜଗବର ଦୂରବସ୍ତୁ ଦେଖୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେ ଜହାଙ୍କର କିମ୍ବା ନାହିଁ ଉପରୁ କରି ଜାହାଙ୍କୁ । ଯହାନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ କରି ସତାରେ ଏହି କରିବାର ଦେଇ ସବବାରଙ୍କୁ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ତେଣାର ପ୍ରଜାମାନେ ଯେମନ୍ତ ଅଛି ତେମନ୍ତ ଗାନ୍ଧୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଏହାଙ୍କୁ ସହିଷ୍ଣୁଳା ପ୍ରାଣରେ ହେବୁ କିମ୍ବା ପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ପ୍ରଜାଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟପ୍ରତି ଦାଢିମନ୍ତର ଏବୁଷ ବୈଶିଶ୍ୱ ଅନ୍ତରେ ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ହଜାର ହୋଇ ଅବୁଁ । ଯାହା କଷି ହେଲା ଜାହାଙ୍କ ଅର ଫେର ଅବିକ ନାହିଁ ଏଥର ପ୍ରାଣୀ ବର୍ମଣୀ ରମାନେ କି କଷିଚରଣ ଦେବେ ଜାହା ଦେବିବାରେ ଅହିବାରୀ ।

 ଅଭସପ୍ତାହର ଟୁଟି ।

ଗର୍ବସ୍ତୁହରେ ଯେବୁଟ ହୁଏ ହୋଇଥିଲା
ଜାହା ଅମେମାନେ ଡାକୁ ସପ୍ରାହର ପଢ଼ିବାରେ
ପାଠମାନଙ୍କୁ କଣାଇଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟ-
ରେ ଏ ହୃଡ଼ଶାସ ବୌଧୀର ଉଷ୍ଣାଚୟତିବାର
ଅମେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲୁ । ବର୍ଷା ଏବୁଟ
ହେଲା ଯେ କେତେବେଳେ ହେବ ସେବୁଟ ଦେଖା
ନାହିଁ । ଏହିଦିନରେ ଏୟ ରାତ୍ରି ଜଳ ବର୍ଷିଥିଲା
ଓ ଜର୍ବୁ ଡିଭାରୁ ପ୍ରତିହଜ ଦୂରରେ ବା ତରି-
ରୁ ଅସୁବ ବର୍ଷିଥିଲା ଏପରି ବିଶ୍ଵାସ ନ ହେଲା
ଦେବଳ ନତ ମଞ୍ଜଳବାରଠାରୁ ବକ୍ତ୍ତି ଘରିବାର
ଜଣାଗଲା । ଅମେମାନେ ଏ ବର୍ଷାର ଅବୃତ୍ତି
ଦେବଳ ତୋପାକ ହେବାର ଅଗମା ବରିଥିଲୁ
ଦେବ ସେବୁଟ କିନ୍ତୁ ଦୂର୍ଦ୍ଦିନା ଘୟିବାର ଶୁଣା-
ଯାଇ ନାହିଁ । ଦେବଳ ବାଲେଶ୍ଵର ଡିତ୍ତର
ବୌଧୀର ସ୍ଥାନରେ ଦୂର୍ଯ୍ୟାଗ ଦେବୁ ଏହିଦିନ
ଜାତ ବନ୍ଦ ତୋରଥିଲା । ବର୍ଷା ପଛେବେ ନମ୍ବାବତି
ହୋଇଥିଲା । ମହାନଭାବେ ବନ୍ଦ ପଦଳ ହୋଇ
ନାହିଁ ଦେବ ଦ୍ରାକ୍ଷଣ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବୈଶିଶଦୀନା-
ମାନ ପ୍ରବଳଗୁପ୍ତ କୁରି ହୋଇ ଉଚ୍ଛଳପତ୍ରବାର
ହୟାଦ ଅସିଥିଲା । ଅମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ
କିଳେବୁଦ୍ଧେ ମୌକ ଦ୍ୱାରା ଯାଇସ୍ତାନ୍ତ ହେଉଥିଲା
ଏବ ବିଅଳିଆକ କମ୍ପହୋଇ ଗଦାନତା ହୋଇ
ଦିଲରେ ରହିଥିଲା ସେ ସବୁ ଅଧେନ୍ୟାବ ପାଣି-
ରେ କୁତ୍ର ରହିଥିଲା । ଏହିକି ଜଗଗାନ ହେବାରୁ
ଚରବା ହୁଅଇ ସେ ସବୁଶାନରୁ ଫଣି ଶୁଭ-
ଯ ରଥିବ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତିଅବସ୍ଥା ଏଥିହେ ଜଣା
ପଢ଼ିବ । ଆଶ୍ଵିନମାତ୍ର ଧୋଇବେ ସମୟଶାବ୍ଦ
ଦେବଳ ପ୍ରବାହିଅଛି ଯେବେ ଜେଜେବରିବ କଥା
ଯାଇଥାବ ତେବେ ପାମାନ୍ୟ ଦ୍ୱାରାବିଦ୍ୟା
ହେବ ନାହିଁ ।

ମୋହନକୁ ଅବସ୍ଥା ଏହିରୁଷ ବିନ୍ଦୁ କହି-
ଦିଲଗରୁ ଅବସ୍ଥା ସଂଖ୍ୟେଷଣ ଅଥବା ଶୋଚ-

ପାପ୍ରାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗର୍ବ ଉଦ୍‌ବାଚ ସୁଅରେ ଏ ନବର ମୌଳିକ
ଦିକ୍ଷରେ କଣେଶପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ମିଳିଲୁ
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଏ ବର୍ଷର ସମାଜେତୁ ଅଛେଇ
କିମା ଅଟଇ ତହିଁର ବାରଣ ବୋଧ ହୁଅଇ
ହବୁଠାରୁ ଲକ୍ଷ ମଣେର ମେଢ଼ କଲିଦେବଜଳ
ଭଗବତକୁ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କଷ୍ଟ ଉପରୁ
କାହା ମିଳିକ ପଡ଼ିଥାରୁ ଗଲ ମାତ୍ର ।

କଟକର ମୁଲ୍ୟପ କାରୁ ହରେକୁଷରତ୍ତିର୍ଯ୍ୟ
ଦୂରୋଧିକ ଧରୀ ସମୟରେ ଦାରକୁ ସିବାର
ହୃଦୀ ପାଇଥାଇନ୍ଦ୍ରି ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ପ୍ରେମ ସାହେବ ପୁରୋ ଏଠାରେ
ଅଧିକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଥିଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏଠାରୁ ପରି-
ପର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ନିଷ୍ଠାନ ହୋଇ ଅଭିଭବିତ ।

ଯାଇଥିରେ ମୁକ୍ତପଦ ବାବୁ ସନ୍ଧାନ କରି
ଅଗମୀନାଟ ତା ଛଳଠାରୁ ଉନ୍ନାବର ହୁଏ
ହେଉଥିଲା ।

ସତକୁମାରଙ୍ଗ ଅନ୍ଧର୍ଥରୀ ସମ୍ମାନେ କଲ-
ଦିଗରେ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେବା
ହେଲାଣି କିନ୍ତୁ ବମ୍ବେତରେ ଅବ୍ୟୁ ୨୦ ହଜାର
ଟଙ୍କା ହୋଇ ଦାରୁ ଅଥବା ଏଠାଲେବମାତ୍ରେ
୮୦ ହଜାରଟଙ୍କା ବିଦ୍ୟୁ ବରକାରୁ ମନ୍ଦିର ଦର
ଅବଳି ।

ଦେଖିଲୁଛାବେହ ତୁମୀ ଦେଖାଇ ଶାସ୍ତ୍ର
ଦିନ୍ଦ୍ରା ଥାଏହ ଦେଖା କବର ଏକଟିମୁଣ୍ଡ ଜାଇ-
ଦେଲୁହର କଷ୍ଟକୁ ଦେଖାଇ ଆହୁରି

କଳିତମାପରେ ଯେଉଁ ଦୂରକଷ୍ଟ ବାଲେଶ୍ୱର
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଣା ପଢ଼ିଥିଲ ତାହା ଉତ୍ତର ପଢ଼ି
ଅଛିଲବେ ଗୋବିନ୍ଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଣା ପଢ଼ିଥିଲି

ଦିଲ୍ଲାପତ୍ର ହୁଲର ହେତୁଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିଥ-
କିନ୍ତୁ ମେ କୋଠଦେଶ ପରାଗର କମିଟାର
ଅନ୍ତିମ ମିଳାଇ ଏହିଏହି

ମେଷ ମଜୋଳ ଦେଉଥିଲାନ୍ତିରେ ଏକଥର ପୁଲ ଘରଗଲା
ଯୁ ପଢି ସପାହରେ ଏକଥର ପୁଲ ଘରଗଲା
ବେଳାକୁ ଯାଇ ଉଦ୍‌ଦୟାନଙ୍କର ପଥେଣା ପରିଦଶ
ବୁନ୍ଦରୁ ଓ ପୁଲର ଅବଧା ବୁନ୍ଦ ଦେଖି ଆବଶ୍ୟକ
ବେଳାକୁ ଯାଇପାଇଁ ପଞ୍ଚାର ଅଷେଖା ନ ବନ୍ଦ
ଯାଏ ଉଣ୍ଡି ହେଲା ମାଧ୍ୟମେ ପୁଲ କରିବାରକାରୀ
କର ଦେଇଲା ଅପଣା ଉଦ୍‌ଦୟାନଙ୍କ ଦୀପକୁ ।
କଥା ଅବଧା ପୁରଃ-ସକଳ୍ୟ ଅଠର ଓ
ବେଳାକୁ ସକା ତମିବାରିମାନେ ଥେବେ
ଯାଏ କରିବାର ପୁଲର ଏହିତ୍ତେ ଜଗାଦ-

ଧାଉଳ କରନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ଶିଖାର୍ଥୀଙ୍କ
ବିଦ୍ୟାର ଉନ୍ନତ ହେବ ।

ପିତ୍ରପେଟ୍ ସୁତ ଶତିଆହୁନ୍ତ ଯେ ଅଛାରେ
ଏକଥାି ବେଚିବ ଉତ୍ସବର ବାଲକ ଦେଖି
କଣେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଗନ୍ଧର ସମ୍ବରେ ଫୁଣ୍ଡର ପାର-
ଠାରୁ ବାପପଳକୁ ମାରିଥିଲା । ଗନ୍ଧର ତୁମରିଥ
ଅବଳମ୍ବନପୂର୍ବବ କାହରେ କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ବାଲ-
ବଳାରୁ ଅଳଙ୍କାର ମରୁ ବିଜାର କେଇ ଯମଜା
କଥାକୁ ପାହାକୁ ପହାର ଦେବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ବିଲା । ଅବଳା ସ୍ତ୍ରୀ ଅପଣାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖି
ବିଶ୍ଵାସକୁ କହିଲା ତୁ ବକାର୍ଯ୍ୟ କର କାମୋ ପକ-
ବସି ଉଠିଲେ ତୁ ଧରିପଢ଼ିଲୁ । ଯେବେ ଗୋ-
ହର ବିଜାକୁ ମାରିବାର ଉତ୍ତା ଧାର ତେବେ
ପଥର ଖଣ୍ଡେ ମୋହ ଦେହରେ ବାନ୍ଧି କଥାକୁ
ଅବାର ଦେଲେ ଅତି ତୁ ଧରିପଢ଼ିଲୁ ନାହିଁ ।
ଏବଧା ବିଶ୍ଵାର ମନକୁ ଦେଖିଲାକୁ ସେ ମୁହି
ବାନ୍ଧି ପକାଇ ପଥର ଅଣିଶାକୁ କିହନ୍ତରୁ ପଢ଼-

ଥାରୁ ଗଲ ଓ ଯେଠାରେ ପୀମାବନୀ କୁଆ
ପୀଲପାଦ୍ମା ପସୁକ ହୋଇଥିଲା ଯେ ତୁହଁ
ଦେହରୁ ଗଣେ ପଥର ଶଙ୍କିତର ଯମନ୍ତ୍ର
ବେଦ୍ଧା ଦଳ ପଥର ଜଳରୁ ପୂରୁ ଗେଲାର ପାପ
ତତ୍ତ୍ଵଶାକ୍ତି ବାହାର ଭାହାର ଦୂରହାତର କା-
ମଳପ୍ରଦୀ ସତେଜ ଯାର ତାହା ଦୁଃଖକୁ
ଫେରା ହେବ ବହିଲେ । କଣ୍ଠାର ଅର୍ଦ୍ଧବନ
ଦେହର ସେଆରେ ଛାପା ଗୋର ଭବନ୍ତି ।
ଏବେ ପଥୁବମାନେ ହାତୁ ବନନାଦିଷ୍ଟାରେ
ଦେଖି ଚହଁର ବାହାର ଅବରତ ହୋଇ ଗଣ୍ଠ-
ଦକୁ ଜୋକ ଦେଖିଲେ ଯେ ମେ ଦେଖିବ ବନ-
ନରେ ଦଳିଅଛି । ପୁଲିଖରେ ଲଭାନ ହେବାରୁ
ଆନାମାର ଥିବ ଗଣ୍ଠାରକୁ ସେହିପରି ଦକଳା-
କଳାରେ ଅଣ୍ଟାର ମାଟ୍ଟେଙ୍କ ବରେଣ୍ଟକୁ
ନାମ ବଲେ । ଧର୍ମର କଣ ଅତି ସ୍ଵର୍ଗର !

ତେଜିଷ୍ଟୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ମାତ୍ରନାଥାରୁ ଗପ୍ତାକୁ ମୋଟିଏ ରେନମାଟ
ପରିଣାମ ଦରଶକାରୀଙ୍କ କରିଲାର ନେଣ୍ଠେବେଳୁ
ଅବଶ୍ୟକ କାହାରେ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବେଳୁ ଅନ୍ତରେଖା କର
ଯହିଛି । ଏ ବାଟ ଶମିର ହେଲେ ହୁନ୍ଦ୍ୟାହି-
ନାଲୁକର ବନ୍ଦ ସୁନ୍ଦର ହେବ ବିପ୍ର ବାଧେକବେଳୁ
ପ୍ରାର ଅସୁକ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।

ମୁଣଲମାଳକୁ ସବେବନର ଏହା ଦିନରଗାଥ
ମୁଣଲମାଳନାମେ ଚାଲିଗାଏ ତା ଏ ପରି
ଥିବାର ଦିନ ପ୍ରସାଦକୁ ଉପସ୍ଥିତ କରିଲେ । ଏଠାରେ
ମୁଣଲମାଳନାମେ ସେହିଅଜ୍ଞ ଅଧିକାୟ ଦରି

ପ୍ରାଚୀରେ ପ୍ରଥମ କାଳଖୁଲେ ମାତ୍ର ବଦମଜୁଲୁ-
ଲରେ ଉହି ଅଭିଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଣବ-
ପଥଦାତ ହୋଇଥିଲା । ମନକମାନଙ୍କର ଯ
ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଗୋଷ୍ମମୀମତ ପ୍ରକଳିତ ଅଛି କି ?

ବିଜୁରୁ ଶାରତାରମ୍ଭେ ୧୦କାହିଁ ଥିଲି-
ଆଜି ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ବିଜୁରୁ ବାନାରାଜର
ମହାରାଜର ଅମ୍ବର ସୀମାର ବେଳ ପାଇଁ ।

ବସା ଫାହଲ ଦିଶୁରେ କାହିଁକି କରୁଣା
ସକାରେ କବର୍ତ୍ତନେତ୍ର ଲାଗିଥା ରହିଲେ
କରାକରୁ ଲେଖୁଥିବାରୁ ମେଷଲିପିତ କବର୍ତ୍ତନ
ମେଘ ଉଦ୍‌ଦୟରେ ଜମିରେଇନାହାନାହାନୁ
ସଂକାଦ ପାର୍ଥନା କର ଅଛନ୍ତି । ପରେତର
ଜଳରେ ବେଳେ ହନ୍ତରେ ବିଧାନଙ୍କ ଅଧିକ
ଦେବେ ଫଳ ଦେବେ ବ୍ୟାପାଳ ଦୁଃଖ ଓ
ଭାବାର ଦୂର ଦେବେ ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ଏବଂ ଯର
ମଧ୍ୟରେ କବର୍ତ୍ତନେତ୍ର ଏବଂ ଜାହିବାକୁ ମାନ୍ଦାନ୍ତି ।

ଭେଳିବାରୁ ଅବଲମ୍ବନ ହେଲୁ ଯେତେବେଳେ
ମାସର ଦୃଷ୍ଟିଯୁ ସପ୍ତାବଦରେ କିଛିରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ
କୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲ କିମ୍ବା ମୁଖରେ ଏହାକିମ୍ବା
ଶତରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଜଳ ବର୍ଷାଥିଲା । ଏଥରେ
ସହୃଦୀ ଘର ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥାଏ ଏକ ୩୦ ଡଶ
ମନ୍ଦିର୍ୟ ନାମ ପରିଚାଳନା କରିଛନ୍ତି । ଅମାବାସ୍ୟକ ଜଳ
କଣ୍ଠ କୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ ।

ବର୍ଷମାତ୍ର ସମୟରେ କରିପାରେଇ ଆଦେଶ
ପ୍ରାମରେ ଲେଖନ କେବଳ ଉପଚକ୍ରିଯାତ୍ମକ
ଦ୍ୱାରା ମାନ୍ୟ ଏମହାର ବନ୍ଦାଲେଶରେ ଯେ
ମନ୍ୟ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ ହେତୁ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ଠାରେ ହେଥାଇ ପାଇଁ କରିବା
ରେ ସେଇ ଅଭିନ୍ଵ ହେବା ମାଧ୍ୟମେ ଗାନ୍ଧୀ
ଏଇ ଲିଙ୍ଗର ହେଲା ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଲେଜୀଏ ଡାକୁର କିମ୍ବା ହେଲେ ଯେ ମେ-
ଠାରେ ବୈମାନିକ୍ୟ ରହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହେବ ଏପର କ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ବହୁ ପରିମାଣ
ରେ ପ୍ରମୃତ ହୋଇ ନବର ବୈମାନିକ ବାଦ
ଥିଥା ଗଲା ଯେ ସେଇ ଧରନ ମାଧ୍ୟମେ କ୍ଷେତ୍ର
ପ୍ରମୋଳ କରିବାରେ ବିକିମ୍ବ ହେବ କିମ୍ବା

ମୁଦ୍ରଣ ।

ପାତାମହିମଂଦ୍ରବସ୍ତୁର ବନ୍ଦେଶ୍ଵର
ମଧ୍ୟ କରେନ୍ଦ୍ରପାତା ଯାହାରୁଥିଲୁ
କରେନ୍ଦ୍ରପାତାରୁଥିଲୁ କରେନ୍ଦ୍ରପାତା

ଏହି କରୁଳସାହିତ୍ୟର ସହିତରେ ଚାଲିବାରୁ କିମ୍ବାପ୍ରିୟିତି କରାଯାଇବା ଯାହାରେ
କିମ୍ବା ଶାଖାରେ ଗ୍ରହଣ ହେଲେ ।

ଶ୍ରୀ ଦ୍ୟାମେନ୍ଦ୍ର ପତ୍ର

ସାପୁଦ୍ଧିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୯
ଜାନ୍ମନାଥ

ଜୀବନ ଅନ୍ତର୍ଭାବର ସଂଖ୍ୟା ୨୫୨ ମହିନା । ମୁ । ଅଶ୍ଵିନୀ ପତ୍ରିକା ସଂପର୍କ ଏକ ଗନ୍ଧବାର ମଧ୍ୟମାତ୍ରର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚମାସିଲ୍ଲର ଟଙ୍କା

ଗାରଣ୍ଯ୍ୟ ଦୂର୍ଗାଧୂଳା ଭାପଲକ୍ଷରେ ଅଛି-
ଠାରୁ ସପ୍ତ ସରକାରିକାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନ ବନ୍ଦ
ହେବ ଓ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧର ନିୟମକୁ ଅନୁସରଣ
କରି ଅମୂଳନକୁ ଶ୍ରାବନା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେବ
ଯୁଦ୍ଧର ଆଗମୀ ଶକବାର ଅମ୍ବୋମାନେ ପାଠକ-
ପାଠକ ସହି ହେଠ କରି ପାରିବୁ ନାହିଁ ।
ଦ୍ୱର୍ଷରେ ଥରେ ପାଠକମାନେ ଅନୁସ୍ରତ କରି
ଅମୂଳନକୁ ଯେଉଁ ଅବସର ଦିଅନ୍ତି ଅମ୍ବୋମାନେ
ଲାହୁ ପାର୍ଥନା କରୁଥିବୁ । ପରଳୁ ଚଳିଭାବାବ୍ଦୀ
ତାଙ୍କେ ଅମ୍ବୋମାନେ ପାଠକକ ସହି ପାଞ୍ଚାବ
ବନ୍ଦବାର ସଥିଷ୍ଠା କରିବାରୁ । ଦେବାତ
ଦେବାତ କରି ନ ପାରିଲେ ପାଠକମାନେ ଅନୁ-
ପ୍ରତିକରି ଅମୂଳନକୁ ବସନ୍ତବାର ପର୍ବତକୁ ସମୟ
ଦେବାତ । ଏବକ ପାର୍ଥନା କରି ଅମ୍ବୋମାନେ
ପାଠକକଠାରୁ ବିହୁର କାଳ ସକାଶେ ମେଲଗି
ଦେହିଅଛି ଦିରିଯା କରୁଁ ଯେ ସେମାନେ
ଦୁଃଖପକରି ଯଥା ଯୋଗିରୁଥେ ମହା
ଶ୍ରୀମାଦ ପ୍ରମୋଦ ସହି ଅଛିବାହିନୀ କରିବେ
ଓ ସମୟକ ବଳ ଓ ଭ୍ରାତା ସହି ଯୁଦ୍ଧବାର
କରିବାରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବେ ।

ସମାଜକ ଲେପନ୍ୟଗବର୍ତ୍ତର ସର୍ବ ନିର୍ଭର
ଚାଲୁ ସାବେବ ଅର ଏକଶ୍ରେଣୀର ପଢ଼ିବୁ-
ନେବ ମୁଣ୍ଡି କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ସର୍ବ ବୁଦ୍ଧି ୧୩
ବର୍ଷର ଅନ୍ୟକବ୍ୟୁତ ବାଲକମାନକୁ ମିଳିବ ଓ
ଶ୍ରେଣୀର ଇଂରାଜ ଓ ଭାଷା ବନ୍ଦ୍ୟାବ୍ୟୁରେ

ଆୟନ କଲେ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ । ଇଂରାଜ ନ
ଜାରିବା ବାଲକକୁ ଏ ବୁଦ୍ଧି ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏ
ପାଞ୍ଚାବ ସକାଶେ ପ୍ରବେଶିକାର୍ଯ୍ୟ ଟ୦୨ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । ଏ ବୁଦ୍ଧିର ସ୍ଵର୍ଗ ହେବରେ ପାଠ-
ଶାଲ ବୁଦ୍ଧି ଟ କାରୁ ଭଣା ହୋଇ ଟ କା
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଯେଉଁ କାଳକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଟ କା ଲେଖାଏ ପାରିଥିଲା ସେମାନେ ସେହି
ବୁଦ୍ଧି ପାରିଥିବେ ଏ ବୁଦ୍ଧି ଦିନବର୍ଷ ଲେଖାଏ
ମିଳିବ । ବଜାଳ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ ଏଥିପାଇ ୧୮୦୦୦
ଟଙ୍କା ମାତ୍ର କରିଥିଲା ଯେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ
ତାଙ୍କ ରାଗିରେ ୧୯୦୦ଟଙ୍କା ପଢ଼ିଥିଲା ସଥା-
କଟକକଳେ ଟ ୫୦୦ ମୁଦ୍ରା ଓ ବାଲେଷ୍ଟରକଳ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟ ୫୦୦ ମୁଦ୍ରା ଲେଖାଏ । ସାମାନ୍ୟ
ପ୍ରକାର ଇଂରାଜ ଓ ଦେଶୀୟଭାଷା ଶିଷ୍ଟପନ୍ଥରେ
ଏ ଶତବ୍ଦି ବଜ ଭାବରେ ହେବର ଜଣା
ଯାଏ ।

କମେର ସର୍ବ ବିଶ୍ୱାର୍ତ୍ତ ଟଙ୍କାର ସାହେବ
ଶିଷ୍ଟପନ୍ଥର ସମୟ ପ୍ରକାର ବନ୍ଦେବସ୍ତୁ କରି
ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ । ତାହାକର ସମୟପ୍ରକାର
ଶିଷ୍ଟ ପ୍ରତି ସମାକ ଦୁର୍ବି ପଢ଼ିବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର ଶିକ୍ଷାଦିଷ୍ଟଯୁକ୍ତ ତାହାକର ବ୍ୟବସ୍ଥା-
ମାନ ଅମ୍ବୋମାନେ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା
ଏଥର ଜଳଶ୍ରେଣୀକରେ ତାହାକର ଯେ
ଅଭିମତ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ ଗଜଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇ ହିଁର ସନ୍ଦେଶ ପରିଚୟ ଦେବାରେ

ପ୍ରକୁତି ହେଲୁ ଲେଧୁନାହିଁ ବଗର୍ତ୍ତିର ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ବଜାଳାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ତାକାହାଗମାନଙ୍କରେ ପ୍ର-
ଯୁଦ୍ଧକାନ୍ଦିଶାର କଲେଜ ଓ ହାଇସ୍କୁଲମାନ ଥର
ବୈଦେଶୀକାନଗର ବାସିମାନେ ଦେବାଦ୍ୱାରା ଟଙ୍କା
ସମ୍ବଦ କଲେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇ
ସେଠା କଲେଜକୁ ପନ୍ଦକାର ପ୍ରାପନ କରିବେ ।
ବ୍ୟବସରର କଲେଜ ପରିରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପର
ମନ୍ତ୍ରି ନାହିଁ ।

ବେହାରବିଶ୍ଵାଗରେ କେବଳ ପାଠନାରେ
ଗୋଟିଏ କଲେଜ ଥିଲା । ଭାଗିଳପରରେ ଅର୍ଥ
ଗୋଟିଏ ହେବାର ଭାବିତ ମାତ୍ର ପାଠନା କଲେ-
ଜରେ ଥାଜାନ୍ତିଶ ଶୁଣ ପଢ଼ି ନ ଥିବାକୁ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଆର ଗୋଟିଏ କଲେଜ ଚରକାର ସମୟ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶାବିଶ୍ଵାଗରେ ଏପର୍ବତୀ କଲେଜ ହୋଇ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଶ୍ରୀମୁଖ ରାବନ୍ଧୀ ସାହେବଙ୍କ ମହିନ୍ଦ୍ର
ଏଠାରେ କଲେଜ ଦେବାର ଅର ଦିଲମ ନାହିଁ ।

କାଳ ରହିଲ ବଜାଳ ଶୁଣିବେବାର ଖେଟ
ନାହିଁ ଏବ ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମ ବିଭାଗ । ଏଥର ଭାଗିଳ
ମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାର ଭୂଷାୟ ନିବାନ୍ତ ଅର୍ଥ
ଅଛି । ଏବରୁଷାନକରେ କେଉଁଠାରେ କଲେଜ
ଓ କେଉଁଠାରେ ବାଲ୍ୟୁଲ କରିବାକୁ ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେନ୍ଟ ମନୋମାନ କରିଥିଲା । ମାତ୍ର ପ୍ରାମାୟ
ଦେବାଦ୍ୱାରା ନ୍ତନକମ୍ପରେ ଦୁଇଯାଶିଶ ବିଦ୍ୟ
କ ଉଠିଲେ କୌଣସିଠାରେ କରି ହେବନାହିଁ ।
ଗବର୍ନ୍ମମେନ୍ଟ ଏବକ କହିଥିଲା ନ ଶ୍ରାମୀୟ

ଦେବଦାନୀର ତୃତୀୟାଂଶ ବିଦ୍ୟ ନିବାହିତ
ହେଲେ ଅବିଷ୍ଟାଂଶ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତେ ଦେଇ
ଉଚ୍ଛବିଷାର ଉପାୟ କରିଦେବେ । ଏହାପରେ
ବୋଧ ହୁଅଇ କେତେକ ଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିକେ-
ତନାରେ ଏଥର ଉପାୟ ପରିପ୍ରକାଶ ହେବାର
ସମ୍ଭବନା ଦଶ ନାହିଁ । ସରତର୍କ ଟେମ୍‌ଲ୍
ସାହେବଙ୍କ ବନୋବସ୍ତୁମାନ ପାହାନ୍ତର ରୂପରେ
ନୟମ ଘର ଅଚିରପ୍ରାଣୀ ଜାଗାଯାଏ । ବୋଧ
ହୁଅଇ ସେ ମନେ କରିଥିଲୁଣ୍ଡର ଯେ ତାହାଙ୍କ
ସମୟରେ ସେ ଉନ୍ନତିର ଉପାୟ କରି ଦେଇ
ପ୍ରଶାଂସା ଦେଇ ଯିବେ ତାହାଙ୍କ ପଛରେ ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି ବଙ୍ଗଲାର ଲେଖନେତ୍ରଗବର୍ଣ୍ଣର ହେବେ
ତାହାଙ୍କ ଯେମନ୍ତ ଦିଗିବ ସେଧର ବନୋବସ୍ତୁ
କରି ନେବେ ।

ସୁବନ୍ଧାଜଳର ପରିହମଣ ।

ରୁକ୍ଷାର ସୁବସଳ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟସଂଦର୍ଭରେ
ଲ୍ୟାପ ଉପରଦର୍ଶର କେହିଁ ଖୁନରେ କେବେ
ପ୍ରବେଶ ଓ କେତେ ବନ ଅବସ୍ଥାର କରିବେ
ବହୁର ଗୋଟିଏ ବିବରଣ ଜେଲିମୟୁସରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ବହୁର ଜଳନ୍ତିତ ବଥା
ଅମ୍ବେଲାନେ ଉଚ୍ଚତ ବଳୁଁ । ସଥା; —
ବିମେଲରେ ଧନ୍ୟବଦେ ତାରେଖନମନ

ଏଠାରେ ଖୁବାବେଳେ ଘନା
ଓ ଅହମନବାଦ ଦେଖିବେ
ବମେଳକୁ ପସାନ ତାଙ୍କଣବିଗର
କଲିବଟରେ ସହିଥିବେ ତାଙ୍କରୁ „
ଏଠାରୁ କୋଏମତୁର, ଜଳ-
ଗିର, ମସୁଦର ଓ ସେବଙ୍କ-
ଫଟନବ ମିବେ ।

ବଜାଲେବରେ ପହଞ୍ଚିବେ ତାରୁଖ ଦସମର
 ମାନ୍ଦାକରେ ପହଞ୍ଚିବେ ତାଗରଖ „
 ମାନ୍ଦାକରୁ ପ୍ରସାନ ଶାରଖ „
 କଲେଥକୁ କାବାନରେ ଯିବେ ତାଳିରଖ „
 ସିଂଦଳୟପର ତିଳଗଳା-
 ରେ ଲାହାଙ୍କରେ ଚତିବେ ତାଁଗରଖ „
 କଳିକତାରେ ପହଞ୍ଚିବେ ତାଳାରଖ „
 କଲିକତାରୁ ପ୍ରସାନ ଛରବେ ତାଳାରଖ କରିବୁ

ବାଟରେ ବାଲିଷ୍ଠର ମାରେ
ଶାତ ସମ୍ମରିଛି କନାଇଷଳୁ
ଯିବେ ।

ବନାସରେ ପ୍ରବେଶ ତାଙ୍କିଲୁ ଜନତେଣ
ଧାସନମାଦ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁ
ସାତା ତାଙ୍କ ରଖ „
କାନ୍ଦିଲରେ ପ୍ରବେଶ ତାଙ୍କିଲୁ „
ଜନତେଣ ମାସ ତା ୧୩ ରଖ
ଓ ତା ୮୮ ରଖ ମଧ୍ୟରେ ଦିନ୍ତି
ରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ଦିନ୍ତି-
ଠାରୁ ପୁନଶ୍ଚଳ ଅମୃତସରକୁ
ଓ ତହଁ ଆରଦନ ଲାହୋରକୁ
ଯିବେ, ଲାହୋରରେ ଗୁଡ଼
ଅବସ୍ଥିତ କରିବେ ସେଠାରୁ
ସମୁଚ୍ଚେ ଏହା ରହିବେ ଓ
ଓ ସେଠାରୁ ଘର ଲାହୋରକୁ
ଆସି ସେହିଦନ ସାହରନୟର
ଓ ତହଁ ଉତ୍ତାର ଆଗାକ

ଅଧିକେ ଭାରତପେତେଇ

ବିଶ୍ୱାସର୍ତ୍ତା ଓ ବଳ୍ୟ ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ଏ କିଷ୍ଟଧୂରେ ଗଇ ପ୍ରାହିରେ
ଲେଖିଥିଲୁଁ ଉଚ୍ଛଵଶାରୀ ବୃଦ୍ଧି ଯାଇଥୁରାଳ
ପ୍ରତିକରୁ ବେଳେଣ୍ଟ ପଢ଼ ପାଇଥାଇଁ କିମ୍ବା ରୁ
ଦେଖାଯାଏ ସେ ନିର୍ମାଣିତାରୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୁ
ବୃଦ୍ଧିଅନ୍ତରେ ଫୋଇଥିଲା । ହେ କିଷ୍ଟଧୂରେ
ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ଜଣେ ଦନ୍ତାରୁ ପାଇଥିବା ପର
ଶିଖ ଏଠାରେ ସହାଯ କରାଯାଇ ଯଥି—

“ରେବଦିନଅପଥ ଶେଷ ହେବା ଦିନରେ
ବଢ଼ି ବଦଳଇ ହୟ କର ଯାଇପୁରରେ
ଲୋକେ ସହରେ ଜାଗରୁକ ଥାଏ,
କୋଳାହଳ କରିଥିବା ଆପଣ ସେ ଏକ
ଧର୍ମକାରେ ଲେଖିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କି ସେହି
ରେବଦିନଅପଥ ଶେଷ ହେବା ଦିନରେ ନ
ବେଳୁ, ସରନ୍ତ ବିଗନ ରବିବାର ଦିନରେ ଏ
ଅଞ୍ଚଳରେ ସେ ଦୟାନିକ ବନ୍ଦ୍ୟା ଦେବାର ପାଇ
ଅଛି ତାହା କଥିଲାମ୍ବ ନାହେ । ସୁରତନବଦିଶର
ପ୍ରତିମଳର ଅର୍ଥାତ୍ କୁର୍ମୀଷ ଗ୍ରାମର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର
ପ୍ରାୟ ଶହାବଧର ଜନ୍ମ ବୁଦ୍ଧମାନ ତୁମିଶାରୁ
ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ନୂତନତତ୍ତ୍ଵର ଅର୍ଥାତ୍
ସେହିଠାରେ ମାହେବଙ୍କ ବରେଶ୍ୱରର ଅଛି,
ପ୍ରାୟ ସପ୍ତ ବୁଦ୍ଧ ଜଳମୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା
ଗ୍ରାମ ଅଧିକାରୀ ମାନ୍ଦେବିଳ ମୋଦିର କାଳ

ଯାଇ ଲାହୁ ପଡ଼ି, କର ଦିଲାଇବରେ ଚୋଇ
ଗପା କଲାରେ କୁଣ୍ଡଳ । ଆଜାର ମଞ୍ଜୁରଳ
ମୁହ ଦିଲାରେ ଖରନବି ପାଇ, କି ଗାନ୍ଧୀ

ଆଜା ଦୟାରକ୍ତି ପତ୍ର ନ ଗଲା । ଶାହା ହୋଇଥିଲେ ଦୂରମୟୁନରେ ନିଅଦର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହିଅନ୍ତା ଦୟାରେ ଦଳାର ପ୍ରକାରିର୍ଗର ସର ଶୁଭୁ ବା ଯାବା ଲାଗି ଶାହା ହେଉ, ସରକାରୀ ଦର ଦୂରକ୍ତା ପାଠାଏ ଲା ପତଳେ କର୍ତ୍ତୃପ୍ରକଳନକର ନିବାରଣ ହେବ କାହିଁ । ଦିଦିରଖ ସହରର ଏ ଦୂରତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟରେ କଥା କହି ଲେଖିବୁ । ବେଚତା, ଚେଳଗଡ଼ୀ, ଗଢ଼ୀ-ମାଳ, ରାଜ୍ୟରଥ ପ୍ରଭାବ କେବେବେ ସ୍ଥାନରେ ଏମନ୍ତ ସଫନା ହୋଇଥିବୁ ସେ ଲୋକେ ଗଛ ଉପରେ ରହ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରଖା କଲେ । ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧାଦ୍ଵୀପ ଯାଇଥିଲା । ଶକ୍ତୀ ନାମକ ଏକଶାସ ଅଛି ଦୂରୀଗ୍ରଦଶଙ୍କା ଶାହା ଉଦୟବେଶନ ବନ୍ଦର ମଧ୍ୟରୁ ପତିଅଛି ସେ ଶାସ ଏକାବେଳକେ ଜାରିଖାର ହୋଇ ଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସୁଖରବିଷୟ ଏତିକି ଅଛି ସେ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତି ବିହିମାତ୍ର ବିଧାଯାର ହୋଇ ନାହିଁ ବରାହ ସେହିଁ ବିନରେ ବିଭିନ୍ନାରୀ ମାତ୍ରାରେ, ପଚା ପତିଥିବାରୁ ଶାହାର ପ୍ରକଳନ ଥାଏ ତାକୁ ଯୋଗ ଦିଲିବ ହେଲା ।

ଏ ବନ୍ଦ୍ୟାର ଛି କାରଣ ଅଛି କି କେବଳ
ବର୍ଷାପାତିରେ ଏ ବନ୍ଦ୍ୟା ହୋଇଥିଲା ? ସମୟୀ
ବସିଥିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା ନ ଥିଲା ତଥାପି ବନ୍ଦ୍ୟା
ଠାରୁ ଉନ୍ନଦିନ ମାତ୍ର ଅଭିଭାବି ବର୍ଷା ଚାଲି
ତହୁଁରେ ‘ରେବଗଳ’ (ବର୍ଷା-ଘରମଧିପତିଷ୍ଠାନ)
ସାହା ଓ ଏଠା ଅଶ୍ଵିନୀଘାତେବଳି ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟରେ
ଥିଲା ତହୁଁରେ ଦେଖାଗଲା ଏ ରଙ୍ଗରୁ ଅଖକପାତି
ବର୍ଷା ନାହିଁ, ଏହି ପାତିରୁ କି ଏବେବଜ ବନ୍ଦ୍ୟା
ହେଲା ? ଏହା କବାତ ନାହିଁ, କାରଣ ବିଶିଷ୍ଟ
୨୫ ପାଇଁର ବନ୍ଦ୍ୟାରେ ହନ୍ତରୁଗରେ ସେତେ
ଦୂର ପାଣି ଢିଲି ନ ଥିଲା । ଅତ୍ୟ ଯେଉଁ,
ପ୍ରାମରେ କଳ ପ୍ରବେଶ କରି ନ ଥିଲା ଏ
ବନ୍ଦ୍ୟାରେ ସେ ସେ ପ୍ରାନ୍ତମାନ ଏକକାଳରେ
ଜଳମର୍ଗ ହୋଇଥିଲା ଅତ୍ୟ ସଫରକରେ ଅର୍ଥାତ୍
ସେକାଠେ ଓ ବୟାଙ୍ଗ ଚରିଧରେ ପେର୍ତ୍ତ
ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତମାନ କଥିବ ବନ୍ଦ୍ୟାରେ ସମ୍ମୁଦ୍ରରେ
ଜଳମର୍ଗ ହୋଇ ପାଇଥିଲା ଏ ବନ୍ଦ୍ୟାରେ ସେ
ଠାରୁ କଳ ଯାଇ ଲାହୁ ବେ ପ୍ରାନ୍ତକ
ଦୂରରେ କଳ ଥିଲା । ଏଥରୁ କି ବୋଥ ଦେ
ଇଅଛି ? ଦୂରର ଆହାର ବନ୍ଦ୍ୟା କେବଳ ବର୍ଷା
ଯେଉଁ ନାହିଁ, ଯାହାର ଆହୁର ଦିଲ୍ଲି ମାରିଲା
ଥିଲା, ଯାହା କି ? କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଅନୁମନାନ
କରି ଉତ୍ତର ନବାରଗୋପ୍ୟ ଆଜିକୁ ବିଭବା
ପରିବର୍ତ୍ତନ କାରଣ ଯାହା କି ହିମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ତରେ ଅଛି ସାମାଜିକ ବନ୍ଦୀରେ ଏହିପରି
ଦୂର୍ଗା ହେଉଥିବ । ଏମନ୍ତ ସାମାଜିକ ବର୍ଷାରେ
ସଫଳ ଶୋଭନୀୟ ଘଟନାରୁ ହେବାର ଆରମ୍ଭ
ହେଲା ଯେବେ ଆଉ ପ୍ରକାମାନେ କି ପ୍ରକାର
ଦର କରି ରହିବେ ? ଅଭିଏବ ସ୍ଵଜଗାୟ ଲେ-
ଖୁଆହି ଯେ କର୍ତ୍ତୃପଥମାନେ ଏହାର କାରଣ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ହେଉଛି ନବେହ
ପାଞ୍ଚାଳି ଅନେକ କଷ୍ଟ ଭେଗିବାକି ହେବ ।”

ପୁଣ୍ୟବିଷୟ ଯେ ଅମ୍ବୋଳେ ଯେତେ
ପ୍ରାଚୀକୃତ ସଂବାଦ ପାଇଥାକୁ କୌଣସି ଠାରେ
ଫରନ୍ଦପ୍ରତି ବିଶେଷ ଅନିଷ୍ଟ ଘଟିବାର ଶୁଣାଯାଇ
ନାହିଁ । ଯାତ୍ରୀରେ କେବଳ ଲେଉଠାରେଗ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରବଳ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ଚନ୍ଦ୍ରମାଲାବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥ ସାହୁ ।

ବର୍ଷର ରସ ବର୍ଷରେ ନଗରବାସୀ
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ପର ଘର୍ଜି ଯାଉଥିଲୁ ଓ
ଅନେକ ଦୂରିଲୋକଙ୍କ ପର ଘର୍ଜିଯିବାରୁ
ଅସହାୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିଲୁ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
ଏପ୍ରକାର ଲେକ ଅଛନ୍ତି କି ଯାହାଙ୍କର
ପର ନିର୍ମିଣ କରି ନେବାର ଷମତା ନାହିଁ ।
ଏହି ସବୁ ଲୋକଙ୍କ ସାହାୟ ନିମିତ୍ତ କୌଣସି
କୁପ୍ରାୟ କରିବାର ନିଶାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜାଣି ଚାହେଁର
ବିଶ୍ଵର ଓ ସଦୁପାୟ ଅବଳମ୍ବନ ନିମିତ୍ତ ବାବୁ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରାୟ ଓ ବାବୁ ଅବଦାପ୍ରସାଦ
ଦୋଷ ମହାଶୟମାନେ ଏ ନଗରବାସୀ ସମୟ
ରେଣ୍ଟର ଦେଖାୟ ଦେଖାୟ ଦେଖାୟ ଦେଖାୟ
ପର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିଲେ ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦ
ଶୁଭବାର ବାହରେ କଟକ ପ୍ରିୟି କଞ୍ଚାକଙ୍କ
ହୋଠାଠାରେ ସବୁ ରଜନୀ ଦୋରସ୍ତିଲା । ମାତ୍ର
ଆପେଗର ବିଷୟ ସେ କେବଳ ଦଶଜଣ ଦେ-
ଶାୟ ଦୁଲୋକ ସବଳୁ ଅସିଥିଲେ । ଉତ୍ତର
ରେଣ୍ଟରୀ ସବ୍ୟ କେତ୍ର ନ ଅସିବାର ହେବୁ
ଏହି ସେ ଶତ ପାଞ୍ଚ ବା ସେମାନଙ୍କର ଶୋକ-
ଲାଗ ସମୟ ଅଛଇ । ଏଥୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ
ଏ ସବଳୁ ଯେମନ୍ତ ଆସି ନାନାନ୍ତ ଭେମନ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବଳୁ ମଧ୍ୟ ଆସିବାର ଦେଖାୟାଏ
ନାହିଁ । ଦିନର ଶେଷରଗରେ ସବୁ ଦୋର-
ଥିଲେ ଏମାନେ ଆସିପାରନ୍ତେ । ଦେଶୀୟଙ୍କେକ
ଅସବ ନ ଆସିବାର କାରଣ ଏବୁପ କିନ୍ତୁ
ହୋଇ କାହାରେ । କାଦିଅବାଟ ଓ ଅବକାର
ରତ୍ନ ସକାଗେ କେତେ ଲୋକ ଆସିବାର
ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ ଓ କେତେକ ଲୋକ

ଦିଲ୍ଲିପଳ ମଧ୍ୟ ନ ପାଇବାର ଜଣାଯାଏ । ତଥାପି
ଏହି ଅଳ୍ପ ଲୋକ ଅସିବାର କାରଣ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଏହିବୁପ ଶକ୍ତି କରୁଁ ଯେ ଦେବା
ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ସେମାନେ ଅନୁରରେ
ରହିଲେ ଅଥବା ଏହିବୁପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେବା
ଦେବାକୁ ଅମ୍ବୋଲିକ ଜୀବ କରିଥିବେ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଶ୍ଵାକାର କରୁଁ ଯେ ଶେଷଲିଙ୍ଗିର
ସ୍ଵର୍ଗିଟି ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରବଳ ବୋଧ ହୁଅଇ
ମାତ୍ର କହୁଛି ଆଲୋଚନା କଲେ ଧର୍ମ ଦେଖା-
ଯିବ ଯେ ଏଥରେ ଦେବା ଦେବା ସଂଗ୍ରହୀ-
ଭାବେ ସ୍ଵର୍ଗିୟକୁ ଅଟଇ । ସେକଥା ଆମ୍ବେମାନେ
ଏ ପଣେ କହୁଅଛି ।

ଯାହାରେ ଏହି ଦଶଜଣ ଲୋକଙ୍କ ସାଧା-
ରେ ଧର୍ମ୍ୟ ହେଲା ସେ ଦୁଇମାନଙ୍କ ଯାହାପଥ
ନିମିତ୍ତ ହେଦା କରିବାର ନିଜାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଓ
ହେଦା ଟଳା ଉଷ୍ଣ ହେଲେ ତହିଁରୁ କିପ୍ରକାର
ସାହାପଥ ଦିଆଯିବ ତାହା ପ୍ରିର ହେବ । ଏ ବିଷୟ
ପ୍ରିର କରିବା ଓ ହେଦା ସଂଗ୍ରହ ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ
କରିବା ସକାଶେ ଗେଟିଏ କମିଟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି
ହେଲା ସେ ସେହି କମିଟୀର ସହିମାନେ ସକଳ
ବିଷୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ । ବାହୁ ଜଗବନ୍ଦୀ
ଯୋଗ କମିଟୀର ସମ୍ମାଦିକ ଓ କୋଷାଧନ
ହୋଇଥାଇବି ଯେଉଁମାନେ ଯାହା ହେବା
ହେବେ ତାହା ଏଥାକ ନିକଟକୁ ପଠାଇ
ଦେବେ ।

ଏ ବର୍ଷର ବର୍ଷା ହେଉଥି ଯେ ଅନେକ
ଲୋକଙ୍କର ଘର ଜାଣି ଯାଇଥିଛି ସେବିଷୟୁଗେ
କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଅମେରିକାରେ ତାହା ପୂର୍ବରୁ
ପାଠକଙ୍କ ଜଣାଇଥାଏଁ ସଙ୍ଗକପର ଓ ଦରିଦ୍ର
ଉଦୟସ୍ତରକାର ଲୋକଙ୍କ ଘର ଜାଣି ଯାଇଥାଏ
ତେବେ ନିଶାନ୍ତ ଦୁଃଖକର କେବେ ଘର
ଜାଣି ଯାଇଥାଏ ବହୁର କିନ୍ତୁ ଅନୁସମାନ ହୋଇ
ନାହିଁ ପୁରୁଷ ଚିପରମାଣରେ ହେବା ଉଠିଲେ
ଉପସ୍ଥିତିରୁପ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ ତାହା ବୋ
ଲୁଆର ନ ପାରେ ବୋଧ ହୁଅଇ କମିଟି
ସେଇଥାର ବିଦୟ ଏ ଉତ୍ତାରୁ କରିବେ
ଫଳର ସେପୁଲେ ଅବଶ୍ୟ କେବେ ଅଧିକାୟ୍ୟ ଓ
ଦୁଃଖକର ଘର ତାଣି ଯାଇଥିବାର କିମ୍ବା
ଜଣାଯାଏ ତାହା ଯେବୋଗୁଡ଼ି କାରଣରୁ
ହେଉ ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ଲାଭର ଉପସ୍ଥି
ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ସବ୍ୟାଧାରଣ ଏ ବିଷୟରେ ଯାହା
ହାନ କରିବେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ସେମନ୍
ଧୂର୍ଯ୍ୟ ହେବ ତେମନ୍ତ ଦରିଦ୍ରଙ୍କର ପରମୋହ-
କାର ସାଧନ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସହ

ଦେବୁରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ସମ୍ପଦାଧାରଣକୁ ଅନୁ-
ହେଥ କରୁଥିଲୁ ଯେ ଏତୁପି ମହାତ୍ମ ଅନୁଷ୍ଠାନ-
ରେ ସମସ୍ତେ ଯୋଗ ଦେଇ ଯେ ଯାହାର
ଧାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାରେ ଓ ଦୃଶ୍ୟର ପରିମାଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଦେବା ଦେଇ ମନକର୍ତ୍ତର ରକ୍ଷା କରନ ।

ପରକୁ ଆମେମାନେ ବାଧ ହୋଇ କହୁଥିଲୁ
ସେ ଏ ସଙ୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟ ସବସାଧାରଣା ମନୋମାତ୍ର
ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ ସବୁ ଅଦୃତ କର୍ତ୍ତାମାନେ
ଆଂଶିକ ପ୍ରତାକାର ଉଦେଶ୍ୟରେ ତାହା କରିବୁ
ଥିଲେ ସମସ୍ତଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କପ୍ରତି ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି
ରଖି ଲାହାରି । ଆମେମାନେ ପରକୁ ସେ
ସଙ୍ଗରପନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେର କ୍ଷତିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲୁ
ସେମାନେ କି କୌଣସି ପ୍ରତାକାର ପାଇ-
ବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେନ୍ତି ? ସଙ୍ଗର ମୁଖ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ଅବା ବୋଲିବେ ସେ ଯୋଡ଼ିବନ୍ତିଲୋକ
ଆପଣାକୁ ଆପେ ସାହସି କରିବାକୁ ସନ୍ତମ
ସେମାନେ ଆପଣା କାହିଁର ପ୍ରତାକାର ଆପେ
ଲୋକବେ ରହୁପାଇଁ ସବାକାରକୁ ଦ୍ୱୟ ହେ-
ବାର କି ପ୍ରେୟୋଜନ ? ଦୃଷ୍ଟିମାନେ ସବୁକଥା-
ରେ ଅକ୍ଷମ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭାବାକାରପାଇଁ ସବୁ ହେଲା ।
ସେବେ ଏଠାର ଯୋଡ଼ିବନ୍ତି ଲୋକମାନେ
ସବାକାରକଥର ବିଦ୍ୟାନ୍ ଓ ବୃକ୍ଷବନ୍ ଆଦେ
ଓ ଏମାନଙ୍କର ସାହସ ଓ ସାଧୀନତା ଆନ୍ତା
ଭାବା ହେଲେ କେବେଳେ ପରମାଣରେ ଏ ଯୁଦ୍ଧି
ଭଲ ଜଣାପଡ଼ନ୍ତା ଓ ସେମାନେ ଏହି ସବାରେ
ଅଛି ସଥାବିହିତ ଭିପାୟ କରିଥାନେ । ମାତ୍ର
ଏଠାର ଦ୍ୱଦ୍ୟବନ୍ତି ଲୋକମାନେ ଦୃଷ୍ଟିକପ୍ରାୟ
ଅଜ ଓ ଭୟଭୁବ ଓ ସକଳ କଷୟରେ
ସବାକାରକଥର ବ୍ୟକ୍ତିକର ସାହସି ଲୋଡ଼ନ୍ତି ।
ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଯେବେ ସବାକାରମାନେ
ଭାବାଙ୍କ କଥା ନ ହୁଇଲେ ଓ ଭାବାଙ୍କ ନିଜ
କାହିଁ ଉପରେ ଅନ୍ୟର କାହିଁ କି ଚପାଇଲେ
ତେବେ ଭାବାଙ୍କର ବିଦ୍ୟାପ୍ରାଚି କିମ୍ବକାର ହେଲା
ଏବାଙ୍କର କାହିଁ ଦେଖି ଅନାୟୀସରେ ଲୋକେ
କହିପାରନ୍ତି ସେ ଏମାନେ ସାଧାରଣକର ଭଲ
ମନ ପ୍ରତି ଆସ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ କେବଳ ଆପଣା
ପ୍ରେୟୋଜନ ଦେଖିଲେ ଥନଲୋକଙ୍କୁ ଲୋଡ଼ନ୍ତି ।
ସବାକାରମାନେ ଯେବେ ସମଦର୍ଶୀ ହୋଇଥାନ୍ତେ
ତେବେ ଅଗ୍ରେ ସାଧାରଣ ଅନ୍ତର୍ମୁହୁର ପ୍ରତାକାର
ଲୋଜନ୍ତେ ଧର୍ମପାଦ ବିଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
ନିଷେଧ କରନ୍ତେ । ଏ ବର୍ଷର ଦର୍ଶା କହୁ ଅଧିକ
ହେଲେଦେବେ ବିଷ ନ ଜାଣେ ସେ ନଗରର
ନାଲ ପରିଷାର ନାହିଁ ଦୁଇବର୍ଷରୁ ନ ହେବାରୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦର୍ଶା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲୁ ? ଏକ

ଏଥର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଣାଳୀର ଏହି ହେଉଅଛି ଯେ
ନାଲକ୍ଷର ଖୋଲାଇ ଦେଇ ଅଗରଙ୍ଗୁ ଜମା
ବାହାର କରି ଦେବା ବିନ୍ତୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ସାଥୀରଙ୍ଗ ହିତକାରୀମାନେ ତହିଁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
କରିବେ ନାହିଁ । ଘେକେ କିମ୍ବା ଡାଟିଆ କିନ୍ତୁ
ଟାଇନଟାକୁ ଦେଲେ ଯେ ନଗରରେ ନିର୍ବିଶ୍ୱାସ
ରେ ସରକର ରହିବେ ସେ ଟକା କେତ୍ତିଆଜେ
ଗଲା ତହିଁ ର ପରିସ୍ଥିତି ନାହିଁ ଓ ଗାନ୍ଧୀ ଉପସ୍ଥିତ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନ ଲାଗିବାକୁ ଏକାତ୍ମର ଅନିଷ୍ଟ ହେ-
ଲା କି ହେ ଅନିଷ୍ଟ ନବାଚରଣ ସକାଶେ ଧରି
ଟକା ହାତକୁ ବିଦ୍ୟୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ! ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ହିତକାରୀମାନେ ଏଥରୁ ଦେଖି ଶୁଣି
ତହିଁ ର କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ବିବେଚନା କଲେ ନାହିଁ
ଓଳଟି ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ହେବା ଫଥ
ମୁଖୀରର କଷ୍ଟ ନବାଚରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।
ଧନୀର କଥା ଏଗୁଥ ହିତକାରୀଙ୍କୁ ଧନ୍ୟ ଦୋ-
ବାକୁ ହେବ । ବାସୁଦେବ ସେମନ୍ତ ଆମ୍ବାନ-
ଙ୍କ ପାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଏକାଂଶକୁ ପ୍ରଣାଳୀ
ବୁଝି ସେବୁଥ ପାହାଙ୍କର ଅମନୋଯୋଗିତା
ଦେଖି ହତାଗ ହେବାକୁ ହେଉଅଛି ।

ପରଶେଷରେ କନ୍ତୁବ୍ୟ ଏହି ଯେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ଦ୍ୱାରା ଧୀରା ଉତ୍ତକାର ହେବ ଗହଁରୁ ଅଧିକ
ଅନ୍ୟ ହେବାର ସ୍ଥାନକା କାରଣ ଏଥୁରେ
ବାହାର ଲୋକ ଓ ଗବର୍ଣ୍ମମେଞ୍ଚ ସଫା ଜାଣିବେ
ସେ କନ୍ତମାନ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେବଳ ଅଭିନ୍ୟା କୃତି
ହେଉରୁ ହୋଇଥାବୁ ସୁତ୍ତବାଂ ନଗରରୂପକର
ପଥରୁ କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ହୃଦୀ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏ କଥାଟି ସାଧାରଣ ବିଦ୍ୟାରେ ନିରାକୁ ବରୁଷ
ଅଟଇ ଏମନ୍ତ ସ୍ଥଳେ ସରଦ୍ୟାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାବ
ମଙ୍ଗଳ ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ ଯେମନ୍ତ ଏଠା
ଲୋକେ ଦୃଷ୍ଟି ସହ ସୁଧା ଭୁଲ ହୋଇ ରହିବାକୁ
ସମ୍ମାନ ଦିନୁଣ୍ଡିରେ ସବୁ ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ତଳ ଥିଲ କାରଣ ଦୂରିକ ମାଦାସି ଅଭିମର
ଦିନା ହୋଇ ପାରନ୍ତା । ଏଥର ନଗରବାସିମା-
ନିକୁ ଉଚିତ ଯେ ଅଧିକା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରି ଦୃଷ୍ଟି
କରିଲୁ ଓ ଯେମନ୍ତ ଆସନ୍ଦାଳ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ
ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧ ଅଧିକା ଦୃଷ୍ଟି କମିଶାରଷାହେବରୁ
ଜାରାର ଅନ୍ତରୁ ତେମନ୍ତ ଡାଇନିକମିଶାର ଦାର୍ଢି-
ରେ ସେବେ କାନ୍ତକରେ ହୃଦୀ ହୋଇଥିବାର
ବିଦ୍ୟା କରନ୍ତି ହେବେ ଅଧିକାଦୁର୍ଖ କମିଶାର
ବା ଗବର୍ଣ୍ମମେଞ୍ଚକୁ ଜଣାଇନ୍ତି । ଅବ୍ୟ ବର୍ଷା
ଛତିବା ଓ ପାଣି ଶୁଣିବାକୁ ଏକମାତ୍ର ବା ଅଧିକ
ବିଲମ୍ବାକୁ ଓ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର
କିମ୍ବା ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧକା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କଟକର ବଡ଼ଗିର୍ଜିର ପାତ୍ର ଶ୍ରୀ କୁଳନାୟନ
ସାହେବ ଅଗାମୀ ନବମର ମାସ ହାତ ରଖିବାରୁ
ଦିନମଧ୍ୟ ଛିଠି ପାଇଅଛନ୍ତି ।

କଟକକଲ୍ପରେ ମହାନଦୀର ଦଣ୍ଡ ଏ ବର୍ଷ
ପ୍ରବଳ ହୋଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏ ନଗର ପୃଷ୍ଠରଙ୍ଗା
ହିଲ ପ୍ରଦରଶ ଜଳାଶୟମାନ ଛାନ୍ଦୁନପତି ଅନେକ
କ୍ଷତି କରିଥିଲା । ଏ ବନ୍ଦାର ହେଉ ଉପର
ବର୍ଷା ନୂହର ବାହା ଟାଇନକମିଡ଼ିଆକ୍ ରୂପିତାଗ-
ରିବୁ ହର ଅସିଥିଲା ।

ଜଣେ ବନ୍ଦୁତାରୁ ସଂବାଦ ପାଇଅଛୁ ତେବେ
କଟକଠାରୁ ଅଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ତବକବାଟ ଉତ୍ସମ
ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି । ବନ୍ଦୁ ଅଳ ଓ ଶୂନ୍ଦବାଲ
ମଧ୍ୟରେ ଗାହା ରାଜିଯାଇଥିବାରୁ ଶୂନ୍ଦବାଲ
ଡାକ ଗଢାଯାଇରେ ଥୟକଥା ଘଟିଅଛି । ଶୂନ୍ଦ-
ବାଲବାଟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବର୍ଷା ସମୟରେ ଏହିପରି
ହୁଅଇ ।

ଅମ୍ବ କେତେକଥର କେହ ଅଞ୍ଚଳବ୍ୟ-
ଲ୍ଲିଙ୍କଠରୁ ସମ୍ବଦ ପାଇଥାଏଁ ଯେ ଶିଖାତମ୍ଭଗର
କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଆରେ
ବଡ଼ରେଗ ଉଦୟ ହୋଇଥାଏ ଓ ଶିଖକ ଓ
ପିଲାମାନେ ଶାବାଳ ନକଟ୍ସ ହେବାକୁ ହୃଦୟ
କରନ୍ତି । ଯେବେ ବାପ୍ତିବରେ ଏପରି ଫୋଇ-
ଆଏ ତେବେ ଶାବାଳ ଭିପର କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
ଉଚ୍ଚିତ କିମାବକୁ ଛାଟା କେବାକୁ ବାଧ କରନ୍ତି
ସଂକାମକ ହେଗ ଟପ୍ପନ କେହ ପିଲାମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବସିବା ଉଠିବା ଡଳ ନଦର ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳ ଉତ୍ତିଥା ଥକୁ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
କି ମୁନ୍ଦସପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ହିନ୍ଦ
ତାହାଙ୍କ ନାମ ଉତ୍ତାରୁ ବ୍ୟସବାହାଦୂର ଓ
ଯେଉଁମାନେ ମୁଖଲମାନ ତାହାକିନାମ ଉତ୍ତାରୁ
ଜାନ ବାହାଦୁର ଲେଖାଯିବ ।

ଦୁଇଲିଙ୍ଗରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁଁ ସେ ବା-
ଲଶୁରରେ ମଧ୍ୟ ଘରା ନଥାବରି ହୋଇ କେ-
ତକ ଅଛିର ପରଦୀର ଭର୍ଷିଯାଇ ଅଛି ମାତ୍ର
ଯନ୍ତି ପ୍ରତି ବିଜୁ ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଦଳଭାଷ୍ୟରର ମହାରଜା ସବୁ ଦସନିଜୟ
କେ, ବି, ଏସ, ଥର ଗବର୍ନ୍ଯୁର କେନାର-
କ ସବୁ ଅଛିଲ୍ଲ ସହ୍ୟ ଦସ୍ତଖତ ହୋଇ
ଛି ।

ତିଥିନବୁରେ ପାଖ ହୃଦୀ ଦେବାକୁ କଷ୍ଟର
କି ହସ୍ତ ହୋଇଥିଲ ଏଥରେ ମେଳବୁର
ଯ ବିଧ ଦେଇଥିବାକି ଦାରିଦ୍ରୟକାଳ

ସାହାଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ନିର୍ମଳେ କମିଶ୍ନରମାଣ୍ୟ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଗୋଟିଏ ଟା ଟାଙ୍କରେ
ଏକମୋଡ଼ିଆ ସିରକ (ଏକପ୍ରକାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ)
ଦେଉଥିବାରୁ ସେ ଘର୍ଷଣରେ ବେମାନେ କୋରିବା
ପ୍ରକାର କୁତ୍ତିଯା କରି ରହିବେ ।

ଗୟାକହାରେ ଦେଓମହାଲର ମହାରାଜ
ସର୍ବଜୟ ପ୍ରଳାଶ ସିଂହ ବାହାବୁର ହେ, ସି,
ଏସି, ଅଛ ଗନ୍ଧ ବିତ୍ତୋତ ସମୟରେ ସରବର
ରକ୍ଷର ବିଶେଷ ସାହୀଯ ବିରଦ୍ଧବାବୁ ହେବୁ
ଦେଉବୁ ଅନେକ ଟକାର ଦେଖାଦାର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଗାହାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ସକାରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚ ମହାଲର ଭ୍ରମ ଘରୁଦିନ
ଭାବ ନେବାକୁ ସମ୍ମଦ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କଷ୍ଟହୀରଙ୍ଗାଳ ରେଲବାଟର ଏକପ୍ରାଚୀନ
ବୌଧି ଲେବ ଏକଖଣ୍ଡ ରେଲ ବାହାର କରି
ନେଇଥିଲ ମାଲ ବୋଲାଇ ଗାଡ଼ ବଢ଼ି ଦରେ
ସେ ବାଟରେ ସିବାଦେଲେ ଛଳ, ୮ ମିନିଟ
ସିବାରୁ ଜେ ୧୪ ଶ୍ରୀ ଗାଡ଼ ଭାରିଗଲ ମାତ୍ର ଦେଇ
ଲେବ ମରପତ ନାହିଁ । ଘରିପଦ୍ମାର ଏଥର
ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେଉଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମଦେଶର ସଙ୍କା ଅପଣା ସନ୍ତାରେ
ଲେଖାପଥାର ଚର୍ଚା ବ୍ୟୁତ କରିବାରୁ ଯତ୍ତାର
ବୋଲିଥାରୁ । ଶିରୀର ଜର ବୌଦ୍ଧବୈଷ୍ଣବାଳ
ପରି ଅର୍ପି ଦୋହରାରୁ ପେମାନେ ଶିକ୍ଷକ ରଖି
ଯତ୍ତମାନକୁ ଲେଖିବା ପରିବା ଓ ଅତ୍ୟଧିକାରୀମାନ୍ଦୁ
ଶିଖାଇବେ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରାମର୍ଶ ବୃଦ୍ଧତ ଦୋହର
ହଲ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶତମାନକୁ ପାରିନେବିଲୁ
ଦ୍ୱାରିବ ।

ପାଥୁରାନାର ଲେଖନ୍ତି ସେ ଗଠ ଅଗ୍ରମ୍‌
ଧରେ ଲାହୋରରେ ୧୯୦୦୦ ସାପ୍ତ ଏବଂ
ଆଲହୋଟ କିଲାରେ ୮୦୦୦ ସାପ୍ତ ମରା ପଣ
ଛନ୍ତି । ଏହା ସାପ୍ତ ନିଷାଦର ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ
ମି ଶତ ଲାହୋଦ ଆଶାରେ ଉତ୍ସମ୍ପଳେ ଓ
ପାହାକର ଦୌରାନ୍ୟ ଏମନ୍ତ ହେଲା ଯେ କୁହି,
ନେ ମୃଦୁ କରିବାକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ ତାହା
ସମାନେ ମିରି କେବଳ ସର୍ବତ୍ତକ ଖୟ ହେଲା
ରେ ମାରିଲେ ।

ବାଦରା ଜଗତରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଭର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା ଗର୍ହରେ ନାହିଁ କହାଯାଇଲା ଏହା
ମାତ୍ରମେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ଓ ତର୍ହିସବୁ
କୁଳକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ନିରାକୃତି ।

ଏହି କାହାର ପାଇଁ ଯଦିବୁଝିବା ନାହିଁ ।

ଅବ୍ୟାକ୍ତ ।

ଉତ୍ତରପାଇତା ଜାଗ ରାଜ ଅନୋବର ସନ୍ଦେଶ ମହିନା ।

175

ମୃଦୁର ଗାଇକା ବାବକୁ ମାହେ ଅଗନ୍ତୁ ସନ୍ଦେଶ ମହିନା ।

ଚିଲ୍‌କଟିକ

ଭୂମିପରମାଣ ଏୟାବାଦ ବର୍ଗମାଲା
ଲୋକପରମାଣ ପୁରୁଷ ୨,୧୫,୩୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୭୪୪୯୯

ଜାଗର ବିବରଣୀ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଧୂନ	କି	୨୨୧୪
ମୁଖମାନ	କି	୪୦,୦୧୩
ବ୍ରଦ୍ର	କି	୧୪,୩୦,୦୪୦
ବୌଦ୍ଧ	କି	୦
ଅନ୍ୟନାୟକାରୀ	କି	୨୪୨୭

ମୋଟ କ ୧୪,୫୫,୧୮

ବେଳେ ଜାଗରେ ବେଳେ ମୃଦୁ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଧୂନ	କି	୪
ମୁଖମାନ	କି	୪୮
ବ୍ରଦ୍ର	କି	୧୨୭୦
ବୌଦ୍ଧ	କି	୦
ଅନ୍ୟନାୟକାରୀ	କି	୦

କ ୧୨୧

ମୂରର ନାମ	ପୁରୁଷ	ମୁଦ୍ରା
ବସ୍ତିବା	୧୦୩	୧୫
ବସ୍ତୁ	୧	୨
ଗ୍ରା	୨୨୨	୨୪୨
ଭଦ୍ରବ୍ରଦ୍ରଗ୍ରେଗ୍	୧୩୧	୬୭
ଅତ୍ୟଥବା	୨	୮
ଅଧାର	୦	୧
ପ୍ରଦୀପକା	୩୩	୫୦
ପ୍ରଧାନାଜାରୀ ହୁଣ୍ଡୁ	୨୨	୨୯
କନ୍ଦୁଧାର ହର	୨୨	୨୯
ଅନ୍ୟକାରୀ	୨୦୨	୨୪୩

ମୋଟ କ ୧୮୮ ନେତ୍ର

ଯେତେ ବ୍ୟସରେ ମୃଦୁ

ମୁକ୍ତଜାତ	ପୁରୁଷ	ମୁଦ୍ରା
ଏକବର୍ଷର ଅନ୍ୟକ	୧୨୩	୧୩୭
ଏକବର୍ଷ ଛବର	୧୨୯	୧୪୨
୨୦ " ୧୧	୨୮	୨୧
୨୦ " ୨୦	୨୨	୨୧
୨୦ " ୨୦	୧୦୫	୬୭
୨୦ " ୪୦	୧୫	୨୦
୨୦ " ୫୦	୨୧	୨୧
୨୦ " ୫୦	୨୧	୨୧
୨୦ " ୨୦	୨୧	୨୪
୨୦ " ୨୦	୧୮	୧୬୦

କ ୧୮୮ ନେତ୍ର

ଚିଲ୍‌କଟିକ

ଭୂମିପରମାଣ ଏୟାବାଦ ବର୍ଗମାଲା
ଲୋକପରମାଣ ପୁରୁଷ ୩୦୪୪୪୯ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୮୦୨୨୯

ଜାଗର ବିବରଣୀ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଧୂନ	କି	୨୨୨
ମୁଖମାନ	କି	୫୫୮୭
ବ୍ରଦ୍ର	କି	୨୦୯୩୩୭
ବୌଦ୍ଧ	କି	୮
ଅନ୍ୟନାୟକାରୀ	କି	୨୮୮୮

କ ୨୯୫,୨୭୯

ବେଳେ ଜାଗରେ ବେଳେ ମୃଦୁ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଧୂନ	କି	୧
ମୁଖମାନ	କି	୧୪
ବ୍ରଦ୍ର	କି	୧୦୦୯
ବୌଦ୍ଧ	କି	୦
ଅନ୍ୟନାୟକାରୀ	କି	୨୨

କ ୧୦୪୭

ମୂରର ନାମ	ପୁରୁଷ	ମୁଦ୍ରା
ବସ୍ତିବା	୧୦୩	୧୫
ବସ୍ତୁ	୧	୨
ଗ୍ରା	୨୨୨	୨୪୨
ଭଦ୍ରବ୍ରଦ୍ରଗ୍ରେଗ୍	୧୩୧	୬୭
ଅତ୍ୟଥବା	୨	୮
ଅଧାର	୦	୧
ପ୍ରଦୀପକା	୩୩	୫୦
ପ୍ରଧାନାଜାରୀ ହୁଣ୍ଡୁ	୨୨	୨୯
କନ୍ଦୁଧାର ହର	୨୨	୨୯
ଅନ୍ୟକାରୀ	୨୦୨	୨୪୩

କ ୨୨୯ ନେତ୍ର

ଯେତେ ବ୍ୟସରେ ମୃଦୁ

ମୁକ୍ତଜାତ	ପୁରୁଷ	ମୁଦ୍ରା
ଏକବର୍ଷର ଅନ୍ୟକ	୧୨୩	୧୩୭
ଏକବର୍ଷ ଛବର	୧୨୯	୧୪୨
୨୦ " ୧୧	୨୮	୨୧
୨୦ " ୨୦	୨୨	୨୧
୨୦ " ୨୦	୧୦୫	୬୭
୨୦ " ୪୦	୧୫	୨୦
୨୦ " ୫୦	୨୧	୨୧
୨୦ " ୫୦	୨୧	୨୧
୨୦ " ୨୦	୨୧	୨୪
୨୦ " ୨୦	୧୮	୧୬୦

କ ୨୨୯ ନେତ୍ର

ବେଳେ ବାଲେଶ୍ଵର

ଭୂମିପରମାଣ ଏୟାବାଦ ବର୍ଗମାଲା
ଲୋକପରମାଣ ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୦୭୨ ସ୍ତ୍ରୀ ୨,୨୫,୨୫୨

ଜାଗର ବିବରଣୀ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଧୂନ	କି	୨୫୦
ମୁଖମାନ	କି	୧୮,୨୮
ବ୍ରଦ୍ର	କି	୨,୨୮,୨୫
ବୌଦ୍ଧ	କି	୮
ଅନ୍ୟନାୟକାରୀ	କି	୨୮୨୨

କ ୨୨୦,୨୮୨

ବେଳେ ଜାଗରେ ବେଳେ ମୃଦୁ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଧୂନ	କି	୦
ମୁଖମାନ	କି	୧୮
ବ୍ରଦ୍ର	କି	୨୦୦
ବୌଦ୍ଧ	କି	୦
ଅନ୍ୟନାୟକାରୀ	କି	୧୨

କ ୨୨୧

ପୁରୁଷ	ମୁଦ୍ରା
କ ୪୩	୮୫
କ ୧୦	୮
କ ୧୧	୮୮
କ ୮	୮୮

କ ୧୧୯ ନେତ୍ର

ଯେତେ ବ୍ୟସରେ ମୃଦୁ

ପୁରୁଷ	ମୁଦ୍ରା
କ ୦	୮
କ ୧୧	୮୮

କ ୧୧୯ ନେତ୍ର

ପ୍ରକାଶନ ମେଲିରେ ପାଇଁ ଆମଙ୍କ ଦେଖିବା
ପାଇଁ ଆମଙ୍କ ଦେଖିବା

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四

ପ୍ରକାଶନ କେନ୍ଦ୍ର

ଗାଁରଙ୍ଗ ଅମୋଦର ସନ୍ଧାନକୁ ମଦିଷା । ମୁଁ ବାହିକ ହାଲ ସନ୍ଧାନକୁ ସାଲ ଶକବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବ୍ରାହ୍ମିକ ମୁଳୁ ପଞ୍ଚ
ବର୍ଷାତ୍ରେମୁଲୁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ପଦ
ନନ୍ଦିବଳ ପାଇଁ ଜାତମାସୁଲ ପଞ୍ଚ୍ୟ

ପୁରୁଷୋତ୍ତମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଶାକମାଥଦେବକ
ମହାପସାଦ ଦେଇ ଯେଉଁ ବିବାଦ ଲାଗିଥିଲା
ଜାହା ମାମାଂଶ ହୋଇ ଚାହୁଁ । ଅବସ୍ଥାମେହି
ରୂପ ମନ୍ତ୍ରରେବ ରହିଥାଛି ବିନ୍ଦୁ କେଉଁ ମନ୍ତ୍ର
ଯଥାର୍ଥ ଜାହା ଜାହିବା ସବାରେ ଫଣ୍ଡିଏ ବ୍ୟବହାର
ପଥ ନୁହିର ହୋଇ କାଳାସ୍ତାନର ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ
ଘରକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ହେମାନେ
ଜାହା ବ୍ୟବହାରିବ ପ୍ରତି ଅଧିକାରୀ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଓ ସମ୍ମାନ ମା ଅବସ୍ଥାରେ ସମ୍ମାନକ
ବ୍ୟବହାର ପରିଚାଳନାକୁ କରିବାକୁ ପଠାଇବେ ।
ଏ ବ୍ୟବହାର ପରିଚାଳନାକୁ ପରିଚାଳନାକୁ ତାଙ୍କ
ଏବାମେ ବାବୁ ଅମ୍ବିକାରର ରୟ ଶୈଖି,
ବାବୁ ଗୋପାଳକୁମାର ମୁଖ୍ୟମ୍ଭୟ, ବାବୁ ଶମଦିଲ
ରତ୍ନବଜ୍ଞୀ, ବାବୁ କମଳକୁମାର ସବାର ଓ ବାବୁ
ବଳରୂପ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ମାନକୁ ହାତାବଳୀକୁ ଦେଖାଇ
ଅବଶ୍ୟକ ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାର ପଥ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବ୍ୟବହାରରେ ପଞ୍ଚ ହୋଇ ସବାଧାରିଣଙ୍କ
ଜୀବିବାରେଇ ଆଚିରିତକୁସେ ଜାହା ପ୍ରକାଶ
ଦିଲୁଁ । ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏ ବ୍ୟବହାରକୁ ଶାଶ୍ଵତ
ଭୂମି ଦୀର୍ଘ ଶୋଧାକମିଶ୍ର, ଶ୍ରୀଧର ମିଶ୍ର, ଗପା
ଶର ମିଶ୍ର, ଅର୍ଦ୍ଧଶାଶ୍ଵର ମିଶ୍ର, ମାଧ୍ୟବ ମିଶ୍ର, କରନ୍ଧାଥ
ମର୍ମି ପ୍ରତିତ ପଣ୍ଡିତମାନେ ପ୍ରଶନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ଏଥରେ ଜାହାର ପାତ୍ରକୁମାର ଓ ପଣ୍ଡିତ
ବ୍ୟବହାର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅପର ପ୍ରାଚିର ପଣ୍ଡିତ
ମାନେ, ଯେବେ ଏହି ବ୍ୟବହାରକୁ ଅନୁମୋଦିତ
କରିବା ଜାହା ହେଲେ ଶା କରନ୍ଧାଥକୁ ପଧାର

ମହିମା ମନ୍ଦର ସଂସାରକାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ ହେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁବିଜ ରହିବ ।

ଅମୃମାନଙ୍କ ବୃଦ୍ଧପୁରସ୍ତ୍ର ସମାଜିଦାତା ଉତ୍ତର
ନଗରର ଅବସ୍ଥା ଜଳନ୍ଦିଶ୍ଵରରୁଧେ ବର୍ଣ୍ଣନ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ସଥା—

“ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଏହି କୁଣ୍ଡପୁର ଜଗର ସବୁ
ଭାବା ଓ ସୁଧାଶ୍ଵରେ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି ତିକ୍ରିଷ୍ଟ
ଦେଖାଯାଏ । ମନେ ଏହୁଥି ଜାଇଲ୍ ଥିଲା । ମାତ୍ର
ଆଜିର କୁଣ୍ଡପୁର ଲେ ପ୍ରକଳନରେ ହତ୍ତବ
ଅଛି । ବର୍ଷାପାତି ଯେଉଁପେ ବୋଲିଠାରେ
ଅଚଳ ନ ହେବ ଏହୁ ବଜାକି ଦୂର୍ଘାଟେ
ପଥରଦନ୍ତା ଦୂର୍ଦ୍ଵା ନାଲାଅଛି । ପ୍ରକଳନ ଦୂର୍ଦ୍ଵା
ନିରାଥର ହାତୁ ହେବାରୁ ଅସକ୍ଷମ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି
ନୁହେ ଏହି ପଡ଼ିଥିପାରେଁ ସୁରମ୍ବ ଗୁହସବା
ସୁଗୋରତ ବରର । ସୁରି ପାଧୁକାଳ ଅଗମ-
ନେ ଯେତେବେଳେ ବଜାକି, ଗଳ ଦୂର୍ଘାଟରେ
ପମ୍ବୋପର ସାହସଦଳ ଆକୁଥସକ୍ତି ହୁଏ ରେ-
ତେବେଳେ ଅଛି ମନୋହର ଦୂର୍ଦ୍ଵା ଓ ବନ୍ଦ-
ନବାରୁକୁ ବିବା ଥିବା ଅଛି ମୁମନ ଦୁଅରା ।
ଏହି ଜଗରରେ ୧୦ର ଅଧିକ କ୍ରାନ୍ତିପାଠୀଗାଲା,
ଏହି ଜନ୍ମପାଠୀଗାଲା ଓ ଏହି ଜିଲ୍ଲାପାଠୀଗାଲା
ଅଛି ଏହିରେ ବିଦ୍ୟାର ସୁଲା ହୁଏ । ଏହି
କ୍ରାନ୍ତି ପାଠୀଗାଲାର ତିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ସାମନ୍ତିକ
ପାରୁଗୋପିବ ଫେରୀସ୍ଥଳ (Local Fund)
ର ଦିଅଯାଏ, ଜଳତରେ ଏହି ଛିପାଗାନା ମୁଖ

ଶୁଣିତ ଅଛି ତହଁରେ ଲଙ୍ଘନ, ଡେଖ୍‌ଯା କେଲାଗୋଡ଼କ୍ଷା ଶ୍ରୀମତୀ ହେଉଥିଲା । ଅର ନିମା-
କିଣେଯମୀ ସମାଜରେ ଏବ ନୂତନପଦିଗୀ
ଉଚ୍ଛଳରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅଛି । ପ୍ରାମ୍ଲୁଟୋକର୍ପ ଫ୍ଲେଟ୍ ଏକୁପ ସୁଧାର ନ
ଥିଲା । ନାବ ଯାହାହେଇ ଏହି ସଂସ୍କରଣ
କମନ୍ୟୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି ନଗର ମୁଦ୍ରିଷ୍ଠାନ
ଓ ଉତ୍ସମାନଙ୍କ ଅନୁଭବାଦି କରିବାର ଉଚିତ ।

ଏ ଦିଦରଣ ସହିତ କଟ୍ଟବଳଗରର ବର୍ତ୍ତମା-
ନାବହ୍ଲା ନିରାର ଦେଖୁ ଆମ୍ବେମାହେ ହତାପ
ଦେଇଅଛୁ । ତାଇଥି କଟ୍ଟିଆ ଅପଥା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ପରି ତୁଷ୍ଟିଥାଇ ବଲେ ଏହପରକାର ଯୁଗମାତର
ଶତନ ହୋଇଥାରନ୍ତେ ମାତ୍ର ଜାହାଂକି କମିଶୀପ୍‌ପୁର
କିଛି ବାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ ବୋଲାଯାଇ କୁ
ଘ୍ୟରେ ।

ସୁନ୍ଦର କଲିଙ୍ଗରେ ଯେତେ ଦଳ ରୂପ-
ବେ ଜହାଁ ମଞ୍ଚରେ ଯେଉଁ ଦଳ ଯାହା ଦରବେ
ଜହାଁ ର ବାନ୍ଧା ଜଳଶୀଳ ଲୁହେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ଯଥ—

ପାଇବାରୁ କିମ୍ବାରୁ—କରଦାରେ ସହସ୍ରବେ
ଓ ବବ୍ରୀର କେନ୍ଦ୍ରରୁ
ଧାରେକ ଏବଂ ଜଗରନୀ
ଦିଲ୍ଲି ପ୍ରତିଧ୍ୟକ୍ଷପାଦ
ଗାହାଙ୍କର ଅଧ୍ୟଥନା
ହେବ।

ଦୁଆର ସୁରକ୍ଷା କିମ୍ବା ଶୟତ୍ରବି ଅନୁଯାରେ
କୌଣସିବର୍ଷ ତିନଦିନ ବା କୌଣସିବର୍ଷ ପାଇବିଲା
ବାଳ ଦେଖାଇର ସ୍ଥିତ ଦୁଆର । ଶେଷଲାଭିତ
ଅବସ୍ଥାଟି ଏବର୍ଷ ପଢ଼ିଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶାର ନାନାପ୍ରାନ୍ତରେ ବଙ୍ଗଦେଶର
ପ୍ରାଚୀକା କାମ୍ପଲାକର ବସିଥିଲୁ ଯୁବାରୁ ଦୁର୍ଗାପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ
ବିଶେଷ ପ୍ରଶ୍ନର ଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ମନ୍ଦିରରେ ଏକ ବାଲେଶର ସହରରେ ବିଶ୍ଵମିତ୍ର
ପ୍ରଧାନମରେ ଏ ପଦା ରଷା ହେବାରମଧ୍ୟ ଆମେ
ମାନେ ଶୁଣିଅଛୁଁ ବିନ୍ଦୁ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଧାନନଗର
କଟକରେ ଏ ପଦାର ଅତ୍ୱମର ଦେଇରେ ନାହିଁ
ଏଠାରେ ମାତ୍ର ଜଣ୍ଠ ପ୍ରତିମା ହୁଅଇ ସବ୍ୟ ମାତ୍ର
କେବଳ ପ୍ରତିମା ସଜ୍ଜାଇବା ଭିନ୍ନ ଆଉ କୌଣସି
ହିସ୍ଥଧୂରେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମମର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।
ଏ ଉପରେ ସମ୍ମାନୀୟ ସକଳବିଷୟ ବିଶ୍ଵରକରେ
ଦେଇବ ବୋଲିଯାଇ ଘାରେ ଯେ ଏଠାରେ
ଦୁର୍ଗାପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଅପେକ୍ଷା ଗଣେଶପୁଜାର ଧୂମଧାମ
ଅଧିକ ଅଟଇ । ଦୁର୍ଗାପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ବଜ୍ରମ୍ବାଦନ ସବ୍ୟ
ପ୍ରତିମା ମେଲ ହୋଇ ନଥାଇ ଯିବାକେଲେ
କିନ୍ତୁ ଧୂମଧାମ ଦେଖାଯାଏ ଓ ଏ ଦିନ ଯାତ୍ରା
ମଧ୍ୟ ବିପ୍ରର ହୁଅଛୁଁ ମାତ୍ର ପୂଜା ଭିନ୍ନଦିନ
କୌଣସିତାରେ ଯଥା ନିୟମରେ ମଜଲିସ
ଦେବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଇହାମନେ
କବରେବେଳେ କେଉଁଦେବ ନିକଟରେ ସା-
ମନ୍ୟ ପ୍ରକାର ନାଗ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ
ନୋହନେ ସାଧାରଣ ନିୟମ ଏହି ଯେ କୌଣସି
ତାରେ ବିହୁ କାର କି ଯାତ୍ରାର ମଜଲିସ ହୁଅଇ
ନାହିଁ । ଏପରି ମହାପଦାରେ ଯେବେ ସର୍ବାଇର
ତାଙ୍କ ନ ହେଲା ତେବେ ଏ ବିବାର ଭିନ୍ନର
ତର୍ଫେ ସମ୍ମବ୍ୟ । ମୋଧୁପଳମାନଙ୍କରେ ପାଦ୍ୟ
ସତାରେ କୁଳିଦ ଓ ଯାତ୍ରାର ମଜଲିସ ହୁଅଇ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରଧାନନଗରତାରେ ଯେଉଁ ବିଷୟର
କାହା ନାହିଁ ସେଥିର ଉନ୍ନତି ହେବା କଞ୍ଚକଟିନ,
କାହା ହୁଅଇ ଲାଭକାର ପ୍ରଧାନକାରଣ ନଗର
ବିନ୍ଦର ଏହିରୂପ ଅମନୋଯୋଗିବା ଅଟଇ ।
ଦୁର୍ଗାପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଏଠାଲେକେ କିମୁଦ ଆ-
ମୋଦ କରନ୍ତି ଯେବେ ଏହିରୂପ ପ୍ରଶ୍ନ କେହି
କିମ୍ବା କରନ୍ତି ତେବେ ତହିଁର ଉତ୍ତର ଏହି
ଯେ ଶ୍ରୀପଣ୍ଡା ଘରେ ନରନ କହୁ ପରିଧ୍ୟାନ ଓ
ପ୍ରାଣ ଭୋଜନ ପ୍ରକାର ଉତ୍ତରଣୀୟ ଲୋକ-
କେ ଆପଣା ବନ୍ଦୁବାନ୍ଦୁକୁ ଅନ୍ତରଣ କରି
କରିବୁ ଗ୍ରେଜନ କରିବାକୁର ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ

ଲବ୍ଦ ହୃଥର କେବଳ ତେବେକ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି
ଓ ଅପରାଣେଶ୍ଵର ଲୋକମାନେ ଦେଖା ଦେଖି
ଦୂଲ୍ହ ଗୋତର ପାଣି ମାର ପ୍ରତିମା ସାଜ ଦର୍ଶନ
ନରେ ନେତ୍ରସ୍ତର ଲାଭକରନ୍ତି ଓ ଘରକୁ ଆସି
ଚହଁର ଚର୍ଚା କରୁଆନ୍ତି । ଏଥରେ ଦୂର୍ଗାହୁକ
ପଦା ଯୋମନ୍ତ ସୁଖକର ହୃଥର ଭାବା ପାଠକ
ମାନେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି । ଆମେମାନେ ଆଉ
ଅଧିକ କି ପରିଚୟ ଦେବୁଁ । ଆମେମାନେ ନନ୍ଦ
ରବସିଙ୍କର ସାଧାରଣ ଭାବ ଦେଖି ମନେ
କରୁଆନ୍ତି ସେ ଏମାନେ ଯୋମନ୍ତ ଅନ୍ତରେ
ସନ୍ତୋଷ ହୃଥର ତେମନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଠାରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ଓ ଏହିଦେହରୁ
ଏମାନେ ଅପେକ୍ଷାକର ସୁଖି ଅଟନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଆମ୍ବମାନେ ଆଜନର ସହିତ ଗଜେଠରେ
ପାଠକଳୁ ଯେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଉଷ୍ଣିକ୍ଷିଟ ସ୍ଵପ୍ନ-
ଶକ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ତେବିତ ଲୈଖିଥାବେବ ଫରଦ-
ଧର କିଲାର ସଲିଷ ସ୍ଵପ୍ନଶକ୍ତି ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଭାବାକ୍ଷ ସଂପଦଶ୍ରବ
କରିଥିଲେ ବୋଧନ୍ତିଅଛି ଭାବାଙ୍କର ଭକ୍ତିରରେ
ଭାବାଙ୍କର ଦୋଷ ଗୁରୁତର ନ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିବ ।

ଦୁର୍ଗାଧୂଳା ଶେଷହେବା ସଙ୍ଗେ' ପ୍ରୀସିକାଳ
ଶେଷ ହେବାର ଜଣାଯାଏ କାରଣ ବିଜୟାଦିନ
ବାହରେ ଅଭିଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୁତ୍ୱର ଓ ତହଁ ଅଭିନ
ସକାଳ ଶୀତକାଳର ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକଟିତ
ହେଲା ।

ମହାକାବ୍ୟକ୍ଷିପନଠାରୁ ଦର୍ଶା ଏକାବେଳ-
କେ ବନ ହୋଇଥାଲା । ଦୂର୍ଗାପଳା ସମୟ ଓ
ପୂର୍ବରେ ଯେତୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା
କୁଣ୍ଡରେ ବୃକ୍ଷିହେବାର ଅଶାଥିଲ ମାତ୍ର ଶାର
ତବାର ସେ ଅଶା ମଳନ ପଢିଯାଇଥାଲା
କଳଗା ଏବର୍ଷ ଗ୍ରାମ ବୃକ୍ଷି ହୋଇଥିଲେହେଁ
ଯେବେ ଆଧାବଳୀ ଅମାବାସ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଥର
କା ଦଳଦର୍ଶା ଲ ହେବ କେବେ କେତେକ
ରମାଶରେ ଧାନ ମର୍ଯ୍ୟାତବାର ସମ୍ବାଦନା ଅଛି
ତଥାମାନେ ମରୁତ୍ତର କଥା ଚିନ୍ତା ରାଖା-

କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାଷ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି
ଗତିମାନ ତା ୨୨ ରଙ୍ଗରେ ପାଇଲେ ମୌଜାର
ଆନନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ଶେଷିଏ ମରଣବ ଘଟିଥିଲା

ବାର ଭକ୍ତଗ୍ରାମର ଗୋକୁଳ ଦେଖି ପୁଲିସରେ
ସମ୍ମାଦ ଦେଲା । ମୁଢିଦେହକୁ ଚନ୍ଦାଇବାରେ
ଜଣାଗଲା କି ମୃତ୍ୟୁକୁ ମହିନୀ ଦନ୍ତଶ୍ଵାମରାରୁଥି
ଥିଲା । ପୁଲିସ ଇନ୍ଦ୍ରଶେଷୁଟର ତେବେଜ ଅନେ-
କ ଅନୁଷ୍ଠାନକର ରୁହିଲେ ଯେ ଏହାକୁ ଏକ
ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷଖୁଆର ମାରିପକାର ଅଛି । ତହଁ ସେ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଗିରଣ୍ଡାର କରିବାରେ ସେ ଏକବର
କରି ମାଲ ବାହାରକରି ଦେଇଅଛି । ଭକ୍ତଗ୍ରାମ
ତା ୩୦ ରଖିରେ ଇନ୍ଦ୍ରଶେଷୁଟର ଆସାମୀ ଓ
ମାଲକୁ ଅଣିଷ୍ଟମୁଖ୍ୟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲନ
କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥର ସକିଶେଷ ଏପାରେ ପ୍ରକା-
ଶିତ ହେବ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଦର୍ଶଣରୁ ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ
କଳିମାସ ତା ୧ ରଖିବେ ଦୂର ସଦର ମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦୀକାଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲ ଅଛି । ଶ୍ରମତା
ବାଇଜ୍ଞାନିକରେ ଜଣେ ବେଶନା ଥିଲ ତାହାକୁ
କେହି ବଜ୍ଯା କରିବାର ପୁଲିସ ଶୁଣି ତଦାରାବୀ
କରିବାରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ବେଶନାଟିର ଗଳା
ଅଧେ କଟାହୋଇ ଦରର ଏକପାଖରେ ଲାସ
ପଢିଅଛି । ଅଳଙ୍କାର ସମ୍ମଦ୍ଦାୟ ତାହା ଦେହରେ
ରହିଅଛି । ଝଟକୁପର ରକ୍ଷଣା ଓ ଲୁଗାମରୁ
ଦୁଇରେ ଦୂର ରହିଅଛି ଓ ପ୍ରମାଣ ଗୋଟିଏ
ଲକ୍ଷାରୁ । ବନ୍ଦୀକାରିର ତୁଳା, ବାତ ଓ
ପଗଡ଼ ସେହିଦରେ ପଢ଼ି ରହିଅଛି । କନ୍ଧୁବଳ
ଅଜମର ସିଂହକୁ ଆସାମୀ ବୋଲି ପୁଲିସ ଇନ୍‌
ଫ୍ରେକ୍ଚର ସରବାବାବି ଥରିଅଛନ୍ତି ।

ଦ୍ୱାରା ପଢିବାରୁ ଅନ୍ତର ଜଣାଯାଏ ଯେ
ସିଥାବିଦୀ ମୋକ୍ଷରେ ଚେତେଶୁଦ୍ଧିଏ ଗୌତ୍-
ତୋକା ବାତିଥେତ ତାହାରୁ ତେଣୁବା ଖେଳ
ଖେଳୁଥିଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପିଲାମାନେ ତେଣୁବ-
ଲେ ଏକଜଣପିଲୁ ତେଣୁବା କେଲେ ଆର
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଯାଇ ନ ପାରି ବାତିରୂପରେ ଅବିନ୍ଦନ
ବିଲସହିତ ପଢ଼ିଗଲା ଓ ବାତ ତାହା ଘରଦ୍ୱାରା
ବାଟେ ଛାଇରୁ ପରିଗଲା ପିଲାଟିର ବିଷ୍ଣୁଶାତ୍ର
ମୂରୁ ପଟିଲ କି ଦୃଖ୍ୟର ବିଷ୍ଣୁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅକ୍ଷୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ସହିତ ଅ-
ବଗତ ହେଲୁ ମେଘରବଜାର ବାବୁ ପଦାଳ
ଚିତଣ ସରକାର ମାଳବଲ୍ଲାଳା ସମ୍ବନ୍ଧ କର-
ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ଵରମୂଳ୍କ ଗ୍ରେଗରୁ ହଠାତ୍ ଜାହାଜର
ମୁଠ ହେଲା ଓ ଏହି ସମୟରେ ଜାହାଜକ ବୟସ
କ * ର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗରେ
ବାବୁ ମହାନ୍ୟକ ସୁଖଦାର ବିଶେଷ ହୋଇଥିଲୁ
କିମ୍ବାକୁ ପ୍ରକରିତ ବଦ୍ୟ ଯଦ୍ୟ ଉଠିଗଲା

ପ୍ରକଳ୍ପାନ ବଜଳାର ସବୁ ହତ୍ୟାଳୟରେ ଗ୍ରାମୀ
ଥିଲି ହେବାକାଣ୍ଡି । ଖାରୁ ମହାପୟ ଏଥିନୁବା
କଲିବା ହେୟାର ସ୍କୁଲ ଓ ହନ୍ଦୁ ହନ୍ଦୁଲରେ
ପିଙ୍ଗକ ଥିଲେ ଶେଷକୁ ଉତ୍ତାରୁ ଅନେକ ବର୍ଷରୁ
ପ୍ରସିଦ୍ଧେନ୍ଦ୍ରୀ ବଲେଇର ଜଣେ ପ୍ରୋଫେସର
ଯଦରେ ଦିଯାକୁ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାକି ପ୍ରୟାନ୍ତ
କିନିର ଭକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଦୂରଦିନ ବଢ଼
ଦୋଷଧ୍ୱଳ ।

ଦୟାକାର ଏକ ସ୍ତୁଲରେ ବନ୍ଦୀଯାନ ଶିଖ
କରୁଁ ଜଣେ ଜୀବ ମର ଯାଉଥିଲା । ଏ କୋ-
ର୍ଟି ଗୋପି ଧର ହୁଲୁ ଥିଲ ଦେବାର ଫୌଜ
ଯେଉଁ କାଠ ଅଡ଼ରେ ବନା ଥିଲ ମେ ଅତି
ସହଜ ଜଳେ ପତ୍ରଯାଇ କାଠ ଭାରରେ ତାମାର
ମୁକୁ ହେଲା ।

ଭାବାର ଦେଶୀୟ ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ଥାନମାନେ ପରିଚିତ
ଯାଥାଦିକ ପ୍ରସ୍ତର କରିଅଛନ୍ତି । ଆହାର କ୍ଷେ
ତିବାର ସୁଖ ଉକ୍ତ ଯାଥାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଅପରା ।
ଏମାନେ ଦୂର ନିର୍ଧାର ଯାଥା କଲେତ୍ରି
ଦେଶୀୟ ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ଥାନଙ୍କ ମରବେ ଯାଥାଦିକ
ଦେବାର ଏହ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ସାହରଣ ଅପରା ।

ଛାଇମାନ ପାଇତାକ ଯୋଗେ ସଂଚାର
ପାଇଅଛିନ୍ତି ଯେ ମାନ୍ଦୁଳ ପ୍ରଦେଶର ବେଶ୍ଟାର
ଜଗରରେ ଖେଳତାବେଶ ଭାଷା ପକଳ ହୋ-
ଇଥାଏ । ଏକ ଦ୍ୱାବରେ ୧୭୩ ବର୍ଷ ମର
ପଢ଼ିଥିଲେ । ସୁଲମାନ କେବେ ହୋଇଥାଏ ।
ପ୍ରତି ସନ୍ଦରେ ଦୁଇଶତ ହବେଳା ବାବ ମାରି
ବାବୁ କଲେକ୍ଟରଙ୍କର ବାବ ଅତ୍ର ଦେଇଅଛିନ୍ତି
ହବେଳିବାଣ ଯୋଗିନୀରୁ ଉତ୍ତବେଶାର ଇଲ
ଉଧ୍ୟାୟ ଆପାର ।

ହାଇବର୍ଗବାଦର ବର୍ତ୍ତମାନର ନିଯାମ ଅଳ୍ପ
ବଢ଼ୁଥିବ ବାଲକ ଅଟ୍ଟଣୀ ଓ ଅତି ସ୍ଵରୂପାର-
ଧାର ଦେବିରୁ ସେ କଲିବଜା ହିମ୍ବା ବମ୍ବେ-
ଇଲୁ ଅବି ସତରୁମାରଙ୍କ ସହିତ ସାହାର
ବରବାରୁ ପାଇବେ ଚାହିଁ ବୋଲି ଜାହାନର
ଶବ୍ଦସ୍ଥିତ ଓ ମେହର ତୁର୍ବ ପବର୍ତ୍ତନେଶ୍ୱର
ଜାହାଜଥିଲେ । ଏଥରେ ଶୁଣାମର ବି ଯେବେ
ବିହାର ସତରୁମାରଙ୍କ ସହିତ ସାହାର ବରବାରୁ
ନ ଆବିବେ ତେବେ ସତରୁମାର ଜାହାଜ
ହଜାରୁ ଯିବେ ତାହିଁ । ସମ୍ରତ ବନ୍ଧୁ ଦୁଆର
ଯେ ହିମ୍ବା ବମ୍ବେରୁ ଯିବାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ କୋର
ଅଛିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନରୁ ଆବଶ୍ୟକେ ହୀନ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଉପରୁ ଯେ ଚକରମାତ୍ର ତା ୫୭ ଦିନରେ ମହା

ମାତ୍ର ଶକ୍ତିଗୁମାର କୁନ୍ଦିଷିନଗରଠାରେ ଜାହା-
ଜରେ ଚଢ଼ି ପରିବର୍ଷକ ଯାତ୍ରା କରିବେ ।

ବମେଇରେ ଲକ୍ଷଣ ବିଷୟକ ଯେଉଁ ଛାଇଛି
ଅଛନ୍ତି ହୋଇଥାଏ ତଥାରୁ ବିଶେଷ ଦୂର କାହାର
ହେବାର ହେବାଯାଏ । ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପଦ୍ଧତିରୁ
ହବୁଣ୍ଡେଖିଅଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଇଥାଏ ଯେ
କୋକାକ ଛଳରେ ଲୋବେ ଲକ୍ଷଣ ନ ପାଇବା
ଲୁଣମାଟି ଉଚ୍ଛିତ ବଦଳରେ ଶାଇବାରୁ ହୋଇବେ
କେବଳ କେବଳ ଗ୍ରେମ ଜାଇ ହୋଇଥାଏ ।
ହୋଇବାରେ ଯୋଗେ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗ
ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଛିତରେ ସମ୍ପାଦନେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରେ ଯେ ପୃଷ୍ଠାଲୋକମାନେ ଲୁଣ ନ ପାଇବା
ବାରୁ ଏତେ ପ୍ରବଳଗୁଡ଼େ ଘେର ଉଦୟ
ହୋଇଥାଏ । ଲୁଣ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ସବରେ
ରେପା ହୋଇଥାଏ ଓ ଗବଞ୍ଜିମେଳାରୁ ଏ ସବୁ
ବଥା କଣାଇବାର ସିର ହୋଇଥାଏ ।

ମହୀରୁରରେ ଏପକାର ସୁବନ୍ଧୁମଣ୍ଡିଳ ପଥର
ଦାହାରିଅଛି ତାହାକୁ ପଣ୍ଡାଶା କରିବାରେ
ଦେଖାଯାଇଥାଏ ସେ ପର ଟନରେ ୧୭ ପେନ-
ବେଚ୍ ଉଚ୍ଚଜ ଶୁକ୍ରି ଆପି ହୋଇଅଛି । ଏରେ
ପରମାଣରେ ସୁବନ୍ଧୁ ମିଳିବା ସତ୍ୟ ହେଲେ
ବଢ଼ିଲାଗିବା ଅଧିକ ।

ମାନେମୁ ଅତି ଜଣିଥୀ ଲେଖନ୍ତି ଯେ
ବମ୍ବେ ପଦେଶରେ ସବୁଟା ୨୧ ଜାଗାଙ୍କଳା
ଅଛି । ତମ୍ଭେ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ବମ୍ବେରେ ଏହି
ଅଛି ।

ବୁଦ୍ଧିବର୍ଷରେ ପ୍ରକଳନଥବା ପ୍ରକାଦମାନ
ଏକବର୍ଷରେ ସଂକ୍ରତ ବର୍ଜନ ପକ୍ଷାଗେ ପାତ୍ରୀ ଲାଭ
ମାହେବ ୩ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବାରୁ ଶୀଘ୍ର
ହୋଇଅଚାନ୍ତି । ଅଛୁଟ ଲାଗୁଥାଏନ୍ତି ।

ସୁରବଜଙ୍ଗ ଯେବ କଳିକାର ଦେଶୀମୁ
ମୋବମାନେ ଯେଉଁ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ବରବେ
ତହିଁର ଟ ୨୦୭୫୦ ଲେଖା ଉଠେଥିବା । ଆଜ
ଅନେକ ଝଞ୍ଚା ହେବାର ସୁମାବନା ଅଛି ।

ପୁନା ମିଶ୍ରକିଷାଳଟେର ସ୍ତରରୁ ଖାପରମ
ମାହେକବର ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଭବି ଯାଏବୁ
ଅଛି ଉଦ୍‌ଘାର ଯେ ମିଶ୍ରକିଷାଳଟ ନାମରେ
ଟ ୫୦୦୦ ଲା ଦାଖରେ ଥାଲୀର ଦରିଆରୁ
କଟ୍ଟକରିବାରେଇ ଖାଲି କମେଟିକ ତୁମେ
ଦରମାର ବଜି ଯାଇଥାରୁ ଦେହ କାଳୀ କର
କାହାର କାହାର ?

ଗୁରୁମ କୁଣ୍ଡଳୀର ଛବି ପାଥୁଳ ଯେ, ନା
ଆସିଲୁ ଥାବେକ ମହାମୟ ମହାର ଶାସ୍ତ୍ରର

ଭୟକଣେ କିଳାରୁ । ବର୍ଷ ହୁଏ ନେଇଯାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଦେବ ମହାଶୟକ ସବାରେ ଏହି
କଳ ପ୍ରକାଶର ଅଛି ଦୁଃଖ ହୋଇଥିଲା,
ସେ ସୁନ୍ଦରୀଧିନ ଓ ବିମେଷରେ ଦର୍ଶମାନ
ଗଙ୍କୁଳ ଉତ୍ତଳୀଦୂମାକଳର ଯେବୁଟି ମରଳ
ହୋଇଥିଲା ଏ ମହାଶୟକର ମୂଳ ଅନ୍ତର୍ଭୁବି
ଉଚ୍ଚ ମହାଶୟକ ବବଳରେ ଶ୍ରାୟକ ଉତ୍ତରପ୍ରଦ
ସାହେବ ଆମେରା ।

ବର୍ଷାକାଳର ଅରନ୍ତରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ
ଧରନର ଅବସ୍ଥା ବରନନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହିପାଇଁ
ସୁଦୃଢ଼ ହେବାରୁ ଶତିନାନାଳର ଅନ୍ଦର କାହାର
ହୋଇଥିଲା ଓ ଧରନ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ପଞ୍ଚମୀ
ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିଯାଏ । ନାଲ ଫିଲମାଳ ଜଳରେ
କାହାର ହୋଇଥିଲା ।

ଦୀର୍ଘତା ଅରମ୍ଭକୁ ଅବସ୍ଥାକୁ ହୋଇ ନ
ଥିବାରୁ କଟକର ମୁଦ ଓ ବେପାଉମାନେ ଗୁରୁ-
ଲର ଦର ଦଢାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଦୁଃଖ-
ମାନେ ଜହିଂଧାରୁ କେଣେଇ ଅଛନ୍ତି । ମେଘର
ଆକାଶ ଦେଖାଯାଏ ବସି ହୋଇ ପାରେ ।

**CERTIFIED TEACHER
WANTED.**

Wanted for the Oriya 5th. Class in the Government School at Berhampur Gunjam District, a certificated master, with some experience in teaching. He must be a good Oriya scholar and have a fair knowledge of English. Salary Rs. 40 to commence with, to rise in two years to Rs. 50 if the Head master is satisfied with the teacher's work. The appointment will be made on probation for one year.

Applications and copies of testimonials to be sent direct to M. Kenny, Esquire Head Master Berhampore, Gungard.

(Sd.) W. R. Vorshaw B. A.
Inspector of Schools.

ବାରୁ ପ୍ରକଳ୍ପମ ଜୀବନେ ଅଲଟ୍ରୋ ବଜ୍ରୀ ଏବଂ
ମୂଳ୍ୟ ଉଚ୍ଚତାପରିହାରେଇ ଚେତ୍ତୁଷତ୍ତ୍ଵା „ ୫
ଯାହାକୁ ଏହି ଉତ୍ତରକାରୀ ସବୁରକଟର ଦରି
ଆବଶ୍ୟକ ବର୍ଣ୍ଣପାତ୍ରୀଙ୍କରଙ୍କ ସମ୍ବଲପୂର୍ବ
ମହାତ୍ମା ପ୍ରତିରହିତ ହେଲା ।

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟପିତା ଗୀତ ରୂପ ମହେ ଅକ୍ଷୁବନ୍ ସନ୍ ୧୯୭୫ ମେସିଥା ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥାୟ ହମଃ ।

ନାଲାଟ୍ରୋ ପଞ୍ଜମଧେୟ ଶତବିଳବମଳେ ଉତ୍ତରିଃଶାଶନକୁଣ୍ଡଳ
ସବ୍ରାନ୍ତକାରସୁକୁଣ୍ଡଳ ନବବନ୍ଧନକୁଣ୍ଡଳ ସଂସ୍କରଣ ଶ୍ରଦ୍ଧାଲେନ ।

ରତ୍ନାୟା ବାମବନେ ରଥଚରଣସୁକୁଣ୍ଡଳ ବୃଦ୍ଧକୁଦ୍ରବଦ୍ଧଳ
ବେଦାନାମ ସାରମାଗମ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରପରବ୍ରଦ୍ଧଳ ବୃଦ୍ଧପାରୁ ସୁରମି ।

ନାଲାଟ୍ରୋ ପଞ୍ଜମଧେୟ ଶତବିଳବମଳେ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରାପନିଧିମନ୍ଦିର ଆଶି-
କଲାନାମ ଦୋଷକୁଣ୍ଡଳତଥା ସ୍ତ୍ରୀରାଶା ସୁନାଃ ପାତମଙ୍ଗଯା ଏ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ପ୍ରାପନିଧିମନ୍ଦିର ସିଂହାସନେ ସ୍ତ୍ରୀରାଶା ପାରୁ ବୃଦ୍ଧମୁର୍ରେଣେ ସ୍ତ୍ରୀକାନ୍ତରେ ସ୍ତ୍ରୀଗୌରେ
ସର୍ବଦା ଜର୍ବୁନେ ଜନମୁକ୍ତରେ ରତ୍ନପଥାଦ କେବେଦ୍ୟ ପୂର୍ବମନ୍ଦିରାପ
ସାତଃ ସମ୍ପାଦ କରି ।

ଏଇତୁପ୍ରମୁଖେଦାଦିରଂ ।

ଦାରୁ ବୃଦ୍ଧମୁକ୍ତରେ ପ୍ରଗୋଚ୍ଛ କେବେଦ୍ୟ ମହାପ୍ରାପନ୍ଦୋ
ହୁ ରଥବା । କୁରାଃ । ବନ୍ଧୁମାର ପ୍ରାପନିଧିମନ୍ଦିରକୁଣ୍ଡଳାକୁ
ଜନ୍ମ ପ୍ରମାଣ ବୃଦ୍ଧପୁରାଶେ ।

ଜନ୍ମିତେ କୁଣ୍ଡଳେ ଦିନ୍ଦୁ କୁଣ୍ଡଳେ ମାନବକର୍ତ୍ତିତେ
ମାଗନ୍ମନେ ପଶୁଷ୍ଵିକୁ ପଢ଼ିତେ ପୁରୁତ୍ତମିଷ୍ଟ ।

ଅନ୍ୟମନ୍ତରୀତେ ଚେବ ପରତଶ୍ଵର ଦୂଷିତେ

ଦିନପ୍ରେଜେଷ୍ଟନୋତକଃ ସର୍ବି ଧାନଃ ଦିବୋକଷଃ । ଲାଗ ।

କ୍ରୁଷ୍ଣ ସ୍ତ୍ରୀରାଶ୍ରୁତେ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ତ୍ରୀନ୍ଦ୍ରିଯରେ । ନନ୍ଦ ଦାରୁ ବୃଦ୍ଧ-
ପ୍ରତିରୋ ରସବନୋ ରଥପୁରାନଃ କୁର ରଥ ରେବରେ । ରଥପୁରାନଃ
ପଦମ୍ଭିତ ପ୍ରାପନିଧିମନ୍ଦିରକୁଣ୍ଡଳ ସିଂହାସନ । ଜନ୍ମ ପ୍ରମାଣ ବୃଦ୍ଧ-
ମୁଗଧେ ଜନମନ୍ଦିରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମୁନ୍ଦ ସରି ଶା ଜନମନ୍ଦିରରେ । ଯଥା—

ପ୍ରାପନି କୁର ମେ ମୁନ୍ଦ କମାତ୍ମକବକାଶଃ ।

ନାଲାଟ୍ରୋଦେଖରେ ଶାନେ ଜନମାଦ ପ୍ରମାଣଃ ।

ଦରାତ ଦୃଶ୍ୟଂ ଜର୍ବୁନ୍ଦ ତନେକମ ପଢ଼ିତେ ।

ନାଲାଟ୍ରୋ ମେହିଶୁରାଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁଣ୍ଡଳ ନାଲାଟ୍ରୋ ମା ସୁର୍ମେଳ ବୃଦ୍ଧ
ପୁରୁଷବନନ୍ଦାକୁ । ପ୍ରମାଣନ୍ଦବନ୍ ର ସନ୍ଦର୍ଭବନେ ସପଦଗାମାଧେ ଜନମୁକ୍ତମୁନ୍ଦ
ପ୍ରତ ଅକାଶବାଣୀ ।

ନାଲାଟ୍ରୋ କଳକଳୁମ୍ବ ବାମୁବନ୍ଦାମ ଜନମନ୍ଦିରଃ ।

ପଦେଶେ ସୁମହିତାନେ ପ୍ରାପନି ସମୁରାମତଃ ।

ଏବ ଦୁର୍ଘୁରୁଷରେ ଧୂରୁଷୋତ୍ତମନାମେୟ ଜନମବନ୍ଦଗାମାଧେ ରକ୍ତ
ଦୂଷିତ ପ୍ରତ ପ୍ରମାଣବନ୍ଦ । ଯଥା—

ଜନ୍ମତ୍ୟମୁନ୍ଦ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରେ କର୍ମା ଜନ୍ମମନ୍ଦରମରଃ ।

ଦୂଷନେନେନ୍ଦ୍ରିଯାକରଃ ଦେନାପି ପରବକରିତା ॥

ବର୍ଷଂ ଦିନମି ରେ ଦୂଷ ନୟ ରକ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀରୁଷ ରେ ।

ଦୟାକୁଣ୍ଡ ବିଭବୋଧୀଷ୍ଟ ଯନ୍ମାୟତନ । କୃତଃ ॥

ରମେଷ୍ୟେ ଜୟ ରତ୍ନକୁ ଶ୍ଵାକଃ ନ ଜ୍ୟତ୍ତିତେ ମୟା ।

ବାଲାନ୍ତରେଷ୍ୟୋଧ୍ୟନ୍ଦ ପ୍ରାପନି କାର୍ଯ୍ୟିଷ୍ୟତ ।

ରବେବ କାର୍ତ୍ତିଃ ମାନୁନ । ରତ୍ନପ୍ରାତ୍ସନ ରତ୍ନ ମେ ହିତଃ ।

ଦତ୍ୟ ସତ୍ୟ ପୁନଃ ସତ୍ୟ ପତନେବ ଦୁରମି ରେ ॥

ପ୍ରାପନି ରଜେ ଜନ୍ମପ୍ରାକଃ ନ ଜ୍ୟତ୍ତିତି ବସାତନ ।

ଅନେକ ଦାରୁକୁଷ୍ମନେବ ସାମାନ୍ୟର ପରକର ।

ଅଦେଶପଦଂ ପ୍ରାପନିଧିମନ୍ଦିର ପରଃ । ପ୍ରମାଣନ୍ଦବନ୍ ର ।

ମହାପୁରୁଷବଦ୍ୟାଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁ ରହିଷେ ଶେଷକାଣ୍ଡେ ଅନୁମାନାଧେ ଶ୍ରୀ ରଜ-

ବନ୍ଦ । ପ୍ରତ ମହାମାତ୍ରାନନ୍ଦନ । ଯଥା—

ତାରପଥିଷାମାତ୍ରାନନ୍ଦନ । ତାରମନ୍ଦନ । ରମୋନନ୍ଦନ ।

ବଳରତ୍ନମନ୍ଦନ । ରତ୍ନପହିଜନ । ଜ୍ଵାନ ନମାନନ୍ଦନ ।

ଜହିନାମ୍ବେଷ୍ଟ କୁଣ୍ଡଳାଶ୍ରୀ ପରିଷାର । ପରିଷାର ରମାନନ୍ଦନ ।

ମୁଖ୍ୟ ଜବାଗବନ୍ ଗୋରି ଜରନ ତରୁନନ୍ଦନ ।

ଏତୁକୁବେଦିନ ପରିଷାର ପ୍ରାପନିଧିମନ୍ଦିର ସିଂହାସନମେବ ରମକଣୋ

ନିର୍ମାନମିତ ଲର୍ଜିଜେ । ଯଦି ଦେବମୁନେରେ ପଞ୍ଜମାନାଧେ ଦ୍ୱାରାଦେବକୁ

ପ୍ରତ ନାରତ ବନ୍ଦନ । ଯଥା—

ଥଥ ବନ୍ଧମି ପଦ୍ମିଦ୍ୟ କର୍ମିବାନ୍ ପରମାରୁତ୍ତାନ ।

ଯା ସିଂହନରୁଷେଷ ଦିନାନିନ୍ ରେତମାନ୍ ଗତା ॥

ଦର୍ବନେବେଷୁ ମରେଷ ନାୟକୋ ଯଃ ପରସ୍ପରଃ ।

ପ୍ରତଃ ପ୍ରତାନାମ ରୁ କାର୍ତ୍ତିବ କମାରଃ ।

ଦିମାର୍ଦ୍ଧମାର୍ଦ୍ଧମାର୍ଦ୍ଧ ବନ୍ଦନାମ ବନ୍ଦନାମ ।

ନରାପଦ୍ମମ ମରେବୁ କର୍ମିବାରୁଗ ଜାନ ରତଃ ।

ଅବାରଃ ପ୍ରଥମାମାତ୍ର କର୍ମିକେଷର ହଂହିତା ।

ଭକାରେ ମରେବେଶ ରୁ ମରାବେ ମୂଳଦେଶରଃ ॥

ଅର୍ଦ୍ଧମାର୍ଦ୍ଧ ରୁ ଯା ପୋକ୍ରା ସାନ୍ଧାଦ୍ଵନ୍ଦ୍ରବୁର୍ଣ୍ଣିତା ।

ଅବାରେପର ଯା ନିର୍ବନ୍ଦ ସତକେ କନ୍ଦମପୁରା ॥

ବନ୍ଦୁକା ମୟା ପୋକ୍ରା କୁରିଥ ପରବକରିତା ।

ଯଥ ସଦେଶ୍ୟରେ ବିଜନ୍ ଶର ନାଗାରଳେ ମଦା ॥

ବୃଦ୍ଧବୁଦ୍ଧ ଦେବମାମାମୁଷ୍ୟମୁଖୁର୍ଣ୍ଣିତା ।

ମରେଷମାନ୍ୟମାଜରେ ଜୟଦେଷ କିମୁତକେ ॥

ଏବ ତ ପ୍ରାପନିଧିମନ୍ଦିର ରଜେ ନ ଜ୍ୟତ୍ତିମି ବସାନନ୍ । ରଜ ବୃଦ୍ଧପୁ-

ବିଜ୍ଞାନ
ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୫୦୬

୭୪୮

କାହିଁ ପରିମାଣରେ ଏକଟାଟାଙ୍କ ମରିବା । ମୁଁ କାହିଁକି କାହିଁ ସକଳଟାଙ୍କ ଧାର ମରିବାର କଷାନ୍ତେ ମୁଣ୍ଡ ଦେଲେ ବନ୍ଧକୁ ଠେକ୍ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ପାଇଁ ଡାକମାଧୁଳ ଠେକ୍

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ରା ୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ଜାହମାସୁଳ ୪୯

କଲବଳାନଗର ମଧ୍ୟରେ ପର୍ବାପତ୍ରାଯାଏ
ଯେବୁଷେ ଏବେର୍ଷ ନିର୍ମାଣ ହେଲା ଛାପର ସଂ-
କ୍ଷେପ ଦିବରଣ ତେଜନିଷ୍ଠୁସ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ।
ଛାପର ସାର ମନ୍ତ୍ର ଏହି ଉଦ୍‌ଘାସାବ ଯେ ଉଚ୍ଚ
ଦୁଇଲାରେ ଏ ମହାସବ୍ରାତା ଦୂରସ୍ଥିତାରରେ ନିର୍ମାଣ
ହୁଏ ହୃଦୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଉଁଠାରେ ପରିବାଳ
ତେ ଦେଉଁଠାରେ ଉତ୍ସବାଳପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ମାତ୍ରେ ପରିବାଳ-
ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ସବ ସେମାନେ ଦେବକ ବନ୍ଦେମନ୍ତ୍ର-
ପରେ ମୁଖ୍ୟପ୍ରତିତମା ବସାଇ ଧୂରା ଦଳକୁ ଦାନ
ଯାଇଥାବାବ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାରେ ହୃଦୟର ମାତ୍ର
ମାତ୍ର ତପ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରତିକର ଅବେଳା
ଲାଭପୂର୍ବିକୀ ଉତ୍ସବ ଅବେଳା ତେ ପରିବର୍ତ୍ତ
କୁମବ ବା କୁଶାଦ ତୁର୍ବ୍ୟନ୍ଧାର୍ଥ ବିଷଣ୍ଣା ମଧ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟାବ । ପୂଜାର୍ଥ କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏହି ସ୍ଵର
ବର୍ଜନରେ ମୋହକ ହୋଇଥାଏ । ଗୁରୁ ବଜେ-
ନମ୍ବିକ ପାହାପର ବାବୁ ଗାରବତାଥସମା-
ନ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତ ଏବୁଥ ହୃଦୟ ବରବାର ଫୁଲୋଳ୍ଯ
ଭ୍ରମହରଣ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ମାତ୍ରେ ଉତ୍ସବାଳ-
ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ସବ ସେମାନଙ୍କର ବସାଇଗୋ-
ଲାଇ ତେ ଥାନ ଉତ୍ସବ ସହାୟକରେ ଯେତେ
ହୁଏ ବ୍ୟେ ହୃଦୟ କହିବୁ ଅଥବ ପ୍ରତିମା
ସତ୍ତାରମା ତେ ହାତ ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦିରରେ ବିଷ୍ଣୁ
ହୃଦୟ । ମୋହବତାରର ରହିବାଟି ଏଥର
ପ୍ରଥାକ ଉତ୍ସବରଣ ଅଛନ୍ତି । ଅଗ୍ନିକ ପ୍ରାଣ
ପ୍ରତିବାଦ ଅଛି ଯେ ଦେବାରେ ପ୍ରତିବାଦ

କାର୍ଯ୍ୟ ବସାନଭାଗରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରଥମ ଗତ
ସପ୍ତାହରେ ଅମ୍ବେଲାକେ ଉଚ୍ଚକ ପୂଜାର
ଯେଉଁ ବିବରଣ ଲେଖିଥିଲୁ ପାହା ଉପରକି-
ଶୁଳ୍କ ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦର ଅନୁର ଅଧିକ ।

କଲିବଜାରେ ଗୋଟିଏ ପଶୁଗାଲ ହୀନ
ବରଦାମାଳିତା ଅନେକବିଧିରୁ ପସ୍ତା ହେଉଥିଲା
ତୁର ଛନ୍ଦ ଲେଖିଲାଙ୍କୁ କବିତାର ଅନ୍ଧକାର
ଦେଖ ବର ବାହାରିଗଲେ ପରିଗେଷରେ ଥର
ରମ୍ପଣ୍ଡ ଟେକ୍ନିକ ଏ ପସ୍ତାକଟିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରି-
ପାଇ କରିବାର ଦେଖାଯାଏ । ସେଥିର୍ଥୀର ବଲ-
ଦାମ କହିପାଇଲା ପଦିମ କରିରେ ମୋ-
ଟିଏ ସ୍ଥାନ କାହିଁ କରି ଆଚାର ଏହି ଘୋରେ
ପଦ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପରିପରିର ବର୍ତ୍ତମାନ ପାହି-
ଚାର ଠକା ଦେବାକୁ ଶୀଘ୍ରର ବର ଅବହୁତ ।
ଏଥରେ ବର୍ମ ଅରମ୍ଭ ହେବ ଓ କବିତାକୁ
ଯେମନ୍ତ ଠକା ଘୁମୁକ ସେବନ୍ତ ତର୍ହେଲ ବିପ୍ରାର
ହେଉଥିବ । ଲେଖିଲାଙ୍କୁ କମର୍ଦ୍ଦିର ଏ କଷ୍ଟଦୂ-
ରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଯହୁଣାଳ ହେବାର ହେଉ ଏହି
ଯେ ଏକଜଣ ପାହେବ କି ଜାହାକର ନାମ
ପ୍ରେସର ଅଟିଲ ଅନେକପ୍ରତାର ପଶୁ ଅପରା
ବିକଟରେ ଧନ୍ତର କର ରାନ୍ତି ଅଛିକୁ ଓ ସେ
ମନ୍ଦରୁ ଅଚ ବଦାନ୍ତରା ସହିବାରେ କରିବିଲେ-
ଙ୍କୁ କଲାଲକୁ ଭାବ ବରଦାମକୁ ପସ୍ତା ଅଛିକୁ
ବୁଝିବୁ ଏହାଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହେବ ଓ
ଜାହ ଦେଇବାରୁ ଆଜି ମୋହମ୍ମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଶାକରୁ ଗୁହ୍ୟ ପ୍ରକାଶର ଜୀବଜଳନ୍ତି ସବୁ ପଠାଇ
ପାରିବେ । କଲକଣୀ ଭାରତବର୍ଷର ମହାନଙ୍ଗର
ଦେଇଥାଏ ତହିଁରେ ଏପଣାର ମୋଟିବ ଫ୍ରାନ୍ସ
ରହିବା ଅଭିନ୍ଦି ପ୍ରଯୋଜନୀୟ ଅଟେଇ ଯତ୍ତିତ
ବୟସ ସଜ୍ଜନ୍ମମହିଳା ବାହାଦୁର ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ନବାବଙ୍କ ଘର ନିକଟରେ ମୋଟିବଲେଖାଏ
ପଶୁଗାଲ ଅଛି ମାତ୍ର ତଥାଗୁ ବିମେଷ ସାଥୀରଣ
ଉପକାର ଦେଉ କାହିଁ କାରଣ ସେଷବୁ ବ୍ୟକ୍ତି-
ବିମେଷର ସଂଖ୍ୟା ଥିବାରୁ କାହାକୁ ସବୁକାଥା-
ରିଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାମତେ ବ୍ୟବହାର କର ନ ଧାରନ୍ତି ।
ମୋଟିବ ସାଥୀରଣ ପଶୁଗାଲ ହେଲେ ତଥାଗୁ
ବିମେଷ ଉପକାର ଗଞ୍ଜ ହେବ ।

ମହାକାଳୀ ପାଦିଦତ୍ତାରୁ ୨୫ ବି ୮ ଶତ
ଦର୍ଶି ନ ହେବାରୁ ଲୋକେ ବାଜର ସୋଧ-
ଥିଲେ, ପାତି ଗୁହା ଅଛିନ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ଓ
ହାଟରେ ଆଜ ଗଢ଼କ ଅଗ୍ରାଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ।
ଏ ଶଙ୍କ ନ ହେଲା ମେଘାକୁନ୍ତ ହୋଇ ଯୁଗେ,
କିନ୍ତୁ ଦର୍ଶି ହେବାରୁ ଅଗନ୍ତା ଉଣ ହୋଇ
ଅଛି । ଯେପରିମାଣରେ ଦର୍ଶି ହୋଇଥିଲୁ
ଜାନ୍ମ ଯଥେଷ୍ଟ ନହେ ଅହୁର ବୁଝି ଅବଶ୍ୟକ
ଓ ହେବାର ଅଗା ଦେଖାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଅକ୍ଷ୍ମା
ଦର୍ଶି ନ ହେଲେ ଧାରା ବିକ୍ରି ମାପ ପତ୍ରକ
ଏବର୍ଜ ମହାକାଳୀ ପର୍ମରକୁ ଅଛିଥି ଦର୍ଶି ହେବା
ପ୍ରକଳ୍ପମେ ଜଳାଶ୍ୱରରେ ଧାରା ମର୍ମତାଳ
କଥା କେବୁ ଦେଇ ଅଥରା ମନେ ଦେଇ

ବ୍ୟୁକ୍ତଃ ଜାହା ଅସମର ନୂହର ଜହିର ଅଳ୍ପ
ବାଇଣ ଅଛି ଜାହା ବେବଳ ଲୋକଙ୍କର ଦେଖ
ଅପର । ସେ ଘୋଷି ଏହି ଯେ କ୍ଷେତ୍ରରୁ
ଅସୁଧା ବର୍ଣ୍ଣ କଳ ବାହାର ସିଦ୍ଧା ସବାରେ
ହିତ ବନ ଦର୍ଶ ଯେ କିମ୍ବା ଶୋଇଥିଲ ବେଦିବୁ
ଦେହପର ରହିଲ ବୁଝି କୁହ ଦେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ
ଦେହ ନ ବନ୍ଧାଇଲେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହାତିରେ କେବୁ
କିମ୍ବରୁ ଗୁରୁ ଥୋଇ ଦେବା କଥିଲ ଅଛି ଯେ
“ଚକ୍ରାବ ସୁଦିତାତୁ ପାଶକୁ ସୁନାପର ବଣନ୍ତି”
କିନ୍ତୁ ଏକଷ ଦଶବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେହ ପାଶ
ଅଚକାର କି ରଖିଲେ । ଯେତେବେଳେ ବୁଝି
କୁହ ଦେଲ ଜେତେବେଳେ ହିତ ବନ ବନ୍ଧା-
ଇଥାର ଉଚିତ ଥିଲ ଜାହା ଶୋଇଥିଲେ ଆଜ
ବର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରଫ୍ଳେଜନ ନ ହୁଅନ୍ତା ଯଦି ବର୍ଣ୍ଣ
ହିଅନ୍ତା ହଜ ବନ ପୁନରଧାର ହାତି ପାଶ ବା-
ହାର ବରବେବାର ସଥିଥିତ କଥା ଥିଲ । ଏ
ହୁଏ ମଳ ବାଇଣ ଅଳ୍ପ, ଅମନୋଯୋଗ ଓ
ଅନୁଭବରୀତି ଅପର । ତଥାମାତ୍ର ସବୁକଳି
ଅଛି ବେମାନେ ହୁଅ ପାରନ୍ତି । ଅଜଏହ ଏ
କଷ୍ଟପୂରେ କମିଶାରମାହର ବୁଝି ରଖିବାର
କରିବ ଥିଲ । ୧୯୮୩ମୁନ୍ଦରେ ପୁତ୍ର ବନ ବା-
ରିବା ଥିଥିବା ବନ୍ଧାଇବା ପକ୍ଷରେ ଯତ୍ତ ଓ
ତଥାମାନ୍ତରେ ପରିଷର କରିବାର ବେମାନଙ୍କର
ବର୍ତ୍ତନ୍ତ କରି ଅଚକ ସର୍ବରେ ପ୍ରକାଶ ଓ କମି-
ଥର ଉଚିତପର ନିରାଳ ବେଥୁରେ କମିଶାରର
ଅଳ୍ପ ଓ ଅମନୋଯୋଗ ଥିଲ ଦୁଃଖାୟ ଅପର
ଯାଇ । ଏଠା ଲେବେ ଦେବେ ଅଳ୍ପରେ ଅମନୋ-
ଯୋଗ ପରିବାସ ଦେଇବେ । ଏ ଦୂର ଦୋଷ
ଏ ଦେବାର ନିରଦ୍ଵାର ପ୍ରଖ୍ୟାନ କାରଣାପରିବା
ଯାହା ହେଉ ଏ ପ୍ରମ୍ଭାବ ଲେବୁଲ ଉତ୍ତର
ଏଠାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୁଝି ଶୋଇଅଛି । “ଅଳ-
ସଥ କପାଳକୁ କାହା ବିଜେ କଲେ” ॥

କଟକ କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ପଦ ।

କଳବର ସଂଗ୍ରହର ସେ ପ୍ରଥା ମେଦିନୀଯୁ
ବରେ ପ୍ରତିକ ଅଛି ତାହା ଉଦ୍‌ଘାଟେ ପ୍ରତିକ
ହେବାର ପାଦପାଦ୍ମମୁଖ ଅଳ୍ପ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ସେ ପ୍ରଥା ଏହି ସେ କଳବର ମହାରାଜା ସୁରତ୍ତ
ର ରହୁଥିଲୁ ବଲେବୁଥିଲୁ ଅଧିନିଷ୍ଠ ହେବ
ତାଳ ଯେବେଳମାତ୍ରେ କଳବର ସୁପରିଶ୍ରୀ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧିକ ନରହି ବାରବରାଣ୍ୱର ମାହେ-
ନ୍ତର ଅଧିକ ହେବେ । ବଲେବର ମାହେନ୍ତର
ଯେ ବନ୍ଦା ଅଧିକା ଅଧିନିଷ୍ଠ ଦିଗୋଟିବନ୍ଦୀ

ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜଳ କେବାର ପ୍ରୀତି ଦେବେ ମାତ୍ର
ନାହିଁ କଳ ଦେଇ ନ ପାରବେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ
ନାରକମାଟିରଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ରହିଲା । ରଷ୍ଟ
କଲେବ୍ରତାରୁ ପଞ୍ଚମ ନେଇ ନାକ କର୍ମଗ୍ର-
ହିଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଜଳ କେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ
ମାତ୍ର ସେ କର୍ମଗ୍ରଙ୍ଗର ଅସବାର ଆହୁ ଯେ ସେ
ପ୍ରୀତି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ବିଶ ପାରବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ
ସୁଧିଥାନ୍ତିପାରେ କଳ ଦେବେ ଓ ବିକ୍ରି ଅସୁନ୍ଦରୀ
ଦେଖିଲେ କଳ ନ ଦେବେ । କଳକର କଲେ-
କିମ୍ବକଦୂଷ ସଂଗ୍ରହ ହେବ ଓ ଯେଉଁ ପ୍ରକା
କଳ ପାଇ କି ଅବସେ ଜହାର ଅଧିକି କଲେ
ଜହାର ଜଭାରେ ସେ କଳକର ପାପକୁ
ରକ୍ଷା ପାଇବା ।

ଏ ପ୍ରଥା ବିମୁକ୍ତବାଳ ପ୍ରଜଳ ସେଇ
ଜହିର ଦ୍ୱାରା ହାତ ପ୍ରକର୍ଷଣ ହେବ, ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜଗତରେ ଲେବନ୍ତର କହି କହୁ ଓ ସୁରକ୍ଷା
କଳକର ହୃଦୟ ଦେବାର ଅଶ୍ଵା ହେଉଥିଲା
ପ୍ରଥମଙ୍କ ଏ ପ୍ରଥା ଲାଭକର ଅପର ଯେବେଳେ
ଦେବାଲ ରେବନ୍ଧୁ ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଉଠି
ଗଲା ଓ ଉତ୍ତରାଧି ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ବଂଶ୍ୟ
ଦେବା ହେବ ଓ ଅନ୍ତର ଦଶୋତ୍ତର ହେବେ
ଏଥରେ ବିଷୟ ଅନେକ ଘର୍ଷଣ ହୋଇ ଛାଇ
ଦେଖାଇବ ମାତ୍ର ପ୍ରକାର ବନ୍ଧୁ ହେବ ।
ଏହି ପ୍ରଥାକୁମାରେ ପ୍ରକାମାନେ କଲଦିଲୁ
ମହିମାକୁ ଫଳା ଓ କଳ ଉବ୍ସ ନେଇଥିଲେ
ଓ ସେହି ମହିମାରେ କର ଦାଖନ କରୁଥି
ଲେ । ନାଲରୁ କଳ ଦେବା ସଂକାନ୍ତରେ
ଯେମାନଙ୍କୁ ଅଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲାକୁ ବିବାହ ପଡ଼ୁ
ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେମାନେ ଫଳା ହେବା
ବାପେ କଲେବନ୍ତରୁ ଅଧିବେ ଓ କଳ ଦେବା
ବାପେ ବା ରବମାନୁରାତାକୁ ଦିବେ । ଏକ
ବର୍ଷ ଦେବା ସବାପେ ସୁରି କଲେବନ୍ତରୁକୁ
ଦିବେ । ଏଥରେ ଯେ ପ୍ରକାମାରେ ହେବେ
ପ୍ରଧାଇକ ଓ କେତେ ଜର୍ଣ୍ଣୁ ହେବେ
ଦିବେ ଅନୁମାନ ବନ୍ଧୁମାର ପାରେ,
ଏହି ହୋଇବି ଫଳମାରକୁ ନାଲକର୍ମରୂପ
କଳ ଦିବ ଭେବେ ଜାହାର ଉବ୍ସ ପ୍ରାନ୍ତରେ

ଅଥବ ଏହେ କଷ୍ଟଭୋଗାକ ଓ ଶରୀର
ହେବ । ଏହା ଶରୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆମ୍ବେ । ଏବେ
ଲୋକେ ହାଲକଳିର ଉପବାରୁଡ଼ା ଏପର୍ମିନ୍‌ଡ୍ରୀ
ଦୂରି ଥାଇ କାହାକୁ ସେ ଜଳ ନେବାରେ ସହ
ଏକାତ୍ମିକ କଷ୍ଟ ଓ ଶରୀର ପରିଚାର ଦେବେ
ହେଲାହେ ଯାଇବଳ ଦେବାରେ ପରିଚାର
ହେବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦା ତାହା ହେଲେ ଜଳକାରୀ
ଅବଶ୍ୟ ଦ୍ୱାସ ହେବ ବହିରେ ଯେ ଏକା ଗାନ୍ଧି-
ଶ୍ରୀମେଣ୍ଟଙ୍କର କଷ ହେବ ଏମନ୍ତ କଷରେ
ପ୍ରତାମାନେ ନାହିଁ ହାଲକଳିର ବିଦବତାର
ଓ ଉପବାରୁ କଷ୍ଟ ହେବେ ।

ଏ ପ୍ରଥା ପରି ବନେବୁର ଓ ହମିଲାଜ
ସାହେବ ଅପରି କରିବାରୁ ତହିଁର କିମର
କିମରୁ ବିମର୍ଶି କରିବାର ଓ ବିମର୍ଶି ଏ ପରିବର୍ତ୍ତ
ବିଶ୍ଵା ପରିବର୍ତ୍ତ କରିବା ରଖେବୁ କଲେ ମାତ୍ର
ଲେଖିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ ସାହେବ ବସୁଳଙ୍କ କହେଇ
ମେଦିନୀଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରଥାକୁ ଅବିଭିନ୍ନରୂପେ ଛେମାରେ
ପ୍ରତିକ ରିବାର ଅଜ୍ଞ ଦେଲେ । ବୋଧ ଦୂର
ସାହେବ ମହାମୟକ ବିବେଚନାରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ଓ ବାହୁଦିନାନ୍ତର ଏ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ମନୋମୋଳ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଖାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ବହୁ ଅସୁଧା ଘରିବ
ମାହି । ଲେଖିବାରୁରୁଷବିରୁଦ୍ଧ ସାହେବ ଏବିଷ୍ଟ
ଦୂରାବୁଦ୍ଧି କରୁଥିବାକୁ ଏ ପରିବର୍ତ୍ତ
ଆସନ୍ତି ଉପରିବର୍ତ୍ତରୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ଦେବାର ଦ୍ରୁଷ୍ଟ
ଦେଇଥାଏ । ମେଠାଯୁଦ୍ଧ ସମେ କରିବା
କରିବା ହୋଇ କା ଆରେ ଓ ବସାରେ ଏ
ପ୍ରଥା ଦୂର୍ପ କିମୁଅଛି ଅମୃତାନଙ୍କୁ କଣ ଦୂର୍ପ
ଅମୃତାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଯଦି ହାଲ ଦୂର୍ପ
ଦୂର୍ପ କେଉଁ ନାହିଁ ଦେଉଁ ପ୍ରାନକୁ ଦେ-
ରେ ପରିମାଣ ହୁମିବୁ କେଉଁ ମମୟରେ କଳ
ଦିଅ ଯାଇପାରେ କରିବୁ ରହିବ ଏହିମେଷ ବିକରି
କଲେବୁରଙ୍ଗ କରିବୁ ଅବରୁ ଲେଖି ପଠାଇ
ଓ ବିଲେବୁର ତହିଁ ଦୂର୍ପିରେ କରିବ ଯତ୍ଥା
ଦିଅତ୍ର କେବେ କଲାବେ ଏହା ହେଲ କଳ ଦ
ଯାଇପା ସରକରରୁ ଅନେକାଂଶ ରକ୍ଷା ଆଚାର
ବାର୍ତ୍ତି । ଅମୃତାନଙ୍କେ ବରିବା କରୁ ଯେ
କୁଞ୍ଚିତମାନେ ଏହିମୟର ସବୁର କରିବେ ।

ପକ୍ଷାଧିକ ମର୍ଯ୍ୟଳ ତ୍ୟଗବଳୀ

ବୋର୍ଡ ରେକନ୍ ଡିଜଲ ହଳ ମର୍ଯ୍ୟାନ
୧୯ ଉତ୍ତର ଦଶମିର । ଏବା ଗଠି ଏହି
ପଞ୍ଚଅଧିମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଧିବିଭାଗୀ
କାହିଁ ସମ୍ପର୍କରେ କଲେଜର ସାହେବଙ୍କ

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୁଣ୍ଡରେ ଅଦେଶମାନ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ସହ ଅଦେଶ କେ କିମ୍ବା ଗତ
ପ୍ରସ୍ତୁତିମୁଖ ମାଥ ତା ୨୩ ରଜର ଡେଅ
ଲଟ୍ଟୁଙ୍କରେ ସଂବାଧାରଣକ ଗୋଚରିଥେ
ପରାଗିଲ ହୋଇଥାଏ । କଲେବ୍ରତରାହେବଳୁ
ଯେଉଁ ଅଦେଶ ହୋଇଥାଏ ତହିଁର
ମାରମନ୍ତ ବହିବ ଯେବମସ୍ତ କମିଶାର ସକାରେ
ବନୋବସ୍ତୁ ବେଳେ ପୃଥିବୀ ନିଷ୍ଠାର
ଅଛନ୍ତି ସେବମସ୍ତ କମିଶାର କାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ
ପୃଥିବୀରମାନେ କରିବେ ଓ ସେବନ୍ତ କମିଶାର
ନିଷ୍ଠାରବୁଦ୍ଧିମେ ପୃଥିବୀ ମାହାର ହୋଇଥିଲେ
ମୁହଁ ପୃଥିବୀରମାନେ ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ ପୃଥିବୀ
ରୂପେ କିମାର କରିବେ । ଯେବନ୍ତ କମିଶାରରେ
ପୃଥିବୀ ନାହିଁ ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵୀକୃତ କମିଶାର
ମାନେ କରିବେ ଓ ତାହାକର ଇଚ୍ଛା ହେଲେ
କରନ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ଠାର କର ପାରନ୍ତ ।
ପୃଥିବୀରମାନଙ୍କ ବେଳନ ପରି ହୋଇରେବନ୍ଦୁକ
ନିର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟି ପଢ଼ିଥାଏ ଓ ସେଥିରେ କଲେବ୍ରତ
ମାହାତ୍ମେବଳୁ ପ୍ରତି ଅଛି ଆଜି ହୋଇଥାଏ ବି
ଦେବମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ବନୋବସ୍ତୁ ବେଳେ ମେହି-
କରନା କାରଣ ଦୂମ ପାଇଥାଏବନ୍ତି ବନେବ୍ରତ
ମାହାତ୍ମେବ ସେବନ୍ତ ଦୂମର ତାଲିକା ବନୋବସ୍ତୁ
ପରାଗର ବୁଦ୍ଧି ବାହାର କର ପୃଥିବୀରୂପେ ଏକ
ମହିରେ ଲେଖି ରଖିବେ ଏବଂ ପୃଥିବୀରମାନେ
ଜାହା ଯେ ରୂପେ ପଞ୍ଚଶିର୍ମୁଖ ଦେବଦଶଳ କରନ୍ତି ତହିଁ
ପୃଥିବୀରୂପେ ରଖିବେ । ଯେ ପ୍ରତିକାଳେ ପୃଥିବୀରଙ୍କ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବା କରିବା ବନୋବସ୍ତୁ
ଯାଇଥାର ଦାଖଳ କରିବା ସକାଶେ ଅଦେଶ
କରିବେ ଓ ମଜାରାଜାନାରୁ ନିୟମିତରୂପେ
ପୃଥିବୀରଙ୍କ ବେଳନ ଦେବାର ବନୋବସ୍ତୁ କର
ଦେବେ । ଯେଉଁ ମାହାତ୍ମେରେ ପୃଥିବୀର ନିଷ୍ଠାର
କାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁର ତମିଶାର ଅର୍ଥର ସର-
ବାରରେ କ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ ବାରକ ଉତ୍ତର ମାହା-
ତ୍ମରେ ପୃଥିବୀର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଠାର ଦରବ ।
ଖୋରଥା ଓ ନିର୍ମାନକ ମାଧ୍ୟମାଳାରମଳକ
ପରାବନ୍ଦବାରମାନେ ପୃଥିବୀର ବର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।
ପ୍ରସ୍ତୁତ ମାହାର ଅଥବା ଇତ୍ତମରର କ-
ରାଜକୁ ମାହାର ବି ଯେଉଁଠାରେ ପୃଥିବୀର
ନିଷ୍ଠାର କାର୍ଯ୍ୟ ତମିଶାରମାନେ ପୃଥିବୀର

ଏହି ବିଦ୍ୟାବଳୀ ଅନୁଯାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାର୍ଯ୍ୟ
ବିଶ୍ୱା ବିନିର୍ଦ୍ଦିତ କଲେଚ୍‌ରେସାର୍‌କଲ୍‌ ଏବଂ
ସରବାଦା ଲେଖିଦେବେ ହୋଇଲେ ଜାଣେ
ପୃଥିବୀ ବିସ୍ତରି କରାଇ ଜାହାର ବେତନ
ଶୁଭମତ ଜଳଶାଳାରେ ଦାଖଲ କରିବେ
ପୃଥିବୀଙ୍କ ବର୍ମ ବିଷୟରେ ବୋର୍ଡ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ବି ସନ ୧୯୫୨ ମିଡିଆର ୨ ଆଇନର
୨୭ ଥାରେ ସେମାକିନ୍ତୁ ଯାହା ବରବାର ଅଛି
ଯାହା ବାହୁଦିଵ୍‌ରୁପେ ଲେଖାଅଛି । ଉଦ୍‌ଦିନସାରେ
ବୋର୍ଡ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କ ଜଳ
ଲିଖିତ ରେକର୍ଡରମାନ ରହିବାକୁ ହେବ ଯଥା
୧ ମୌକାର ଚିଲିତପନ ଖଳଶାର ଉପୁଲିଚ
ହେସାବ ।
, ଖଳଶାର ସାଲଗମାମୀ ଓେବିଲବାବାପର୍ଦ୍ଦ
ଥାମ ରୂପତମାନଙ୍କର ଜଳାକାର ରେକର୍ଡର
ମୁଦ୍ରା ।
୧ ମଧ୍ୟନା " " "
* ପାତ୍ର " " "
୨ ବାହୁଦିଵ୍‌ରୁପକରନାରଙ୍କର " " "
୨ ଜାଗିରଦାରମାନଙ୍କର ରେକର୍ଡରୀ
ଏ ସବୁ ରେକର୍ଡରିପାର୍ମମାନ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ତ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଦେବଳ ସେବ
ପାରମରେ ଲେଖିବାକୁ ହେବ ।
ଏହିବୁ କାଗଜ ପୃଥିବୀରମାନଙ୍କ କଲେଚ୍‌ର
ବାହେବଳଙ୍କ ବିସ୍ତମମତେ ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଦାଖଲ
କରବାକୁ ହେବ । ଏପରି କଲେଚ୍‌ର-
ବାହେବ ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ-
ଥିବେ ଯାହା ପୃଥିବୀରମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଳନ
କରିବାକୁ ହେବ ଓ ମଧ୍ୟବଳର ଜମି ଜମା
ବିସ୍ତରେ ଯେ କି ଯାହାକୁ ଜଳବ
କରି ଯାହା ସେମାନେ ଜାଗାରୁ ଦେଇଥି-
ବ । କୌଣସି ସମାଜାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମମୂଳର ଲିପ୍ରତିକ
କ୍ରିକ୍ଟାନ୍ ପୃଥିବୀ ଅମାନ୍ୟ କଲେ ସେ କର୍ମରୁ
ହୃଦୟ ହୋଇ ଯାଇବ । ସବୁଠାରୁ ପୃଥିବୀ-
ର ଶୁଭମତ ବର୍ମ ଜଳଲିଖିତ ବିସ୍ତମଟି ପୃଥିବୀ
ଥାମ ପାଠକଙ୍କ ଗୋଗରୁଠେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦିବଳ ଉତ୍ତର ହଳ ଯଥା-

“ରମ୍ପତିମାଳଙ୍କର ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକୁ
ଜଣା ଦିଆନ୍ତି ଅର୍ଥରେ କହିପାର କିମ୍ବା ମନ୍ଦି-
ର ପ୍ରଲୁବଳଙ୍କର ସମ୍ମାନେଇ ଏବୁଷ ଚନ୍ଦେ-
ର କରିବାକୁ ହେବ କି ଯହିଁରେ ଶାଲତମାମା
ମା ସମ୍ମାନର ହସକ କିଳାଗ କିମ୍ବା ରମ୍ପା
ଥାର ପାଉଛି ଦିଅଦିବାଦେଲେ ପଟ୍ଟଅଣ୍ଟି ସେ

ପ୍ରାବରେଉପ୍ରିଜ ରହିଥାରେ ଦିମ୍ବା ଜାହାଗୁଣ
ସେ ପାଉମାନ ସାକ୍ଷରତ ହୋଇଥାରେ ଏ
ପୃଥ୍ବୀରଙ୍କ ଉଚିତ ହେବ କି ସେ ପାଉମାନ
ସାକ୍ଷର କରିବା ପୂର୍ବେ ସେ ପାଉମାନ ପ୍ରତ୍ଯେତୀ
ପରିଶ୍ଵାର ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଅଛି କି ନା ଜାହା ତଥାରେ
କରିବ ଏ ସେ ପାଉମାନ ଲିଖିବ ଠଙ୍କାର ଉପର
ଅପଣା ଦେଖାବରେ ଲେଖି ରଖିବ ।”
ପୃଥ୍ବୀରମାନଙ୍କ ବେଳନର ପରିମାଣ ଜଳ
ଲିଖିବରୁଥେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ ଯଥା—
ଯେଉଁ ମୌଜାରେ ସରକାର ମାଲଶୁକାରୀ
ଟ୍ୟୁକ୍ ୦୦୮ ରୁ ଟ୍ୟୁକ୍ ୦୦୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମୌଜାରେ
ପୃଥ୍ବୀରର ବେଳନ ଟ୍ୟୁ
ଟ୍ୟୁକ୍ ୦୦୮ ରୁ ଟ୍ୟୁ୦୦୦୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟ୍ୟୁ
ଟ୍ୟୁ୦୦୧ ରୁ ଅନ୍ୟକ ଟ୍ୟୁ

ସାଧୁମିଳ ସଂବାଦ ।

ଏବଟି ଲେଖାମାଳକ୍ଷେତ୍ର ଓ ତେଣୁକୀର୍ତ୍ତା
ଲେଖକ ଶ୍ରୀ ପାବନ ସାହେବ ଦେଇଗ୍ରହତାରୁ
କଟକ ପଦର ମୁକ୍ତାମଳ୍ଲ ବିଦଳ ହୋଇଥାଇଲୁ
ଓ ବାଲେଗୁରୁ ଏବଂ ଏ ଯିନିପଥ୍ସ ସାହେବ
ଅଧିକୁଳ ମାଳକ୍ଷେତ୍ର କଲେକ୍ଟର ଦେଇଗ୍ରହତା
ପଦକାଳକାନ୍ତର ଜୀବ ପାଇଥାଇଲା ।

ବାବୁ ବରେପାକାନ୍ତ ମହିମଥାର ଦେଖୁଣ୍ଡ-
କଲେବୁର ବାଳେଶୁର କିଲ୍ଲରେ ସବାହଜନ୍ମି
କେବା କର୍ମରେ ଲାଗୁ ହୋଇଅଗଲି ।

ବାରୁ ଚାଲିଲାଇ ଦାନ କୁଟୀଯୁଗେଣୀର ଅଧି-
କ୍ଷେତ୍ର ସର୍ଜନ କଥକ ଶାବଧାରାଳ ଏ ମେଲିଲେ
ହୁଲ ସକାଗେ ଦୟପାତ୍ର ହୋଇ ଅସମ୍ଭବ ।

କଟକ ନଗର ଶାଖାଚିହ୍ନାଳୟ ସହାଯେ
ନୂତନ ସର ଲିମିଟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବୁ ଶକ୍ତି-
ଶାଳୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ବଜା ମାଝରେ ହେବ ।
ତହିଁରୀ ଦେବ ହଜା ହିଥ ଯାଇଥାଣୀ ମେତ୍ର-
କଲସ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଅଗମୀ ଜାନୁଆରୀ ମାତ୍ର
ଦେବାର ସମ୍ବାଦନ ଦେଶାଯାଏ ।

ଚଳଇମାସ ଲା ୧୦ ରଜରେ ଶାକଗରୁଆଥିଲା
ମନ୍ତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ନରୁହତ୍ୟା ନବଦନ୍ତା
ହୋଇଥିଲା । କାର୍ତ୍ତିକମାସ ମଳଗ୍ରେ ସମୟରେ
ଅଛେକ ଲୋକ ସମାଜର ହେଉଥିବାରୁ ଜାହା-
ଗିକୁ ଦେଇଲ ରଜରକୁ ଶୁଣିବାର କଷେଥ
ହୋଇଥିଲ । ସେବନ ଉତ୍ସର୍ପଣ୍ଡିତ ମଠର
କଣେ କୈଷ୍ଟକ ବାଲଗ୍ରେଗ କେଳେ ରଜରକୁ
ସିବାରୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ହେବାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କ
ବରକାଳ ଆରୁ ଆକର୍ଷଣେ ଅନ୍ତରାଳରେ କିନ୍ତୁ
କୈଷ୍ଟକ ଜାହାର ବାରଣ କ ମାତ୍ରବାରୁ ଦୃଢ଼କ
ମଧ୍ୟରେ ଥରସର୍ବ ମାରପିଟ ଲାଗିଲ ଓ କର-
ବନ୍ଧାଳ ଦୂରତାର ଶକ୍ତି ଦିଖା କୈଷ୍ଟବର ଦିକ୍ଷିଣ
ରେ ଉତ୍ସରସ ପିଣ୍ଡେରଗରେ ମାରବାରୁ ସେ
ତକ୍ଷଶିଳାରୁ ଅତେଜନ ହୋଇ ପଞ୍ଚମଳ ଓ
ମଧ୍ୟ ମଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କଲ । ଲୋହେ ଜାଳ ସେହି-
କ୍ଷେତ୍ର ଡାରାର ହେଉଥିଲେ ମାତ୍ର ନନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ
ଜାହାର ପ୍ରାଣ ଜୀବ ହେଲା । ଜାଳର ଗବ
ପଣ୍ଡିତ ଦିନ ବହୁତ ଯେ ମୁଳବନ୍ଧୁ ବାମକରୁ
ମାତ୍ର ତଳେ ପତିଷ୍ଠିତାରେ ଜାହାର ପିଳୋହ
ଫତିଧିବାରୁ ହଠାତ୍ ମୁଦୁ ଘଟିଲ । ବରକାଳ
ମାରପିଟ ଦୋଷରେ ମାତ୍ରେ କରିପରିବାପାଇଲା ।

ହାତୁଲେ ସାହେବ ଅଗିନ୍ଦ୍ର,
ଏଠକୁ ବନ୍ଦଳୀ ହୋଇ ଅସୁଅଛନ୍ତି ।

ବୁଝି ଗୁଣ ଦେଖି ଗ୍ରା କମିଶ୍ଵର ସାହେବ
ନାଳକାଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣକଳ ବନ୍ଧୁବା ସବାଗେ
ବାରମାଙ୍ଗରମାଙ୍ଗ ଅଥେଷ କରାଯାଇଲୁ ।
କର୍ତ୍ତବ୍ୟବସାୟ କୁଟୁମ୍ବ ହେଲା ଜଠର ନାଳକାଳ
କେବାର ଘୋଷେ ଧର୍ମଗ୍ରହ ହଥରେ ।

ଜଣେ ଦିନର ସାହେବର ଯେଉଁ ବହୁ ହଜକ
ଯୋଗୁଁ ରଜଙ୍ଗର ବାବୁଙ୍କ ବେଳେକ ଅମଳ
ଓ କମିଶ୍ଵର ଜମାଗାର ସ୍ମରେଣ୍ଟ ହେବାର
ପୂର୍ବେ ଲେଖାଯଇଥିଲା ସେ ବର୍ତ୍ତ ଜଣେ କଜାର
ପାଠୀଏଠାରୁ ମଳିଆଟାମେ ଓ ଜମାଗାରର ପୁରୁ
ଥାକରେ ସାନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାନ୍ଦିଲରେ ମଲାମ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ମେହନ୍ତିର ବାହେକ ଏଥର
ପିମେବ ଉଦ୍‌ଦେଶ କହୁଅଛନ୍ତି ପଶ୍ଚାତ ସବୁମେଷ
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେଖାଯାଇ ମାନ୍ସ ପରିଲା ।

ବାରୁ କମିଶନାର ମେଳକ କମିଶନା ସିରପ୍ରା-
ଥରରେ କିମ୍ବାତୁ ହେବାର ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି
ହେଲୁ ।

ବାବାରେ ଦେଖାଯି ଲଗା କହୁଥି ବରନା
ବାହଣ ଗେଡ଼ିବ କଥାର ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦେଖିଅଛି । ଏହର ମଳଧର ତ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା

ତେ ପ୍ରକ୍ରିୟାକ ଅଂଶର ମଳ୍ଲି ୫ ୧୦୯୩ ଲେଖନୀ
ଅପରି । ଉତ୍ସାହର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି ଯେ ଦେଖ
ପାୟ ଲୁଗା ପଣ୍ଡିତ ବଜୁଇ ବିହୟ କରିବେ ଥାଏ
ବିଲ୍ଲପ୍ତିକୁଳାର କଷକହାର ସେମନ୍ତ ଅଭ୍ୟାସ
ପରମାଣୁରେ ହେବନାହିଁ କରୁଣ ସତରପରେ

ବଦ୍ଧଳାର ହାତକୋର୍ ଏକ ସର୍ବଜୀବିଧର
ଅର୍ପଣାମୁଖ ଆଜ୍ଞାପରି ବରାପଛ୍ଯ କି ବେଳେ
ହାତର ସମ୍ମତ ଦେଖୋଗା କରେଶ୍ୱରେ ନାଗର
ଅଷ୍ଟରେ ଲେଖା ବରାପୁ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱ
ହେବ ଓ ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ମ ଅମ୍ବାଲୁ ନାଗର
ଅଷ୍ଟର ପିଲ୍ଲାବାଧୀନ ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥିବା । ଉଚ୍ଚ
ବ୍ରତକ ଓ ମୂଳ୍ୟପକ୍ଷ ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥାଏ ଯେ
ଅମ୍ବାଲାରେ ଫିର୍ଯ୍ୟଦିନ ନାଗର ଲେଖାଟି
ଶିଥା ନଳେ ଜହାର କଢାନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପ-
ନାରେ ଲେଖିବେ ।

ବନ୍ଦକୁମାରଙ୍କ ଅଜୟଦ୍ଵାରା ଲମ୍ବିତ କଲାକାର
ଦେଖିଯୁ ମୋହମାନେ ଯେଉଁ କେବଳ ଉଠା
ଉଥିଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵରେ କଲମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ୧୮
୨୦ମୀଶାସ୍ତ୍ରରେ ହୋଇଥିଲା ।

ମୂରିଦାବାବ ବୁନ୍ଦୁଷୁକର ଲୋକମାନେ
ଗତିକୁମାରକ ଶୁଭମନନ ଉପଳିଶରେ ଜାହାଙ୍ଗ
ଆଗିର୍ଧନୀ ବିନ୍ଦିଶ ଇତିକର୍ତ୍ତବ୍ୟଙ୍ଗ କରିଲାଗନ୍ତିକ
ଗୋଟିଏ ଫର୍ମ ବରତ୍ତନେ ଜହାଙ୍ଗରେ ପ୍ରିଯ ହେଲ
ଯେ ସହକୁମାରକର ଅବସର ଅଛ ଅନ୍ତର
ଧିକାରୁ ପାଦାଖୁ ଉପ୍ରକରଣ ଅନ୍ତିକାପଦାତ୍ତ
ପର୍ବତୀ ହଲେ କଷା ପାଳ ହେବ ଜାହାଙ୍ଗ ବୁନ୍ଦୁଷୁ
ବଲିଗରାର ଦେଶାୟ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ହେବ
କରିଥିଲୁକୁ ଜହାଙ୍ଗରେ ଯୋଗ ଦେବାର ଉଚିତ
ଏଥିପୀଛା ଦେଶାନେ ରେମାତୁ ହେବେ ତୁଳା
ତଠାଇଛେ ଭାବ ନମ୍ବରାତି ମାତ୍ର ୧୦୦

କଥକ ହୃଦୟ ସେ ସବୁ ମାଧ୍ୟମ ଗର୍ବ ବେଳେ
ଗୋଟିଏ କଲେକ୍ ପ୍ରାପନ କରିବେ
ଯେ ଜାତି ବିନାନ୍ତର ପ୍ରିୟ ଅଛି ବେଳେ କାଲେକ୍
ଦେବେ । ଶକ୍ତିମାରକ ଅଗନନ୍ଦ ପୁରାଣାର୍ଥ
ପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଯେତେ ହେବ ତେତେ ସୁଖ
ବିଷୟ ଆପଣ ।

କଟ୍ଟାନ ମାଆ ଓରକ ଚାରରେ କଣେ ଛୁ-
ଲଜ ସହିତ ଗୋଟିଏ ଅଛି ମେହାର କଟ୍ଟ
ଯମ୍ପ କର ଫରବେଷର ଅଛେବ ଦେଖଇ
ମୋକ୍ଷ ଧରିବ କରିଥାଇନ୍ତି । ସେ ବାର୍ଷିକ
ଏହି ଯେ ଇଂଳଗର ତୋବର ନଗରଠାରୁ
ଦେଇର ବାଲେଇ କର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ-
ହି କଲଇ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ବରଣାର ଅତି

ତୋରଥବନ୍ଧୁ । ଏ କଳାକାର ମୁଖ ତାହର
କଳପଳକ ଅଟଇ ଏ ଦ୍ୱାର ଶୋଭି ପ୍ରାୟ
ମା ୩୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ନରକବାର ଦେଲ
ଗୋଟାକ ସନ୍ଦୂରେ ତୋବରଠାରେ ଜଳରେ
ପଡ଼ି ବନ୍ଧବାର ହବାଳ ରୁ ୧୧ ଟଙ୍କା

କେବେ କବର ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ବାଲୁହାରେ
ଦୟାସ୍ଵମାଳ ହେଲେ । ଏବୁଥେ ସେ ପ୍ରାୟ
ସ ” ଶ୍ଵା ଅବିଶାନ୍ତରୁଥେ ଜଳରେ ଘର୍ତ୍ତର
ଥିଲେ । ଏ କାଳ ନଈରେ ଦିନ୍ଦୁ ଯେବକବ କର
କାହାକୁ କେବଳ ଚିହ୍ନରୁ କାହା ଓ ଏଲ୍ଲବ୍ରାନ୍ତ
ପାନ କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ମାହାରୀଙ୍କ କାହିଁର
ଗୋଟିଏ ବାର କାହାକୁ ଓ ତୁଲ ଖଣ୍ଡ ବହାଲ
ଯାଉଥିଲା ଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଲେ ବା-
ହାରୀ କରିବା କରି ଯେବମାତ୍ରେ ଜହାରେ
ଥିଲେ । ଏ ହିଁ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଥାର କାହାକୁର
ଅସାଧାରଣ ଦୁଃ୍ଖ ଦେଖିଥାନ୍ତି ମାତ୍ର ସେ କାହାର
ଅଛିୟ ନ ଗୋତ ବାହୁବଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଫଳା-
ପତ କଲେ । ପ୍ରାନ୍ତର ଉଷ୍ଣକୁଳରେ ପଞ୍ଚକୁଳ-
ମାନ୍ଦବେ ଯେବମାତ୍ରେ ୧୯୫୩ାବ ଧୂର କର
କାହାକୁ ଅତ୍ୟଧିକାରୀ ଦେଇ ଯାଇ ଉତ୍ତର-
ବୂଧେ ଅବାରକ କରାଇଲେ ଓ କେତେବେଳେ
କରିବାକୁ ଏବାକର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଯାନ୍ତି ହର ଦେଇ । ଏଥିରେ କାହାକୁ ସେ କରିବା
ବାୟରେ ଝଙ୍ଗିଣ୍ଟକୁ ଫୋଲ ଯଦିବେ । ହେ
କହୁଥିଲେ କାଳବନ୍ଦର ଛାଇବାକୁ କାହାକୁର
କେବଳକୁରେ କାହିଁକି ବ୍ୟାକ୍‌କୋଇଥିଲ ନୋ-
ହିଲେ ବିଶବର ଅପର ବୌଦ୍ଧି ଅଂଶରେ
ଦିନ ପାଞ୍ଚ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥିକୁ କିମ୍ବ କିମ୍ବ
କିମ୍ବକମାନଙ୍କର ଅସାଧାରଣ ଘାହିର ଅନ୍ତର
କି ପରିପ୍ରେ ଦ୍ୱାରା ପାରେ ।

9299

ବର୍ଷାର ଦିନ ଉପେତୁଳୁଙ୍କର ଦିଲ୍ଲିର
ଶୁଭାପରିଷୟ ଜାମହ ପରିଷ ସୁମନ ମୁଦ୍ରିତ
ହୋଇ ଦିଲ୍ଲିର ମିଳି ପ୍ରମୁଖ ଅଳ୍ପ ମୁଦ୍ରିତ ୫୦୫
ମେଧାଵିଲ ଶାହବିମାଳିକ ମନୁଷ୍ୱରା ତାହମା-
ନୀର ଦେବାକ ପଢ଼ି ।

ଶାହମନ୍ଦ ବୁଝକଣ୍ଠୀରୁଙ୍କାଳେ ଦିଲ୍ଲାରୁ
ପରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଦିଲ୍ଲେ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଥିଲେ ।

ଏହି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟପାତ୍ରଙ୍କ ସହରବନ୍ଦୀ ଦିଲା-
ମାଦଳାର କରବାଟି ଶୁଣି କଥାରଙ୍କ ପରିବଧିକେ
ମନ୍ତ୍ରିକ ଶ୍ରୀ ପରିଷର ମେମେ ।

କ୍ଷେତ୍ର ଦେଶ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ନଂ୦୯
ମୁଦ୍ରଣ

ଜାନ୍ମରୁମ ଅଗ୍ରେବର ସନ୍ଧାନ୍ ମରିଛା । ମୁଁ ବାର୍ତ୍ତିକ ହିଁଙ୍କ ସନ୍ଧାନ୍ ସାଲ ଘରବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ତ୍ତିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାତମାସିଲ୍ୟ ୫୫

ଏହି ପ୍ରବାସିତ ଉତ୍ତରବର୍ଷଶତ୍ରୁ ଅବଶତ୍ରୁ
ହେଲୁ ଯେ ବାବୁ ବ୍ୟାମାନକ ହେ ବ୍ୟଥିବାରା-
ବର ବାଲେଶ୍ୱରନାଥଙ୍କୁ ବଜ ହରଦରରେ
ଯତୀନାଥଙ୍କୁ । ଉଚ୍ଚ ମହାଶୟ ଦେଗମ୍ଭ ପର-
ବାଧାରଙ୍କ ହରଦର ଶାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବେ ୫୫୦୦ଟା
ଦାନ କରିଥିଲେ ସେ ଝକା ଗବର୍ଣ୍ମେଖ ଟ୍ରେକ-
ରରେ ପତରଦର୍ଶି ଅଥବ ବ୍ୟୁପେ ଜାହା
ବ୍ୟୁ ହେଲେ ଦାରାକର ମାନସ ପୃଣ୍ଠ ହେବ
ଜାହା ପ୍ରିଯ ଧୋଇପାରୁ ନାହିଁ । ନାନାପ୍ରକାର
ଲୋକ ହାତାପ୍ରପୁରକ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଅମ୍ବାଚଳ
ମନ୍ଦରେ ଯାଇବା ମହାଶୟକୁ ବ୍ୟଥିବାର
ଦେବାର ଜରାଇ । ମୁଁବେ ଅଜାବ ଦେଖିଲେ
ଦାନ କରିବୁ ଯେ ଯେବେ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତୁତକ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ନ ଥିଲେ ତେବେ କାହିଁକି ଥାଇ
ଦିଲେ ? ସେ ଝକା ବରେ ରଖି ପ୍ରସ୍ତୁତକ
ଦିଲେଥିରେ ବାହାର କରିଥିଲେ କିମ୍ବା ହୁଅନ୍ତା ।
ଯେବେ ଯେବେ ଦାନ କରିବୁ ଦୋଳ ହେ
ଦାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତେବେ ଉଚ୍ଚ ଯେ କୌଣସି
କାହିଁକି କା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସେ ଭାର୍ତ୍ତର ବ୍ୟଥିବାର
ହେବାରୁ । ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କରିବାକାରୀ ହେବୁଥିଲେ କରିଥିଲେ
ତେବେ ଅବଦର ସଂଖ୍ୟା ନାହିଁ ଓ ଏକ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବ୍ୟଥିବାର ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ
ଅଭିକାର କରି ଯେବେ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ
ବନ୍ଦୋଧ କରିବା କରି କରିବାର ବ୍ୟଥିବାର
କରିବାର ଯେଉଁ ଅଭିକାର କରିବାର
କରିବାର ଯେଉଁ ଅଭିକାର କରିବାର

ଦୁଆର ଜାହା ପୃଣ୍ଠ ବରଦା ସବାନେ ଦାନ
ଦିଲେ ଭାର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ଜାହାର ବରଦାର
ଅଭିକାର କାହିଁ ।

✓ ବଜକୁମାରଙ୍କ ବଲକାରୀ ମୁକ୍ତାମରେ କେବି-
ବା ବାରଣ କେବାରୁ ବେର୍ତ୍ତ କୁମାରଙ୍କ
ପାତାରକାର ଭାଷ୍ୟକୁ ଗବର୍ଣ୍ମେଖ କେବାରୁ
ନିମିଶ୍ରଙ୍କ ବ୍ୟୁପ ପ୍ରମୁଖ କପିକାରୁ କମିଶ୍ରଙ୍କ
ସାହେବରେ କେବାରେ କେବାରୁ ଶବ୍ଦା-
ମାଏ ଯେ କେବାରାକ ମୁକ୍ତାକଞ୍ଜ ଓ ପୁରୁଷ
କୁମାରଙ୍କ ମନୋକାଳ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ନୟାଗ-
ର କାମ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆୟ
ବ୍ୟୁ କିମ୍ବା କରିବାରେ କମିଶ୍ରଙ୍କ ସାହେବଜାହାଙ୍କ
ମନୋକାଳ ଦିଲେ ନାହିଁ । କେବାରାକ ମହା-
କରଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ କହି ସନ୍ଦେହ ଅଛି
ବାରଣ କରିଥିଲୁ ସାହେବ ଜାହାଙ୍କର ଶାରୀରକ
ଅପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା କରିବାର କରିବାର
ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେବେ ମହିମିମେଖ
କ୍ଷମାକାରିତା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତେବେ ଜାହାଙ୍କ ଧିକାରୀ
ପୁରୁଷ କାରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବେତେବେ
ଗୋଲମୋର ଶୁଣାଯାଏ । ଯେବେ ଏ କାରୀ
ବଲକାରୀ ବେତେ ତେବେ ଜାହାଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟା-
ଦାର ଜାହାଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ପାରେ । କାରୀ
ବମିଗରକ ସାହେବଙ୍କ କିମ୍ବା କେବାରୁ
ଯେ ବାରାକମାସ୍ତୁର ବର୍ମନ୍ତୁରଣ୍ଟୁର କମିଶ୍ରାର୍ଯ୍ୟ
ଦିଲେ କିମ୍ବା ହେବ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରୀଙ୍କ
ବଦାର ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ । ଜାହାଙ୍କ

ବଲକାରୀ ଗଲେ ଜାହାଙ୍କର ସେମାନ୍ୟରକ୍ତବ୍ୟ
କାହିଁ ସୁରକ୍ଷା ଷେଷରୁ ଅନ୍ତର ହେବା ଜାହାଙ୍କ
ପଥରେ ବିଧେୟ ନାହିଁ । ପରିନ୍ତୁ ବମିଗର
ସାହେବ କେବି ବିବେଚନାରେ ଜାହାଙ୍କ
ମନୋକାଳ କଲେ ? ପୁରୁଷ କାରୀଙ୍କ ଯେବେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ତ୍ତା ସହିତ ସମ୍ବଲିତ କରିବାରୁ
ଅନୁରୋଧ କରୁ ଯେ କୌଣସି ସକ୍ଷେତ୍ରରେ ଜାହାଙ୍କ
ଅନୁରୋଧ କରୁ ଯେ କୌଣସି ସକ୍ଷେତ୍ରରେ
କରିବାରୁ ସାହେବଙ୍କ ପୁରୁଷ କାରୀଙ୍କ ପ୍ରକାର କାରୀ
ବିଷୟରେ ସବୁ ଉତ୍ତମ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ କରମାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଶ୍ୟ
ଅଭିନ୍ଦନ ମୋର ନାହିଁ । ଅନ୍ତରିନ ହେଲ ପୁରୁଷ
କାମ ମନୀରର ରମ୍ଭାନାନ ସମ୍ବଲିତ
ଥିଲେ । ଜାହାଙ୍କର ମନ ଏହି ଯେ ସମ୍ବାଦ
ପ୍ରକାର ନୂଆ କିମ୍ବା ନ ହେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ବୁଝେ ଜାହାଙ୍କର ହେବାର ପାରେ । କାରୀ
ବମିଗରକ ସାହେବଙ୍କ କିମ୍ବା କେବାରୁ
ଯେ ବାରାକମାସ୍ତୁର ବର୍ମନ୍ତୁରଣ୍ଟୁର କମିଶ୍ରାର୍ଯ୍ୟ
ଦିଲେ କିମ୍ବା ହେବ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରୀଙ୍କ
ବଦାର ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ । ଜାହାଙ୍କ

ସାରର ବ୍ୟୟ ବିଷୟରେ ସକା ଲେଖିଥିବାକୁ
ଯେ ମନର ଅୟ ସମୟ ନିପୁଣିର ବ୍ୟୟରେ
ଏହି ହୋଇଯାଏ କହି ଝଳା ଦିନ ନାହିଁ
ଯେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଏଗ୍ରକାର ଅଧାରାରୀ ଜର୍ଣ୍ଣ
ଶତାବ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇବ । କମିଗନର ପାହେବ
ନିରାକର ଅୟ ବ୍ୟୟର ହୃଦୟକ କୁଳାଙ୍କ ଜନନ
ବିଷୟରେ ଜର୍ଣ୍ଣରେ ସକା କମା ଜର୍ଣ୍ଣ ବୁଲ
ଦର ହୃଦୟକ ଦେଇଥିବାକୁ ଓ ତହିଁର ବାର୍ଷିକ
ଅୟରୁ ବ୍ୟୟ ଯାଇ କହି ଝଳା ବହୁବାର
ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ଏଥିରୀ ସକା ପ୍ରସାକ
ଭବିଥିବାକୁ କି ଯାଦି ଦରଜା ମାହିରୁ
ମନ୍ଦରମ୍ଭମାର ବାର୍ଷିକ ନିବାସ ହେଉ ଏ ଭାବ
ଅଛି କହି ଉପାୟ ଦଶ ନାହିଁ । ଅମ୍ବୁମାନେ
ଶଶିଅଚ୍ଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଧର୍ମରେ ବହୁବର ଝଳା
ଆହୁ ତାହା ଜର୍ଣ୍ଣ ରେବାର ବୌଦ୍ଧର ବ୍ୟକ୍ତି
ସ୍ମାନପୂର୍ଣ୍ଣି ବର କାହାଣ୍ତି ଏକେ ଝଳା
ଆଜିର ମନ୍ଦର ଦୟାବହୁରେ ବହୁବାର ଉଚିତ
ମୁଦ୍ରିତ ବାର୍ଷିକ ମନ୍ଦର ହେଉବୁ ଯାତ୍ରା ଓ ଯାତ୍ରା
କେବୁରୁ ଉକ୍ତ ମାହିର ଅନନ୍ଦମାନ ସୁଭଗିରୁ
ମନ୍ଦରରେ ଝଳା ଜର୍ଣ୍ଣ ହେବା ମନ୍ଦରପୂର୍ଣ୍ଣ
କୃତ୍ତିର । ଅମ୍ବୁମାନେ ବୌଦ୍ଧରକୁ ଏ ଉତ୍ତର
ଯାଦି ପରିତ୍ରାଣ କାହିଁ ସମ୍ମାନ ସୁଖ ସକାଳୁ
ବିଅଧିକାର ପ୍ରସାକ ଦେବ ଓ ଶ୍ରୀ ଅପାଳ
କିନ୍ତୁ ମନେ ସେ ଝଳାର ତାରବାର ଉପରେ

ଦୂରକ ମହାପ୍ରଯାତ୍ରି ବିଷୟରେ ଯେଉଁ
ଆପରିମାନ ହୋଇଥାଲୁ କାହା କଣ୍ଠରେଖିତ
ପଣ୍ଡତ ଭାବରୀନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମାରୁ କେବଳ ଧାରା-
ଏ ବିଶ ଆପରିକରିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଛଵରେ
ଏକମଣ୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥାପତ୍ର ହୁଗ୍ରା ପ୍ରକଳ୍ପ କରୁ ଅବ୍ରତ
ଦେଶୀୟ ଜ୍ଞାନପୁରିତମାନେ ବରାଳିପ୍ରକଳ୍ପ
ମତ ବିବୃଦ୍ଧରେ ଅପରା ମତ ପ୍ରାପନ କର
ପାଇବେ କି ଜାରି ।

ପ୍ରଦୀପ୍ ପାତ୍ର

ବେଳିଲାପି ତାଏ ରଜ୍ଯ ଦେଇଲିମୁହରେ
ଗୋଟିବ ଅଚାରୋଦେଶ୍ୱର ଅନୁଭବଧାର ଜହା-
ନବରଥ୍ୟୋଦ୍ୟ ସୁଧା ବୋଲିଅଛୁ ଶ୍ରମପୂରାବୀ
କାମରେ ଉଠେ ହିତୁରଥନ ବୈଷ୍ଣବଧାରିପ୍ରାଚୀ
ଯାଇଲା ପବିତ୍ର ପରି କାମରଥ ଯୁଦ୍ଧ କରିବିଥାର
ଅନ୍ତରୁ କାବ ଦରଖଲ । ପ୍ରଥମବାଣୀ ମୁହଁ
ବୈଷ୍ଣବଧାର କର ଆଚେ ସେ କହିଲ ବି ସୋନ-
ମାର କଥ ଫେର ତିରବନ୍ଧୁରେଲେ ମୁଗଳିତ୍ତିରୁ
ଅବେଳିତିରସାରେ ପନ୍ଥ କହ ଗଂସର କଥ-

ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଛାରୁ ପରିବ ” । ଏଥିରଭାବୁ ଅଜ
ଗ୍ରେ ଏକ ଜଳ ସୁନ୍ଦର ଯୋବାନବଳୀ ହେଲା
ଏ କୃଷ୍ଣାନ୍ତିର ଅଧୀନ ଖାଇବାପାଇଁ ଆଗ୍ରହ-
କାରି ମନ୍ତ୍ର ଦେଲେ ।

ଅରୁଣୀ ବିଧବାଟିର ମୁହଁସମାଜର ଉପରେ
ଦେଖିଲୁ । ଏଥରେ ଦେଖିବାର ଉଚିତ ଯେ
ଅନ୍ତରେଣୁ ସର୍ବ ଉଚ୍ଚ ଦିଶାକଳେ ଦେଗନ୍ତି-
ତେଜିମାନେ ଏଥରୁ କି ମନ୍ତ୍ର ଦାହାର କରି-
ଦେଖିଲୁ । ହନ୍ତିପେଟୁ ଆପଣ କ୍ଷେତ୍ରକ କଢ଼ି
ଦେଖିରେ ଏ ଗରୁଡ଼ର ବସଗରଟିକୁ କିନ୍ତୁ ରି
ମୁଦ୍ରାକୁ ଯେ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ମଞ୍ଚ ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ଯେ ‘ଅକ୍ଷାର ଓ ଆଳୁଆ ଏବସରେ
ହବର ନାହିଁ’ ଓ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାର ଶିଥା ଜାହାର
ମାତ୍ର ହେଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଦିଶ୍ଵର ହୋଇ
ଦିଶ୍ଵର ହି ଏ ବିଥାର ମର୍ମ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦିଶ୍ଵ ହେ ପାଇଁ ନାହିଁ । ସୁତି କିମ୍ବା ହୋଇ
ଏ ଥିଲୁ କି ବୈଧବିବାର ଜାହାକୁ ଦୂଃଖ
କରିବା ନାହିଁ ? ବାଲା ବା ସୁଦ୍ଧା ବିଧବା
ହେବା କି କାନ୍ଦିଲାମ୍ବ ନୁହଇ କେ ମୁର୍ଗ ହେଲେ
କେ ଯହିଲା ସହି ହୋଇଯାଏ ? ହନ୍ତିପେ-
ଟାଙ୍କ ନିର୍ମିତ କେବଳ ଅଶାର ନୁହଇ ମାତ୍ର
ଏକକୁଳେ କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଜକାଳ କଲିବଜାର
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାମଣ୍ମ ସହାଗୀଙ୍କର କେଣ୍ଟ-
କେଣ୍ଟ ଅର୍ଦ୍ଧଜୀବ ସକାମେ ବଢ଼ି ବ୍ୟପ୍ତ ଅହିନ୍ତି
ହୋଇ ବୋଥ ହୁଅଇ ହେଲା ଏ ଦିଶ୍ଵଟିନାପ୍ରତି
ଦିଶ୍ଵରୁଷେ ଦୃଢ଼ି କୁର ତହିଁର ପ୍ରଣାବର
ଏବଂବାକୁ ସମ୍ମହେର ନାହାନ୍ତି । ଏମାଜଙ୍ଗର
ନୁହିଲ୍ଲା ଓ ଦେଖାନ୍ତରବୁ କମେଷ ପ୍ରମାଦା
କରାକୁ ହେବ ଭାବର ଉକ୍ତ ଦିଶମାତ୍ର ହେ-
ନୁହିବା ସବାମେ ସହସ୍ର ଚଙ୍ଗ ରେଖା ଦେଇ
ଏହିଏ ଅତିମର ବାର୍ଷିକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
କାତାକୁ ଅଥବା ସରମାରେ ବିଥବାକରୀ
ବିନ୍ଦୁର ଅଗ୍ରମ ଯାଇନା ପ୍ରତି କିନ୍ତୁ ନୁହିଛି
କିବରୁ ଜାହାନ୍ତି ଘାଙ୍ଗଜରେ ଏବ ପ୍ରବାଦ
କେ ଯେ ସବାକୁ ଆପଣକୁ ପାଣୋର ଯାଇ ।
କିନ୍ତୁ ତଃମ ରେତେ ବାଧର ନାହିଁ ପରମଜ-
ର ମିଶି ଦେଗର ଗୌରବ ରକ୍ଷା କରିବାରେ
ମୁମ୍ବାଜର କିମ୍ବା ଯାଏ । ଏପରି ଅବସ୍ଥା
ବିପରୀ କୁରାତମାକ ଦରୁଷେ ରକ୍ଷା ହେବ
ଅମ୍ବେମାନେ କହ ନ ଥାନ୍ତି । ପଣ୍ଡିତବର ହିନ୍ଦୁ-
ଚନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାବାଗର ବିଧବା ବିମାହର ବିଧବା

ପ୍ରସମ୍ବନ୍ଧ କଲେ ଓ କହୁଲେଗରେ ଜାହାଙ୍କ
ଦେବେବେ ହୁଳିରେ ତଳାଇରେ ମାଥ ସେ ଏବା
କଥଣ ବରବେ । ଦେଖିଯୁ ଦୟାନ୍ତମନ୍ତ୍ରକା
ଯେବେ ଜାହାଙ୍କ ସହି ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତେ
ରେବେ ଅବସ୍ଥ ସେ କିମ୍ବନ ପ୍ରସର ପରମାଣୁରେ
ପ୍ରଚିଳିତ ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧିବ
ଦିଥକା ସଂଗରେ ବାଳ ହରଣ କରୁଥାନ୍ତେ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ବର୍ଷ ଯାପାବଳ ଆମାକସଦା ପଥ ଉତ୍ତମ-
ରୂପେ ନିବାହିତ ହେଲା ବର୍ଷା ତୋପାନ ବିଜୁ
ହୋଇ ଗାହି । କେବଳ ପୁଲିମ ଜୀବିତରେ ଶା
କୁଆରଙ୍କୁ ବିରାପ୍ତାର କରିଥିଲା । ଫେର୍ତ୍ତାନ୍ତିର-
ଦିନ ବିରାଗଲୋକ କଥା ଜେଳନ୍ତି ଲୋଲ ପୁଲିମ
ସହଜରେ ବିରାପ୍ତାର ଭଲେ । ଅପର ବର୍ଷ-
ମାତ୍ର ଯେ ଦବରର କାହାହାନରେ କୁଆରେଲ
ହେଉଥାଏ ଓ ପୁଲିମ ବର୍ଣ୍ଣରୁ ଧରା ଭାଁବୁ
କରିଛନ ଥାଣୁ ଭାଁବୁ ପଳ ପୁଲିମର ଦୃଷ୍ଟି
ପତର କାହିଁ କାହିଁ ?

ପଦ୍ମର ଲୁଜାଳ ମୁକୁତଥ ଦିଲ୍ଲୀ ନଗରଜୁ
ଆଜିବାଲି ଆହିବାର ଧଂବାଦ ଅଛି ଓ କାହିଁ
ଯୋଗେଣ୍ଟୁର ତନ୍ତ୍ର କଟକରୁ ଫେର ଆସ-
ଅଛନ୍ତି ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦୁସ ସାହେବ
ବହୁତ ଦିନ ପୁଷ୍ଟରେ ଉହିବେ ମାତ୍ର । ହୋଲୁ
ଅନ୍ୟ ଚକ୍ର ବଳେକ୍ତର ଅଧିବେ । ପୁରୁଷା-
ମାନେ ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦୁସ ସାହେବଙ୍କୁ ପାଇ ବଢ଼
ଅନନ୍ତର ଥିଲେ ।

ପଶୁରେ ତଣେ ଦେବଗିରୁ ମାରିଥାଇବା
ଅପନିଧରେ ମହରର ଯେଉଁ ଦରବନାଳ ଗୁ-
ନକ ଦେଇଥିଲ ମାଟ୍ଟେଟ ଶାବେଦ
ମାହାରୁ ଏକମାତ୍ର ଦାସବାସ ଦିନ୍ଦ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି
ଜଗତରିବା ଅପରିଚ୍ୟ ଜାହା ଉପରେ ପ୍ରମାଣ
ହଲୁ ଲାହିଁ । ଦେବଗା ଥିଲେ ଦରବନାଳକୁ
ଦାରୁଥିଲ ଓ କରବନାଳର ମାତ୍ର ଜାହା ପି-
ଲାହରେ ବନ୍ଦିବା ଓ ସେ ସ୍ଥାନ ପୂର୍ବରୁ ଧାତ୍ରର
କାଳୁ ଜାହାର ମୁହଁ ହେଲା । ମୁହଁବଂ ଦେବ-
କାଳୀ ହମେ ଦେବଗିର ପାଶ ଗଲା ।

ଅଣିଝୁଣ୍ଡ ସର୍ବଜ ଚୁଲ୍ଲାଳ ଦାସ ଗତ
ଜଳବାର ଏ କବରରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ
ଯାଏ ତାର ଶିଥିନ ବିଲେଖି ।

ପୁଅରେ ହେଉଁ ଧର୍ମକଳମୀ ବୈଜେ
ଅଛନ୍ତି ଉହଁର ଲିଳାଗୁଡ଼ିଗୁପ ଅନ୍ତମାନ
ଚୋଇଅଛି ସ୍ଥା—

ବୌଦ୍ଧ ପାଠ୍ୟମାର୍ଗ

ମାଧ୍ୟମିକ ପାଇଁ ୨୦୧୫୧୯୯୯୯୯

ମନ୍ଦିରମାତ୍ର ହେଉଥିଲା ।

1998年1月1日

১৯৪৬ সালের মে মাহে এই পত্রিকা প্রকাশ করা হয়।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ତି ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା । ୨୦୧୦

ପ୍ରକାଶକ ପାତ୍ରଙ୍କ । ୧୯୫୨-୧୯୬୦
ଲେଖିତ ଏବଂ ଅଭିଭାବିତ ହୁଏ

କୁରୁତେଜୁ ଦୀନ ଶୁଣିଏତୁଳି ଯେ ସମ୍ପଦ ଆ
କାହିଁ କାହିଁ

ମୁହଁରା ଛନ୍ଦଗୋଟୀ ମାତ୍ର ତା ରୁଗାଠାରୁ କରିବାକୁ ପାଇଲା

ଶୁଣେଶ୍ଵରଙ୍ଗ୍ରଥୀ ଉତ୍ସନ୍ମାଧୀ ବେଳବେ କୃଷ୍ଣ-
ନାରୀ ବାର୍ଯ୍ୟଭାବ ପଦିଶ ବରାକେ । ଏଥିପୂର୍ବ
କୃଷ୍ଣଜୀ ନୂଆ ବାର୍ଯ୍ୟ ବିହୁ ଶିରିଶ ଦକ୍ଷ
ଜାହାରି ।

ବିଲୁଗରୁ ଜଣେ ଲେଖି ପଠାଇଥିଲୁଗୁ ସେ
କେଳିଛମ ଦେଶରେ ମୁଖ ଗୀରହାର ଗୋଡ଼ିଏ
ଦୟା ହୋଇଥିଲା । ଏତୁଥ ସଙ୍ଗ ଘରଜବନ୍ଧରେ
ଦେଲେ ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ମାନକା ଚାରିତ
ମୁଖାକୁ ହେତୁ ଥାନବୋଟିମାନଙ୍କରେ ଘରୁ ଯାଇ
ହୁଅଇ ।

ବହୁତ ଦୁଆର ସେ ଶୂନ୍ୟମାର୍ଗ ଅବ୍ୟାପ୍ତି
ଏକା ସକାଗେ ଜୀବତ୍ତାବାଦର ଶିଥାଯଙ୍କର
ତୁ ଲେଖ ତଳା ବିନିଧୀକର କୋଡ଼ିଲେଖ
ତଳା ଏବଂ ହୋଲବାରକର ଲିଲେଖ ତଳା
ବ୍ୟବ ହେବ । ଏତେ ତଳା ଫର୍ଜ ବ୍ୟବକାର
ଆଉ ବୌଣସି ବାଟ କି ଏକାଳ୍ପୁ ଦିନ୍ଦୁ ନ ଥିଲା ।
ଯେବେ ଏ ତଳା ଦେଖଇ ଭାବର ସକାଗେ
ଲାଗୁ ଦୁଆନ୍ତା ଜେବେ ହରିକର ଦେଖେ ଗ୍ରାବିଟି
ଦୁଆନ୍ତା ।

ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରତାମ ଲୋକଙ୍କୁ ସେ ଜଣେ ହେଉ-
କନ୍ଧକୁଳିଲ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ମାନ୍ଦରେ ଏବଜଣ
ଥିଲା କେଲକ ଶୋକାତଦାର ଅଗଣାରେ ପଣ୍ଡି-
ଥିଲ ଓ ଅପଣା ଅଧିନୟମ କନ୍ଧକୁଳକୁ ଫୁ-
ରରେ ଜଗାଇ ଯାଇଥିଲା । ରୂପକମେ ଘରର
ଥାପୀ ସେ ସମୟରେ ଲାଗ୍ରତା ଥିବାରୁ ଡାକ
ପାଇଲା ଓ ହେଉକନ୍ଧକୁଳ ଥିଲ ପଣ୍ଡି-
ଥିଲ । କୋଥ ହୁଅର ଏ ହେଉ କନ୍ଧକୁଳ
ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦହୁ ଥାରମ ନ ଖଲୁ କାରଣ
ଯେ କିମେ ଧର୍ମପତେ ସେ ଅନ୍ୟ ଗେରକୁ
ନାହିଁ ଧର ପାରନା ।

ଅବେଳ ଲୋକଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧରେ ଜିନି ହୁଅଇ
ନାହିଁ ବୋଲି ଗୁହାର କରିବାର ଶଶୀଯାଏ ।

ଏକ ମୂଳପଦମରେ ତିବ ଅସିବାର ଗୋଟିଏ
କଥାମୁଁ ଲେଖାଯାଇଛି । ଜାହା ଏହି ଯେ ବିଚ୍ଛା-
ନାରେ ପଢ଼ ଗମ୍ଭୀର ଅଥବା ଯୋରକୁ ପେ ନିମ୍ନାସ
ଜୀବନ ବରକୁ ପ୍ରତିଥର ବିଶ୍ୱାସ ଜୀବନକରେ
ଏହି ପରି ଛନ ଜୀବାହି ଏକଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗୋଟିଏ । ଅଥେ ଗଣ କି ହେଉଥିଲା ତିବ ଅସି-
ବିବ । ଅନେକ ଲୋକ ଦୋଷର ତିରପ ପା-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣ ପୋର ପଢ଼ିବାର ପେଜା ଯାଇଥିଲୁ
ଯେବେ ଏକଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣ ଯୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ନ
ଆସେ ତେବେ ଆଜି ଏକଗତ ଗାନ୍ଧିକ । ଗୋ-
ଲିବାର ଜୀବାୟ ଅଳ୍ପବୁଝାଲୋକେ ଲେଞ୍ଜକୁ
ହୋଇଲେ ଯେ ନିମ୍ନିଜନୁମେ ପରିମା ବରେ
ଜାହାରୁ କିବ ପାଇ ପାନ୍ତା ବରବାକୁ ହୃଦୟ
ହାତ ।

ଲବୋର ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପେବବାର ସମ୍ବାଦ-
ପାତା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏକାକି ଜଣେ ଚୁଣୀୟ
ତଥା କାହାରେ ଅଛନ୍ତି । କଥାର ହୁଅଇ
ଯେ ସେ ବୁଦ୍ଧି ଦେଗର ଲୋକ । ଚୁଣୀୟ
ବନ୍ଦମୁଖ ଜାହାଙ୍କୁ ଅଫିରିବ କାହାରେ ହେ-
ଜେବ ପ୍ରସ୍ତାବ ବରିବା ହୀନ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ।
ତହୁଁ ସମ୍ବାଦରେ ଏହି ପ୍ରତାବ ଏହି ଯେ କୁରି-
ଦ୍ୱାର ସମ୍ବାଦ କାହାର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଭବିତବର୍ଷକୁ
ଗୋଟିଏ ବାଟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଭବଳ
କାହାରେ ବିଦେଶୀ ଓ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବନ୍ଦମୁଖେଶ୍ଵର କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କାଳିପାଞ୍ଚଶୀରେ ଏକ ପରିଜ ଘଣାରୁ ଦ-
ତ୍ତର କପଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା । ମାହ-
ତରେ କୁଳମାତ୍ର ଦର୍ଶନ କରୁଁ ଏ ମଧ୍ୟକଣ୍ଠା-
ରକୁ ଦେଖିଲେ ଓ ହେବେ ଗଣ୍ଠର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମଧ୍ୟ ଆହୁ ଗୋଟି ଜାଗିବାଲାକି ଅଣ୍ଟେ ବାତ
ଥକାଇଲେ ମାତ୍ର ବାତ ବୁଡ଼ିଗଲା । ସେମାନେ
ବଢ଼ି ପିଆନୀଙ୍କ ଅଣାଇ ମଧ୍ୟ ବରୁଣ ବଲେ
ଗୁହାର ମଧ୍ୟ ପଥର କଣ୍ଠ ବଢ଼ି ପୂର୍ବ ଦର ମ-
ହଣ୍ୟ ମହି ବାହାର ବଲେ ଓ ଅନୁମକାନ
କରି ଦେଖିଲେ ମଧୁମାଳୁ ଯେଉଁ କାହିଁରେ
ପିକା ଅସିବା କରୁଥିଲୁଛି ହେଠାରୁ ଅଧିକାର
କାହିଁ ଯାଏ ପରାଜର ଖୋଲ ଫଞ୍ଚିରେ ମଧୁବ-
ାର ତାହିଁ ରହିଥିଲା ।

କୁମୁଦର ରନ୍ଧା ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତର କରି
କହିର ବନ୍ଦିଯାଙ୍କ ଅମେରିକାରେ ଅରମ୍ଭ
ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମ ପ୍ରାୟ ତୋରିବିଜ୍ଞାନ
କେମ୍ ପ୍ରସ୍ତର ଦେଖିଲାହେ ଏ

ଦେଶକୁ ଅଧିନେ ଉଲହଣୀ ଚାମ୍ପରଙ୍ଗ ବନ୍ଦି
କାମ ହେବ ଅଥବା ଜାହାଙ୍ଗର ବିରୋଧ କର
ହେବ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଆଜି ଲେଖନ୍ତି କି ଛମ୍ବେର ଗବ-
ଶ୍ମିମେଗୁ ତୁମହମେ ସଜ ଧ୍ୟାନ ମନ୍ତ୍ରିତାରୁ ର-
ସୁନ ଥାଦାୟ ବିବୁଝିଲେ ସଞ୍ଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଶାସକ
ସର୍ବ ଜାହା ସଂଗୋଧନ ବଳକା ସବାଗେ ସଂ-
କଳ୍ପ ବରୁଅଛିନ୍ତି । ତୁମରେ ଠଙ୍କା ନେଲେ
ଜାହା ସଂଗୋଧନ ବରବାର ସର୍ଥାର୍ଥ ଉପାୟ
ଉଚ୍ଚ ଠଙ୍କା ଫେର ଦେବା ଅଟେ । ମାତ୍ର
ବ୍ୟକ୍ତିଶାସକ ମହିର କଣ୍ଠୀ ଦୃଢ଼ ପ୍ରକାର । ଉଚ୍ଚ
ସର୍ବ ସବ ଥରକ କର ଦେବ କୌଣସି ଯାଇ
ଥିବା ଜାଲ ଉପରେ ଜାହା ଛାଲ କରିବାକିମ୍ବି !

ଅମୃତାନନ୍ଦ ଲେଖକଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା - ସ୍ଵର୍ଗିତ
ଆରାଗୋଟିକ ଦାନରେ କିଛି ମୁହଁଷ୍ଟ ହୋଇ-
ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ତାବାରେ ଏକବିଦ୍ୱି
ମାହିତ୍ତ୍ଵପ୍ରଦର୍ଶନପୂର୍ବକ କଣେ ନିର୍ମାଣେରେ
ଭୟମାନଥବା ଥାରୁ ଜାହାନପ୍ରାରେ ଉପାର
ଦୟବାରୁ ଜାହାରୁ ଟ ୨୫୫ ଲା ପାଇଗୋଡ଼ିକ
ଦୟବାରୁ । ଶକ୍ତୀହିରେ କଣେ କମିଶାର
ଧୂଳିଧକୁ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଦର କଣେ ଝୁମାଯାନିଲୁ
ଥର୍ମର ଦେବାରୁ ଜାହାରୁ ଗୋଡ଼ିଏ କଷାରଦତ୍
ପାଇଗୋଡ଼ିକ ଦୟାଯାଇଥାଏ । କର୍ତ୍ତମାନର
ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ କରନ୍ତାମନ୍ଦକ ଏହାକା
ମନାର୍ଥର କାଳ କରିଥିବା ଓ କର୍ତ୍ତରେ ଜିପ୍ରା-
ଥବା କର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ବିଭାବ ଦର ଦୟା
ଜମାରୁ ଧୂଳି ଉନ୍ନଷ୍ଟିକରିଲୁ ଟ ୧୦୦୦ ଲା
କର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରୁ ଟ ୧୦୦୫ ଲା ଓ ଦେଇଦିଲା

ଗର୍ଜିକୁମାରଙ୍କ ଅର୍ଥନୀରବାଗେ ଛରି-
ଦେଖିବ ନାହାପ୍ରାଣରେ ଯେ ସବୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି-
ମାନ ହେଉଥିଲା କାହା ଅଛିକାଲିର ପ୍ରଥାନବି-
ଷୟ ହୋଇଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ସଂକଳିତ ମାନ-
କରେ ଚାରିକଥା କାହାରୁ ଅଛି ଉଠିର ମୀମ
ଗାର୍ହ । ଲେଖକର ଘେରୁଥ ବନ୍ଦରକି ଉତ୍ସୁକ
ହୋଇଥିଲା ଉଠିରେ ଆଜମାନ ପୁଅର ଅନ୍ୟନ
ଅଧିବେଶିତୁବା ଦେଖାଯିଲେବକର ଏ ହନ୍ତିଥି-
ରେ ଦ୍ୱୟ ଦେବ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜଶ୍ଵାର୍ଗୀ ଲେଖନ୍ତି କି ସଜ୍ଜିବୁନାର
ଚେଲମାଟରେ ପାତାମୂଳ ଦୟାବାଦେଶକ ଯେବେ
ଦ୍ରୁଷ୍ଟରେ ସବେ କହୁରେ ଏ ଟଙ୍କା କାହିଁ
ଦିଇବ । କର୍ମ୍ମମଧ୍ୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ରୀ ନଳିଟ ଅବ୍ଦି
ପ୍ରତିକି ହୋଇଥାଏ । ଏଥାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ମୁସାହେବପ୍ରକଟନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଛ ୩୦ ଶ ଓ ଉଚ୍ଚ-
ବେଶୀୟ ପ୍ରକାଶକ ସଂଖ୍ୟା ଛ ୯୭ ଏ ଦେଶୀୟ
ପ୍ରକାଶପ୍ରଦାତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛ ୪୦ ଶ ଜମାଗାର
ଓ ପ୍ରଦମନଗାର ଛ ୧୦୦ ଶ ପ୍ରକାଶ ରହୁଥିବେ ।
ଏହର ୫୦ ଟା ଯୋଡ଼ା ଶ ୯ ଏ ଶ୍ରୀ ଲାତ
ଛ ୫୦୦ ଏ ଯୋଡ଼ାର ସ୍ଵଭାବ ଏବଂ କିମ୍ବା ଶ
କୋଟିମାତ୍ର ରହୁଥିବେ । ଏହର ପ୍ରାଣୀପ୍ରକାଶର
ଶେଷ ଦେଶୀୟପ୍ରଦାତଙ୍କ ମୁକ୍ତିପତ୍ରରେ
ରହୁଥିବେ । ଦେଶୀୟ ପ୍ରକାଶତାରୁ ଏହାକୁଳ
ସମାଜେତୁ ଅଛି ଦେଶୀୟ ଆଂଶକରେ କିମ୍ବା ପଢ଼ିଲା ।
ପରୁ ଦେଶର ବିଜ୍ଞାନକଳେ କଥା ପୁଣିଦେଶ
ଅପରା ।

ଧୀରଜୀବିରେ ଅନ୍ୟଦୀବୀରେ କଥାକଣ୍ଠରେ
କମର ଉପରେ ୫୦-୬୦ ମାଣି ଛଳା ହୋଇ
ଥିଲା ଏଥରେ ୨୦ ଦଳାର ଲୋକଙ୍କ ଏବଂ
କଳମଗୁ ହୋଇ ଥୋଇ ଯାଇଥାଇ । ସୁନ୍ଦର
ଦ୍ୱାରୀ ଏତିବ ଯେ ତାତୁର ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ
ନାହାନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ରେଣ୍ଡ
ସଂଶୋଭ ଦେଇଥାଏ ଯେ କହୁଁ ପାଇଁ ମହାମାତ୍ରଙ୍କ
ଗବର୍ନ୍ରେକ୍ଟରୁଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାହିଁ ଏହାହିଁ ।
ତେହା ଦେଉଥାଇବା ।

ଦୁଇପ୍ରତି ଥାଏ ଶୁଣି ଅଛୁକୁ ତ ବାବୁ ପାନଗା
ଚରଣ ସରବାରକଥା ମୁଦ୍ରା ଜେବାରେ ପାଥାକ
କରିବେ ହୁକୁ ଲକ୍ଷ କେତେବାଟିର ମାତ୍ର ବେ
ପ୍ଲକାଖ ପାଇଁ ଏମ୍ ଏ କୁ କଥାକୁ କହିବା
କବାବେ ପ୍ରେସେଜେଟ୍‌ବି ଲଳେତର ପ୍ରି କୃତିଗାଲ
ବାବେବ ଜବାବ୍‌ଦେଖାନ୍ତି ଏହିବେଳେ କରିଲାକୁ

ତେବେନ୍ମୁହୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଶ୍ୟ
ହେଲୁ ଯେ କୁଦୀପୁରୀମାନେ କୋହନ ଦେଖିବୁ
କୁଥୁ କରିଅଛନ୍ତି । ଗୋଡ଼ନର ବ୍ୟକ୍ତି ୨୦୦ଟଙ୍କା
ବସିବୁ ନେଇ ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ନୁହିଥିଲା
ଦରତ ମନବନ୍ଧ ହୋଇଯାଇଲେ ଜାହାଁ । କୁଦୀପୁ
ରେନାମାନେ ଆହାର ପରିକର୍ଷ ଦର ୨୦୦୦୦୦
ଟଙ୍କା କୁତ୍ତାଇ ନେବେ ଓ ଅନ୍ତରେ ଦିନାରେ
ପ୍ରକଟନ କଲେ । ଏଥିରାକୁ କୁଦୀପୁରୀମାନେ
କାହାରାକୁ ଅନୁମତି ଦିଇବାର ହେଲୁଥିଲା ଏହି
ଓ ଗାହା ହେଲେ ବମାନେ ଲକ୍ଷସତତ ସକଳର
କାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକା ଅଧିକାର ଉପ୍ରାପନ
କରିବେ ।

ଶାନ୍ତି ଏହି ଉତ୍ସମ୍ପଦିତା ସହରବର୍ତ୍ତକ ଦର୍ଶାଇବାର ବ୍ୟବହାରୀ ଯଜମାନଙ୍କ ଯୋଗାଳମୁଖେ ମଧ୍ୟ ତେ ପ୍ରକାଶରଣ ହେଲା ।

କୁଳାଳ ପାତାଳ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

৪৮

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେଖିଲୁ ସହ୍ୟାତ୍ମକ ପରିବାର । ୨ । ଗାଁର ଦ୍ୱାରା ଏହାରେ ପାଇଲା ଶରୀର

四

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ସର୍ବତ୍ର ୩୭
ମଧ୍ୟସଳା ପାଇଁ ଡାକମାସୁଲ ୩୫୯

ଭୟ ସୁଧାରନ ।

ଶ୍ରୀ କନ୍ଦୁଥ ମହାପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମହାପ୍ରଧାନ କଷ-
ତ୍ରେ ସେଇଁ ବିଦୟା ଆଚାର୍ଯ୍ୟମୂଳେ ଗଲ-
ନାଏ ଜା ୬୩ ରାତର ଘରିବା ସହିତ ମୁଦ୍ରିତ
ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ଅନ୍ୟକଣ୍ଠେ କ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ
ଗେଟିବ ଭାବୁ କ୍ରମ ଥିବାରୁ ଭାବା ନିମ୍ନେ
ସମ୍ପୋଦିତ ହେଲା ।

କୁର୍ବା ପତର ପଥମ ପୃଷ୍ଠାର ଉଥିମ ପ୍ରମୂଳ
ଶେଷ ଖାତରେ “ରୁହନ୍ତେହେତୁମାଜୁରିରେ କେ-
ନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତନା” ପରିବର୍ତ୍ତନେ “ରୁହନ୍ତେନ
ଦୀର୍ଘ ସଖୀର ଦେଲାଯାଏ ବର୍ତ୍ତନା” ହେଉ ।

ଅମ୍ବେମାନେ କଣ ସପ୍ରାହରେ ସୁଶ୍ରବଳାଙ୍ଗ
ଦନ୍ତବଜା ସିଂହ ଦିଷ୍ଟରେ ହନ୍ଦେହ କରିଥିଲୁ
କିନ୍ତୁ ହେଠି ଦିଷ୍ଟପ୍ରସ୍ତେ ଅହସର ହୋଇଥିଲୁ
ଯେ ବ୍ରାହ୍ମବଜା ସିବାକୁ କିମ୍ବେ କର ଗହୁ-
ରୁ ପରିଚାର୍ଯ୍ୟ କର ଅବହୁ । ସିଂହ ମମ ଦୀ-
ବାହୁରେ ଜାହାରରେ ଯିବେ ମାହୁଁ ପୁଲଧାରେ
ଯିବେ ଓ ଏହାଙ୍କ ପଙ୍କେ ପୁରାଶ ବି ଅଗେଇପ
ଲେବ ଯିବେ । ଯୁଧ୍ୟତୀ ଗତବର୍ଷ କଟକିରୁ
ଆସିବାକୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଏ ନର୍ତ୍ତ ଦରକାରୀ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକାରୁ ମନ୍ଦ ବଳାଇଲେ ଏଥିରେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହୋଇ ଅଛୁଁ ତୁ ବିଶେଷ
ଶୁଣଇ ବାରଣ ଏହି ସେ ଏ ଭୁମିରେ ଜାହା-
ରୁ ଅନ୍ତେକିବୁଦ୍ଧିମୁଖ କରିଯବ ଓ ସରଜା
ଫଳ ଦେଇ ଅସିବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ହୋଥିବାକୁ

ଯେ ସୁଧାଶରୀଳ ଦର୍ଶନ ସକାମେ କଲିବଜାର
ପାଦେହ ଥିଲା ଓ ଉତ୍ତରାମାନେ ଜାଣ ଦିଗର
ଅସି ପାରନ୍ତି ପାତ୍ର ବଜା ଯେବେ ଏତାପର
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଳେ ଛାଡ଼ାବର ନ ସବୁ ପାହାର
ଯେମନ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଜାହାଙ୍କୁ ତେମନ୍ତ ସମ୍ମାନ
ଦେଇ ବିଶ୍ୱମୂଳର ପରିବେ ଜାହା ଦେଲେ
ବଜା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାମାନ ହେବେ ଜୋହ-
ରେ ଗହକମାରଙ୍କୁ ଦେଉ ଫେର ଅସିବେ
ଆମ ବୌଦ୍ଧ ଉତ୍ଥାନ ହେବ ନାହିଁ ।

ମହାମାତ୍ରେ ପକ୍ଷବୁନ୍ଦାର ଉତ୍ତର ପଦିମୟ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଜିଷୁରତାରେ ବିହୁର ବାଲ
ଅବଶ୍ୟକ ଦରବେ । ଯେଠାରେ ତାହାଙ୍କର
ଅଗ୍ରଥମ୍ ନିମିତ୍ତ କେହାରର ମହାରାଜା ଓ
ସକାମାନେ ସର ଦର ଦେଖା ସଂଗ୍ରହ କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଯେଉଁବାର ଭେଦା ଦେବାରୁ
ପ୍ରପୁର ଥିବାର ବାଜିଷୁରର ଜଣେ ପଦଗ୍ରେବଳ
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କହିବୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସୁନ-
ମଜଙ୍କର ଅଗ୍ରଥମ୍ ନିମିତ୍ତ ମୋଦକର ଯେମ-
ନ୍ତୁ ଅନୁରାଗ ଜନ୍ମିଅଛି ତେମନ୍ତ ଆଜି କୌଣସି
ନମ୍ବରେ (ଥର୍ମର୍ଜନରେ ସୁଣା) ମନ ହେବାର
ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇ ମାହି । ଗୁରୁତ୍ବରେ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧକ
ମହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟ୍ଟଇ ସନ୍ଦେହ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ସବୁ
ଜାଣ୍ଟି ଅଶେଷ ବନ୍ଧୁରେ ଅଞ୍ଚଳ ବନ୍ଧୁ କରିବା-
ରେ ବ ଏହି ଅଛି ଅମ୍ବେଜାହେ ଗୁହେ ପାରୁ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବମାତ୍ରକୁ କୋପି ହୁଅଇଯେ କିମ୍ବ

ଭବର୍ଷକାଷିମାନେ ସୁହୃଦତଃ ଉତ୍ସବପ୍ରିୟ ଓ ଗଜ-
କୁମାରଙ୍କ ଶୁଭଗମନରେ ଗୋଟିଏ ମହେସୁବର
ସୁଯୋଗ ଧାଇବାକୁ ଏତଦୁଃ ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି ।
ପଥପ୍ରେରଳ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ସବରେ
ଏହିକ୍ଷେ ଜେବହିକାର ଠକା କିମ୍ବାର ସ୍ଵାକ୍ଷର-
ପତ୍ର ହେଲା । ତହୁଁ ମଧ୍ୟରେ ତୋରାଗୁଡ଼ିର ସହା
ପଚିଗହିକାର ଠକା, ହଜବାର ମହାକାଶ ପଢିବ
ହଜାର ଠକା ଓ ଆଶ୍ରମାନେ ଏଥିକୁ ଜଣା
ଦେବା ସାଷର ବଳେ ଟିଲାରିରାଗା ବିଶକ୍ଷ-
କାର ଠଙ୍କା ଓ ଦେବିଙ୍କା କ୍ଲା ଅଧିକଷ୍ଟଙ୍କାରୁ
ଉଦ୍‌ଘାଟେ ଦେବିଙ୍କା ହାତୀ । ପ୍ରତିମାନେ ବନ୍ଧୁରେ
ଅନ୍ତିମ ଥିଲେ ତେମନ୍ତ ସହଜରେ ବ୍ୟୟ ହେଉ
ଅଛି ?

ଅଗମା ଘୋମବାର ମହାମାନ୍ୟ ଲ୍କଜୁମାର
ବୁଦ୍ଧବର୍ଷରେ ପର୍ବତ କରିବେ । ଉଚ୍ଚ ତତ୍ତ୍ଵ
ବମେର ପସୁଞ୍ଚବାର ସମ୍ମାଦ ଘଣ୍ଟ ଯେତେବେ-
ଳେ ପସୁଞ୍ଚବେ ତେତେବେଳେ ସମସ୍ତ କରାର-
ମାନ୍ୟରେ (ସିର୍ବାରେ ସମ୍ମାନ ତୋଷ
ଦିଅ ବିବାର ନିଯମ ଆଛି) ହେମା କୋପଧୂର-
ଧୂର ଭାଗୁ ବିଷୟର ଘୋଷଣା ଉତ୍ସବିତ
ଲାଗୁଥାଏ ବନ୍ଦିମେଶ୍ଵର ଏବୁ ଅଜ୍ଞା ହେଉଅଛନ୍ତି
ବମେରରେ ଅଗର୍ଜୁ ମହାତମାଧାମ ଲାଗିଲାଗି
ସବବାଟୁ କର୍ମବାରତ ଓ ସବସାଧାରଣ ଅବ-
ଧରୁଣେ ଲ୍କଜୁମାରଙ୍କ ପରମହଲାଭ କରିବେ
ଅଥବା ତାହାକୁ ଅର୍ଥର୍ଥରୀ ସମାଜକୁଳରେ

ଯୋଗ ଦେବେ ଏଥିପ୍ରାତି ବମ୍ବେର କବଣ୍ଠିମେଘ
ଅଞ୍ଜି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ବମ୍ବେର ଏଲାକାର
ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନ ତକାଦିନ ବହୁ
ଦେବ ମାତ୍ର ନଗରର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନ ଏକ
ବସ୍ତ୍ରାହି କନ ହେବ ଶାରଣ ଗଜକୁମାର ଏହି
ଦ୍ୱାରା ସେଠାରେ ରହିବେ । ଏଥିରୁ ଆଶା
ହିଅର ଯେ ଦିଷ୍ଟମୂର୍ତ୍ତ ମାସରେ ବଜାପ୍ରଦେଶର
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନ ମନ୍ତ୍ର ବହୁରୂପେ କନ ହେବ
କିନ୍ତୁ ଦୂରର ବିଷୟ ଯେ ଭବସ୍ତମେଘୀ ମଧ୍ୟବ-
ଲୁବିହି ସକାମେ ଉତ୍ତମ ସୁଯୋଗ ଦେଇ ଦେଇ
ଜାହାନ୍ତି । ସହର ମୃଦୁମର ଲୋବମାନେ ଗଜ-
କୁମାରଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ପାଇବେ
ମାତ୍ର ମଧ୍ୟବଲେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନ ତାର ଗର୍ଭତ
କନ ଦେଲେ ଫୁଲ ଫଳ ଦେବ ଜାହାନ୍ତି କାରଣ
ଏବେ ଅକ୍ଷୁ ସରଥୀରେ ମଧ୍ୟବଲକାରୀମାନେତ
ଦେହ ସଦର ପ୍ରାନକୁ ଯାଇ ଗଜକୁମାରଙ୍କ
ଦେଖି ପାଇବେ ଜାହାନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଶର୍ଵୟ
ଅନୁମାନ ଦ୍ଵୟାକୁ ଯେ ମଧ୍ୟବଲର ଅଛେକ
ଅନେକ କର୍ମଚାରୀ ସେ ସମୟରେ ଗଜକୁମାରଙ୍କ
ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସକାମେ ସହର ମୃଦୁମର ସିଦ୍ଧାତ
ରଜା କରିବେ ଓ ଦେମାନଙ୍କୁ ଯେବେ ଏଥର
କବର୍ତ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ ସକାମେ ସୁଯୋଗ କିଥା ନ
ସାବ ଗାଢା ଦେଲେ ଗାହାଙ୍କର ବିଶେଷ ମନ୍ତ୍ରର
ପାଇଁ ତେବେ ସନ୍ତୋଷ ଜାହାନ୍ତି । ମନ ବସ୍ତୁର ନ
ଦିନରେ ଦେହ ହାତରୁ ବସ୍ତୁ କର ବିଦେଶ
କମରୁ ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ଗାକାର ଦରବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହିଅଇ ନାହାନ୍ତି । ଯେ ଯେବେ ଧନ ପାଇକୁ ନ
ଦିନ କରିବାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସକାମେ ଦୂରକର୍ମ
ଦେବେ ଗାହାଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ସନ୍ଦର୍ଭରୂପେ
ବସ୍ତ୍ରାହି ଦେବାର ଜୀବି । ଏଥିପ୍ରାତି ଅମ୍ବେମା-
ନେ ବବଣ୍ଠିମେଘରେ ଅନୁଭେଦ କରୁଁ ଯେ
ମଧ୍ୟବଲ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସେଇ-
ମାନେ କରିବାକୁ ସିଦ୍ଧାତ ମାତ୍ର କରିବେ
ଦେମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ଦୂରଜା ଦିକେଚାନ୍ଦେ
ଦ୍ଵିତୀୟାହି ମା କୁରାନ୍ତାହି ବିଶେଷ ଅନୁଭବ
କୁମ୍ଭ ଦେଖାଇ ଶାନ୍ତି ଦେବ ଗାଢା ହେଲେ
ମଧ୍ୟବଲ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଏହିର ମଧ୍ୟବାର ହେବ
କେ କରିବାର ଓ ଘରବ୍ରତର ପୁଣ୍ୟ ସକାମେ
ଜବାନାମା ଓ ପରିହାରୀ କରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ପରିପ୍ରକାଶ କନ ଉତ୍ସନ୍ନେ କିନ୍ତୁ ଏହି କେବେ
ବାର୍ତ୍ତା । ଏଥର ଦିନ କିନ୍ତୁ ସର୍ବକୁ ଗର୍ବ ମନ୍ତ୍ର
କାହାଙ୍କୁ ସେ ଜାହାନ୍ତି ସକାମ୍ପାରିବାର କାହାଙ୍କ

ମୋତେ ହେବ ବରଂ ସୁବର୍ଜଳକୁ ଦେଖିବା
ଏକାପେ ସଦାଶାରଣଙ୍କର ଅନ୍ଧ ଯେମନ୍ତ
ଚର୍ଚନ ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ କଷ୍ଟମିଳି ପାର୍ଶ୍ଵର
କଳମୁକୁ କେହି ମନରେ ଧରିବେ ନାହିଁ ।

ନେଟିବ ହିତିଲ ସରବର ପରାମା ।

ତେଣୁ କଲେବୁର ଓ ଦିନ ତେଣୁ
ବାଜୁନଗୋର ଜ୍ଞାନିବ ପଦ ସବାରେ ଯୋଗ୍ୟ
ଲୋକ ଲେଖି କେବା ଅଗାରେ ଅମୃତାଳଙ୍କର
ପୂର୍ବ ଲେଖିଲେଖି ଗବ୍ରେର ସବୁ କରୁ
ବୀମେଲିଥାହେବ ଉପର ଲିଖିଲ ଜାମଧେଷୁରେ
ବୈଚିବ ପଶୁଶାର ସ୍ଥିତ କରିଥିଲେ ଓ ସେପଣ୍ଡ
ଶାର ପ୍ରେୟୋଜନୀୟ ବିଷୟବସ୍ତର ଶିକ୍ଷା କରିବ
ହେଉଁବ ପ୍ରାନରେ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ନମ୍ବ ପ୍ରାପନ
କରିଥିଲେ । ଗର ତଣିବିର୍ତ୍ତରେ ଉତ୍ତର ପଶୁଶା-
ମାନ ବୁଝାଇ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ଜାହାରେ ଦେଖା-
ଗଲ ଯେ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧି ଲୋକ ପଶୁଶାରେ
ଜାହାର୍ତ୍ତ ହେଲେ ଓ ଜାହାର୍ତ୍ତ ସକାରେ ଉପରୁକୁ
ବର୍ଷ ନ ପାଇବାରୁ ଅମୃତାଳଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଲେଖିଲେଖି ବର୍ତ୍ତିର ସବୁ ରହିଛି କେବଳ
ବାବେବ ଗତିର୍ଥ ଜାଗ ବସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।
ଆଶାନ୍ତି ବର୍ଷରେ ଆଉ ପଶୁଶା ନେବେ ନାହିଁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ତିନ୍ଦା କରିଥିଲେ ବାହୁଦିନ କେବଳ
ଦେଖାରେ ଅସୁରିଖା ହେଲେବେଳେ ପଶୁଶାର ଜମ୍ବୁ
ଯୋରିଠା ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମ୍ବେଦି
ଜାତ ହୋଇଥାଏ ଓ ବର୍ତ୍ତାର ସବୁ ରହିଲୁ
ଫେନ୍ସିଲ ପୂର୍ବ ଲୟମର ବେତ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତନ-କରନ୍ତି
ଏ ପଶୁଶାରୁ ଚରିତ୍ରାୟା କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରି
ଅଛିନ୍ତି । ଏ ବିଷୟରେ ଜାହାର୍ତ୍ତ ମନୁଷ୍ୱ ଗପ
ମାପର ତା ୧୫ ରିତର ବଜଳା ମର୍ତ୍ତମାନର
କରେପରେ ପ୍ରହାଗ ହୋଇଥାଏ । ତହିଁଟି
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଲେଖିଲେଖି ମର୍ତ୍ତମାନ
ମରେ ଦେଖରେ ଉଚିତିଶାର ଜାହାର୍ତ୍ତ
ଯେମନ୍ତ ବର୍ତ୍ତିକର୍ତ୍ତ ହେଉଥାଏ ତେବେଳେ
ବରିକାଶ ଉଚିତପାକାଶିମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ମେଲେ
ଉଚିତିଶାରେ ଉତ୍ସମଗ୍ରପେ ଗୋପନ୍ତକା ଦେଖାଇଲୁବେ । ଅଭେଦ ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ବିଷୟରେ ଉତ୍ସମଗ୍ର ଉପାୟ ନ ପାଇଲୁ
ଦେଖିଲୁବ ବ୍ୟାପି ବ୍ୟାପି ୫ ୧୦୦ ଲାକୁ ଅନ୍ତରେ
ଦେଖିଲୁବ ବର୍ଷ ସବାରେ ଉପରୁକୁ ହୋଇଲୁ
ପାଇବ ପାଇବ ଓ ଜାହାର୍ତ୍ତ କୁ ଜଳା ଦେଖିଲ ପର
ଯେ ନମ୍ବ ପାଇଁ ଅନ୍ତରେ ପଶୁଶା ଜାହାର୍ତ୍ତ ପ୍ରେୟ

ଜଳ । ଏ ଅଂଶରେ ପୃଷ୍ଠା ଗରୁଡ଼ମେଣ୍ଟ
ଅପେକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱମେଣ୍ଟର ଦିପ୍ୟମନ୍ତ୍ର
ହିତରେ କୋରିବାକୁ ହେବେ କାହାରେ ସହି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟମନ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ ବିଷୟମରତ ରିକାର୍ଡଫିଲ୍
କୂଳରେ ଥିଲୁ ମାତ୍ର ସବୁ ଉଚ୍ଚତା ଫେସଲ୍ ଲାଗୁ
ରିକାର୍ଡ ଯଥାର୍ଥ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୂରେ ଏ ଦେଖାଯା
ଲୋକଙ୍କ ଉତ୍ସେତର ସମୟକ ବଳରେ ଛଳ
ରିକାର୍ଡ ଦିନକୁ ଧାରୀତିକରୁ । ନଈନ ସହିତ
ଦରକାର ପରିଷାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଉପର ଉତ୍ସେତ ଦିପ୍ୟମ ଅଛି । ଅତି ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହି ଯେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେଲେ
କଥା ପ୍ରାଣୀର ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳ ଭାବୀ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ହିସେ
ଥୋଇ ଦୋଷରୀ ବିଦ୍ୟାର ଏ ପରିଷାରେ
ଉତ୍ସେତ ହୋଇଥିବା ବିନ୍ଦୁକ ମଧ୍ୟରୁ ସବାପେକ୍ଷା
ଜଳ ସହାୟ ଦେଇଥିବା ଦେଇବକ ଲୋକଙ୍କ
ବାହୁ ଦିପ୍ୟରେ ଆଜି ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚଳ ହେବେ ।
ପୂର୍ବେ ଯେତେ ପରିଷାରୀ ଦିପ୍ୟମନ୍ତ୍ର ସଂବନ୍ଧ
ଲାଗୁ କରିଥିଲେ ବେଳାକେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସେତ
ହେଉଥିଲେ ଉତ୍ସେତ ସହାୟକାରୀଙ୍କ ସଂବନ୍ଧ
କିନ୍ତୁ ହେଉଥିଲା ଅଥବା ଗରୁଡ଼ମେଣ୍ଟ ଭାବୀର
ଦିର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ଜୀବିତବାକୁ ଜାହାଜର ନିରାପତ୍ତି
କେ ବଜୁଦ୍ଧାକ ହେଉଥିଲା । ଯଥାପାଇଁ କି ଦିନମେଣ୍ଟ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପରିଷାରେ ଉତ୍ସେତ ହେବାକାଳ ହେବାକାଳ ହେବାକାଳ
ପାଇବାର ଅଗା କରିବାକାଳ ଉତ୍ସେତ ମେନ୍ଟ
ନାକେ ଉତ୍ସେତ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି ସେମାନାକାଳ
ଏପରିକାର ଅଗା ଅବବାୟରୁଥେ ମନ୍ତ୍ରରେ
ଉଦୟ ହେବାକାଳ । ଯେତେକଣ କର୍ମପରିକାର
ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳ ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ସେତ ସଂବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରି
ଦେବଳ ଦେଇବ ଦେଇଲେ ପରିଷାରେ ଉତ୍ସେତ
ହେବାକାଳ ଜୀବ କରି ଅଗା ଦିପ୍ୟମରତ ଉତ୍ସେତ
ଉତ୍ସେତ ହେବେ ସେମାନାକାଳ ଉତ୍ସେତ ନରାକାଳ
ପ୍ରକାଶ ଅଗା କରିବାର ହେବ । ଅଥବା ପରିଷାରୀ
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ଯେତାକେ ସବାପେକ୍ଷା ଦେଇବ
ଦେବଳ ଏହୁମାନେ ଉତ୍ସେତ ନାହିଁ ।

ଭୁବନ କିମ୍ବା କଷଣମାତ୍ର ଥିଲେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅବସାନ ଶାବକ ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଜୀବନହାଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ।
ଅମେରିକାନେ ଶୁଣୁଥିବୁ ଯେ ଜୀବନହାଲ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରୁଥିବେ ନଗରବିଷୟାକେ ଯେଉଁ
ପରିମାସ ଦେଇଥିଲେ କମେଟନର ମାହେବ
ଜୀବନକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି କଲେବ୍ରତର ପାହେବଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାହାଲ ରଖିଥିଲୁଛନ୍ତି । ନଗର-
ପରିମାସ ଦରଖାସ୍ତ କଲେବ୍ରତର କର୍ତ୍ତକୁ
ଅଭ୍ୟାସ ଜହାରେ ବନାବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ତେଷ୍ଠା
ବନେବ୍ରତ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେବ୍ରତ ମାହେବ
ଏଥୁ ମଜ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ସଙ୍ଗ ୫୦୦୦
ମଧ୍ୟକାର ୧୦ ଅଳନ ବି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଅଭି ବ ୩୦ ଟଙ୍କାରେ ବାହାଲ
ରହୁଥିଲୁ ଜୀବନହାଲ ପରିମାସରେ ଖରର ନାହିଁ
ଓ ମର୍ମମେଦ୍ଦା ଓ ଗୋର୍ତ୍ତରୁ ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କରିବା ମଞ୍ଜୁର ଦୋଇଥିବା ପରିମାସେ ଅଭି
ଦେବିଶ୍ୱରେ ସନ୍ଦେହ କରିବାର ଅକର୍ମତି ନ
ହେଲେ ଓ ନୂତନ ଦିନାବଦର ଯେଉଁ କରିବ
ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ଦ୍ୱାନହିମେଷର ଅବସ୍ଥା
ଦୁଇରେ ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ତାହା ଜମିଦାର
ମାନ୍ଦର ଜେବା କରିବୁ ଅସ୍ତ୍ର ନୁହଇ । କମ୍ପି
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଜରେ ଏକଥି
ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଯଦ୍ୟପି କି ଦିନଶୁଭକାରମା-
ନେ ସରବାଟା ଓ ଜମିଦାର ଘରର ଭାବନାୟ
ପ୍ରକାର ଉଦ୍ବାହବନହାଲ ଦେଖାଇ ନ ଥିଲେ
ତଥାତ ସେମାନେ ଧର୍ମଗୁପ୍ତ ଅପତି କରିଥିଲେ
କି ତନପାରିମାନଙ୍କ ନେବା କରିବୁ ସରବାଟା
କରି ଅଭ୍ୟାସ ଅସ୍ତ୍ର ଅଚାର ମାତ୍ର କରିବନର
ମାହେବ ଜହାର କୌଣସି ଜବନ୍ତ ନ କର
କିମ୍ବା ଦିନଶୁଭକାରମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିରାଜକ
ଦେଖାଇବାର ଅଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଜୀବାଜ ଅପା-
ରାଧାର ଦରଖାସ୍ତ ଖଣ୍ଡରୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ।
ପ୍ରାଚୀନ ବର୍ଷଗ୍ରହମାନେ ଲୋକଙ୍କ ବଥାକୁ କେ-
ନେ ଆଶା କରନ୍ତୁ ଓ ଜୀବାଜ ମନୋବେଦନା
ପରିଚେତନାକୁ ସୁହୃଦୀ ରଖନ୍ତୁ ଏଥରୁ ପାଠକ-
ମାନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟାବଳେ । ପ୍ରକାମାନେ ହାତମଙ୍କୁ
ଯେତେ ରହି ଓ ମାନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ହାତମାନେ
ଗୋଟେ ଜୀବାଜୁ ହଜାଦର କରନ୍ତୁ ବଢ଼ ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ଅଚାର । ଯେବେ ଦୂର କରଇଲା ଦିନ-
ଶୁଭ ଜାରିବୁ କରିବନର ମାହେବ ତକାର
ଜୀବାଜ ଅଧିକା ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝାଇ ଦେଇ ଦିନ-
ଶୁଭରୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ ଭେବେ କେତେ
ମାତ୍ର ବିଷୟ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଓ ପ୍ରକାମାନେ
ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଯେ ହାତମ ଜୀବାଜ ନିଜାନ

ହେପ୍ତକୁଳ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତମିଥାଣ୍ଟି ଏକବାବା
ପ୍ରକାମାକେ ଜମିଦାର କବଟରେ ଶୁହାର କର
ଅପରା ମନୋପୁଣ୍ୟ ପାଷାରକୁ ମାତ୍ର ଜାଗର-
ହାଲର ପ୍ରକାମାକେ ସ୍ଵୀଳ ମହାରାଜୀଙ୍କ ଘାଷାଇ
ପ୍ରତା ବୋଲି ଅୟକ ଅଦରର ପତ୍ର ଦୁଆନ୍ତେ
ସ୍ତ୍ରୀମୂଳ ହାବିମଙ୍କ ଯୋଗେ ତାହାଙ୍କ ଦୂର୍ଧା
ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ହୋଇଲା । ଏଥର ପ୍ରକାମାକେ
ଏଇକ ଭାଙ୍ଗବେ ଯେ ଜମିଥାଣ୍ଟି ମହାଲରେ
ତାହାଙ୍କର ଘର ଥିଲେ ସେମାକେ ଅୟକ ସୁଖ
ସଜ୍ଜନରେ ରହିଥାନ୍ତେ ଓ ଯେଉଁ ଜମିଦାରଙ୍କୁ
ହାବିମାନେ ପ୍ରକାବଣ୍ଟ ଓ ପ୍ରତା ପାଞ୍ଚକ
ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନ କରିବାରେ ଏକ ସରଜ ବାଗଜ
ଲେଖି ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତ୍ରୀଧା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତ-
ରୂପକ ମନ୍ଦରେ ସନ୍ଦେହ ପଚାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି
କର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଡମିଦିରମାନେ ପ୍ରକାଳ ବୁଝି-
ବାରେ ଭଲ ହେବ ଓ ହାବିମାନେ ତାହାଙ୍କ
ଉପାୟମାର ଧରଣ କରିବେ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ କହୁ ଅଛୁଁ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀମୂଳ ହାବିମଙ୍କ
ମନ୍ଦରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଆଜି ହୋଇ ପାରୁ
ନାହିଁ ଓ ତହିଁର ସ୍ତର ଅମ୍ବେମାନେ
ଅବଶ୍ୟକ କିବେଳନୀ କଲେ ଏପରେ ଦେଖା-
ଇବୁ ବିନ୍ଦୁ ସେ ସବୁ ସର୍ବତ୍ର କହା ଅମ୍ବେମାନୁ
ଏ କଥା ବଢ଼ି ବଢ଼ିବ ବୋଧ ହେଉଥାଏ ଯେ
ଜମିଥାଣ୍ଟି ଏକବାର ପ୍ରକାବ ଅପେକ୍ଷା ଜାବମହାଲ
ପ୍ରକାଳର ଅୟକ ଦୂର୍ଗତି ହେବ । ଏହି କଠକ
ହେବି ମନ୍ଦରେ ବାହୁଦୂର ପ୍ରକାଶ ଅନେକ
ଜମିଥାଣ୍ଟି ବଂଧୁକୁ ଦୂର୍ବିକୃତ ଓ ଗହିଁରେ
ଆଜି ପ୍ରକାମାକେ ରହିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର
ଜଳଣା ବଢ଼ି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତା-
ମାକ ବିବରଣେ ହୁବା ଜାସମହାଲର ପକା-
ମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅୟକ ଜଳଣା ଦେବାକୁ ବାପ
ଦେବେ, ଏ କଥା କେମନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକିମୁଁ ଓ ଦୁଃଖ-
କଳକ ହେବ ଗାହା ଯେତ୍ରମାନେ ବିହୁର ମ-
ନ୍ଦରେ ବିରାଗ କରିବେ ଅବଶ୍ୟ ବୁଝି ପାଇବେ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତମାକୁ କରୁଁ ଯେ ପ୍ରକାମାନେ
ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ ହାଲ ଥାନ୍ତି ରହିବେ
ନାହିଁ ଓ ନ କଲେ ମୁଖ ମନ ବୁଝିବ ନାହିଁ ।
ଏ ଯେବେ ଦେବ ଜ ହୁଏନ୍ତି ତଥାର କେଉଁ
ତିଥାର ଉପରଲିଖିତ ଅପରିକ୍ରି ପ୍ରକାଳ ନ-
କୁ ପାଷାର ସିବ ଓ ସେମାନେ ସନ୍ଦୋଷପୂ-
ଳ ନୁଗନ ବନୋବସ୍ତୁ ଗିର୍ବେଦାର୍ଥ ବରିବେ
ମେଦାପେ ଏବଂ ଯାକ ନାହିଁ ଓ ପାଇବ

ଦାତିମନୀଙେ ସେ ସୁରି ଜାଣୁଥିଲେ ସୁଧା
ପ୍ରକାଳୁ ବୁଝାଇ ଦେଉ ଲାହାନ୍ତି !

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବାବୁ ସମ୍ପଦାନ୍ତ ସିଂହ କରିଗଲାଏ ବରେଇ
ଅଧିବାରେ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରାଚରେ ବାବୁ ବଳଗୁମ
ବୋଷ ପୁରାର କଳେବୁଣ୍ଡ ସିରପୁରାର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ସେଠାବାର କେଇର କ୍ଷେତ୍ରମୋହନ
ବଳଗୁମ ବାବୁଙ୍କ କର୍ମରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ନୂତନ ମୁନ୍ସପଥ ବାବୁ ଜଗତଦୁଇଲ
ମୟନଦାର ଚଳତ ମାସ ପ୍ରଥମ ତାରିଖରେ
ପୁରୁଷେ ପଢ଼ିଛି ବାର୍ଷିକାର ପ୍ରହଳା କଲେ ।

ଚଲିଗମାସ ତା ୧୭ ରଖିଥାରୁ କଟକ ଓ
ସୁନ୍ଦର ଦୌରାନିମବଦ୍ଧମାନଙ୍କ ହିନ୍ଦର ବିମନେ
ଏଠା ଅଧିଳିତରେ ଯେଉଁଛି ବନ୍ଦିବି ।

ଗତ ଘୋମ୍ବାରିରୁ ଦୁଆବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶ୍ରାସ୍କୁ କମିଶର ସାଂଖେବ କଟକ ବଲେଜ୍‌ଟ୍ସ
ଓ ଫ୍ରିକଟିକ୍‌ସାଙ୍କ ମହିମାମାନଙ୍କର ବାଷିକ
ସରସା ଉଦ୍‌ବାରଣ କରିବାରେ ବିଷ୍ଟକୁ ଥିଲେ ।
ବି ଫଳ ହେଲେ ଅମ୍ବେମାନେ କହିଁ ନ ପାରୁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଉରଣ କରୁଁ ଯେ ଲୋକଙ୍କଠାପ୍ତ
ଓ ଶାବନ୍ଦାଳ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁକାର୍ଯ୍ୟ ଭଲଭୁଷେ
ଉଦ୍ବାରଣ କରିଥିବେ ।

ମୌରବାଳ ଉତ୍ତମଗୁପେ ଅରମ୍ଭ ହେଲାଗି
ତଥାର ପୁଣୀର ବିଷୟ ଯେ ଓଳକୁଠା ସେଇ
ଏ ନବଦଳ୍ଲ ଧାରୋର ଜାହିଁ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାନେ
ଲାଗି ରହିଥିଲୁ ଓ କୃତବ୍ୟଗରେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରି
ମୟ ପଢ଼ିଥିଲା ।

ଯାଇସୁରର ସମାଦିତାର ଲେଖିଥିଲୁ
ଯେ ସେଠାରେ ସବୁ ପାଇଲର ଅବସ୍ଥା ଅଛି-
ତମ ଦେଖାଯାଏ । ମୋଟ ଚାଲି କିର୍ତ୍ତମାନ
ହାତୁ ସେ ୮୮ ର ଲୋକୀର ବଜାରରେ
ନିଳାପାଇଁ ବିବନ୍ଧନରୁ ଏହି ନିହାର ହୋଇ
ଥାଏ ।

କିନ୍ତୁ ନଗରରେ ଖେଳଦିଆ ବୈଶ ବର୍ତ୍ତମାନ
ତ ପ୍ରଦିଲ ହୋଇଥାଏ ଓ ପ୍ରାୟ ପ୍ରଛଦନ
ନିଷ୍ଠ୍ୟ ନାହିଁ ଧିନିଅବେଳି ।

ବାରୁ ମାଲିପଦ ବାହୁର୍ଥୀ ଅପଣା କମିଟୀ-
ର ବାର୍ଷିକ ବୃତ୍ତିବାରୁ ଯାଇଥିବୁ ସାଇଅନ୍ତର୍ଜାତି
ବିଦେଶରେ ଉପାଦଳ ଅମାରାଖଣ ଦିଲ ଦେବେଶ
ଶୀ କମି ମଧ୍ୟରେ ଦାଳାପଙ୍କା କର ବାହୁର୍ଥୀ

ଓ ଅମ୍ବଳ ପ୍ରକାଶ କତୁଗୋବିନ୍ଦୁ ଉଜମ ଚାହୁଡ଼ନ
ଦେଇଥିଲେ ।

ବେହାରରେ ଅଭେଦ ବୁଝିବ ଆପଣ ସାବ ସ୍ଥାନାମାବ । ଅଳ୍ପକଳ ତଳେ ଖୁଲ୍ଲାର
କଳ ପରାଥର ଯେ ତହିଁରେ ଦୁଇ ଅଳ ଗୋଟି
କାହିଁ । ମୟା ଓ ଆଜି କଲରେ ବରେଷ କା-
ଳବୁଝୁ ଶୋଇଅଛି । ଗୋଜ ହାଲରୁ ତଳ
ଦେବା ବାହାର ଅନ୍ଦେଶ କୋଠାଥାଟ ଓ ଏବର
ପ୍ରେୟ ୫୨୫ ଲା କଳକର ଧ୍ୟାନି ହୋଇଅଛି ।

ବର୍ଷାମାର ତଥେ ଦିନାକ ବଣିଜ ନାମ
ଗୋପାଲ ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର ଅହମଧାରୀର ଯା
କୁ ଦୂରୀମାଳିକୁ ଏବମାସ ଦାତ ଦେଇଛନ
ଦେବାକୁ ଉଚ୍ଛା ଦରାଥିଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ ଦାନକୁ
ପ୍ରକାଶ ଦାତ ଗୋପନୀୟାଏ ।

ମାନ୍ଦାକ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସିରେ ଦେଖିଯ ସବ-
ଲାଧୀ ବିନ୍ଦୁଭାବର ଗୋଟିଏ ଭାଲୁବ ପ୍ରେସ
ହୋଇ ଥିଲା । କହୁରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଜାଲ
ତେ ଦେଖିଲାଏବାକା କର୍ମବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରକୃତିକ ସଂଖ୍ୟା ସବାଧେନ୍ତା ଥିଲା । କେତୁ-
ଶିବଲେଖର ଉତ୍ତଳିନିମାର ବିରାମାପାର ହେଉ
ଦିଲା ହୁଏପି ବିନ୍ଦୁଭାବଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କି ୨୦୯ ଶହ
କିମ୍ବା ନାହିଁ କେବଳ ବ୍ୟାକଙ୍କ କି ୩୦୭ ଶହ
ଅଧ୍ୟାନ୍ୟ ହନ୍ଦୁକାରିକ ୧୭୭ ଶ, କିନ୍ତୁ କେତେକିମ୍ବା
ଦେଇଥିବା କି ୨୭ ଏ ତେ ପ୍ରକଳନାକ କି ୧୫୯
ଅଛିଲା । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସଂକଷିତ
କଣ ମାତ୍ର ଆହୁ କବର୍ତ୍ତନମେଳନ କୋପକୁ
ଦୂର । ଏମାତର କିମ୍ବା ଧନ୍ୟପରିଚ୍ଛବୀ
ଅପର ।

ବହୁକୁମାରଙ୍ଗ ଅର୍ଦ୍ଧନୀ ସକାରେ ଯମୁନେ
ଶୁଣ ସମାଧିକୁ ହୃଦ ଆପ୍ନୋଜନମାନ ହେଉ
ଅଛି । ଶକ୍ତିମାରଙ୍ଗ ସକାରେ ଗୋଟିଏ ନୀତିକ
ବୂହ ଦିନିଶ ଦିନାଥଙ୍କ ଓ ପରିଣୟ ଦିନକଞ୍ଚିତ
ଠକା ମଳିକର ହେତେ ଗୁରୁତବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ
ଅଛି । ମନେଷକାରୀ କୁହାର ଦିନରେ ବହୁ-
ଶ୍ରେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଶରୀର ଏକ ଫୁଲଟି ମନେତ
ଶୌଭ ଓ ମେତ ଦିନିଶ ହେଉଥିବା । ଏ ପରି
ବଳସ୍ଥିତ ଦିନରେକାଳ ଦିନାଥଙ୍କ । ଏ ହୃଦୟ
ସୁଖ " ଲକ୍ଷ ହେତୁର ଜଗନ୍ନାଥ । ଏଷର
ଦେଶନାର ଓ ନାନ ଶୋଭାରେ ବନ୍ଦନାର
ଠକା ବ୍ୟାପ ହେବ । ସହାର୍ଦ୍ଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ପରି-
ସ୍ଥିତେ ହୃଦୟ ପର୍ବତାର ପାଶ ହୋଇଥିଲା ।

ହିନ୍ଦୁତେବେ ଅର୍ପଣ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ
କୁଳଜୀବିନ୍ଦୁରେ ଏକବିଶ ସାରେବ ଅଧି ପା-

ତନଭାଲର ଅକସ୍ମା ବସ୍ତିକ ହଜୁଥିଲେ । ଏହି
ଜଣ ଜାହାଙ୍କୁ ପଶୁଭଲା ଦିବ ଶ୍ରୀମଦ୍ ପଦମାତ୍ର
ମନ୍ଦିରର ସୃଷ୍ଟି ବୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ ଦିନ
ପ୍ରମାଣ ଭାବୁରୁ ଲୈଖିଥିଲା କି ନାହିଁ ଲାଗୁ
ଯେ ଉତ୍ତର ଦଳେ କି ୨୦୦୦ ଲାଖରେ ଆହୁର
କୁଆଠା ପଢିବ ଦେଲେ ସୁଧା ଅମ୍ବଳ
ଦେବ ହାବ । ଏହରୁ ଜାମାଯାଏ ମନ୍ଦିରର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅଗ୍ରମ ବାଲରୁ ହୋଇଥାଏ ତ ପଢ଼ିଯାଏଇ
ମରହଟା ଅବସ୍ଥା କୋଥ ହେବ ନାହିଁ ।

ନାହା ଏ ଲୋକ ଏ ମନୋରଧ୍ୟ ସାମାଜିକ
ବିଦେଶ ପ୍ରାଚୀନ ହେତୁଥାବୁ । ଏତାରେ ଉଚ୍ଚ
ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିକାଳ ମାସଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତରେତିମା
ହେଉ ।

ଅମୁମାନଙ୍କ ଲେଖନଶ୍ରମବିର୍ତ୍ତର ପାଇଁଲି
ବାଜଳା ବିଦ୍ୟାଜୟ ସର୍ଦ୍ଦକ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ
ହନ୍ତରେ ଉଚ୍ଚତ ବିଷୟରେ ଅନେବ ପ୍ରଫଣ୍ୟ
କରିଥିଲେ । ବିଜ୍ଞାନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନ ଏକମାତ୍ର
ପ୍ରାତି ପର୍ବତିଙ୍କ ଅନ୍ତର ସୁରି ଏଠାକୁ ରେଖିବା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କେନ୍ଦ୍ରିତ । ଏ ସ୍ଵରେ ଏଥାର ଗ୍ରାହିଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଯାଉ ବିଦ୍ୟାଜୟ ଯାଇଥାରେ ।

ବନ୍ଦନକଲେଖରୁ ଜୀବାୟାବ ପେ ବୃଦ୍ଧିଦ୍ୱାରା
ବୃଦ୍ଧିଦେଶମେ ମାନାପ୍ରକାର ତତ୍ତ୍ଵଧର୍ମର ପ୍ରମାଣ
ଦେବତାର ଉଦ୍‌ଦେଶ ବ୍ୟାପିଛି । ଅମ୍ବାର ମନ
କୁହାଇ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଗଥ ଓ ମୋହର ନିର୍ମାଣ
ପରିଷ୍ଠା ସବୁ ହେବାକୁ ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟରେ ଦେବତାର
ଏ ଅମ୍ବାର ପରିପ୍ରକାର ଦେବାର ଦେବାୟାବ ଉପରେ
କୁମୀ ଗହର ଥିବାରୁ ହୋଇ ଦେବାର ବୌଦ୍ଧର
ଅମା ନାହିଁ ।

ଜ୍ଞାନର ହୃଦ ନାମରେ ପୁଣ୍ୟ ଜନଶ୍ରୀ
ଦୂର ବରଦାର ପୂର୍ବ ଶୁଭକୁଆରଙ୍ଗ ଉତ୍ସର
ଧର୍ମରେ ପ୍ରାଣଜନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲାର
ଏଇ ଉତ୍ସର ତିତ୍ର, ବର୍ଷାମେହରେ ପ୍ରମାନ
ବିଶ୍ଵରେ ବି ବସେଥା ବଜ୍ର ସମର୍ତ୍ତ ବାହୁ
ଦର୍ଶିତ । ୨୦୦ ଜା ଅସ୍ତ୍ର ଦେଖା କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତ୍ଵର
ପ୍ରାଣ ପାରିବେଳିକି ହତ୍ୟାର । ସବୁ ନାଥବ
ଦୂର ଜାହା ଗେହାରୁ ପାତ୍ର କର ଜହାର
କରୁ ଏବେଳେ ଦେଲେ ଯେ ବହୁରତ
ପରାମର୍ଶ କରି କରି ଆଚି । ଶୁଭକୁଆରଙ୍ଗ
ବୌଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ଦରିଦ୍ରାର୍ଥ ଯେ ଜହା ପରା
ପଶେଥା ବଜ୍ରକୁ ଜାଗରୁ ପୁରୁଷର କାହାର
ଯେତେ ତେ ଏବେଳାରଙ୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଯାଇ
ଦେଲେ କର୍ତ୍ତ୍ଵମେସୁ ଧୂଗର କୁତୁଳ ଜାହାର
କରିଯାଇ ଦେଲେ ।

କେନ୍ଦ୍ରାଳ ଏ ମଜରେ ପୀରିଂ ଶୋଇ ମିମ୍‌
ଗୋଟିଏ ଦେବାର ତାର୍କା ହୁଏ ।

ଅପାର ପ୍ରଧାନ ଡେଲିଜନ୍ସନ୍‌ର ସ୍ମୃତିର
ଲେଖିଥିବାକୁ ଯେ ବେଶୀବାଜ ଦେଖିବାକୁ ଅପ-
ବ୍ୟକ୍ତିର ଦିଶେଷ ଗ୍ରାହକ ହେଉ ବାହିଁ ଏ
ଅବେଳା ଅପରିକ୍ରମୀ କାମକାର କରିଛରେ ଦେ-
ଶାବାଜ ଚଣ୍ଡ ପାଇବାକୁ ପାଇଁ ହୁଅଛୁ । ଦେ-
ଶାବାଜ ଦେଖିବାକୁ ପାଇନା ଦିନକରେ ମେଣ୍ଡ
ହୁଅର । ଯାହାର ଅନୁମର୍ଯ୍ୟବଧି ହାହିଁ କହେ
ବାହିଁ କେ ଦଶଙ୍କ କଥା କଥା ?

• ३८९

ବେଳେ ସତ୍ୟ ୧୯୭୨-୭୩ ମହିନା ସବାମେ
ମୁଖଲମାନ ଦାଳକୁ ଉପରାକ୍ୟେ ମୋହିନୀ
ଫରୁରୀ ଏ ଛାପତ ମନ୍ତ୍ରେ ଶୋଇଥିବା ଜାହା
ମଧ୍ୟତୁ ଦେଖେକ ବାଜା ଦୂର ରକ୍ତ ଦେଇ
ହନରେ ଚରଚ ବରହାରୁ ଉଣ୍ଡିତ୍ତ କମିତ୍ତି-
କମ୍ପୁଟର ମୁହଁ ଶୋଇଅଛି ଓ ମୟ ଅଗମୀ
୧୯୮୭-୭୮ ମାନ ବରାମେ ଯେଉଁ ପାଇବା
ବରତ ହେବ ଜାହା ମଧ୍ୟ ଅବଳ୍ମୁକ ଅପ୍ରେଇମା-
ରେ ବନୋବସ୍ତ ହେବ ଏହି ଫରୁରୀ ଦିନେମା
ଏହି ଯେ ଯେଉଁ ମୟଲମାନ ବାଲବମାନେ
ପୂର୍ବବସ୍ତା ହେବ ଏହି ତଥା ହାର ସ୍ଵରରେ
ପତିକାରୀ ସାର୍ଥକୁ ଯେ ଅକ୍ଷମ ହେବେ ଯେ-
ମାତ୍ରକ ଭାବୁ ପୂର୍ବବସ୍ତ କଲାଙ୍କ କୁର୍ବ ହେବନର
ହେବନ କରିଯାଃ-୧-୧୦ ଯତ ପାଇକେ
ଅତିଏବ ବମ୍ବ ମୂଳମାନ ବାଲବମାନଙ୍କ
ଏବନ୍ଦାର ଜୀବ ସବୁ ଯାଇପାଇ ଯେ ଯେଉଁମା-
ନେ ମୋହିନ ତେ ହେବାକୁ ଜାତ୍ତିର ଆଶ୍ରି
ଦେମାନେ ଅନୁଭବକୁ ଅପରାଧ ଅବସ୍ଥା
ଲେବୁ ଅଗମୀ ଉଦୟରମାତ୍ର ତା ଏହି ରଜେ
ବିନ୍ଦୁ ଜାହାର ସବୁ ଫରଜିତ ଦୟବେ ଜାହା
ତା ଏ ରଜେ ନହେମୁର ହେବ ଯେତ୍ତି ପରିଚା

ସୁନ୍ଦର ହକ ଉପରେରେକୁଳଙ୍କ ବନ୍ଦତ ଶୁଭ-
ପ୍ରାପନଶୟ ଜାମକ ମାତ୍ରାଧିକ ଉପମାପୁଣୀ ଏବା
ପଞ୍ଚ ମୃଦୁଲାଦୋଷ କରୁଥିଲାମାତ୍ରଙ୍କ ଫ୍ରା-
ଟାବରେ ହତ୍ୟା କରିଥାଏ ମର୍ମ ୫୦୫
ମୋହରେ ଶାକମାତ୍ରକ ମର୍ମ ହତା ଏବା
ମୋହରେ ୫୦୫ ଆଦିମାତ୍ର ମର୍ମ ।

ପରେତୁ ଏହି ଜୀବନକାରୀ ସହବଦ୍ୟଙ୍କ ଦୟା
ପାଇବାର ଉତ୍ସବରେ କଥାକାରଙ୍କ ମହାନମୂଳ
ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ପରିଚୟ

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧୦

ପ୍ରତିକାଳୀ

ଭାବୁକଙ୍ଗର ନବମୀର ସନ୍ଧିତାମ୍ବନ ମଦିହା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦେଶ ସନ୍ଧିତାମ୍ବନ ସାଲ ଗନ୍ଧାର

{ ଅଗ୍ରମ କାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୩
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳ ଘାଁର ଜାହମାସୁଲ ୪୧୯

ଗରସପାହର ହକ୍କୁପେଟୁ ଅଟେବୁ ଅମ୍ବେଳା-
ନେ ଅଜିନ୍ଦନ ଦୂଃଖର ସହି ଅଭଗତ ହେଲୁ
ଯେ କେବାର ପ୍ରତ୍ୟେଷରେ ବିଶେଷରେ ଧାର୍ତ୍ତନା,
ସାହାବାଦ, ଦରଙ୍ଗଜା, ମୋଜଫାରଘୁର ଶାର-
ଗ, ମଧ୍ୟାଦୂର ଓ ମୁଖ୍ୟରେ ଅନ୍ଧଲକ୍ଷ ଅବସ୍ଥା
ଅଛି ମନ ଦେଖାଯାଏ ଓ ଯଦିପରି କି ଏତେ-
ଦେଲେ ସୁଧା ବନ୍ଧୁହେଲେ କେତେବେ ରକ୍ଷା
ଦୋହରାରେ ଜଥାର ବର୍ତ୍ତମାନାବସ୍ଥା ଦେଖି
ଲେବେ ବଜାଗ ହୋଇ ଆହୁନ୍ତ ଓ ଏତିବି
କହିଲେବାର ତେବେ ସମ୍ମାନକା କାହିଁ ?
ଦଖଲାର ଅନ୍ଧଳ୍ୟ ହଜାରେ ଜଣା ଅଥଳରେ
ଫରସି କଲ କୋଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେମନ୍ତ
କେତେବେ ଛାଇରେ ବର୍ଣ୍ଣିକ ହାବଦାର ପରମା-
ଶରୁ ବନ୍ଧୁକ ଜଣା ଦୋହରାରେ କେମନ୍ତ ଅନ୍ଧଳ୍ୟ
ଶାନ୍ତିରେ ଅଧିବିହୋଇଅଛି ।

ବାବୁ ଜୟାମାନଙ୍କ ଦେ ଶୃଷ୍ଟ ବାହାଦୁରଙ୍କ
ପୁସ୍ତକଙ୍କ ଦାନ ପେନ ବାଲେପୁରବାହି-
ମାନେ ଫେନ୍ଦୁ ହରବିରରେ ପତ୍ରଥିଲେ ତାମା
ଅମ୍ବୋମାନେ ଏଥୁପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁଁ । ଏହିବୁ
ଯେଠାର ମମୀଦିପରେ ହରୁଗୁ ଜଣାଗଲୁ ଯେ
ବାଲେପୁରବାହିମାନେ କଲେହିଛର ସାହେବଙ୍କ
ଅନ୍ତରେରୁ ଉଚ୍ଚରୁ ମୁକୁ ପାଇଥିରୁଣ୍ଟା । ସାହେବ
ପ୍ରଧାନଙ୍କ କାହାଙ୍କ ନାହିଁ କେଇ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ
ପ୍ରିୟମାନଙ୍କ ବେଳସ୍ତୁ ନାମରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦରି
କହିରୁ ପୁଣିରୁ ଦେବାଧାରୀ ହେଉନରାଯନଙ୍କ !

ଏହଙ୍କାରେ ଟଙ୍କିମ୍ବା ସୁଧର କାଗଜ ଖରଦ
ହେବ ଯେ ଜାତାର ମାସକୁ ୫୨୭ ଟଙ୍କା ଅଧି
ହେବ । ଏହି ଟଙ୍କାରେ ଦିଯୋଟି ଶ୍ରୀକୃତି
ବ୍ରଜକ ହାଇସ୍କୁଲରେ ଦିଲାପିବା ବାଲେଶ୍ଵରରେ
ପ୍ରଦେଶିବା ଅନ୍ଧକାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତିଦେବା ମୁଦମା-
ନଳ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ପିଲା ଗର୍ବହିମେଘୁ ଦୃଢ଼ି
ପାଇବ ନାହିଁ ଥଥର ଦୁଃଖ ଥିବ ଦେବ ଏକା
ଏ ବୃତ୍ତି ପାଇବା ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହଜଣ ଶର୍ଷ ଏରୂପ
ବୃତ୍ତି ପାଇବ ଯେ ସେ ତାହା ଦୂରବର୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭେଗ କରିପାଇବ ଓ ଦୃଢ଼କ ହାଇସ୍କୁଲରେ
ସଙ୍ଗଦା ବାଲେଶ୍ଵର ର ବର୍ଷ ଦୂରକଣ ଶ୍ରୀ
ଥାଠ ବନ୍ଦୁଥିବେ । କବିଦା ସହୁ ଥାନଠାରୁ ଗରିଷ୍ଠ
ଅଛି ଓ ଶର୍ମିବାସୀପୁରକ ଟଙ୍କାରୁ ଚିରକାଳ
ଉଲ୍ଲା ଦାଳ ଦେଉଥିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇ-
ଅଛି ବଜ ସମ୍ରକବିଷୟ ଅଛି ।

ଗତ ଏତୁକେବଳ ଗରେହରେ ପ୍ରାଚୀଦୂଷମ୍ବା
ସବୁ ଉପଲବ୍ଧରେ ଲୋପୁଥାନ୍ତି ଯେ କାହିଁକ
ମାତ୍ର ଏପ୍ରଦେଶରେ ବଜା ବଠନ ସମୟ ଅଛଇ ।
ଏକାଳରେ କୁରୁଦି ଗୋଗର ଅଜ୍ଞନ ପ୍ରାହୃତୀକ
ହୃଥର ଓ ମେଘରୁ ଅମ୍ବେଗ୍ୟ ହେବା ଅଧିକ
ବନ୍ଧୁତାପାତ୍ର । ଦେଖିବ ପ୍ରକୃତ ସମାଜେ ବହୁଅ-
ତ୍ମନ୍ତି ଯେ ବର୍ଣ୍ଣାକାଳରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠେବେଳେ ଜରୁଣ ଓ
ଅନୁମାର୍ଯ୍ୟ ଧାର ଓ ଜଳ କଳୁଣ୍ଡିତ ହୃଥର ।
ସୁରଙ୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣାକାଳରେ ଜାତ ହେବା ପ୍ରବୃତ୍ତି
ଅବସିଂହ ଜଳ ସେବନରେ ଦେହ ଦୂର୍ବିଜ ହୋଇ

ରହୁଥାଏ ବର୍ଷା ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତିକମାସରେ ସେ-
ଗୋପୀଦନ କରଇ । ଏ ଗେଗ ଭଲ ହେବାକୁ
ଆଜି କୁଟୁକର ପୁଣି ବସୁରଲେବ ଏବାନରେ
ଶେଷରୁ ହିଅନ୍ତି ବୋଲି ଆଜି ପ୍ରାଚୀନତାକରୁ
ମାସିକମାନେ କାର୍ତ୍ତିକାରେ ଗର୍ଭର
ରକ୍ଷାର ଉଥାୟସରୁପ ହବିଷ୍ୟ ଓ ଦୃଢ଼ତର୍ଯ୍ୟ
ଅବଳମ୍ବନ ଏବଂ ଦ୍ୱିର୍ଗଜନ ଓ ପରମଶୈଳଜନ
ପରିଦ୍ୱାର କରିବାକୁ ଥିବେଳ ଦେଇ ଆଚନ୍ତି ।

କବିତା ନେତ୍ରଚର୍ଚୀ ମହାପାତକ ନାଶନ ।
ଅନ୍ତିମ ଅନ୍ତିକ୍ଷେତ୍ର ବାଟିକେଯମ୍ପୁ ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ
କନ୍ଦଳନୂତ୍ର ଫିଲ୍ମ୍‌ର ସରବରତ ପ୍ରାନ୍ତରକରଣ ।
ଦୂରୋତ୍ତମଂ ଘରାନା ଗେଲିଛ ବୈଟ୍ କାତମଃ ।
ଯୁଗରେ ଯାତିମେମାସି ଯାତମେ ଯତମାନେ ।

ଏ ଶ୍ଲୋକରେ ସେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ହେବା କାହାର କରିବାର ବିଧାନ ହୋଇଅଛି ସେମନ୍ତକୁ ଆଳେଗନା କର ଦେବିଲେ ପ୍ରତି ଜଣା-
ପିବ ଯେ ଏକା ଗଣର ଉଷା ଦେଖିବୁର ଉଦେ-
ଶ୍ୟ ଅତିର ତେ ଜନ୍ମାଗ ଗଣର ଉଷା ହେବାର
ଅଶ୍ଵତ୍ତି ଅମୃତକା ଅଛି । ପରର ଅନିବେଳକ କରିବାରୁ ସୁଖ ନିଷେଧ ହୋଇଅଛି ତହିଁ ଭାବର ଏହି ଏହି ଯେ ଅପାପରେ ନିର୍ମିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ଭୋଲନ କରିବାର ଯେମନ୍ତ
ଯୋଗ ହୁଅଛି ପରିପରେ ଭୋଲକ କରିବା
ବେଳେ ଜାହା କହାର ହୋଇ ନ ଥାରେ ।
ଶଳରୀ ଗାସାରଙ୍ଗର ମନ ଏହି ଯେ ଏହାକି-

ରେ ମୋହମାଜେ ଅତିଲ୍ଲ କଷୁମାଧିକ ହୋଇ
ଗୁଳବେ ଓ ଶହରର ଦୁଃଖରସ ବାହାର କର
ଦେବାବକାଣେ ଅତିଲ୍ଲ ମାଦିଷାମାଜନ୍ ଛୋଇନ୍-
ଦୀର୍ଘ ପ୍ରାଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବରବେ ଜାହା ହେଲେ ଅଛ
ମେଗ ହେବ ବରବାରୁ ହେବ କାହିଁ ।

ଅମ୍ବେଳାନେ ଏହବୁ ମତ ସାମାଧାରଣକୁ
କଣାର ଥାଗା କରୁଁ ଯେ ପରିବ ରକ୍ଷାର
ଯେଉଁ ମାନେ ଜବନର ସଂପର୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦୋଷ କ୍ଲାନ କରନ୍ତି (ମନ୍ତ୍ରର ଉଲକ ଥୁଲେ
ବୌଦ୍ଧବିଦ୍ୟା ଦୋଷ ନ ପାଇଁ) ସେମାନେ
ଏ ଚିମୁମୁଖବୁଦ୍ଧ ଅଙ୍ଗେବନା ଦରବେ । ଏହରେ
ଯେ ଫଳ ଅଛି ତହିଁ ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ବିଧବା
ଶୀ ଓ ହେଣ୍ଡିକରୁଣ୍ଟିବା ବୈଷ୍ଣବ ଅଟନ୍ତି ସେମା-
ନକ୍ଷତ୍ର ଗାୟତ୍ରିକ ଭାବୁକୁଳାରୁ ହିଏ ମେରି ନ
ଦରେ ?

ଶକ୍ତିମାରକ ଶୁଣଗଲା ।

ବିମେଇରୁ ପାରଜାନଯୋଗେ ସଂବାଦ
ଅବେଳାଟି, କଳତମାର ଭାର୍ତ୍ତା ରଜ ସରାଳ ସଂଦ୍ୟ
ପା ସମୟରେ ହିନ୍ଦୁଷ କାହାଙ୍କ ବିମେଇରବନ୍ଦ-
ବର ବିଶ୍ଵକ ଅମ୍ବରରେ ଲଜର ବର ତୋପ-
ଥିବୁଣ୍ଡ ଅଗନନ୍ଦବନ୍ଦ ହିମ୍ବାଦ କରାଇଲୁ
ଜାହାନ୍ତି ବନ୍ଦରରେ ଥିବା ସମ୍ମତ କାହାକୁରୁ
ଦ୍ୱାମୀ ଚୋପଧୂର ହେଲା । ତୋପର ଘୋର-
ବରିନରେ ବରୁଦ୍ଧିର ପୂର୍ବ ତୋପମ୍ବା ଓ ବନ୍ଦର
ମାନରେ ବହୁବାଳ ସର୍ବନ୍ଦ ଲେବେ ବଧାବାର୍ତ୍ତ
ଭାବି ଆଭିଲେ ମାହ୍ । କାହାକୁଣ୍ଡ ଅଛିତର
ଦୂଷେ ସୁଧିର ହୋଇଥିଲା । ମଧୁଶୁଣି ନମର-
ନଦିମାନେ ବନ୍ଦର ବିଗରୁ ଧରିମାନ ହେଲେ
ଓ ସେଠାରେ ସମାବେଶର ଅଛି ମୀମା ରହିଲ
ମାହ୍ । ମହାମାନ୍ଦ ଘରରୁରକେନରଲ ମଧୁ-
କୁମରକୁ ଦେଖିବା ସବାଗେ କି ଦାକରେ
କିତେବଳେ ବିମେଇର ଗବର୍ଣ୍ଣର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କାହାଙ୍କ ପଞ୍ଚାମୀନୀ ହେଲେ
ଏହିକଣ ଏ ଏ କା ସମୟରେ ଗଢ଼ିଲାର
କାହାକୁ ଶେଖର କରିବର୍ଷର ମୃତ୍ୟୁରେ
ପଦାର୍ପଣ ହେଲେ । ବନ୍ଦରଟି ନାହାପରାବରେ-
ପମ୍ବିଲୁଗା ଓ ଫୁଲପରାବରେ ସୁଗୋଟ୍ରମ ହୋଇ-
ଥିଲ ଓ ମରୁଭୁବନ ଲଜବର୍ମିଶାରକ ଓ ନଗର-
କାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନେବୁଢ଼ିବା ମ ୨୦ ବ ଦିନ ଓ
ସତରିଶ ଦ୍ୱଦ୍ଵିତୀ ହୋଇଥିଲେ । ମହାମରୁ
ପ୍ରାୟ ପୁରୁଳମ୍ବଲେକ ସମାବେଶ ହେବାର
ଅଥେଲେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳିପାର ଓ ମୁହଁହ ନାହାର ପତ୍ର-

ପାଇରେ ଥାଇଁ ହୋଇ ଛିନ୍ଦି କୋଇଥିଲେ
ମହିକିଜପରୁ ତେମହିଲ ଗୌମହିଲ ହୋଇ
ଉପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖେଳରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ
ଥିଲ ଓ ଚର୍ଚିଗରୁ ଆଜନ୍ଦଧୂଳି ବାହାରୁ ଥିଲ
ପାରିବା ଦୀଳେକମାନେ ଗୁରୁମାରଙ୍ଗ ବିଜେ
ଦିବା କାଳରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚାଦରୁ ପୁଷ୍ପକଷ୍ଟ କରି
ଥିଲେ । ଘଠଠାରେ ମିଶରିପଲ ଛମ୍ପା
ସବ୍ରାଥାରଣକ ପକ୍ଷରୁ ଅଭିନନ୍ଦପଡ଼ ପାଠ-
ବଳେ ଓ ଗୁରୁମାର ସଂକ୍ଷେପରେ ତହଁର
ଉତ୍ତର ପଦାନ କରି ଅନୁର୍ଥିତାରସମାବେ-
ହରେ ଆଜନ ପ୍ରକାଶ ବଲେ । ତହଁରବାରୁ
ଦୂର ଗୁରୁକଣ ପ୍ରଥାନ ଦେଖାଯି ସଜାନ
ପହିତ ସମୃଷଣ କରି ସମସ୍ତଙ୍କ ସମରିକଣାବା-
ରରେ ଅପଣା ବସାକୁ ବିଜେ ବଲେ । ତହଁ
ଅବଦିନ ସମ୍ବେଦି ବିମ୍ବେ ନଗରରେ ଭାଣ
ବେଷକାର ହୋଇଥିଲା ।

ଅମ୍ବେଲାନେ ଅନନ୍ତର ସହି ଅବଗମି
ହୋଇଥାଏ ଯେ ଏତେ ବଡ଼ ସମାଜରେ
ହୋଇଥିଲେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରଚାର ସୁର୍ଯ୍ୟକାଳୀ
ଏହି ଲାହଁ ଓ ସମୟ ଜାର୍ଯ୍ୟ ଆଜି କରିମ କାଳ
ଅନନ୍ତର କୁଷ୍ଠ କିମ୍ବାହିତ ହେଲା । ତେବେ
ବିଜକୁମାରଙ୍କ ଅଗମନ ଉପରକରେ ଗୋଟିଏ
ଗୋବିନ୍ଦୀ ପୁଣୀ ଅନ୍ୟଶକ୍ତିରେ ଦୀପ-
ବାର ଅମ୍ବେଲାନେ ସମ୍ମାନରେ ଧାର
ଅଛୁ । ତାହା ଏହି ଯେ କିମ୍ବାହିତ ଏଇ
ଅର୍ଥା ବହାପେ ଏହି କାରୁଦ କାରାଜାନାରେ
ବସ୍ତର ପରିମାଣରେ ତାର ଜିଜାହ ପ୍ରସ୍ତର
ହେଉଥିଲା, ଅତିଥାତ୍ ବାରୁଦ କିନ୍ତୁ ଉଠିବାରେ
କିମ୍ବାହିତ ବର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲା କି ୨ ଏ ମନୁଷ୍ୟ
ଗୋଟିଯାର କିମ୍ବାହିତ ପ୍ରାଣରେ ନାହିଁ
ଏହିଲେ ।

କୁଟୁମ୍ବ ଲେବଲପଣ୍ଡର ଅବସ୍ଥା ।

ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାରେ ଯେ କମିଶର
ପାଦବୀ ଅବେଳା ମାତ୍ରେ ଲୋକରୁଗୁଡ଼ି
ହେବାର ହତ୍ତିକୁ ବରାବର କମିଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
ପାଇଁ ଓ ଆଜୁ ଆଲୟକ କାନ୍ଦର୍ଧା ମାନ୍ଦର୍ଧାରେ-
କୁଣ୍ଡଳ ପୋଇଥିଲେ ମେରାମାନେ ପରି
ପଥ୍ୟ ଅନୁମତାକ ଦେଇ ଦେଖିଲେ ଯେ କେ-
ଲେଖକ ଅତ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ପଦ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୂରଚାର
କା ଅସାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ହେରାନ୍ତି
କାହାକୁ ବିଶ୍ଵାସନ୍ତେ ଲେଖାଯାଇଥାଏ
ପରିବା ବ୍ୟାଧ କଥା ପଢ଼ କାହାଁ ।

ଟଙ୍କା ଅଥବା ଏଥୁର ଅଧିକାଂଶ ହାତୁ ଓ ଆଜ
ହେଉର ଜାର୍ଯ୍ୟରେ ଗର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥିବା ।
ଏଥୁଣ୍ଡ କିମ୍ବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ ହେଲାନେ
ଦୋଷବୈଷ ବରହଲେ ଏବଂ କେବେଳଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟକାରକର ଅଯୋଗିତା ଉଚ୍ଛବି ଦେ-
ଲାଇ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟଗେଷ ବରହଲେ । ତାହା-
କ ପିଣ୍ଡାର୍ଥ ଶାରକତମିତୀଙ୍କ ସବରେ ଅଗତ
ହୋଇ ଦେଖାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲୁ ସେ
ଲେବଲପଣ୍ଡର ଟଙ୍କା ଉପମୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବ୍ୟୁ ହୋଇ ଥାଇ ଓ ଅବାମୀ ଦୂର ଛିବର୍ତ୍ତ-
ରେ ଯାହା କରୁଥିବେ ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗର୍ତ୍ତ ନ କର ଅପେ ଅଧିକା କଣ୍ଠୁ
ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କାକୁ ପରିମୋଦ କରିଦେଲେ
କୌଣସିପାର ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ । ଏ
କିମ୍ବରେ ଦେଖାମ୍ବ କାହିଁମ ଓ ତପୁଳେବ
ସର୍ବମାନେ ଏକମତ ହେଲେ ଓ ଉପର୍ଯ୍ୟକ
ସର୍ବମାନେ ବିଶେଷରେ ବନ୍ଦ ଓ ମାର୍କିଲାନ
ଯାହେବ ବିଷଳ୍ପ ମଜାକଲମ୍ବି ହୋଇଥିଲେହେ
ତାହାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନାମ ଦିବାକୁ ମନ ପ୍ରମଳ
ହୋଇନ ପାଇଲା ।

ଏହିରୁପେ ଖେଳନାଥଙ୍କର ଗୀତ ମୋଳମାଳ
ଗୋଟିଏ ସମୀକ୍ଷା ଦେବେଶମ । ଏଥିଲେ
ମାର୍ଜିକ୍ରୂଟମାତ୍ରରେ ଦେବୀର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ବନ୍ଦମୁହଁ
କଥିଲାଇ କଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତରମଧ୍ୟରେ
ଥାଥିବ କବ ରହ ଯାଏଇ ହାହଁ । ଦେବୀର
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦମାନେ କଥିଲାଇ କବ ଯଥି ଅନ୍ତରମଧ୍ୟ
ନିମ୍ନରୁ ହେଲେ ଏଣେ ନିରବବାସିଙ୍କର ଆଶା
କଥି ମଧ୍ୟ ହେଲାଇ ଯାଗରୁରେ ନିମ୍ନରୁ ହେଲା
କଲେବମାନେ ଆଶା କରିଥିଲେ କି ହାତରଫାଇ
ଲଭାବ କରାନ୍ତି ଅବଧିକାରୀ ହାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ
କ୍ରୂଟଗାହେବ ମଜ ହୁଲକର୍ତ୍ତ ହେଲ କରି କି
ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ସରତାରୀ ଦ୍ୱାରା ତାହାକିରି ଯଥ
ସେହାସ୍ତ୍ର କ୍ରେଗ ହେଲ ଓ ବିମ୍ବି ବିମା ଛାନ୍ତି
ରସ୍ତ ଘାବନମାନେ ଦେବ ଦ୍ଵାରା ଏଥର ପ୍ରମୁଖାନ୍ତର
ଦେଲେ ହାହଁ ଦୟା ମାର୍ଜିକ୍ରୂଟମାତ୍ରରେ ପଢ଼େ
ସୁଖ ଦହିଲେ ହାହଁ ଏଥର ହେବାବ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ସନ୍ଦେଶ ଅବଶ୍ୟକ ହେ ଏତା କଥାପକ ଓ ମାର୍ଜି
କ୍ରୂଟମାତ୍ରରେ ଅଜ୍ଞାନମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହାର
କଥା କଥି ନ କର ଅଗ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଅବରୁ
ଏଥିକା ଦ୍ୱାରା ଦେବମାନୁ ତାମାଳୁ ଦିବିଜର
ତୀର୍ତ୍ତ ହେଲେ ସତକ କର ଦିଅଦିବ ଯେ ଆଶା
କରାନ୍ତି ପ୍ରଦୋକନ୍ତେ ଥାଏ ତହୁଁରେ ଏହା
ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ଅବଶ୍ୟକ ଯାଏ ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ

ପାଠକେ। ଏଥରୁ ମନେ କରିଲୁ ଯେତିବର
ବାଦିକର ଶୁଣିଗା ପଢ଼ିବାକୁ ଅନୁର ଅଛେବ
ମନ୍ଦମୁ ଅଛି ଯାହା ହୋଇବିଲୁ ଏହିକରେ
ଜାହାନର ଦିନ ପାବ ପାଇ ନାହିଁ । ଝାଉଳ
ଦୟାରେ ସ୍ତର ହୋଇଥାଏ ଯେ ଧାଇଲ
ତର୍ହୀନାହିଁ କାରାରୁ ଅବସ୍ଥା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟ-
ନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ବିଚି ବ୍ୟେ ହେବ ହାହୁଁ ହୁବିବା-
ଯାଏ ହେବିଲୁ ଝାକୁ ଦେଇଥିବେ ଓ ଗାଥା
ଆପୁ ଅବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଡୁଇ କରିବେ ବୋଲି
ଥାହୁଁ ଅନୁର ବନ୍ଦବନନ୍ତେ ଝାର୍ବା-
କେଳକ ସାହାଯ୍ୟରେ ଉପଲେଖି । ଏଥର
କମ୍ପେ ଝାଉଳଦୟାରେ ସଙ୍ଗ ଦୋଷଗା କର

କାହାହେଲେ ଅବା ବିଶ୍ଵତ ପାଡ଼ା ଲାଘବ
ହେବ ।

ସାପାହିକ ସଂବାଦ

ଆମ୍ବାନଙ୍କ କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାମୀ ଶମ୍ଭବ
ସାହେବ ଅଗମି ଦିଷମ୍ବରାସରେ ତିନିଷ୍ପାଦିବି
ହିଟିନେଇ କଲିକତାକୁ ଯିବେବୋଲି ଜନରବ
ଶାଖାଧାରେ ।

ଏଥର ଲାଟବନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମରୂପେ
ନିଷାହ ହୋଇଥାଏ । କେତେକଣ୍ଠରୁପାତ୍ର ଜେ-
ଧୂଷିକଳେକଟର ବାରୁ ଅନୁଦାପନୀୟ ଦୋଷ
ଦିଶେଷ ସର୍ବକାଗଜର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ
ଟଙ୍କା ଦାଖଲ ହେଉ ସନ୍ତରୀ ହୋଇଗଲା ଏଥି
ପାଇଁ ଆବେଳିଙ୍କା ଅମାନକରେ ଚାହଲ ।

କମିଶ୍ନ୍ୟାର ନତକ ବିରମ୍ପାତାର କାଗୁ ଶମ୍ଭୁବାଦ ସିଂହ ଖଣ୍ଡ ଶୋମବାର ଅଧ୍ୟା ବର୍ମଭବିତ ପ୍ରହରି !

ବାବୁ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରର ଚନ୍ଦ୍ର ଛିନ୍ନାସ ସବାମେ
ଯାଇପୁରର ଏହିଟି ମୂଳସଂ ନିଷ୍ଠାକୁ ହୋଇ
ଗଲ ହପ୍ତାହରେ ଦେଖାକୁ ଯାଉଥିବାଟି । ଏ
ବାବୁ ପୁଣ୍ଡରେ ମୁକସଂ ଥିଲାବେଳେ ଦେଖି
ଲେବେ ଜାହାଙ୍କ ବିଜର କର୍ମରେ ଅଜ୍ଞାନୀ

ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲେ ।

କରିମାନାର ଉତ୍ସନ୍ନଦୀର - ବାବୁ ଆନନ୍ଦଙ୍କ
ପ୍ରତ୍ୟନୀଧିକ ଉତ୍ସନ୍ନ ସବବାଗୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥ-
ବାବୁ ଗର୍ଭମେଘ ଉତ୍ସନ୍ନ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରେବାହା-
ଦିଇ ପଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଶକ୍ତିମାରକ ଶୁଦ୍ଧଗନ୍ଧ ଉପଲବ୍ଧରେ ବଜାଯାଇଥାଏ ଅପରାହ୍ନ ପାଞ୍ଚବାରୀ ସମୟରେ
ଏହାରେ ସନ୍ଧାନ କୋଣଖୁଳି ଦୋଷଥାଳ
ଏହା କମ୍ପେଶ୍ଵରରେଣୁ ହାତରେ ସୁଲ୍ଲାବ ସିଂହପ୍ରମାଣେ ବଲାମୀ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାର ସନ୍ଧାନ
ଉଜ୍ଜାରୁ କମିଶର ସାହେବଙ୍କ ବୋଠିଠାରେ
କଗରବାସି ଛାପିଲମାନଙ୍କର ନାଚଶାନା ହୋଇଥିଲା । ତରୁ ଅରଦନ ଅର୍ଥାତ୍ ଜତ ମନ୍ଦିରକାର ଉକ୍ତ ଶୁଦ୍ଧପଟନା ହେଉଥିଲୁ ସର୍ବକାଶ
ବାର୍ଯ୍ୟାଳମାନ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ।

ଗୁରୁମାରଙ୍ଗ ଥାବନକ ଉପଲକ୍ଷରେ ବ-
ମେଇରେ ଏମନ୍ତ ବମାବେହ ଦୋଷାରୁଥି ଯେ
ଜାଗର ନିଳି ନାହିଁ । ତାରେ ମୁଖମାନ
ଏହ ସମ୍ମତ ଜଣ୍ଠାରେ ଜଣ୍ଠେ ପଢ଼ିଥା ବହୁଲସ୍ଵର
କର ଘୋରେ ପାଦେବ ନେବା ଛାତା ବନ-
ଦୁଇ ତେହିଁରେ ଲୋକ ବଜା ଓ ଅଧିକାର

ଯୋଗାଇ ରହିବା ଅଧିକ ବରୁଅଛି ବ୍ୟବସାୟିକ
ପକ୍ଷରେ ଏବମ୍ୟ ବଡ଼ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇଅଛି ।
ଶବ୍ଦଶୀଳମେଣ୍ଡ୍ ପେନ୍ଟ୍ୟୁଲ ପ୍ରେସର ଜଳାଶ୍ୟାମ
ବାବୁ କାଳିକୁମାର ହେ ମହାମାନ୍ୟ ବଜକୁମା-
ରଙ୍ଗ ଜଳାଶ୍ୟାମ ବିଷ୍ଵକ୍ରୂ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେଇ-
ଦିନ ବଜକୁମାର ବାବୁଙ୍କରଙ୍ଗରେ ଥୁବେ ଭେ-
ଜେଦିନ ସେ ଏ ଦର୍ମ କରିବେ । ଏ ଶାନ୍ତି ବିଜ୍ଞାନ
ପୁରୁଷ ବଜର ଅଟ୍ଟଇ ।

ଗୁରୁମାରଙ୍କୁ ମୂର୍ଖ ଦିଲା ସବାମେ
ବୃଦ୍ଧଦେଶର ଗୁରୁ କଳିତାକୁ ଦୂର ପଠାଇ-
ନାର ପ୍ରିଯ କରିଥିବାକୁ ସକଳର ସୁବସକ
ମସି ହଜାର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ଅଣିଲେ ।

ତେଲବିଷ୍ୱଷ ଲେଖନ୍ତି କି ତେଥାରେ ଯେଉଁ
ତବସା ବଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ଲାଟନ କରିବା ସକାମେ
ଗବୁଣ୍ଣମେଘ ବଜାଳ ବଜୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲୁ
ଗବୁଣ୍ଣମେଘ ଛଣ୍ଡିଧା ଜାହା ଅନୁମୋଦନ
କରିଥିଲା ।

ଦିଲକଗାରେ ଖାତ ମହିମା କିଛି ଅସକ
ହେବାର ଜଣାଯାଏ । ଗତ ଦେଇମାପ ମଞ୍ଚରେ
ଆମ୍ବୋମାନେ କେତେବୁଝିଏ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ଧୂ-
ଲିପ ସବାଦ ପାଠ କରିଥିଲୁ ସୁଧି ଅର୍ଥର୍ସର
କୃଷ୍ଣ ମେ ମୁୟ ସମ୍ମ ହିତ୍ୟାରେ କେମ ॥-

ରକ୍ଷିତମାନେ ଏଥିରୁ ବି ବିଶୁଦ୍ଧ ଜାଗୁଅଛନ୍ତି ।
କଲାକାରୀ ଏତେବେଳୀ ସହିର ହେଲେହେ

ପେଟାରେ ମଧ୍ୟ ଭୁବର ଦୌର୍ଜ୍ଞ୍ୟ ଦେଖାଇ
ଦେବାୟାଏ । ତେଣୁଷ୍ଠେ ଲେଖନ୍ତ ଯେ ହୃ
ଦୀତିକାରେ ସ୍ଵରା ଏବଂ ଘରେ ତୁତ ଉପାଦ
କିଳୁଥିଲ ହୁଏ ତ ସେ ଘର ପ୍ରତି ଅର ଏବଂ
ଘରେ ସେହି ପରି ଦୌର୍ଜ୍ଞ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ବରାପାଇଁ
ବଢ଼ୁ ପାଞ୍ଚମାନ୍ତିକ କାନ୍ତାପରେ କଗୁଡ଼ିବା ଘରର
ବାବକ ଓ ଅନ୍ଧାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଉତ୍ତାହି
ତୁତର ପ୍ରଥାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ଏ ବୋଭୁକ
ଦେଖିବା ଧୀର ଦୃଢ଼ ମନୁଷ୍ୟ ଦେତାକୁ
ଯାଉଥିଲାନ୍ତିର । ଧୀରବିଦ ମୋନ୍ତରୁ ବ ପୁଲିଷ
ଯେବେ କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବ ତେବେ କୁଇର
ମୁଖେଷ କାହିଁ ପାପହା ।

ଅଗ୍ରାରେ ଥିବା ବାଙ୍ଗ ବଜାକର ଏହାରୁ
ଅପଣା ମୁଣ୍ଡରେ ପିଣ୍ଡୋଳ ଗଲ ଯାଇ ଆଚୁବିତା
ବରାଥାନ୍ତି । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସାହେବ ଅନେକବାଦ
କରି ଛାଣିଲେ ଯେ ଭାବାର ମନ୍ଦି ସେବି କ
ଥିବାର ବପରି ଦୟାଧଳ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତ ରତ୍ନ ପାତ୍ରା ପଞ୍ଚାତ୍ମକ ମହାନ୍ତିଷ୍ଠାନ
ସମୀକ୍ଷା ।

ନିବେଦନମିତ୍ର ।

ଏହି ଯେ ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦ ଅଧିକ ପାଠ ବରା
ବରେ ଦେଖାଯାଇ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଜ୍ଞାନ
ବାକ୍ୟର କ୍ରମ ସଂଶୋଧନ ନାମରେ ପୂର୍ବଗୋଟି
ବାବ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି । ଶାବ୍ଦ ପାଠ ବରାବରେ
ତୁମର ସଂଶୋଧନ କାହାର ଅଧ୍ୟବରେ କ୍ରମ
ଜ୍ଞାନବାବୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ । ଯେ କେବଳ
ମହାନ୍ତିଷ୍ଠାନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୂର୍ବକ ଅମ୍ବର ଏହି ତୁମର
ସଂଶୋଧନ କରି ମାନ୍ୟ କରିବେ ।

ଯଥା । ହୃଦୟରେ ଦୃଶ୍ୟ କରିବି ବେଳାପି
ପ୍ରେସିଲା । ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତରେ “ହୃଦୟରେ
ଦୃଶ୍ୟ ସଂଶୋଧନାକୁ ପରିଚାରିବା” ଏହା
ହୋଇଥାଏ ।

ତୁମ୍ଭ ବାବ୍ୟ ପୂର୍ବଗୁ ପ୍ରାପନ ବାବ୍ୟର ଅଶ୍ୱର
ବେଳାରେ ଥିଲା । ତ ଦୃଶ୍ୟ ବାବ୍ୟରେ
କ୍ରମ ସଂଶୋଧନ କରିଦେଇ ଏଥର ଜାର୍ଯ୍ୟ
ମର୍ମ ବହି ଜଣା କି ବିଦ୍ୟାରୁ ଅଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ
ଅଛି । ଅତିଥି ଏ ଗମର ସଂଶୋଧନ କରି
ଅବସର ଜାଣି ଏଥେଥିରେ ପ୍ରାଥମିକ କରୁଗଲା
ବିଶେଷରେ କରୁଗାର ଏହି ଯେ ଜାତ୍ର ପୂର୍ବ
ବାବ୍ୟରୁ ବରତି କରୁବାରୁ ପ୍ରଦମନଙ୍କ
ସୁଧାର, ପ୍ରତାପ କରେ ପାତାମାଳକର ଯାତା
କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ କୁଠ ବାହା ଅନ୍ତରେ ଫଳାନ୍ତିରେ
ହୋଇଥିବ । ତୁମ୍ଭ ।

୫୨୫୨ । ବ । କେତେ ପାଠକ ।

ମହାମଳିକା ଉତ୍କଳସହିତ ନରବରା ।

ଏହିଥାରେ ଗତ ମେ ମାସଠାରୁ ବଜା
ମୁଖ୍ୟମାନ ଲାଗି ପ୍ରାୟ ୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଝର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ମନ୍ଦମାର ବେଷ ନବମରମାସ ତା ଏ
ମହିନେ ହୋଇଥାଏ । ମହାମଳିକାରେ ଅଭିଭାବି
ପ୍ରାୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବର ବଥାବାର୍ତ୍ତାରେ ଏହିଷୟ
ମୁଖ୍ୟମାନ ହୋଇଥାଏ । ନରବରା ଥର୍ଯ୍ୟ
ଯୋଗରେ ବେଶକୁ କୋଟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ
ଉତ୍କଳସହିତ କରି ଏ ଗୋପନୀୟଦେଇ ଆଟ
ହଜା, ଏ ଆଟ ବଜାକ ପ୍ରଥମ ଘେବକ କରି
ମନ୍ଦମାର ପ୍ରତିକାରି ଏ ତୁମର
ମାତ୍ରାଗରବା ଦ୍ୱାରା ପାଇଅଛନ୍ତି, ଏହି ତୁମ୍ଭ

ଆଟସଜାକ ସାଧାରଣ ପ୍ରତି ଦୁଇଜଣ ଯାବା
କାହାର ଦୁଇପାତ୍ରବାବ କଣ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭ ନରବରା ମନ୍ଦମାର ବେଶ କରିବାକୁ
ଯହି କରେ ଏମନ୍ତ ଅଭିଯୋଗରେ ତଣି
ହିଙ୍କାକ ଦିର୍ଯ୍ୟାନ୍ କାମକାଳ ପଣ୍ଡିତ ଆହୁ କଣ
ଦୁଇକୁ ନାମେ କଣେ ପ୍ରେଲାମ୍ ଭନ୍ଦାକର
ଦୁଇ କୋଟରେ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ, ଏ ଦୁଇକଣ
କିମ୍ବା ବରଷ କାମବଣ୍ଣ ପାଇଅଛନ୍ତି; ଏବାହାରେ
ଦିର୍ଯ୍ୟାନ୍ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଭନ୍ଦାକର ଟ ୧୦୦୦
ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଦୁଇ ମୁଖ୍ୟ ପାଇଅଛନ୍ତି ! ଏ
କରିମାନା ଟଙ୍କା ଅସର ହେବା କମରେ ଘେମା
କରି ବିଶ୍ୱାସ ସବୁ ଯେତେ ହୋଇଥାଏ ।

ପାଠକେ ! ଏକେନତ୍ର ମନ୍ଦମାରେ ମନ
ଯେବେ କରିବାକୁ ଇହାକର ତେବେ ଇଂରୀ
ଜାମନକର ପଦକର ମନରେ ବଜା ଅର୍ଥରୁ
“Woman is at the bottom of
every thing” “ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ ବଳେ ହୁଏ
ବେଳି ଥାଏ” । ଆଟସଜାକ ଉପସତ୍ତା ପରେ
କାରଣ ନାମେ ଶକାକର ପାଇକଜାଣେ ମୋତେ
ଖେଳ ଲାହ ବରବାବୁ ଆଟସଜା ନାମରୁ
ବିଶ୍ୱାସ ବରବାଲାକର କଷାର ଅପେ ଫର୍ମାନ
ପାଇଁ ଦେଖିବାର ଲାହ କରିବାକୁ ଯୋଗନ୍ତାର
ହୋଇଥାଏ ! ଶ୍ରୀ ଏ ହୃଦୟର ବିପତ୍ତି !
“ଅପେଥିଲେ କମର ଧରୁ” ଏହାର ମର୍ମଯେବେ
ଲୋକେ ତୁମ୍ଭ ଅଭିନଥାରେ ତେବେ ଅମ୍ବ
ମାନକ ଦେବରେ ଅନେକବଳେର ଅଧିକା ଗଳା
ପାଣିଖଳକୁ ସମର୍ପଣ କରି ସାହୁବକ ମରଣ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁଆନ୍ତେ । ନରବରା ଦୋଷ କଣ୍ଠରୁ
ରିଷା ପାଇବାର ଇଂରୀଜାମାହାରକିମ୍ବା ଅମନ
ରେ ପ୍ରାୟ ଅଧାରିଷୟ । ଦେଖ ଆଟସଜାକ
ସପରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଳ ବାରବୋର୍ଦ୍ଦ ଦେଶୀୟ ଟଙ୍କାର
ଜଣେ, ସଜାକ ଭିତରର ପେନନ୍ତ, ବଥା ର
ମିଳ ଏଥୁମାର୍ ଶାକ ସପରେ ବାରିଷ୍ଟରୁ କଣେ
ଦିର୍ଯ୍ୟାନ୍ ସପରେ ବାରିଷ୍ଟର ଜଣେ ଏମାନେ
ନିଜକୁ ପଢି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଲାଗିଲେ ଉଥାପି ଧନ୍ୟ
ଅବଶ୍ୟମେକ ମେ ଜଣେ ପାଇବର ପ୍ରାଣରୁ
ବିଦ୍ୟୁତ ଜୀବ କର ଅଭିଭାବିତ ଏବାକାର
ବାରବୋର୍ଦ୍ଦ କରିବାରୁରୁ, ଏ ନବମା
ଅଗ୍ରିଲ ବୋଲ ବାରବୋର୍ଦ୍ଦପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ମିବାର
ଦିବରୁ ହୋଇଥାଏ, ଫଳ କି ଦେବ ଦେଖିବା
ରେ ଅହିବ ।

ଏହି ପାଠକ ସମ୍ପର୍କ
ନବମର ମାତ୍ର ଭାବ ରୁ ରଖି

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

JUST PUBLISHED.

A PRACTICAL HAND-BOOK

OF THE

URIYA OR ODIYA LANGUAGE,

BY T. J. MALTBY, Esq., MADRAS C. S.

The Book is intended to illustrate
the URIBA language in the order of
its importance, viz., in its colloquial,
epistolary, and literary styles, and
although primarily intended for foreign
ers learning URIBA, it is hoped that
it will at the same time prove of
assistance to URIBAS learning ENGLISH.

The Book consists of the following
parts:-

PART I.—Containing INTRODUCTION,
the URIBA alphabet clearly explained,
and a short grammar of the language.

PART II.—DIALOGUES in ENGLISH,
URIYA, and ROMAN upon the subjects
of CULTIVATION, CUTCHERY, READING,
and WRITING, RIDING, SHOOTING, TRAVELLING,
and MISCELLANEOUS.

PART III.—URIBA DEPOSITIONS in
ENGLISH and ROMANIZED URIBA.

PART IV.—URIYA official letters in
ENGLISH and ROMANIZED URIBA.

PART V.—Containing the NITT KOTI,
a short collection of MORAL
FABLES in ROMANIZED URIBA, together
with English translation; also useful
official terms, and the URIYA NUMERALS.

The whole is made as easy as possible,
and the two first parts of the
book (Introduction excepted) are in
English URIBA, and ROMANIZED URIBA,
so as to assist the learner as much as
possible in mastering the language,
and removing any difficulties that he
might otherwise meet with.

Price Bound in full cloth Rs. 5
Postage As. 8

For schools and students
ordering 6 copies or more at a time.
Bound in paper cover @ Rs. 2--8
post free.

WYMAN & CO. PUBLISHERS
Hare street Calcutta.

ମହାମଳିକା ଏହି ଉତ୍କଳସହିତ ରହିବାର କଷାର
ବାରବାବ କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ
ମୁହଁ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲି ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭୧୦୮

ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ

ତୀରୁଣ କୁମାର ସନ୍ଦର୍ଭ ମହିତା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପିତାଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ଶକ୍ତିବାର । ବର୍ଷାନ୍ତେମଳ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

{ ଅଶ୍ରୁମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟସଳ ପାଇଁ ଜାକମାସକ ୪୫୫ }

ବଡ଼ ଅସ୍ତର୍ଯ୍ୟର କଷୟ ଯେ ଏବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ
ମେନ୍‌ଦୁ ଡେଲାଉଟାରେ ଏ ନଗରକୁ ପରିଭାଗିବା
କରି ନାହିଁ । ପୀତିଦାଳରେ ଡେଲା ହେବି
ଆଜି କୌଣସି ବର୍ଷରେ ଦେଖା ନ ଥିଲା ତେ-
କେ ବିଶେଷ ଏରିକ ଯେ ଅବ୍ୟାପ୍ତ ଶାତମାନ
ପତ୍ର ହାହିଁ । ଶାତ ଅସ୍ତର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଏ ଶେଷ
ଗଲୁ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ଏଠେ
ବାର୍ତ୍ତିକାଙ୍କ୍ଷାର ଓ ଗରହ ମୂରିଆତେ ଘୋଟି
ଗଲାଯାଇ । ଅସ୍ତର୍ଯ୍ୟାବଳୋବ କୁରୁ, ବାବ ଉତ୍ତରାଧି
ଶୈଳ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଏଥରୁ ନଗରର ଅବସ୍ଥା
ଯେତୁ ମନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ ତାହା କହିବାର
ନୁହିଁ ବର୍ଷାଘାତି ଅବସ୍ଥା କେତେବେଳୀକରେ
ଶୁଣ୍ଟ ନାହିଁ ଓ ଠାକୁ'ରେ ପରକାଳ ଅଧେ
ଯାଏ ରହି ରହୁଥାଏ ଗରାମନର ପୋଣିଗା-
ରେ ଏକପ୍ରକାର ନାଲ ଜାଇ ହୋଇ ପଢି
ଯିବାରୁ ତହିଁରୁ ଏମନ୍ତ ଦୂର୍ଗମ ବାହାରୁ ଅଛି
ଯେ ସେ ବାଟଦେଇ ଚାଲିବା କଠିନ ଯେଉଁ-
ମନେ ବେ ଅଞ୍ଚଳରେ ବାବ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଖେ-
ମନେ କି ଦିବା ବଢ଼ି ଶୈଳ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।
ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଲୋକଙ୍କର ସାହୁରିରକ୍ଷା ହେବା
କେବଳ ଦୈବ ବଲଭିପରେ ନିର୍ଭର ରଖିଲା
ତାହିମମାନେଇ ଏପରି ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ
ନାହିଁ ଯେବେ ଜେଲଗାଳା ଚାତରେ ଏ ଦୂର୍ଗ-
କ ପ୍ରବେଶ କରିବ କେବେ ଏବା ସେମାନଙ୍କର
ନିରାକାଶପାରେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଆହୁଁ ଯେ ଗାସମାହାଳ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସମ୍ପର୍କରେ କରିଖୁବିରଥାହେବ ଏ
ନଗର ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତ ଅଗ୍ରାହିୟ କଲେ ହେଲି
ବୋର୍ଡରେବନ୍ତ ଭାବେରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ବୋର୍ଡ ଛଳ ହାତମଙ୍କ ପରି
ଚରତରିଧୀ ଓ ସୁନ୍ଦର ପକ୍ଷପାତି ନୁହଣ୍ଟି ।
ସେଠାରେ ଯେତେ ହେଲେ ବଢ଼ିଦର୍ଶି ଓ ପର-
ପଦ୍ମ ହାତମାନେ ଆହୁନ୍ତି । ସେମାନେ ଧୀର-
ଛବରେ ତତ୍ତ୍ଵଦିଗଳୁ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ସବ୍ୟଦା
ବିଶ୍ଵର ବରବାକୁ ଯତ୍ନବାନ୍ ଏହି କେ-
ତୁରୁ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଆବେଦନ ବରବାର
ଦେଖି ସେମାନେ ଅବସ୍ତାଙ୍କ ଥିବାର ବୁଝିଅଛନ୍ତି
ଓ ତହିଁ ର କାରଣ ଚାହେବା ସକାଗେ କେବେଳକ
ବିଷୟରେ ଛଳହାତିମହିତାରୁ ବଇପିଅତ୍ତ ଜଳକ
କର ଅଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କଠାରେ ଯେଥର
ପୃଷ୍ଠାରୁ ଅଛି ତହିଁ ର ଅଦର୍ଶ ପଠାଇବା
ସକାଗେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଏ ସଂବାଦପ୍ତି ନଗର-
ବାସିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣ ଅଠଇ ଓ
ଏଥରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ତ୍ୟ
କେବଳ ଛଳହାତିମଙ୍କର ଭ୍ରମାତ୍ରକ ଓ ସ୍ଵାର୍ଥ-
ସାଧକ ରିପୋର୍ଟରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ନ ରହ ସ୍ଵପ୍ନ
ସୁହିର୍ଦ୍ଦର ବରବାକୁ ପ୍ରସୂତ ଅଛନ୍ତି । ନଗର-
ବାସିମାନଙ୍କର ଏଥର ଆଉ ବିଳମ୍ବ ବରବାର
ସମୟ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅପଣା ଦୁଃଖ ବୋର୍ଡରେ
ଜଣାଇଲେ ଏକାବେଳେ ବିଶ୍ଵର ହୋଇପିବା ।

ବିମେର ଗବଣ୍ଠିମେଘ ଯୁବବ୍ରଜଙ୍କ ଅଶାନ
ଉପଲକ୍ଷରେ ସରକାରୀ ଦତ୍ତେରମାନ ବନ୍ଦକ-
ରିବା ବିଷୟରେ ଯେମନ୍ତ କ୍ଷୁମ କରିଥିଲେ
ଗବଣ୍ଠିମେଘ ବଙ୍ଗାଳ ସେପର ଭ୍ରମରେ ନ
ପଡ଼ିବାର ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜନ୍ମ ଅନନ୍ତର
ହେଲୁ । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଲେଧନ୍ତନଙ୍ଗ ଗବଣ୍ଠିର
ଅଜ୍ଞ ଦେଇଥୁବିନ୍ତି କି ଯୁବବଜଙ୍କର ବଲକ-
ତାକୁ ଶୁଭଗମନ କରିବା ସମ୍ଭାବ କିମ୍ବନ୍ତେ ଏହି
ସରକାରୀ କର୍ମକାରକଙ୍କ ସେ ସମୟରେ ସେଠା-
ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଶୁଯୋଗ କିମ୍ବର
ବଜଳାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦତ୍ତେର ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ-
ଲ୍ୟମାନ ଅଗାମୀ ଦିହମରମାସ ତା ୨୩ ରିଜ
ଶୁଭୁଚାରଂକୁ ଜାନ୍ତ୍ରେରମାସ ତା ୫ ରିଜ
ଦୋମବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ରହିବ । ସମସ୍ତ
ମହିକୁମାର ସେବିଲ କର୍ମଚାରମାନେ ଯେଉଁମା-
ନେ ଅପଣା ସଦର ମୁକ୍ତିମର୍ଦ୍ଦ ଅନ୍ତର ହେବାକୁ
ବାଞ୍ଛା କରିବେ ଓ ଯାହାକର କ୍ଷଣକାଳ ଅନ୍ତ-
ପର୍ଵିତରେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟର ବୌଣି କଥା-
ବାତ ହୋଇ ନ ପାରିବ ଅପଣା ଉପରସ୍ତ ହାବ-
ମଙ୍କ ଲେଖା ଅନ୍ତମର ଯେତା ଦେବୂପ କର
ଆଗିବେ ଗବଣ୍ଠିମେଘଙ୍କ କିବନ୍ଦିରୁ ହୃଦୀଦରଖାସ୍ତ
ଧାରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଯୋଜନ ଜାହାଁ ।
ଲେଧନ୍ତନଙ୍ଗ ଗବଣ୍ଠିର ହୃଦୀଦର ଶୁଭାର ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ସେ ଏବୁପ କୁଣ୍ଡି ପାଇଲୁ ଉତ୍ତାରୁ
କଲଦିତାକୁ ଅଦିବା ଅଥବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦାରରେ
ହୃଣୀର କବକବାର କରିବା ପଞ୍ଚଶିରୁପେ ତାହା-

କର ସେହାଥିକ ଅପ୍ତର । ସବୁ ରିମର୍ଟ ଫେନ୍ସ-
ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଏ ବିବେଚନାଟି ଯେ ଯଥାର୍ଥରୂପେ
ବାଲୋଚିତ ହୋଇଥାଏ ଉତ୍ସରେ କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ
ଜ୍ଞାନ୍ ଓ ବୋଥ ହୁଅର ବେବଳ ସୁଖ ଓ
କଟକରିବା ବିଜ୍ଞଳର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଛଳର
ବର୍ମର୍ଗମାନେ ଏ କୃତିମର୍ମରେ ବଳିବାକୁ
ଥସି ଏ ଉତ୍ସବକାଳରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ
ଅନ୍ତରେ କାହିଁ କାରଣ ସେ ଅଙ୍କଳରେ
ବେଳବାଜ ଧ୍ୟାନକାହାକ ଉତ୍ସବଦିନାରୁ
ବଳିବାକା ସବୁ କିଳାକୁ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ସୁଖ
ଓ କଟକ ଉତ୍ସରୁ ବନ୍ଧୁର । ସୁଖରୁ କାହାକ-
ବାଟେ ବଳିବାକା ବରଦିନର ଅନ୍ତର ହେଲେ
ହେ ହେଠାକୁ ନିୟମିତରୂପେ ଜାହାଜ ଅବଶ
କାହିଁ ଓ କଟକ ଗଢ଼ବାନିତାରୁ ଉତ୍ସବଦିନର
ଅନ୍ତର ହେବାରୁ ବଳିବାକାରୁ ପାଞ୍ଚଦିନ ଛାଡ଼ା-
ରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏ ଦୂରକିଳୀ ସକାଗେ କିନ୍ତୁ
ଅସ୍ଵକ କୃତି ଦେଲେ ଅଥବା ଯେଉଁ ବର୍ମର୍ଗମାନେ
ବଳିବାକା ବିବ ଜାହାକୁ ଅସ୍ଵକ କୃତି ଦେବାର
ନିୟମ ହେଲେ ବଜ ଗଲ ହୁଅନ୍ତା । ସ୍ଵାମୟ
ହୃଦୟମାନେ ବବର୍ଣ୍ଣିମେଘୁଳୁ କଣାଇଲେ ଅନୁ-
ମାନଙ୍କ ନିଃସରେବ ଜଣାଯାଏ ଜାହା ପ୍ରାହ୍ଵି-
ଦ୍ଵିଥାନ୍ତା ।

ଶକ୍ତିମାରକ ପରିବନ୍ଧ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଶକ୍ତିକୁମାର ଚକିତମାନ ଜା ୧—
ରିଙ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିମେଲ ନବରାତ୍ରେ ଭବ୍ର ମାନ୍ୟ
ପ୍ରକାର ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେଖିଥିଲେ । ନାତି
ନାନା ଇତ୍ତାବଦ ନାନା ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ
ସମୟ ବ୍ୟୁତ କଲେ । କୌଣସି ପ୍ରକାର ଗାନ୍ଧା-
ରିକ ବା ମାନରେ ଚାଲୁ ପାଇ ମାହାତ୍ମ୍ୟ
ଲୋକେ ଏହାଙ୍କୁ ସବ୍ଦବା ସବଳ କାନ୍ତି ଓ ତୃଷ୍ଣ
ମନୀ ଦେଖି ଆହୁତି ହୋଇଥିଲେ । ବିମେଲ
ବିଶ୍ୱାସିତାଙ୍କୁ ମେଘବଳ ଲଜ୍ଜା ପ୍ରଦତ୍ତରୁ ଅଛି
ନନ୍ଦନପଥମାନ ଅର୍ପିଗ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଶକ୍ତି
ମାର ସେବକୁ ସଥାଯୋଗ୍ୟ ଭବ୍ରର ପ୍ରଥା
ଦରିଆଛନ୍ତି । ଦେଖିଯୁ ବଜାକୁ ନଶ୍ଵର ଯେତେ
ମାନେ ଅସ୍ତବ ମୟାକର ପାତି ଅର୍ଥରୁ ଯାହା
୨୩ଶୋଷ ବା ଅସ୍ତବ ସର୍ବନିବ୍ୟାଯାଏ ଗଳକୁମାର
ଜାହାଙ୍କ ବହାରୁ ଯାଇ ସମ୍ମାନଶ କରିଥିଲେ
ଅନ୍ତଧାନ୍ୟ ବିଜାଙ୍କୁ ବିମେଲ ସେହିତୁପରି କ
ର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ଅଶାଇ ସେହିଠାରେ ଭାବା
ବୁଝି ଅଳାପ ଦରିଥିଲେ । ପଞ୍ଚାମୀ ବଜା
ମାନରେ ଅଛୁଟ ବଜକୁମାରଙ୍କର ରେଡ଼ି ଅନ୍ତରୁ

ପ୍ରବାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଗଜକୁମାରଙ୍କ ଦେଖା
କେଟି ମୟରେ ଜରବାର କବୁଳ ଦୂରବଳ
ନମ୍ବଦାନ ଘୁସୁକ ଉପମା ଗଜପତିବାରଙ୍କ ପଣ-
ମୂର୍ଖ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ଥିଲା ଓ ରାଜମାନେ ଯେଉଁ କେହି
ଦେଇଥିଲେ ତହିଁରେ ସୁରକ୍ଷିତ ବିବିଧରାତ୍ରି-
ଯତ୍ନ ଅଳଙ୍କାର ଅଳଙ୍କାର ପାଦପାଦ
ରୂପାର ବାସନ ଗଣ୍ଠାର ଚର୍ମର ଗାନ୍ଧ ପ୍ରଦର
ଦୁର୍ବିମାନ ଥିଲା । ବିମେରରେ ଉପଶ୍ରିତ ଦିବା
ଗୁର୍ବାଳେ ମନ୍ତ୍ରରେ ବଗେହାର ଶୁଭକୁଆରଙ୍କ
ପନ୍ଥାକ ବୁଦ୍ଧାରୁ ଅଥବା ହୋଇଥିଲା ଓ ତହିଁ-
ରେ ଯୋଥୁରର କ୍ଲା ଦକ୍ଷ ବଜକୁ ଦେବାର
ଛଣ୍ଡାର ଥିଲା । ଅନ୍ଧବାନ୍ଦ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରରେ ମୟ ନର୍ତ୍ତକାର ନୃନୌଥିକ ବିଷୟରେ
କେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରମୁଖ ଜାତି ହୋଇ ଥିଲା ।
ଫଳରଙ୍ଗ ବୁଦ୍ଧକୁ ସମାଗେହରେ ଏପରିବାର ଗଣ
ଗୋଲ ଲାଗିବାର ସାଧାରଣ ବିଷ ଦୋଳ
ଆମୁମାନଙ୍କ ଅନ୍ଧକର ଦ୍ଵାରା ।

ବମ୍ବେଲରେ ମନକୁମାର ପଞ୍ଚଦିନ ଅବସ୍ଥା
ତର ଶଷ୍ଟଦିନ ଅର୍ଧାତ୍ତ କଳିତାମୟ ଜା ୧୦ ମିନ୍‌
ଶବ୍ଦବାର ଘୁନା ବର୍ଷରକୁ ଯାଦା କବେ କବେ
ହେଠାରେ ବେହିଦିନ ଅପରାହ୍ନକାଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦେଲେ । ଏ ନଗରରରେ ମନ ଏହାକ ଅ-
ଭ୍ୟାରନା କିମିତା ଅନେବ ଅସ୍ଥାବଳ ହୋଇ
ଥିଲ ଓ ଅଛିନନ୍ଦନପଥ ତୁବଣ କର ଉଚ୍ଛିତ
ଭତ୍ତର ପ୍ରଦାନପଦକ ଓ ସମାବେଶ ପୂର୍ବ
ଦୋତିକୁ ପଥାକ କଲେ ।

ତେଣାରେ ଯାଏବ ଅକୁଞ୍ଜନ ।
ତେ ପ୍ରବର୍ଷିତ ବାଲେସୁରମ୍ବାଦବାହୁକାଳ
ଅମ୍ବେଶାତେ ଲେଇପିତ ହୃଦୟି ଥାଠ କାହା
ଆଜିକୁ ଆଚନିତ ହୋଇଥାଏ । ଗାରିବା
ଦୂରାଧିକା ଏ ବର୍ଷ ବାଲେସୁରରେ ବିଜୁଳୀ
ବିବାହିତ ହେଲେ ରହିର ବିବରଣ ମଧ୍ୟରେ
ପଞ୍ଚାବକ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି ଯେ “ଏ ବର୍ଷ ମେଦି
ୟର ଅଞ୍ଚଳକୁ ଶାର୍କ ଦଳ ଯାଦବାଳ ଅଗେଥିଲେ
ମାତ୍ର ବାଲେସୁର ଓଡ଼ିଆପାଇଁ ନୂଆ ଉପରେ
ଦଙ୍ଗଯାଦା ବନ୍ଧୁଥିଲେ ତାହା ପଣ୍ଡେକୁଳ ହେ
ଥିଲ । ଦେମାନେ ଯେବୁଗ ବହାବର ବହୁ
ସ୍ଥାନୀ ପିତ୍ତଥିଲେ ଦେହପର କର ମଧ୍ୟ କରା
ଦେବୁ । ଏମାନେ ତଳଦିନରେ ତଳ ପ୍ରଥମ
ତାଗାରୁ ଗଜାୟକ ଠକା ଉପାର୍ଜନ କରିପାରି
ଏମାନେ ବଜାୟଥା ଯେପରି ଉପାହର ଯଥ
ପିଲୁଅଛନ୍ତି ସେହପରି ନୂଆଥରଣରେ ଏହି
ଯାଦ ଚିତ୍ରଥିଲେ କତା ସୁଧା ହିଅନ୍ତା ।”

ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁ ତେ
ଓଡ଼ିଶାରେ ବାଲେହୁରଧିମାନେ ବିଷ ଅନ୍ଧବ
ଅମୋଦିପୁ ଓ ସେଠାରେ ନୃତ୍ୟ ଗାନ୍ଧି
ମଜଲିଷ ବର୍ତ୍ତାରୁ କଳ ହୃଥର ମାତ୍ର ଉପର
ଲ୍ଲକ୍ଷିତ ବମ୍ବାଟ ଘାଠ କର ସରଗାଧାରର କଣ୍ଠି
ପାରବେ ଏହାରିବନ୍ଦନାର ଯକ୍ଷମହାକୁ ଭାବର
ସାନ୍ଧ କର ବାଲେହୁର ଲେକମାନେ ଏକବି-
ଷୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଛିଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।
ସେଠା ଓଡ଼ିଶାମାନେ ହିସ୍ତର ବିଜ୍ଞାନାର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ବରବାତ୍ମା ଯୁଧିତ ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ବାଧନ ବରବାକୁ ସମ୍ମନ ହୋଇ କାହାକୁ କଥାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟାଳୀରେ ଯାଦା ବରବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ଅରମ୍ଭ କର ଉଚ୍ଚରେ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲାକୁ
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅମା କେଉଁଥି ଯେ ଏହାକ
ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ବଢିବ ଓ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗତକୁ
ଲୁବକର ଜୀବି ପାଇ ଓଡ଼ିଶାବାସିଙ୍କ ମନୋଭ-
ଞ୍ଚକ ନିମନ୍ତେ ଓଡ଼ିଶାବାସାରେ ଯାଦା ବରବାରୁ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ହେବେ । ୧୦ସତା ଓଡ଼ିଶାରେ
ଯାହା ଯାଦା କାମରେ କୋର ହୋଇଥିଲା ଓ
ଯାହାକୁ କିରୁମ୍ପାପୁ ହୋଇ କରୁନ୍ତେବନାହାଁ
ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଦେଖିବାକୁ ବାଧ କିମ୍ବା
ଜୀବା ଅଜନ୍ମନ୍ତ ପୂରିତ ଓ ଉଚ୍ଚରୁ ଓଡ଼ିଶାର
ବୁଜିର ବିଭାଗ କୁର୍ରିତ ପରିବଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହୃଥର
ବରବାରେ ହେଉ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାମେଦ୍ୟରକ
ଓଡ଼ିଶାମାନେ ଯେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇଥିଲା ଏହାକ ଅମ୍ବେମାନେ ଗୋଟିଏ

ଶୁଭଲକ୍ଷଣ ତୋର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅହର ଦରୁଅଛି
ଅମ୍ବମାନେ ଉରସା ଦରୁ ଯେ ତେଣାକାରୀ
ମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରତିରୂପିତାରେ ଉତ୍ସାହିତ
ଦରବେ ତେ ସ୍ଵଦେହାଳ୍ପାତ୍ର ମହାବୟମାନେ
ଏହାକୁ ଦୟାବରତ ଦେଇ ତେଣାଯାଦା କରିବାକୁ
ପ୍ରକୃତ ବର୍ଣ୍ଣନବେ ; ତିକିତ ଓ ହରିଜେଷିଲେଖେ
ପାହାୟି କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବିଦ୍ୟାର ମଧ୍ୟ ବୋଲି
ନ ଯାଇଁ ଯାଥାକାରମାନେ ଯେବୁଝ ଉପଗ୍ରେ-
ଚିତ୍ର ଦେଖାଇଥିବାକୁ ଲାଭ ରେ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଉଥି ଯେ ଏହାକେ ଯେମନ୍ତ କ୍ଷଣ
ଯାଇବେ ତଥିବାରେ ବାର୍ଷିକ କରିବାକୁ କୁ
କରବେ ତାହିଁ କିନ୍ତୁ ତେଣୁ କରିବାକାରେ କୌଣସି
ଯାଥା ରକନା କରିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କାହାର ଅଛି କି ନାହିଁ କାହା ଆହେ
ମାନେ କିନ୍ତୁ କି ଥାବୁ ଯେବେ ନ ଆଖ କେ
କେ ପରାପରି ଯୁ ବିଦ୍ୟାନିର୍ମେତ୍ତା ଯାହାକି
କିନ ବିକୁଣ୍ଠ ଏମାନେ ତେଣୁଯାଥ କରିବାକାରେ

ଏହିପାଇଁ ଅମ୍ବେଜନେ କହି ଅଛୁଁ ଯେ ଶିକ୍ଷିତ
ଲୋକଙ୍କ ଯତ୍ନ ଓ ଗମ ଉପରେ ଏକଥା ବିଜାନ୍ତ
ନିର୍ଭର ଭାବରେ ଓ ଯେ ଦେବ ନିଜକ ତେଣୁ-
ଯାଥା ୧୦ରେ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେବ ସେ ବିଧିକୁ
ଅନ୍ତର୍ବାଦର ପାଦ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶାର କୋଷିତର ।

ଗୁରୁବର୍ଷ ବାବତ୍ ଓଡ଼ିଶାର ମାଧ୍ୟମ ଗା
ଯକୁ ସମ୍ରକ୍ଷିତୁ ଦିଲ୍ଲୀଙ୍କା ଉପରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟୁ
ଦିଲ୍ଲୀକ ସେଉଁ ମନ୍ୟବ୍ୟ କଲାକାରୀ ଗଜେଟ୍ରେ
ହୃଦୟରୁଥିଲେ ଓଡ଼ିଶାର ଏବସାନରେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ବିଦେଶରୁ ନାନାପ୍ରକାର
ଶିଳ୍ପାକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ଆମଦାନ ହୋଇ ପୁଲର
ମୂଳରେ ବିନିଯୁ ଦେବାରୁ ଓଡ଼ିଶା କାରଗର-
କର ବିଶେଷ ପୂରବସ୍ତା ଘିର୍ଭବାର କୌଣସି
କଲେଚର ଅଧିକ ବିଜ୍ଞାନରେ ଲେଖିଥିଲେ
ଏ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟୁ ଉପରେ ବିଷ୍ଵାରତ ଅବସା ବୁଝିବା
ପାଇଁ ମନ ବଳାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଆମୁମନଙ୍କ
ବିଶେଷର ସାହେବ ଉପରେ ଏକ୍ ହେଲେ
ହାତୀ ଜାହାଜ ବିବେଚନାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ
ପ୍ରିମ୍ଜାର୍ଯ୍ୟର ଉନ୍ନତି ହେଉଥିଛି କାରଗରମାନେ
ଯାଏ ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ ଅଚ୍ଛି । ଏଥର ଉଦା
ହରର ସ୍ଵରୂପ ସେ ଦେଖେଇଥିଲେ ଯେ ପୂର୍ବ-
ଯେତ୍ରା ସୁତା ଓ ତମା ନିଃପର ଉତ୍ସବାଦି ଧରୁ
ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପରମାଣରେ ଅମଦାନ ହେଉଥିଛି ।
କାରଗରର ଦାଳ କ ଲାଗିଲେ ଏ ପ୍ରବ୍ୟମାନ
କଲେକ୍ଟର ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ଅନିକ୍ରମ ନୁହଇ
ଦେଇବା ଯେତ୍ରାକେ ଏକବ୍ୟ ପ୍ରକରଣ ବିନ୍ଦୁଅଛି
ଯେତ୍ରାକେ କାରଗରମାନେ ପୂର୍ବାରୁ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ
ଅର୍ଥ ପାଇଅଛନ୍ତି କୋଲାକାରୁ ହେବ ସେମା-
ନଙ୍କର ପୂରବସ୍ତା ଘିର୍ଭବା ବଦାଚ ବିଶ୍ଵାସ
ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏହି ବିପରିମାଣରେ
ଦେଇ ପ୍ରବ୍ୟ ଆସୁଥିଲୁ ଏହି ଏହି ବିପରିମା-
ଣରେ ଅସୁଅଛି ଜାହାଜ କାଟିଲେ ଏ ଉତ୍ସବର-
ତ୍ର ଗାର୍ଡକାରୀ ଅମ୍ବେମାନେ ହାତିଦଳ କରି ନ
ହାତୁଁ ବୋଧ ହୁଅଇ ବକ୍ଷୁମ ଉଲ୍ଲକାର ତାଳ-
କାରୁ କମ୍ପନ୍ଯର ସାହେବ ଅପଣା ମନ ନିଃୟ
ରୁଥିବେ । ମାତ୍ର ଜାହାଜ କଟକରୁ ଆସୁ ନ
ହୋଇ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରବ୍ୟ ବିପରିମାଣରେ
ଅସୁଥିଲୁ ଜହାଜ ଜାଲିକା ଥିଲେ ବିଶେଷ
ଜାଗ ପଡ଼ନ୍ତା । ବାସୁଦାରେ ଯେବେ ଅନଦାନ
ଥାଏ ତେବେ ଜାହା ଏଠାରୁ ଅନ୍ତର୍ଜାଲକୁ
ପାରା ମାନଥିଲି ନ ଯାହିଁ ହାତିର ଅନ୍ତର୍ଜାଲ

ସନ୍ଧାନ ହେଲେ ଏଠା କାରଗରଙ୍କର ଉପାୟ
ବର୍ତ୍ତିଅଛି ଏମନ୍ତ ଦିବାନ୍ତ ହୋଇ କି ପାରେ ।
ସନ୍ଧାନର ଲୋକେ ଜୀବନ୍ତି ଯେ ବିଳମ୍ବଲୁଗା
ଅଛିବାରୁ ଦେଶର ତନ୍ମାଜେ ଦିଗୁପାୟ
ଦୋଷ ରହିଲେ ଓ ଯେବେ ଜାଳ ଓ ଖର
ବର୍ମ ଏ କିଲାରେ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଏମାଜଙ୍କ-
ର ବଞ୍ଚିବାର ଉପାୟ ନ ଥିଲ ସୁଭା ଆମଦାନ-
ପୁର ଏମାଜଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ହେବାର
ଥିଲେ ତନ୍ମାଜଙ୍କର ଅବସ୍ଥାର ସୁପରବର୍ତ୍ତନ
ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା ନାହିଁ ସେତୁ ବିଲ୍ଲ ଦେ-
ଖିବାରେ ଥୟ ନାହିଁ । ତନ୍ମାଜେ ଶସ୍ତା ସୁଭା
ପାଇ ଦେହି, ଲୁଗା ବୁଣୀବାର ବ୍ୟକ୍ତିପାୟ ବିନ୍ଦୁ-
ଅନ୍ତରୁ ଓ ଅନ୍ତେକ ତନ୍ମା ବିଳମ୍ବ ସୁଭା କିମ୍ବା
ଲୁଗା ପୁଣୁଅଛନ୍ତି ଏଇୟ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର
ପଢ଼ିଗାନିଗାରେ ମୂଳ୍ୟ ମିଳୁ ନାହିଁ ସୁରଗ-
ଲୁଗା ବିଦ୍ୟୁ କରୁ, ସବା ଅନାମବରେ ବାଜର
ଅବସ୍ଥା ଓ କୁଳଦିନ ଝାଁଡ଼ି ଦୋଷ ଯନ୍ତ୍ର
ଦେଇନ୍ତି ଯେ କୌଣସିରୁପେ ଲାଭ ହେଲାଜାହିଁ
ତହିଁ ଶୁଦ୍ଧିଦିଅନ୍ତି । ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ସୁଭା ବିଦ୍ୟୁ ଅମଦାନ ହେବାରୁ ତନ୍ମାଜଙ୍କର
ମନ୍ତ୍ରର ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ ଗୋଟିଏ ଅମ-
ଦାନ ହୋଇଥାି କାରଣ ଶସ୍ତାରେ ସୁଭା ପାଇ
ନ ଥିଲେ ଏମାଜେ ଏକାବେଳକେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିପାୟ
ଶୁଦ୍ଧିଦେଇ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ଦେଖନ୍ତେ ଲୋଭରେ
ପଢ଼ି କ୍ଷତିକରି ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ । ଯେବୁତ ସୁଭା
ଅନ୍ତମାନିଶ୍ଵାମ୍ ତନ୍ମାଜଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ହୋଇ
ନାହିଁ ହେବୁଥର ତମ୍ଭା ଫେର ଉଭୟଦି ଅମି-
ବାରୁ ଥମାରଙ୍କର ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ଯେବେ ଥମାରଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ତନ୍ମାଜଙ୍କ ପର ନନ୍ଦ
ନୃହର ତେବେ ତହିଁର ବାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନର
ଅସ୍ଵକ ଅମଦାନ ହେବା ନୃହର ମାତ୍ର ରହ
ଦେଗରୁ ବନ୍ଦୀ ପିତ୍ରଙ୍କ ବାନନ ଅନଦାନ ନ
ହେବା ଅପର । ଅମ୍ବେମାଜେ ଅନ୍ୟକାଳ କରି
ଦେଖିଅଛୁ ଯେ ତମ୍ଭା ଗ୍ରହ ଉତ୍ସନ୍ଧ ଅମଦାନ
ଦେଇବାରେ ଲାଭ ହେଉ ନାହିଁ ଓ ଏହି କାର-
ଣ୍ଟୁ ଏ ଜଳର ପ୍ରାଚୀନ ଦେଖାଇମାଜେ ଏ
ବାଣିଜ୍ୟ ଏକାବେଳକେ ରହିଛ କରିଅଛନ୍ତି
ଅର୍ଥାତ୍ ଏ କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟୁ ସବାଗେ ଅଣାଇ ନା-
ହାନ୍ତି । ଯାହା ଏଠାରେ ବିଦ୍ୟୁ ହୁଅଇ ତାହା
ଅନ୍ତେକ ନବାଜନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିମାଣରେ ଅ-
ଣାନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟୁ ଲାଭ ହୁଅଇ
ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ତେକ ନବାଜନ ବାନ୍ଧ ହୋଇ
ଦେଇମାନ ଅଥିବା କିମ୍ବା କରିବିଲେ ବିଦ୍ୟୁ

ରନ୍ତି । ଯେବେ କାରିଗରମାନେ ଡଂସା ପିତ୍ରଙ୍କ
ପ୍ରଦ୍ୟ ଗଲିବାରେ ଲୁହ ପାଇଥାନ୍ତେ ତେବେ
ଉଚ୍ଚ ଥାରୁ ସବୁର ଦର ଉଣା ହୃଦୟା କାହିଁ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରିଗରଙ୍କ ସର୍ବକର୍ତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଏହି-
ରୂପ କୋଣଯାଇ ପାରେ । ଫଳରଙ୍ଗ ଏ ପ୍ରଦେ-
ଶରେ ବୁଝିବାକୁ ଗଲେ ବୃଷିକାରଙ୍କର ଅବସ୍ଥା
ଭଲ ଦେଖାଯିବ ମାତ୍ର କାରିଗରଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ବଢ଼ି ମନ୍ଦ ଥାଇଲା । ଅଜୀବ ଅମ୍ବେମାନେ କି-
ବେଚିନା କରୁଁ ଯେ କଲେକ୍ଟିବ ପ୍ରକୃତ
କଥା ଲେଖିଥିଲେ ଓ କମର୍ଶନର ଯାହେବ ବିଷ
ଅନୁସନ୍ଧାନ ନ କର ଗୋଟିଏ ମନଗଢ଼ା ବଥା-
ଥାର ଛାଇ ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ବେ-
ଳ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟକୁ ହୃମରେ ପକାଇଲେ ଏମନ୍ତ
ନୁହଇ କାରିଗରମନ୍ଦଙ୍କର ଜାଗାକୁ ଘବର୍ତ୍ତିମେଘ
ଯଦିବା କୌଣସି ପ୍ରଳାପାର ଚିନ୍ମା ବରନ୍ତେ
ଛାଇ ପେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରଇଲେ । ଗୋ-
ଟିଏ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଥାନ ହାବିମଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏ
ପ୍ରବାର ବାର୍ଯ୍ୟ କେମନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାବର ଭାବୀ
ପାଠକମାନେ ଏଥିରୁ ଅନ୍ତର୍ଭବ କରିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବେନୋ ଅନନ୍ତର ସହିତ ଦେଖିଲୁ
ଯେ ଗଙ୍ଗାମର ପୁଷ୍ପରଣାରୁ କିଳା ଉଠାଇ
ଦେବାର ବନ୍ଧୋବସ୍ତୁ ମାଛିଟ୍ଟେଟ ସାହେବ କରି
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ମେଘ ଜାତିହେବାର
ଗୋଟିଏ ପଥାନ୍ତ କାରାର ବିକାର ହେବ ।

ବୁଦ୍ଧବର ନୂତନ ସୁଲିଖ ସୁଗରଣେଶ୍ଵରୀ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ ଏଠାରେ ପଦ୍ମଶିଳ୍ପ ଜନେ ମୁଖ-
ବାରିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକୁର ଛାତର ବଲେଗି । ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ସାହେବ ଏଠାର ସବଧାରିତି ପରେଣେ ଆଖି ।

ଶ୍ରୀମତୀ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ପଣ୍ଡିତ ଦର୍ଶଣ
ଛନ୍ଦାଦି ସ୍ଥାନରେ ଗସ୍ତ କରିବା ସକାଗେ ଯାଇ-
ଅଛିଛି । ଶୁଣାଯାଏ ଏକଷପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଫେର
ଅସିବେ ।

ଏଥର କମିଶ୍ନ୍ତର ପାହେବ ଦିସମ୍ବର, ମାସ
ତା ୧୦ ରଙ୍ଗ-ସରକ ଗଢ଼କାଳ ଗସ୍ତରୁ ଯାତ୍ରା
କରିବେ ବେଳ ଶୁଣାଯାଏ ଏବର୍ଷ ହାତିମାନ-
ରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣେ ୧୦୫ ପୋଠୀରେ

ବଜାଲୋଗରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ପ୍ରାଦୀର୍ଘୀବ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହେବାରୁ ଶକ୍ତିମାର ସେଠାରୁ ସିବାର
ମୁକ୍ତି କଲେ । ଶକ୍ତିମାର ତା ୧୫ ବିଳରେ
ସଥାନ ପରିଦିନ ଯାଏ ଏବେ ତାଙ୍କ ପରିଦିନ

